

K. BROMBERG

**SERIA
SIN.**

CONDITI E

AUTOARE DE BESTSELLERE INTERNATIONALE

MIDNIGHT

K. BROMBERG

CUO
CONDIT1E

S SEIRIA
L S.I.N. *it2*

K. BROMBERG

**CU O
CONDIȚIE**

& SERIA
I S.I.N. 112

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2024

Această iubire a lăsat un semn de neșters

Această iubire strălucește în întuneric
Acele mâini au fost obligate să o lase să plece, și
Această iubire s-a întors la mine...

TAYLOR SWIFT

PROLOG

Asher

Cu cincisprezece ani în urmă

Îndrăgostitul oprește motorul chiar în fața porții fermei. Luminile sunt încă aprinse în casă, ceea ce înseamnă că bunica, probabil, trage cu ochiul pe fereastră, să se asigure că am ajuns acasă înainte de ora de stingere.

Îmi schimb poziția pe scaun ca să mă pot uita la el.

Are ambele mâini sprijinite pe volan, zgomotul motorului care se răcește pătrunde prin geamurile deschise. Mă privește, îmi zâmbeste din colțul gurii și apoi râde înfundat.

Parcă în ultimele câteva ore între noi s-a schimbat totul, deși nimic nu s-a schimbat cu adevărat.

El este tot el.

Eu sunt tot eu.

Și totuși..., între noi s-a creat o legătură specială, pe care nu cred că mă așteptam s-o simt.

— Ești bine? Întreabă serios, cercetându-mi chipul din ochi.

Încuviințez, surprinsă de stânjeneala care mă-ncearcă brusc, deși tocmai am făcut ce-am făcut.

-Tu?

- Da.

Aed xlmbd din colțul gurii devine umil adrv\$,
în timp cc și împletește degetele cu ale mele. *

- Promit că data viitoare o sA (iau dovadă de t.
multă pricepere.

- Și cum. mă rog, ai de gând sA exersezi?
înt_r... eu ironică.

RidicA repede ochii spre ai mei, apoi chipul i s<
relaxează când își dă seama că doar îl tachinez.

— Ijcdge?

- Da?

— A fost perfect, îi șoptesc.

Observ cum mărul lui Adam i se ridică și-i
coboară Dă din cap.

— A fost, nu-i așa?

Îl strâng de mână și, în clipa când mă uit spre
casă văd perdelele mișcându-se.

— Trebuie să mă duc înăuntru.

— Știu. Dar mi-ar fi plăcut să mai stai.

Mă privește lung, se dă jos din camionetă, o
ocolește și vine să-mi deschidă portiera. Are ceva în
privire care mă face să îmi doresc să ne urcăm în
camioneta lui și să plecăm.

Departe de acest oraș.

Departe de felul în care cei de-aici mă judecă.

Departe de felul în care cei de-aici mă
resping.

Probabil că Ledger vede tot în ochii mei,
pentru că mă cuprinde în brațe și mă trage spre el.
Are pielea caldă de la aerul nopții de vară și
miroase a cremă de protecție solară și a soare.

— Ne despărțim doar pentru câteva ore, inii

murmură el pe creștetul capului. Tata o să fie ocupat cu Bărbie. Bunny SAU cum o chema-o, iar Buni și Pop or să doarmă.

încuviințez, mușcându-mi buza de jos în timp ce mft uit la el.

- Ne întâlnim lângă salcie, da?
- Da. ta locul nostru.
- ta unsprezece și jumătate?
- Mhm.

Se apleacă și își apasă buzele pe ale mele. Sărutările lui mă fac să mă simt în toate felurile. Caldă. Dorită. *Iubită*. E cea mai frumoasă senzație din lume. Și, sincer, dintre cei câțiva băieți pe care i-am sărutat, Ledger este cu siguranță cel mai priceput.

Se aude scârțâitul paravanului de la ușă, urmat, după câteva secunde de o voce:

- Asher, scumpo?
- Vin, Buni, strig dând ochii peste cap.

Fac câțiva pași spre casă, mâinile mele împletite cu ale lui Ledger întinzându-se între noi cât mai mult timp posibil, până se desprind. Mă întorc cu fața la el.

- Promite-mi că o să fii acolo, ta salcie.
- Cu o singură condiție.
- Care?

își ține mâinile întinse pe lângă corp.

— Că mă vei iubi pentru totdeauna, șoptește el, înainte de a-mi zâmbi atât de luminos, încât ar putea lumina cerul întunecat.

Râzând și simțind că nimic în lume nu ar putea strica acest sentiment, mă întorc alergând spre el și-l sărut apăsător.

— Promit.

K RROMnrttG

Apoi mă răsucesc pe călcâie și o iau la fugă prin câmp spre casă, strigând de bucurie. Când am ajuns pe treptele verandei, cu răsuflarea tăiată, dar încă ameți», mă întorc să mă uit la el pentru ultima oară. Stă luminat de o rază de lună. Ține mâinile băgate în buzunar, spatele sprijinit de bancheta camionetei și se uită direct la mine, cu acel zâmbet încă pe buze.

Trimit încă un sărut în direcția lui, convinsă că așa îl voi vedea întotdeauna. Iubitul meu luminat de lună, care-mi spune că mă va iubi pentru totdeauna.

CAPITOLUL UNU

Ledger

Stimați reprezentanți ai Sharpe Internațional Network,

Vă scriem în calitate de Membri ai Consiliului Local Cedar Falls pentru a obiecta cu privire la anumite aspecte legate de recenta achiziție și exploatarea actuală a clădirii The Retreat. Deși prețuim libera inițiativă, îi prețuim, în egală măsură, și pe cetățenii orașului nostru și mijloacele lor de trai. În încercarea dvs. de a transforma în complex, de a comercializa și de a distruge spiritul orașului nostru, multe dintre micile întreprinderi esențiale în comunitatea noastră de generații întregi sunt în pericol, acum, să dispară, din pricina mentalității dvs. de afacere de mari dimensiuni.

În cererea inițială pentru autorizația de exploatare condiționată, depusă pe 13 februarie consiliului nostru municipal, Sharpe Internațional Network a afirmat că acest complex va crea posibilitatea unor noi locuri de muncă și va contribui la stimularea economiei noastre. Niciuna dintre promisiunile făcute nu a fost respectată până la data conceperii acestei scrisori. Toate contractele semnate până în prezent de S.I.N. au fost atribuite unor firme din Billings și din

alte părți. Nu însă și din Cedar Falls.

K

HNTiMBKRIÎ

*Deși înțelegem că q/ncemi pe oq^ o trebuie să rămână profitabilă, orașul nost'.,, sd-jt protejeze cetățenii și modul lor de vi_((. 'r'\ ' hui municipal a decis că va acorda un certjfa, ' de exploatare doar după ce va fi îndeplinită rea condiție: unul dintre membrii fondatori din^{lf,,,>}" liul de administrație al firmei dumneavoastră \ C^{"hi} să rămână în Cedar Falls două luni, pentru ' > veghea proiectul. Considerăm că, fiind aici, u t !>r^{""} lepe importanta respectării promisiunilor fă^{""e} tvfj înlesni comunicarea dintre consiliul municin'^ 51 Cedar Falls și respectivul membru fondator r^{din} de necesități. ' în ^n_c*i*e*

Până când această condiție nu este îndeplinită ;-

Cu stimă,

Consiliul municipal Cedar Falls

- Sper că glumesc, spun rîzînd, cu e-mailul deschis pe laptop, și mă uit la frații mei. Distrugem spiritul orașului? Ce porcărie. După finalizare, The Retreat va dezvolta turismul în Cedar Falls. Mai multe oportunități de afacere. Tot felul de lucruri care le vor stimula economia.

Știam că achiziționarea proprietății în acest loc anume a fost o decizie proastă.

Dar ce-a fost făcut e bun făcut. Frații mei

habar /XZ /SX^U ani în Urmă¹ w_{sn} & e* "U 8Unt tocmai de

acord cu tine,

SXXîeX^{SCaUnU} aflat

StA cu picioarele sprijinite pe ^{TIE} mart, mâinile împreunate la ceafa și recitește mesajul do pe propriul laptop, cu ochii mijiți.

- Și de ee nu contractăm furnizori locali?

— Pentru că firmele locale nu sunt suficient de mari pentru a face față. Nu sunt de calibrul de care avem noi nevoie, îmi dau eu cu presupusul. Întrebați-o pe Hillary, îi spun, Hillary fiind managerul nostru de proiect de la fața locului. Ea are toate răspunsurile.

— Putem să o întrebăm câte dorim, spune Ford, dar asta nu va rezolva problema.

— Și nici nu-i va împiedica să ne țină în șah cu autorizațiile, adaugă Callahan.

Mă uit la Ford și apoi la fratele nostru, Callahan, care stă în picioare lângă peretele din sticlă al sălii noastre de conferințe și se uită la mine cu aceeași expresie pe care o are Ford.

Suntem trei bărbați aproape identici din punct de vedere fizic, dar complet diferiți în toate celelalte privințe.

— De ce naiba am acceptat să cumpărăm acest loc? bombăn, apăsându-mă cu degetele la baza nasului. Dureri de cap peste dureri de cap, peste dureri de cap. Credeam că proiectele noi vor fi palpitate, incitante.

— Nimic nu este palpitant sau interesant, atâta vreme cât n-o să te mai relaxezi și tu, Ledge, spune Callahan zâmbindu-mi cum numai un frate mai mic poate să o facă.

Îl ignor pe afurisit.

— Tata. *Tata* este motivul, spune Ford pentru a ne readuce atenția la discuție, știind al naibii de bine

cât de ușor ne lăsăm eu și Callahan distrași de certurile noastre. Am vrut să-i onorăm memoria. Sau ați uitat?

. Am cumpărat vechiul hotei
între proprietate de calibrul s.f ,4
în care să ne putem duce în onoarea tatălui
fiececși experiență <le M
ile într-o n ?> • . când eram copiii. Naturfi. 0
noi parcurerilor. O perioadă ca și apariții*
d,fen!*X c Eu? Să mă deconectez? dwvncctăm o Te^.
^ndul dg a sk(m(li • ^SX/on Undeva unde eu și frații mei să
p.,, ^ î o Smi Î n« Boar parteneri de afaceri, unde să n,,
amintiri de Temurile când eram copii.

Dar cine ar fi as că orașul în care ne petreceam câteva luni în fiecare vară ne va îngreuna într-atât planurile?

- Nu poate să le spună cineva că ne vom respecta promisiunile? întreb eu. N-ar fi suficient? Două luni în orașelul acela de provincie pot face un adult să-și piardă mințile.

- Da. Uitasem. Tu erai singurul pe care nu-l încânta niciodată ideea, spune Callahan dându-și ochii peste cap. Băiatul de bani gata Ledger n-avea ce căuta la țara.

- N-am nimic cu mersul la țară, dar, lisuse, nu puteam să alegem și noi un loc mai modern? Unul în care să existe mai multe atracții decât Strada Principală?

- Montana este o locație la modă în momentul ăsta, spune Ford, ridicând din umeri.

— Da. Da, dau din mâna în direcția lui.

Știu că are dreptate. Dar... nu este New York! E prea departe de orice! Ultima dată când am fost acolo am trăit o experiență pe care îmi doresc să o

uit!

Prietene, îți plăcea locul ăla atunci când
eram adolescenți, spune Ford.

Îmi plăcea.

IMnd *când* nu mi-a *mai plăcut*.

— la naiba, a fost singurul loc în care tata ne permitea să fim adolescenți, nu prinții Sharpe.

Callahan își încrucișează brațele la piept și își drege glasul. împunsătura de durere. O simțim cu toții. Senzația de gol lăsată de tatăl nostru are încă dimensiuni colosale.

Zâmbesc, cu gândul la primele mele amintiri din Cedar Falls. Zilele lungi în aer liber și nopțile târzii în pădure. Cum tatăl nostru, Maxton Sharpe, dădea drumul frâielor strânse în care ne ținea pe toți trei, datorită faptului că era un oraș mic și credea că acolo n-o să dăm de necazuri. *Și, totuși, am dat*. Libertatea pe care am avut-o acolo era incomparabilă cu rigoarea școlilor private și cu reputația impecabilă necesară acasă.

Reputația care ne-a făcut să plecăm de acolo repez, acum cincisprezece ani, fără să ne mai uităm înapoi.

Nu că frații mei ar fi știut ceva.

— Pescuiam și mergeam în drumeții și beam bere...

— Multă bere, spune Ford, și știu că ne-am reamintit cu toții cum mituiam personalul tatălui nostru să ne cumpere de băut.

— Și să nu uităm toate fetele de la țară, adaugă Callahan, cu un zâmbet încrezut. Căutau cu disperare băieți de oriunde, numai de acolo nu, crezând că suntem mult mai sofisticați decât eram în realitate.

— Ah, vremurile bune de altădată, murmur eu.

— Era o fată, spune Ford. Cum o chema?

K
HROMOVHI
Ashlyn? Ashley?

- Asher, murmur eu, trecându-mi o mână ^{Phf}
păr.

Asher Wells.

O altă împunsătură de durere, dar din motive
complet diferite.

- *Doamne*, Nu i-am mai auzit numele de ani
buni.

Dar mint.

Nu a fost ea prima persoană la care m-am
gândii atunci când frații mei au venit la mine cu
ideea de a cumpăra hotelul? Asher, fata care mi-a
frânt inima prima dată. Care m-a făcut să trag
prima sperietură adevărată. Și cea care constituie
unul dintre singurele secrete, până în ziua de azi,
păstrat față de frații mei.

Un secret atât de vechi și îngropat atât de
adânc, încât nu are rost să-l aducem în discuție
acum.

lisuse.

Asher. Iubita mea din lavandă.

Parcă o văd întinsă sub salcie, frunzele
încălcite în păr și ochii scânteind ca focul.

- Asher. Așa e, pocnește Ford din degete.
Singura femeie, din câte îmi amintesc eu, care ți-a
plătit-o cu aceeași monedă și ți-a frânt inima înainte
să apuci tu s-o frângi pe-a ei, spune Ford. Sau de la
care ai învățat arta de a nu te atașa prea mult.

— Mda, dau ochii peste cap. Doar pentru că
ani ales să mă întâlnesc cu cineva fără să mă leg de
ea, ca tine, nu înseamnă că sunt un nemernic, îi
replie lui Callahan.

K

HROMOVHI

* - Nu un nemernic. Doar..., *Ledger în sine*, râde Callahan. De ce s-a despărțit de tine? Că nu-mi mai amintesc... Scula prea mică?

Izbucnesc în râs și Ford, și Callahan. Eu clatin din cap și-njur:

— De-te-n mă-ta!
Urmasul subiect, vă rog.

- ci tr»wț«e ji •ram în Crdar F»IR' intrrahâ
Rvdahvwt

- Ml fcwkwsr Abia aștepta U piere naibii din
orajaiUa

S *rv' r^J

- Bun DeMul cu amintirile despre cele două
murate în care ți-ai pierdut virginitatea și despre biata
fată. care a fost nevoită și îndure acele câteva momente,
«curte s trecătoare, spune Callahan. câștigându-și o
rr.raritură tăcută, din degetul mijlociu. Cum gestionăm
situația cu cererea asta de rahat?

— Ne-au dat șah. Nu avem de ales decât să ne
conformăm. spune Fond.

— Ați verificat cu avocații? Au voie să adauge
clauza asta? întreb eu.

— Pot face ce vor ei, spune Callahan. Ne-am con-
fruntat cu cerințe stricte și în cazul proiectului Santa Fe
șt după ce am pierdut bani luptând cu primăria, în
instanță, tot am fost obligați să ne conformăm.

— Băga-mi-aș, murmur, cu gândul la termenele de
construcție și la planurile pentru marea inaugurare.
Două luni ca să obținem certificatul de exploatare
înseamnă că vom întârzia. Treaba asta o să ne coste. Va
trebui să amânăm marea inaugurare. Să ne luăm o peri-
oadă de tampon, *pentru orice eventualitate*.

— E doar un obstacol, spune Ford, pragmatic ca
'întotdeauna. în orice proiect ne împiedicăm de așa
ceva.

— Este o cerere ridicolă, părerea mea.

— Așa zici tu. Oricât de ridicol ar fi, am achizițio-
nat deja proprietatea. Sunt milioane de dolari în joc, nu

prea avem de ales, nu? întreabă Callahan.

K.

- Suntem prea ocupați. Niciunul dintre noi nu permite să piardă două luni în momentul de față. "

Îmi trec o mână prin păr.

- Pentru asta angajăm manageri de proiect și directori de construcții. Trebuie să găsim o soluție. Nimic mai mult.

Callahan se uită la mine ca la un copil încăpățânat

- Și ce anume propui tu să facem, pentru « aruncarea cu banii în ei - ceea ce sigur vei sugera drept soluție - nu va avea alt efect decât să ne facă să părem și mai nepăsători decât părem deja.

— Sau mai vinovați, exact cum ne acuză c-am fi, încheie Ford în locul lui.

— Și atunci? Care-i soluția? Să angajăm toți oamenii din oraș? Fie! Hai să o facem, spun eu. Să nu provocăm închiderea magazinelor de pe Strada Principală? Nu e vina noastră dacă se întâmplă. Noi vindem turism. Ce treabă avem noi dacă se închid brutăria sau feronerie? Vreau să spun, scrisoarea este pur și simplu absurdă.

— E ce e, bombăne Ford

— Ce ne spunea mereu tata? Întreb eu. Să ne situăm într-o poziție de putere. Deci, cum facem asta? Ce ne va pune în avantaj?

— Mergem la Cedar Hills două luni, spune Ford decis.

Greșit, îl corectez eu, aruncând o nouă privire în fața mea înainte de a închide laptopul. Se numește oraș. Și, dat fiind că acolo o să locuiești în viitor - binecunoscutul fapt că până când se va rezolva problema, ar fi mai bine să înveți numele orașului.

Nu latră Ford, ridicând din mâini a capitulare. Într-o zi, când te vei afla în întregime în sarcina ta,

— Bapedracu'1

Mă uit la frații mei, când la unul, când la altul. Zâmbetele li se lărgesc pe chip.

— Nici mort.

Mă ridic de pe scaun și mă îndrept spre peretele de sticlă de unde tocmai s-a-ndepărtat Callahan, și-apoi mă-ntorc cu fața la ei.

— în niciun caz, spun eu, în timp ce, spre uimirea mea, situația începe să prindă contur.

Le știu programul de lucru.

Proiectele în care sunt angajați.

Obligațiile pe care nu le pot lăsa baltă, la jumătate.

Dar am jurat că nu voi mai călca niciodată în acel oraș.

Callahan hohotește ca lupul la mine în clipa în care vede pe fața mea că-mi dau seama. *E rândul meu.*

— Ce-a fost expresia aia? mă tachinează el.

— Uite cum stau lucrurile. îmi plac toate locațiile. Urban. Tropical. La țară. Dar nu s-ar potrivi mai bine...

— De când îți place ție la țară? întreabă Ford.

— îmi plăcea. în adolescență.

— Ha. Dar acum, cu Rolex-ul la încheietură și pantofii tăi de firmă, ești prea bun pentru așa ceva?

— Proiectul ăsta ar fi mai potrivit pentru unul dintre voi, sunteți mai familiarizați cu... zonele *mai puțin* urbane.

lisuse, te rog, salvează-mă de chinul ăsta! Sigur, ce-a fost a fost, dar nu e un loc unde să-mi doresc să mă întorc. Da, a fost grozav când eram adolescent. Este locația perfectă pentru clientela noastră în căutare de refugiu? Bineînțeles că da. De aceea am și cumpărat proprietatea.

... ipant. „Nu este ceea ce îmi place. Dar cu siguranța nu r te

""V «te ultimul țara pe care vreai să jăguie.

indiferent «tai ^her Wells a plecat de mul, d, acolo sau nu»

— Cărei problema? Întreabă Callahan, luând „ bob de strugure de pe platoul de fructe aflat în centni| mesei. Să petreci două luni în Montana nu face parte di_n planul *pentru zece ani al lui Ledger?*

Ford își înăbușă un hohot și se uită la Callahan.

- Sunt sigur că am putea trece asta între punctele JJu mă căsătoresc până la patruzeci de ani' și „Vreau un articol dedicat în întregime mie în revista *Forbes*."

- Când te gândești că nu vrea să apărem și noi în articol!

Callahan oftează și clatină din cap întristat, vezi Doamne, amuzându-se, în mod evident, pe seama mea.

- încă mai ai planul pe zece ani, nu?

- Normal că da, spune Ford.

- Voiam să fiu sigur. Nu eram sigur dacă a trecut deja la planșele cu starea de spirit sau cum se numește chestia aia care se face acum.

- Planșa visurilor, Callahan. Ține și tu pasul cu vremurile.

Ford râde pe-nfundate.

- Sunteți doi nemernici, murmur, amuzat,
¹¹¹ sinea mea, de glumele lor.

2 Cu nici cincisprezece luni în urmă, relația
2

noasttj tOtU\ a ta'starea de spirit cu totul alta, eu și
mentP p* CaUahan_ Dezamăgire. Furie. Rese",
nostru ^n•tU rămaSe nerezolvate după moartea tata
nostru, care amenințau să ne despart!

Pe când acum... Acum ne facem reciproc „nemer-
nic” și „ticălos” râzând, conștienți că legătura dintre noi
este mai strânsă ca niciodată.

- Da. Ai dreptate. Suntem niște nemernici, se
strâmbă Callahan, întorcându-se spre mine, cu o expresie
amuzată pe chip. Ai trecut de la liste de planificare la
planșe de visuri acum?

— Duceți-vă dracului amândoi, spun, luptân-
du-mă cu un zâmbet.

- Vezi, nu neagă, spune Ford.

— Observ, continuă Callahan.

— Nu există nicio planșă cu visurile de viitor, susțin
eu.

— Dar planul pentru zece ani îl ai ascuns pe
undeva, nu-i așa? Cu toate obiectivele și visurile desenate
frumos și așa mai departe, întreabă Ford. E sub formă de
listă sau schemă pe etape? Sau ai făcut câte un poster cu
fiecare element și ți le-ai lipit pe pereții biroului de
acasă?

— Eu votez pentru postere. Lamine. Lucioase și...

— Sunt încântat că alt motiv să faceți mișto de mine
nu găsiți, spun, mișcând indiferent din mână.

— Nu e singurul, spune Callahan. Adevărata dis-
tracție va fi să vedem cum te obișnuiești tu cu ritmul
vieții la țară, în Montana.

— Șaizeci de zile, silabisește Ford. Adică foarte
mult timp pentru tine departe de jungla din beton și de
planuri cu structuri aprobate.

Șaizeci de zile.

Băga-mi-aș.

În lumea mea, asta înseamnă o eternitate.

CAPITOLUL DOI

Îmi atrage atenția de cum pășește înăuntru, la Hank's.

Atrage?

La naiba, mai degrabă o impune.

Prin lumina slabă din bar reușesc să disting un cap brunet, niște umeri lăți și haine scumpe. Are o postură indiferentă, care spune că nu-i pasă cine se uită la el, mai ales că îi place atenția.

Iar localnicii se holbează. Îl măsoară din priviri. Se întreabă ce naiba caută într-un bar din Junction City, când sunt altele, mai elegante – conform standardelor de provincie –, pe autostradă, în Cedar Falls.

Îl studiez de la locul meu, din spatele barului, așteptându-mă să se răsucească pe călcâie și să plece, dorindu-mi, în același timp, în secret, să o facă. Are ceva – aerul autoritar, încrederea în sine, ceva *familiar* ce nu pot identifica... Îmi captează toată atenția.

Am avut destule probleme în viața mea cu bărbații ca el.

E doar un client, Ash. Îi hrănești egoul. Un ego care, cel mai probabil, se bucură de reacția ta. Încetează să te mai holbezi.

nc data «sta ascult de propriul avertisment .
»întâmp» P™ întorC Spat!le ?i ,mă aPUc s «suc paharele abia
scoase din mașina de spălat vase. ¹

Dar il simt, din clipa în care se așază la bar. îi _{sinn} pnritatea privirii și parfumul discret, dar scump, al apei sale de colonie.

\$ da. știu că este scump. Pentru că din când în când '-am mai ținut locul celei mai bune prietene, Nit_a, și știu să fac diferența între un parfum de la un magazin de cartier și unul de lux. Junction City se află la periferia orașului Cedar Falls, poarta de intrare în zona de agrement pentru oameni avuți. Pârtii de schi de o parte a orașului, râuri și lacuri de cealaltă parte și o mulțime de locuri pitorești numai bune de făcut poze pentru rețelele sociale. Se opresc la Hank's Bar să bea ceva pe fugă și să experimenteze atmosfera de oraș mic, ca să se plângă că nu avem Cristal sau alte rahaturi sofisticate. Așa că, da, bărbatul din spatele meu poate fi chipeș și mai mult ca sigur este fermecător ca naiba, dar am făcut asta și știu cum e, nu mersi. Flirtul, numărul de mobil lăsat pe un șervețel, promisiunea că ne vom simți bine cât timp e în oraș.

Uneori accept oferta, doar pentru că atunci când «ii trăit toată viața într-un singur loc nu prea ai de unde ^{Alteon_ doar} zâmbesc și suport flirtul, știind că w**kfcndul de sex (uneori) amețitor și a *mă preface* «uni unu *de-a lor* nu merită întotdeauna golul care rtmane după ce a plecat.

niciodată'™ că, în ciuda promisiunilor, ei nu sună

Niciodată.

zeci de kilomefritn'' a''ta,iMte la vreo direcția Ceda.

Falia. Kră ***f

— Și de unde știi ce cau?

Simt amuzament în vocea lui. Și mai e ceva, ceva care m-a făcut să ezit.

— Nu te oprești în Junction City decât dacă ești localnic sau dacă ești... disperat, spun, continuând să usuc paharul.

— Poate că eu nu sunt ca toți ceilalți.

— Asta rămâne de văzut, murmur și îmi șterg mâinile pe un prosop.

— La fel și posibilitatea de a primi ceva de băut în locul ăsta, se pare.

Râd tăios, întorcându-mă cu fața la tipul ăsta arogant, impresionată de replica lui. Dar când îl văd, restul cuvintelor îmi mor pe buze.

Rămân blocată acolo, în spatele barului, clipind năucă. În fața mea se află bărbatul care a fost cândva băiatul care mi-a furat inima.

Și care apoi mi-a frânt-o într-un milion de bucăți.

Iubitul meu luminat de lună care-mi spunea că mă va iubi pentru totdeauna.

Dar persoana din fața mea nu mai este un adolescent. Niciun pic. Este incontestabil un bărbat din cap până-n picioare, care a devenit și mai atrăgător cu vârsta. Buclele negre sunt definite cu ajutorul unui produs de păr. Ochii, vicleni și distanți. Îmi zâmbește într-un mod care-mi înmoaie genunchii, dar înlemnesc imediat când văd în ochii lui de chihlimbar o străfulgerare. M-a recunoscut.

Ledger Sharpe.

Un nume pe care nu l-am uitat niciodată..., deși mi-aș fi dorit.

— Asher?

În vocea lui regrese Același șoc pe care-l M cu Anine* priviri când în dreapta, când în stânga * și cum s-ar aștepta s* mai fie cineva acolo înainte mi privi în ochi.

— O..., ce naiba cauți tu aici?

- Ledger. șoptesc abia auzit, încercând să-mi v_r, în fire. Eu... ce... ăăă.

De ce?

De ce ești aici?

Decernă încearcă atâtea emoții revăzându-te – emoție, furie, surpriză, rușine, dor în ciuda anilor care au trecut?

De ce ești și mai chipeș acum?

De ce ai plecat fără un cuvânt?

De ce te-am lăsat să-mi frângi inima?

- lisuse!

își trece o mână prin părul care se aranjează exact la loc, se uită la mine, clătinând abia schițat din cap, cu gura căscată de uimire.

- Aș fi băgat mâna în foc că ai...

— Că am... ce? Că am plecat de mult de aici? întreb.

Râd înfundat, autoironie. Și, uite așa, mă trezesc din nou în noaptea aceea. Retrăiesc evenimentele care mi-au schimbat viața și resimt cicatricile pe care le-au lăsat în urmă. Care mi-au sfâșiat sufletul. Ridic garda.

— Da, știi cum suntem noi, oamenii simpli- *M plecăm niciodată.*

Zâmbesc încordat, deși inima îmi bubuie în Umilința e încă aici, chiar și după atâția ani, stânjeni'¹, pentru că am simțit ce am simțit este încă reală. Nu vine să cred că Ledger Sharpe se află

în fața mea.

Gl o GONhITIF

Noapte de noapte pentru asta mă rugam – să se întoarcă. Dar se întâmpla acum cincisprezece ani.

Viața s-a schimbat.

Eu m-am *schimbat*.

— Știi ce? Eu plec.

Se ridică brusc de pe scaunul pe care tocmai se așezase, cu un zgomot care atrage și mai multe priviri. *El* e supărat? Ce mama dracului?! Și totuși, dintr-un motiv greu de explicat, mă cuprinde un sentiment de panică.

— Ledger. *Așteaptă*. Nu pleca...

În vocea mea se simte o disperare nelalocul ei, și urăsc să mă aud vorbind așa.

Și urăsc chiar mai mult să mă simt așa.

Încruntă fruntea, fără să priceapă de ce îi cer asta – ca și mine, de altfel dar se lasă încet înapoi pe scaun, fără să-și dezlipească ochii dintr-ai mei. Zumzetul conversațiilor din bar se aude din nou; clienții se întorc la treburile lor, deja plictisiți de orice s-ar întâmpla între noi.

Numai că eu nu sunt plictisită.

Sunt captivată, luptându-mă cu ideea că-l revăd după atâta vreme și mi-e greu să procesez tumultul de emoții care m-au copleșit. Câteva clipe, ne studiem în tăcere unul pe celălalt; nu pot decât să presupun că și el își amintește totul despre trecutul nostru.

Expresia începe să i se mai înmoaie, în ciuda tensiunii care nu-i părăsește umerii.

— Parcă s-a întâmplat ieri, nu-i așa? spune în cele din urmă, dar tonul poartă semnul unei umbre, al unei neliniști.

Aproape ca și cum nu știe cum să se comporte, deși atunci când a intrat în acest bar, cu câteva momente în urmă, era un bărbat extrem de încrezător.

- Aşa e, murmur eu.

Revăd imaginile cu ochii minţii. Primele săruf_{(lr.} Prima iubire. Tot felul de prime dăţi din acea u)ti_{r.,.}, vâri plin* de răsese şi de viaţă, de promisiuni şi sper_{an.} pentru viitorul nostru. O vară în care am simţit p_{enit}''' prima dări în viaţă că însemn totul pentru cineva.

Între noi se aşterne o tăcere plină de nelinişte. Di_n cele pe care o provoacă anii de distanţă şi de viaţă trăită – când cunoşti persoana care a fost, dar nu şi pe cea care se află acum în faţa ta.

Ochii aceia ai lui de chihlimbar m-au cucerit întotdeauna. Aceiaşi ochi care mă privesc acum, punându-mi întrebări la care nu cred că ştiu răspunsul, şi dacă el ar fi capabil să le exprime în cuvinte.

îmi dreg glasul.

— Ce doreşti să bei? întreb ca şi cum ar fi un client oarecare.

Trebuie să-mi împiedic gândurile să alunece prea departe, într-un trecut pe care nu-l putem schimba. Un trecut care doare de prea multă vreme.

- Ce beri artisanale aveţi la draft? întreabă el.

— Avem doar bere locală. Sunt sigură că nu se ridică la standardele tale...

— Adică?

încruntă din sprâncene.

*tip " 08 tiTM'u**Pedigri, preferă rahaturile scmnpe- spun pe un ton muşcător.
Părit în ^ime^{Vânt lmi rămâne} P^{60*}TM totdeauna înti-

- Pedigri?

Iau un pahar și îl usuc din nou, pentru că simt nevoia să-mi țin mâinile ocupate cu ceva, orice. Furia care m-a cuprins începe să se transforme în durere.

— Exact. Nimic obișnuit sau banal nu va fi suficient pentru tine.

Râde încet, dar mft privește cu ochi curioși, lăsându-se pe spate, cu capul înclinat. își încrucișează brațele peste piept. Bănuiesc că este un bărbat inteligent. Chiar își imaginează că timpul ar putea șterge durerea, după tot ce s-a întâmplat? După vorbele care s-au spus, după nesiguranța de sine și umilința pe care mi le-a provocat?

Într-adevăr, nu a fost el cel care le-a pronunțat, dar le-a aprobat.

Însă mai contează? Au trecut... cât? Cincisprezece ani? *Ce-a fost, a fost, Asher. Uită.*

Nu ne dezlipim privirile; apoi dă din cap subtil, părând să sugereze că se bagă, dacă așa vreau să joc.

— Insinuezi că mă consider prea bun pentru un Coors Light și, prin urmare, prea bun pentru un loc ca ăsta, în general.

E o declarație. Nu o întrebare. Iar privirea pe care mi-o aruncă îmi spune că acceptă orice bătălie e pe cale să se dezlănțuie între noi.

— Nu mi se pare că a fost așa înainte, nu? Și al naibii de sigur că nu este așa acum.

Mincinosule. Este primul lucru care-mi vine în minte.

Ce-a fost a fost. Este al doilea.

Inspir adânc, hotărâtă să merg pe a doua opțiune, deși nici n-am început și deja mi-e greu. Cicatricile se estompează, dar rana poate fi încă adâncă.

— Nu vreau să insinuez nimic. Am învățat pe pielea mea cum sunt bărbații ca tine.

— Bărbații ca mine?

K.
BROMBERG

Ridică o singură sprânceană, cu o expresie tată
ne chipul frumos.

_ Nu-mi amintesc să fi avut atatea prejude
înainte.
- Pfff. Și eu care credeam că nu-ți mai amint
de mine deloc. <?

Tresare.

_ Că nu-mi *amintesc de tine?* pufnește uj
îngustând ochii. După tot ce am trăit împreună? După
iadul prin care am trecut? Cum poți să...

- Iadul prin care ai trecut tu? aproape că urlu.
Ce zici de...

Din spatele barului se pornește un scandal, cu
strigăte și zgomot de sticle care se sparg. Dau să mă
duc să-i potolesc, dar Hank este deja acolo,
împiedicând doi dintre clienții obișnuiți să se bată. Îi
cunoaștem cu toții după nume, nefiind prima dată
când se încing lucrurile între ei.

Profit de momentul de pauză și de distanța care
mă desparte de Ledger, nu prea mare, ca să încerc
să mă lămuresc și să-mi adun gândurile.

Iadul prin care l-am făcut să treacă?

Ultima dată când l-am văzut pe Ledger Sharpe
a fost în noaptea în care i-am dat virginitatea mea.
Adică noaptea în care credința mea naivă, că toți
oamenii sunt considerați egali, a fost spulberată.

Strâng ochii și inspir adânc.

- la nan?? «"T- 8arcasmul ca să-mi ascund durere n^râ
TM 3 Pōmit Cō0V^a5 ducă undeva. Dar ? nic*ieri. Nu că mi*as do 4
pe care mi le-a trezi? ^timP. nu pot să neg einop* 30

Dă-i drumul. Fii drăguță. Politicoasă. Discută despre mărunțișuri. Apoi dă-i berea și lasă-l să dispară din nou din uiafa ta.

Din nou.

Mă observă în timp ce mă întorc spre el.

- Uite cum stau lucrurile. Este totul în regulă. Noi doi avem un trecut, evident. Dar mai bine să lăsăm totul așa cum este.

Schițez un zâmbet încordat, pe care nici nu mă aștept să-l creadă.

— Ce zici? De acord?

Pufăie neconvincător, cu ochii încărcăți de o nemulțumire vădită.

— Sigur. Bine.

Ridică impasibil din umeri.

— Dar mai întâi îmi explici ce înțelegi prin „bărbații ca mine”. Pentru că ultima dată când ne-am văzut, mi s-a părut că *bărbații ca mine* îți plac.

Touché.

îmi plăcea.

încă îmi place.

M-aș minți pe mine dacă aș spune contrariul, și totuși, *bărbații ca el* sunt motivul pentru care mi-am trăit toată viața mea de adult încercând să dovedesc că sunt de ajuns așa cum sunt eu. Că sunt mai mult decât o fată fără mamă și fără viitor. *Bărbații ca el* au fost cei care m-au dat la o parte pentru că nu îndeplineam standardele Sharpe.

Gândurile mi-o iau razna pe măsură ce amintirile îmi reînnoiesc furia. Nu te înfuria. Ignoră durerea. S-a întâmplat cu ani în urmă. Dar este mult mai ușor să mă ascund în spatele furiei și să o folosesc drept scut, decât

. vărâdn-l.«-»" red<tsch,s rtni I» «ari, să

K.
regimose că. văzanui
BROMBERG
credeam vindecate, uitate.

i<.

neclin*» « ® mereu ^{t"«'''spun regSsin<lu'ml "W«Kl. - ^Xi}
^{pe\$e «P- Ca,» pe care privirea lu}
^{bar, pentru accs|}
se cred prea buni într-o poartă chiar pentru acest
sl«î dne "Se e motiv, spre uimirea tuturor, w afli în
acest bar.

-Nu din proprie inițiativă.

Bineînțeles că nu. Tocmai im-ai dovedit ca
an, ' o" J tot veni vorba - fac semn din bărbie
fXetia'ușii și îmi sprijin șoldurile de teigheaua din
spatele meu -, ușa e într-acolo.

Asher Wells vorbește pe șleau acum? Asta
e o " snune el prefăcut surprins și, pentru prima Sa
Sd o urmă a personalității de care intima mea de
adolescentă era îndrăgostită nebuneș e.

— Nu mai sunt persoana pe care o cunoștea..
S-a« schimbat multe, Ledger.

— Observ.

Umbra unui zâmbet îi apare pe buze.

Este îngâmfat și arogant și, ^{Do?mne'l eșine,}
vește de minune. Se vede pe el acum mere faptul
că știe cine este și că nu-și cere scuze pe

— îmi place schimbarea. Îți prinde bine...

— Nu, nu-ți place, strâmb din nas și *, ^{ITU_s^}orpie
cișez brațele peste piept, în defensivă. Mă crezi o -
ceea ce, ca să știi, chiar sunt. Și pe bună drept^ sunt
sigură că ai călcat pe urmele tatălui tău, să fi un
nemernic ori de câte ori ai chef, P^{ur} u \$f pentru că
îți permiți. Sau încă mai faci ceea ^c \$ c®¹ spune?
încă mai ai nevoie de laudele lui tati.

mai bun dintre cei mai buni, altfel nu vei fi considerat
suficient de bun?

K.
Mă opresc cu firea și divaghez incoerent, incapabilă să mă opresc. În situația asta, ori rănesc, ori las să fiu rănită. Iese la iveală tot ce mi-am dorit să spun cândva, fiindcă aceasta ar putea fi singura mea ocazie.

Dar sunt atât de prinsă în sentimentele mele, încât nu mă opresc nicio clipă să mă întreb ce e cu grimasa de pe chipul lui.

— Hei, Ash. îmi mai aduci una, scumpo? întreabă unul dintre clienții obișnuiți, aflat de cealaltă parte a barului.

— Imediat, Larry.

Mă îndepărtez să-i torn berea lui Larry, recunoscătoare pentru acest răgaz. Poate că Ledger renunță și se întoarce de unde a venit, cât timp nu sunt atentă.

— Nu sunt sigur că pricep despre ce vorbești, cred că-mi lipsesc niște informații.

Sau poate că nu. Vorbește rece, cu o postură înțepată.

L-am enervat.

Foarte bine.

E doar o mică parte din ceea ce merită.

Îl măsoar din priviri, cu dinții strânși și mâinile încheștate. De ce permit amintirii aceleia să mă afecteze chiar și acum? S-a întâmplat cu multă vreme în urmă. S-a terminat de mult.

— Știi ce? Ai dreptate. Nu meriți furia mea, spun în cele din urmă, urându-mă, pentru că, de fapt, am un milion de întrebări pe care aș vrea să i le pun.

De ce ai plecat și nu te-ai mai întors?

De ce nu m-ai sunat?

K.
BROMBERG

A fost minciună tot ce mi-ai spus?

De ce l-ai lăsat să te sfâșie așa?

Ajung«. *Ash*. Gata cu întrebările. Gata cu f_{Uri} te mai ia» să uiți ce ti-ai promts cu doar câteva m_j ""
unuă-câce^fostafost. *

Aceasta este prima impresie pe care vrei să i-_{ot} despre cine ești și ce ai făcut cu viața ta? Dacă vr_{ei}î pari instabilă psihic, ai reușit.

Adună-te, chiar dacă asta te omoară.

- Ai dreptate. Cred că nu merit furia ta.

Mă privește în ochi și ceva se înmoaie în mine când îl aud. Pentru că mi-a oferit o porțiță de scăpare să-mi justific cumva răutățile cu care l-am împröscat.

— Dacă aş fi ştiut că o să te superi așa rău că ți-am cerut un Coors Light, aş fi cerut și eu altceva. O Heine- ken. O Corona. Ce bere se potrivește cel mai bine cu ostilitatea pe care mi-ai servit-o?

— Nu mai râde de mine.

Zâmbește din colțul gurii, ca un puști, provocându-mi și mie un început de surâs. Ceea ce mă duce înapoi în timp, la înghețata de pe docuri și la săruturile care mă lăsau fără suflare.

Ai tu ceva, ceva care, până în momentul ăsta, până să te văd stând în fața mea, nu știam că încă mai atrage o parte din mine.

- Totul bine aici? mă întreabă Hank trecând >n spatele barului.

Mă privește curios, apoi îl studiază pe Ledger.

-A»her_{tetratazScuInsecuyine?}
dar mai întâi a_{8a} uXit d_{'a'm' tOame o C oOrS} S despre cât
de mult m_{mi termine}, de citit manii₆ rnn place_{de mine}.

lisuse. Nu-i mai țin niciodată locul Niței. Ultimul lucru de care am nevoie este să supăr clienții bogați și să o bag în belele cu șeful.

— Nu o lua personal, spune Hank, râzând baritonal și făcând cu ochiul spre mine. Dacă are vreo importanță pentru tine, nu-i place de nimeni.

Mijesc ochii la Hank, el râde, burta i se cutremură și se mută în capătul celălalt al barului, ca să stea de vorbă cu niște clienți dintre cei de-ai casei.

— Asher?

Ledger îmi pronunță numele de parcă mi-ar pune o întrebare, dar când mă uit spre el, expresia i se schimbă brusc. Ca și cum ar fi avut o revelație sau ar fi găsit un răspuns la o întrebare pe care nu și-a pus-o niciodată până acum.

— Ai spus ceva acum un moment. Că te-am făcut să treci prin iad.

Scutură scurt din cap și, la fel de repede cum a apărut, expresia aceea dispare.

- Cred că greșești. Că *trebuie* să discutăm despre ce s-a întâmplat...

- Nu-mi spune că greșesc, nu e cea mai bună metodă să mă faci să te plac din nou.

- Nu credeam că e nevoie să te străduiești. Înainte nu era niciodată necesar.

Încrederea pe care o afișează, tonul calm, combi-

• J^U Privirea dulce-amară din ochii lui mă împiedică să-t dau replica pe loc.

Cum este posibil să treci de la furie la nesiguranță într-un timp așa de scurt?

tulburată și neliniștită de sentimentul care m-a^{nns}
eo<lată, mă întorc să caut un pahar curat pe

tejgheaua din spatele meu, deși în fața^{ni(1,|} grămadă
de pahare curate. <

K
BROMBEK
Sunt femeie în toată firea, pentru ^{IU} ^elp t
Dumnezeu.

Eram adolescenți.

S-a întâmplat acum o viață de om.

Eu mi-am văzut de viața mea, el, de a lui.

Mai aranjez câteva pahare, apoi iau unul și ^{lrii}
drept spre dozatorul de bere.

- Ce te aduce în oraș? Tot o excursie cu ^{f_{atni}} ta?
Este prima dată când te-ai întors de... *atunci*, "
bâlbâi, concentrându-mă asupra berii și a spumei. nu
mă uit la Ledger. S-a schimbat orașul. Vechiul IIOÎ- a
fost cumpărat și este transformat în complex.
întregii oraș este revoltat din pricina asta.

Las niște spumă să se scurgă afară din pahar.

— Stațiunea de schi este chiar mai luxoasă
decât înainte, dacă îți vine să crezi. Doamnele
bogate și ținutele lor, chiar mai ținătoare decât cele
de care râdeau noi.

Ledger tace în timp ce eu turui, evitând
contactul vizual cu el. Dar când îi așez paharul în
față, îmi prin^f încheietura cu mâna.

Atingerea lui.

Era o vreme când inima mea de adolescentă
tânjea după nimic altceva.

Ridic ochii spre ai lui, fără să-mi retrag Sunt
sigură că-mi citește în priviri — dorul, ^{ce} ^ putut fi , dar
nu spune o vorbă. Se limitează să din cap, ca și cum ar
înțelege, și îmi zâmbește tan

- Ai rămas frumoasă, Asher. Pe puțin sP^{us} moașă,
murmură el. Sper că ai fost fericită.

Blândețea din tonul lui aproape mă descumpă-
nește. Mă cuprinde sentimentul acela de vulnerabilitate
pe care nu vreau să îl simt, lacrimile amenință să-mi

K
BROMBEK
umezească ochii, dar reușesc să le resping. Am avut câteva luni grele. S-o mut pe bunica la azil. Să-l pierd pe l'op într-un mod atât de neașteptat. Să învăț să-mi asum responsabilitățile ca să pot menține Ferma de lavandă pe linia de plutire, pe când înainte bunicul se ocupa de totul. M-au strivit, toate deodată. Prea multe, într-un timp prea scurt... Compasiunea lui, sinceritatea din vocea lui mă emoționează.

— Am încercat din greu, spun eliberându-mi mâna din strânsoarea lui. Tu? Ești bine?

încuviințează, studiindu-mă în felul lui tăcut și dezarmant.

— încă mai pictezi peisaje nebănuite de frumoase? Mereu am crezut că într-o bună zi voi da peste unul, cine știe pe unde, și că-mi voi da imediat seama că este al tău.

— Nu. Nu mai desenez.

— Credeam că te duci la facultatea de artă. Ca să...

— S-au schimbat planurile.

— Dar era visul tău.

— Visurile se mai schimbă.

Mă uit spre ușă când intră un alt client și sunt bucuroasă de întrerupere.

— Nu mi-ai răspuns la întrebări.

— Pentru că îmi doream să aflu mai multe despre tine.

Bea o înghițitură din bere, fără să-și dezlipească ochii de la mine. Pufăie exasperat.

— Bine. Ce întrebări ai, Ash?

îmi folosește diminutivul de parcă $t_{in} > | \gg_U |$. fi trecut, de parcă* am fi încă apropiați. Dar nu $t_{nj} J;^{1'}$

K
BROMBEKG
inima să îl corectez.

Poate, de fapt, nici nu vreau.

- De ce ești aici?

- Mă îndreptam spre Cedar Falls, dinspre a., r.,
port. După o zi de călătorii întâi ziate, m-am gândit
CA se cuvine o bere. Am văzut indicator ui Lo *Hank*_t
p;il(rea din față era aglomerată..., așa că iată-mă.

îmi încrucișez brațele pe piept pufăind nemulțn
mită de răspunsul lui. Zâmbește.

— Nu ziceam de Hank's, și știi bine. Lasă
glumele și răspunde la întrebare.

- Mereu ai fost autoritară, murmură el,
arâtân- du-mi că-și amintește de mine.

De cea care eram, mă rog.

— Știi complexul ăla mare pe care e supărată
toată lumea din oraș?

Ledger ridică mâna. — Al meu este.

Și-atunci îmi pică fisa.

- Ești S.I.N.?

- Recunosc, Onorată Instanță.

Se uită în jur ca și cum s-ar aștepta să fie
nevoit și înfrunte animozitate, în cazul în care cineva
l-a auzit-

- Sharpe Internațional Network, cunoscută
d^P¹

. . 5 Răni an năucă- Știam că tatăl lui era un om imPț
vedea*¹ dn s?™ 3 ^ote!*eră ?> că era ridicol de bog^a •
Sler s îL, ^ri,e Unde se cazau, după tot ce < când erau
aici* h ' dUpă ma\$îniIe Pe care ,e ■ erau aia. Dar nu știam că
era vorba de S.I-N- 3

— Cum de nu am știut?

Ridică din umeri.

— Ne-am schimbat numele cu ceva timp în urmă și, dat fiind că s-au adunat atât de multe proprietăți internaționale în ultimii zece ani, am devenit S.I.N.

- *Noi?*

— Da. Noi.

Prin ochi îi trece o umbră de durere abia vizibilă, dar o surprind totuși.

— Tata s-a prăpădit acum doi ani.

— îmi pare rău să aud.

Cuvintele mele sunt doar un reflex de politețe, în amintirile mele era un om rău.

El dă din cap în semn de mulțumire.

— Eu și frații mei conducem acum compania.

— Sper, pentru binele companiei, că nu vă mai certați la fel de mult ca înainte.

— Uneori.

Râd. E prima dată când o fac și, cumva, ușurează tensiunea dintre noi.

— Deci, ești aici, în Cedar Falls, ca să faci ce, mai precis, cu acel complex? Să liniștești mulțimea speriată doar pentru că există?

— Cam așa ceva. Primarul Grossman consideră că este necesar să stau aici în următoarele două luni, la dispoziția lui, altfel ne respinge certificatul de exploatare și ne va împiedica să deschidem.

— Aș putea să mint și să spun că sunt surprinsă..., dar, din păcate, nu este așa. Este un om lacom, care se crede mai important decât ar trebui să fie legal să se simtă, iar când se apropie alegerile...

— Minunat. Acum abia aștept.

.....ri.....

K _{l'1' rarc '»> •} _{TU} .Ode 1.- >«"■ 's,'crI ^K»« «>'»< !ntrebllea

. ,p|“,norı7

" LînaîntesS-'I* mspiuxl _{ap.,re} Mi_a.
ene^eaihnos.cumeeadeoînee,.
o Doamne. spune, legându-şi degrabă _{Hn R}

I | . hriu în timp ce se strecoară în spatele barului.
*lumesc, mulţumesc, mulţumesc, mul*_{t!lfil,(}
Şe apleacă să mă sărute pe obraz, *oferindii-m*
răgazul de care aveam nevoie *şi nu ştiam*.

- *Eşti salvarea mea. Salvarea mea. Ash.* /

Cred că în aceeaşi *clipă simte* legătura dinte
| î^PT şi mine, pentru că *mişcările îi încet inesc*
cândst uită mai întâi la mine, apoi *la el şi din nou*
la mine.

- Hei. bună, frumosule, toarce ea _{înir'un}
are numai *Nita ştie, iară să pară* îndrăzneată sau
_{^SF} | *rată* M-aş fi *oferit să-ţi aduc ceva mai dulce ca*
satisfac papilele gustative, dar *mi se pare* că de
faţă, a avut deja grijă de tine cum se cuvine. ■ să
clil>erez nişte mese ca să puteţi termina c< _{jU}
terminal. ■

_{u,tă} la *Ledger, imboldindu-mă deloc*
{Dai"drıtı}

~ Nu e nevoie ₈₅ *Plec» eliberezi mm«'; . i mâimV"1*
^cându-l *cocoluş, pentru* mamite ocupate _{jU,T}
sprezec^mi^ _{loalc C8te} s-au *petrecut în*
_{ni/}le m-au lovit ca o *avalanşă fi^c 'jj*

am nevoie de un minut de singurătate să mă gândesc, să procesez, și să... *respir*.

- Este totul aranjat deja.

Nita mă privește atent, întrebându-se, fără îndoială, de ce mă port atât de ciudat.

— Iar eu trebuie să plec.

— Pleci?

Ledger se ridică brusc în picioare, iar scaunul înalt scoate un zgomot puternic când zgârie podeaua.

— Da. Am înlocuit-o pe Nita cât a fost cu fiul ei la școală, la o activitate.

Îi zâmbesc încordat, cu inima bubuindu-mi tare în piept.

— Nu e locul meu..., nu lucrez aici, de fapt.

Cum se încheie treaba asta?

Să plec, pur și simplu? Să nu mă descarc cât am ocazia? Sunt sigură că vreau? Sau este deja suficient pentru mine? Oare voi avea, în sfârșit, parte de finalul de care nici nu știam că am nevoie, doar vorbind cu el?

— Asta înseamnă că mai poți rămâne să stăm de vorbă, atunci.

— Nu pot. Trebuie... am treabă, spun și o sărut pe Nita pe obraz, apoi pornesc spre magazia din spate, să-mi iau lucrurile.

Simt nevoia imperioasă de a fugi. Să fiu singură, în liniște. Două lucruri pe care mi-e imposibil să le am când prezența lui îmi întunecă fiecare gând, cum se întâmplă în clipa asta.

Tocmai am ajuns la capătul barului și la ușa de la încăperea din spate, când Ledger mă apucă de cot.

— Asher. Așteaptă. Vrei să pleci așa, pur și simplu? Fără alt cuvânt?

E oribil, nu-i așa?

K.
ROMBERC.

îndese. Nu P*«^{Ce'm}»' «»,
0« n» < sunt Mai bonC M'''
* '4Sîⁿ, sunt „, spun ea sS salvez apar_{CTW}
A5“ Trebuie s» P^{le}%'inialnesc pnvrra.
pw_{MrU}
dar eiua *_{rois} întorc Şi
meie " W' «S_{urâ?} te.
ajungă la nivelul meu, s4 mă

p«_s eereeu^“

-Sunt sigură.

Se leagănă pe călcâie. Evident, nu crede minciuna ne care-am spus-o, chiar şi așa, mă lasă să cred că mă e^de. Iar eu îi sunt mai mult decât recunoscătoare.

— Mă bucur că te-am revăzut, Ash.

Si iată din nou, zâmbetul ăla strâmb. Este autentic şi real, Şi urăsc faptul că, în ciuda trecutului nostru, o parte din mine se clatină văzându-1.

- De fapt, nu mă bucur. E mult mai mult decât.

- A fost drăguţ să mai stăm de vorbă. Succes cu hotelul şi restul.

— Nu. Nu încă.

în och^' împrejur în bar' apoi mă pnv^

- Âăă, eram nişte copii, cu ochii larg deschişi şi

TMaPt^ătit1' Pentru?i^ din ceea ce aX Jne întâmplat
Lucrari^ în ?mplat irurile care... s-au încep să cred că 7î
mCă TM,e înțeleg ?i pe T

Am putea vorbi ^{UIW d,ntre no1} nu le putea controla.
_am putea să slămsâ''<

- Simt 7 ^{f dacă} înșă ar fi inutil. în sunt de acod cu tine.

K.
RROMBERC.
fiecare ^esc sS *
~ Mi-a ftcut n)«
1 ,_a spus_
lc“t Plăcere să te revăd, Ledger.

Dau să mă îndepărtez, dar cuvintele lui mă opresc.

- Voi fi în oraș vreo două luni. Mi-ar plăcea să ieșim.... să bem ceva. Să no povestim ce-am mai făcut.

Se uită în jos o clipă. Înainte de a ridica ochii în ai mei.

— Să devenim prieteni.

Sunt sugrumată de emoții și caut cu disperare un răspuns pe care nu sunt sigură că îl știu.

— Poate.

Apăs clanța și mă uit peste umăr la el.

— Vom vedea.

Când trec dincolo de ușă și aceasta se închide, mă sprijin cu spatele de ea și scot un oftat lung.

Nu pot să mă mai văd cu el.

Nu vreau.

Ba vreau.

Rahat.

Ledger Sharpe are ceva numai al lui.

Și da, mi-a stăpânit inima cândva, dar are dreptate. Nu mai sunt o adolescentă visătoare.

M-am schimbat enorm, față de fata pe care o cunoștea cândva.

Sunt mai puternică.

Sunt independentă.

Mi-am găsit, în sfârșit, un scop în viață.

Și nici de-a naibii nu voi lăsa de data asta chipul lui frumos și un buzunar plin de amintiri să se apropie de mine suficient cât să mă schimbe.

CAPITOLUL TREI

Împing scaunul înapoi de la biroul meu improvizat – masa din bucătăria casei pe care am închiriat-o –, îmi trec o mână peste față și oftez frustrat.

Nu pot să mă concentrez la nimic. La niciun rahat de nimic. Nu la e-mailurile la care aștept un răspuns, nu la jumătățile de oameni care vorbesc la televizorul aflat în cealaltă parte a camerei despre previziuni-record pentru turism anul acesta și, cu siguranță, nu la liniștea absolută dinăuntru și de afară, în această casă modestă de la periferia orașului Cedar Falls.

Pentru că nu pot să mi-o scot din minte pe Asher Wells.

Și ce s-a întâmplat înainte.

Inima frântă.

Frica.

Cum mă uitam tot timpul peste umăr de fiecare dată când primeam un e-mail sau un mesaj de la ea, pe care îl lăsam fără răspuns.

Și ca să fie treaba mai încurcată, în seara asta i-am simțit furia, dar și durerea pe care încerca să o țină ascunsă. Am urmărit-o cum se lupta cu ambele și abia la jumătatea conversației noastre am înțeles *că nu știe*.

Ik ct *m fc*t »curul Ik <▼ familia
NiliHW'k fi n phvM pe nepusă ntnM.

**

1> cr nu »în mai vorWt nidixfată
cu P),
* n»r M «. <— ""V™ K
CMTV «XVR cri niR
n,,,, im. <•'!>'« JeK ' " îH'1 „'a »“Mr»,.

hsu«*.

Clatin perplex din cap să mi-l mai limpezesc
Nu funcționează. |

Nu xTea să plece de-acolo.

Stăpână pe fiecare gând al meu.

*Cât de arogant să fiu ca să presupun că i_{ncă} t
mai simte ceva pentru mine? Putea avea o
grămadă motive să fie supărată, niciunul care să
mă privească Nu?* **I**

La fel cum am și eu o grămadă de motive să
lucrez, I în loc să mă gândesc obsesiv la furia ei
deplasată și la un trecut pe care îl credeam mort
și îngropat.

Hsuse, Ledger. Vezi-ți de viața ta.

Cu un oftat și o hotărâre înnoită, citesc încă
o dată e-mailul din fața mea. Dar nu trec de a
doua propoziție pentru că mi-e imposibil să mă
concentrez.

Din cauza ei.

Asher Wells este încă aici.

Este al dracului de aici. **J**

Ce surpriză. Eram sigur că a plecat de mult

d^g

oraș. M-am gândit că singurele persoane

CU O
CONDIȚIE

din acea care ar fi rămas aici ar fi putut fi bunica
ei și P°P' . stresat, apoi m-am simțit vinovat că pe
adolescen mine l-a cuprins ușurarea la vestea că
Pop a mudt j

ec sună îngrozitor, având în vedere că Pop nu reprezintă nicio amenințare pentru mine acum..., dar tot mă îngrijora gândul că ar fi pe aici. Că-și va aduce aminte.

Dar în privința lui Asher m-am înșelat. Este aici, și când s-a întors cu fața la mine din spatele barului și ochii ei în culoarea norilor de furtună s-au întâlnit cu ai mei, am fost instantaneu transportat înapoi în trecut, cu cincisprezece ani în urmă. La ultima noapte, la ultimul sănit. când stătea în lumina lunii lângă camioneta mea, cu aceiași ochi care mă priveau lung, în timp ce-mi promitea că se va întoarce și că ne vom revedea mai târziu.

Și lipsa de încredere urmată de inima frântă.

— *N-o s-o mai revezi niciodată.*

— *Tata..., cum adică?*

— *Nu-mi place să mă repet. Ai auzit perfect.*

— *O iubesc, izbucnesc eu.*

— *Gândești cu penisul, Ledger. Orice bărbat cumsecade face asta la un moment dat, dar acesta este momentul nepotrivit și persoana nepotrivită.*

Mă ridic de pe scaun.

— *Nu poți să mă obligi să fac cum vrei tu, strig, într-o clipă, mâinile lui sunt încleștate în cămașa mea, chipul lui la câțiva centimetri de al meu. Vocea lui este glacială, calmă, când mi se adresează.*

— *Vei face cum îți spun eu. Nu-ți voi permite să nu mă ascuți de data asta. Trebuie să te prefaci că acea fată nu a existat niciodată. Trebuie să te prefaci că vara asta nu s-a întâmplat niciodată.*

CU O
CONDIȚIE

Nimic nu poate atenua amintirea sau
intensitatea emoțiilor prin care am trecut în noaptea
aceea. Durerea, furia, confuzia..., *agonia*.

κ BROM""-

Acum-
j, nufi. I» U*- aSta lâ“«,
TOdu-milucron
E „ «wirie. la <!«“ • areut mai bine d,
„ deen». Am »«! multe iubite de atunci, multe f
cât mi-au ocupat patul și timpul, astfel meat p_{ov}
1 adolescentină de iubire dintre mine și Asher
n-a fos(decât un punctuleț pe radarul meu..., cu
toate astea când am văzut-o în seara asta..., la
naiba, faptul că am văzut-o în seara asta m-a
pus pe gândun.

Nostalgie. Asta trebuie să fie, nu? O
plimbare neașteptată pe aleea amintirilor?

Dar este mai mult de-atât, și asta mă
deranjează.

Mă face să vreau s-o cunosc pe ea, cea de
acum. A deșteptat în mine o atracție pe care
nu o pot nega. Simt că ar fi extrem de rău
pentru mine și totuși extrem de bine. Nu mă
joc cu femeile, dar nici nu sunt genul care își
urmărește fostele după despărțire.
Mentalitatea mea dintotdeauna este *am mai
făcut asta și știu cum e, nu mersi*. Cu toate
astea, Asher are ceva doar al ei, ceva care m-a
făcut să fiu atent la ea în seara asta. Ceva care
mă împinge să vreau să o văd din nou.

— E o prostie, o afurisită de prostie,
murmur către casa goală.

Adolescenta m-a stăpânit pe atunci, iar
 femeii' care a evenit pare să-mi capteze
 interesul și acum- din snS ° inghititură bere și ies pe
 ușă, în curte» silueta mumiT""nu e " cum aş munci.
 ContempJ ard strălucitoa°r ^ontUrată Pe cerul
 nopții. Stelele c^ suim în care Miesc^J"1"1' <*<<l,mWI' ° ,

Ertr În l«'l dr frumoasă cum îmi aminteam.
 Chiar mai frumoasă Coama de pAr ciwfaniu cate mai
 lungă acum tX'h»» ci mari, cenușii, prea expresivi. (urlwle corpului ei mai pronunțate, inai feminine
 decât înainte.

Evident, timpul a fost Imn cu trupul ei, dar
 simt că tot el a înăsprit și uimirea cu care privea
 lumea înainte. Cred că ne-a înăsprit pe amândoi. în
 acea ultimă noapte petrecută împreună ini-a fost
 furată inocența. Mă întreb cei-a furat ei.

Dar odată cu vârsta vine și experiența.
 înțelepciunea. Și greutatea. Adolescenta timidă și
 inocentă care era odată nu mai există. Spune ce
 gândește și mi-e limpede că nu-i pasă dacă cineva
 se simte ofensat. Bărbia aceea, ridicată în semn de
 sfidare, nu exista înainte. îmi place să o văd așa și,
 în același timp, sunt curios să aflu ce a determinat-o
 să se schimbe.

Planurile se schimbă.

Visurile se schimbă.

Nu astea au fost cuvintele ei în seara asta?

N-ar fi trebuit să mai fie în Cedar Falls. Avea
 visuri mari, își dorea să plece din acest oraș și avea
 un talent și mai mare, care o putea ajuta să ajungă

unde voia. O școală de artă de prestigiu. Un apartament în marele oraș. Șansa de a experimenta viața adevărată – cu bune și rele – pe cont propriu. Nu asta își dorea? Nu la asta aspira?

Îmi duc berea la gură. Ce naiba era atât de important, încât să renunțe la visurile ei și să rămână aici?

Planurile se schimbă.

Știu asta mai bine ca oricine. Planurile chiar se schimbă.

CAPITOLUL PATRU

Cu șaptesprezece ani în urmă

— Calmează-te, Callahan.

.Arunc o privire fratelui meu, care tocmai a dat pe gât a treia bere, în mai puțin de douăzeci de minute. El mă privește fix, strivește cutia în mână, o aruncă peste umăr și mă dă la o parte.

— Da, *tată*.

Își dă ochii peste cap și apoi face semn uneia dintre fetele de lângă el.

— Îmi aduci una, te rog?

Scrâșnesc din dinți. A scăpat de sub control, ca de obicei. Tata a fost de acord să ne vedem de ale noastre când suntem aici – mai mult decât a fost vreodată de când mă știu. Ultimul lucru pe care-l vreau este s-o dea în bară Callahan și să se facă de râs, să afle tata și să strângă frâiele, să nu mai fim așa liberi.

Dar, desigur, e vorba despre Callahan. Greșelile sunt permise dacă e vorba despre Callahan.

Nu și dacă este vorba despre mine,

Mă uit la berea pe care o am în mână dorindu-mi din tot sufletul să pot spune la naiba și să fiu și eu ca el.

Problem«? Sunt sigur că, și darA nș f_{nrfl f,fl} .
ncNUTiv ar fi fierte diferite.

Kșh *primul meu născut, Ledger_f* sromână
<Y7 moi *mult. De lu tine um triaj_t* ^{P r mr, ' •*}. țări
decât de la oricine altcineva. ^{n, dtp} _{ij} ^i

Nemaipomenit. *Mirific.* Dau Ixrea pe sA uit
cine sunt. încerc să mă bucur de acea u ^{ihfo}%
libertate aici. în Montana, când fiecare secundă,
i^{Ms}'U este dedicată școlii, sportului și
pregătirilor * ^{de}'% viitor care este prestabilit.

Pentru

Când îmi arunc cutia într-o parte, o stând
la margine, departe de petrecere. pj_c- ^{Văd} «a
Piele bronzată. Un maiou roșu, cu bretele de
din dantelă. Părul brun-roșcat îi coboară o ^{SUt*en}
văd ceva în ea, cum stă așa, pe margine,
obsXT'?' și cum nu ar avea ce căuta aici, ceva
care îmi ⁰³curiozitatea. ^{star}neștf

Asta, și faptul că e ca un vis umed
ambulant

Nu mă pot abține să nu mă holbez la ea.

- Ledger. Frate. Pot să mai iau și eu una?
mă întreabă puștiul din zonă cu care ne
învârtim pe aici.

La naiba, toată lumea se învârte în jurul
nostru, dat fiind că avem bere, dar el este, de
fapt, singurul cu care ne-am împrietenit în cele
două săptămâni de când am ajuns.

- Sigur. Da. Ăăă, cine e tipa aia?

— Cine? întreabă el, făcând un pas
înainte ca să uite în direcția indicată de mine,
cu bărbia.

- Aia,

- *Fata din lavandă?* pufnește.

— *Fata din lavandă?* Ce naiba zici? întreb,
'rat să mă uit din nou, temându-mă în același
timp 1 par excesiv de interesat. "

< .11 tl (| II.

— Așa îi spunem noi pe aici.

- De ce?

El însă se îndreaptă spre geanta frigorifică,
înainte Smai pot spune ceva.

Îmi încerc norocul și îi arunc din nou o privire. Și
e data aceasta, când o fac, întâlnesc o pereche de ochi
ri. care nu se sfiesc să mă privească direct.

Mă îndrept spre ea, cu nervii muiați în bere. Face
ichii mari, aproape temători, când mă apropii. Neas-
tmpărați. Nu știu de ce, dar am impresia că ea nu frec-
ventează în mod normal acest tip de adunătură. Nu
prea |se potrivește.

Poate și eu simt la fel, dar într-un mod diferit.

E și mai frumoasă de aproape. Nici pe departe
de lașul meu.

Își ține respirația când mă opresc în fața ei.

I — *Fată din lavandă*, te rog, spune-mi că nu ai de |
ând să fugi. Voiam doar să te salut.

Îmi țin mâinile atârinate pe lângă corp,
încrederea ■ mine întărită de alcool.

— Mă cheamă Ledger.

Flutură din gene, ridică ochii și-i întâlnește pe
ai I ei.

It *Lumea se clatină.*

— Bună.

Apoi îmi zâmbește... și sunt pierdut.

('APITOLUL CINCI

Mă așez la volan, cu portiera deschisă, cu un picior bine înfipt în pământ și celălalt pe podeaua mașinii, și ȳprivesc jur-ȳmprejur.

Casa din fața mea. Vopseaua s-a decolorat, treptele sunt uzate, dar o simt vie și mă face să surăd moale. Leagănul de pe verandă este locul în care am petrecut ȳȳore ȳntregi pierzându-mă în paginile unei cărți, în timp ke bunicul meu, Pop, ajuta cu lucrul la câmpurile de pincolo.

Mă copleșesc amintirile.

O umbră trecând prin fața ferestrei, bunica mea, ■nișcându-se din nevoia ei ineputabilă să trebăluiască, Eă șteargă praful și să fie ocupată. Orice, numai să se Bimtă oarecum normală, în ciuda paraliziei parțiale și h afecȳiunilor pe care i le provocase accidentul vascular kerebral. Și cum mai curățăm pe unde trecuse ea, când Eormea adânc, pentru că ȳncercările ei erau, în cel mai Bericit caz, inutile.

Nuanța albastră proiectată pe pereți, de la televi- ■or, care lumina ȳncăperea. Zumzetul acoperit de răsul Bgomotos al bunicului, care răsuna prin ferestrele pe Bare ȳȳ plăcea să le lase deschise, ca să ȳntre briza caldă a ■opȳii de vară.

Mirosul slab de salvie sau de scorțișoar.
nlutea în aer. Scârțâitul podelei din lemn, umflai/
> pe .-a ca* n» J^{u1} I^c *» pe l,, L Un perete l'Hn^{de}
f^u, "»^{ra,il} metaate, care_w > ficcaro etapă stânjenitoare
a vieții inele.

Nimic care să-mi amintească de ceea ce nu
ave_{an}, Pe tatăl pe care nu l-am cunoscut niciodată.
De_{maa} " care și-a dorit libertatea mai mult decât pe
mine.

Doar dragoste pură și necondiționată.

Mă copleșește o durere încă ascuțită, reală.
Este uimitor cât de multe se pot schimba în trei
luni. Cunj viața își continuă mersul și tu ai senzația
că stai pe l_w. Cum viața tuturor celorlalți revine la
normal, pe când eu, în unele momente, nu pot să
respir din cauza durerii care mă lovește fără vreun
avertisment.

Credeam că știu deja ce este durerea, fiindcă
nu am avut niciodată o mamă sau un tată, dar
acum îmi dau seama că nu am înțeles niciodată cu
adevărat, până nu l-am pierdut pe Pop. Stânca
mea. De aceea am acceptat s-o ajut pe Nita în
seara asta, să nu mă mai gândesc. O șansă de a ieși
și de a mă îndepărta de liniștea și de singurătatea
asurzitoare care, în majoritatea nopților,
reprezintă un confort aici.

Dar alteori este sufocantă.

Insectele bâzâie în stânga mea, atrăgându-n¹
atenția spre pământul care face parte din familia
mea * zeci de ani. Mâinile noastre în pământ,
sudoarea noastră an X ÎX *ⁿ i ^ ' *^{n t,m,p} ce *^{ntor}ceani
brazdele în ta " "stei lavanda este plan»

se dezvoltă? f^{or} mai as^{Pre} condiții meteorotaS¹ pazele
mai blânde veri.

land ce tasram x^{n<le} ra¹ -ara petrecut copilăria taseamnă
munca grea, disciplina și. ^{une}o 56

frâng»'''« "t°ate îndulcite de îmbrăţişările blânde ale micii sau de dragostea tăcută a lui Pop.

Tulpinile foşnesc în briza care bate dinspre munţi.

,4onsd.

UKUI de unde abia aşteptam să plec cât mai pede. trocul care m-a chemat înapoi din disperare şi n datorie. Locul care face parte din tot ceea ce sunt – i bune şi rele.

Locul care m-a adăpostit de cruzimea lumii, Shruzime la care nu fusesem supusă înainte ca noMaxton arpe, tatăl lui I^edger, să apară pe veranda asta în acea apte.

Ledger.

bu 0 persoană la care nu m-am mai gândit de ani ni. înŞi spun persoană, deoarece pentru mine a rămas mgheţat în timp – un adolescent cu părul vâlvoi, în soajoritatea zilelor fără tricou, cu un zâmbet care îmi ptea că eram întreaga lui lume.

Ced Dar nu mai este doar o amintire acum. E aici. în vrar Falls. Şi, potrivit spuselor lui, va rămâne aici o eme.

fă Şi vrea să ne vedem sa *ne povestim ce-am mai cut.*

Un caz clasic de dat bir cu fugiţii. Nu de asta am ndus la nesfârşit în seara asta? Stradă după stradă, săca nu mă întorc acasă, la liniştea acestei ferme şi la dgân- urile nesfârşite pe care adesea mi le provoacă?

Este mult mai uşor să conduc la nesfârşit, cu gen- m urile închise şi cu muzica la maxim, decât să încerc să-mi dau seama ce simt după ce l-am revăzut.

Scutur din cap coborând din maşină. A fost o zi al naibii de lungă, iar un pahar de vin şi un reality show

cti <• < <)NI»I
I IE

ar

put« fi modalitate perfect« de relaxare. Sfl._{mi}

atent»*!

*

Par atunci când dau ocol mașinii, leagănul (_l_p wrandâ scârțâie și. preț de o secundă, în ciuda f_{aptl}? că mă sperie sunetul, mă aștept să o văd pe Buni _{așt} J¹ tându-mă să mă întorc acasă.

- Iisusc!

Tresar când o văd pe Nita, cu o sticlă de vi_n j mână și un zâmbet blând pe buze.

- Ce cauți aici? Cum de nu ești la Hank's? Ai pățj, ceva?

Cuvintele mi se rostogolesc din gură.

- Liniștește-te, prăpăstioaso, spune ea, întinzân- du-mi un pahar plin cu vin, în timp ce urc treptele. Este trecut de ora două. Așa mult ai condus în cerc pentru ca, apoi, să stai acolo, în mașină. Erai atât de gânditoare, încât nici măcar nu mi-ai văzut mașina.

Arată spre locul în care se află mașina ei, pe latura casei.

— Ai dreptate, scuze.

Nu am nicio problemă să recunosc adevărul în fața ei. Iau paharul pe care mi-l oferă și mă așez lângă ea, făcând leagănul să se miște.

Greierii cântă în jurul nostru, iar eu mă simt recunoscătoare pentru liniștea pe care mi-o oferă Nita, și prima înghițitură de vin să-și facă efectul.

— Vrei să vorbim? întreabă ea în cele din urmă Despre el?

~ El? întreb prefăcut surprinsă.

. ~ haide, mă bate în glumă pe coapsă.

amândouă că bucata aia de bărbat fin de la bar din se« asta este cel care te face să gândești excesiv,

conducând fără țință, cântând *Total Eclipse of the Heart* din toți plămânii.

Scutur din umeri, știind că are dreptate și urăsc asta. Apoi ridic paharul ca să evit să-i răspund la întrebare.

- E rafinat.
- Fără nicio îndoială.

Râde și ciocnește marginea paharului ei de al meu.

- Deci?... Vrei să-mi explici de ce domnul Sexy Man ți-a lăsat asta drept bacșiș?

Nita ridică o bancnotă de o sută de dolari, pe care e scris cu markerul un număr de telefon.

— Pfff.

Aș vrea să pot spune că mi-e indiferent, doar că este exact pe dos.

- *Pfff* ce bine sau *pfff* ce urât, sau doar *pfff*, tacă-ți fleanca, Nita?

Iau bancnota și mă joc cu colțurile ei până când cele zece numere scrise cu carioca neagră, gros, ies în evidență, iar bancnota dispare.

— *Pfff* adică se *pare că Ledcjer Sharpe vrea să încerce să cumpere iertarea de la fosta lui iubită.*

- Stai. Poftiiim? exclamă ea ascutit. Bărbatul ăla a fost iubitul tău? Acel specimen arătos cu care flirtam nevinovat?

Are ochii mari și o expresie surprinsă.

- Da, dar s-a întâmplat cu mult timp în urmă.

— Cât de mult, mai exact?

Se întoarce ca să fie cu fața la mine; plăcerea

ei pentru bârfă nu are rivali.

- De când aveam 15 ani și până la 17 ani.
- Oh, dă din mână. Erați niște copii.

ta o înghițitură de vin și sconta aprobare.

- Itacă mii întrebi pe mine, cred * "bu»_M
verifici cât de bun e tipul acum.

- lise. bombă și mai iau o gură de vin _M
mese, dar nu te-am întrebat. _{u| ^}

- Acest număr de telefon, spune ea,
arătând bancnota din mâna mea, șoptește că el
vrea.

Otez din rărunchi drept răspuns, lăsându-
mi ca_w pe spate ca să privesc stelele și îi fac vânt
leagănului. ^w

— Ce-mi ascunzi? întreabă.

- Familia lui venea aici în fiecare vară. El
și fraț lui. Sunt tripleți identici...

- Stai așa. Sunt trei ca el pe lumea asta?
își duce dramatic o mână la piept. încă mai am
speranțe.

- îmi pare rău să te anunț, dar nu ai nicio
speranță. Mai ales dacă toți au ajuns ca tatăl
lor. Dispuși să se joace în acest oraș atâta
vreme cât puteau să arunce cu bani și apoi să-
și întoarcă spatele. Sunt dintr-aceu, spun, iar
ea știe exact la cine mă refer când spun *aceia*.

Bogații. Oamenii care îi văd pe oamenii de
la noi din oraș doar ca pe servitorii, ghizii sau
ospătarii lor, w niciun caz ca pe egalii lor.

Mă împinge cu umărul.

— Lasă femeia aceasta să viseze, te rog.
Imagini nu are limite.

închide ochii și un zâmbet de *mâță care a*
canarul i se conturează pe buze, ca și cum și-ar
^{în ^1} cât de bine ar putea fi. îi scapă un geamăt
mulțumi

— Bun. Gata cu fantezia. Acum poți
conțin¹¹⁸. Nu ești zdravă la cap. I

- Știu, nici nu am pretins vreodată că aș fi. Ai ținut secrete față de mine. Acum povestește-mi, te rog. *Despre el.*

Îmi aruncă un zâmbet.

- Tatăl lui și cei trei băieți - Ledger, Callahan și Ford - veneau la Cedar Falls în fiecare vară și stăteau trei luni. Tatăl lor era mereu ocupat cu munca, așa că băieții își cam făceau de cap pe aici, fără să fie prea supravegheați.

- Într-un oraș mic ca Cedar Falls?

Fluieră.

— Cred că salivau fetele.

— Exact. Toate salivam, dar... într-o seară...

Îmi amintesc focurile de artificii explodând deasupra lacului și cum răsunau bubuiturile în toată valea. Cum, după aceea, priveam de la distanță petrecerea pe mal, dorindu-mi să mă alătur colegilor mei de clasă, dar mă simțeam nelalocul meu, mereu pe dinafară. Eram pe punctul de a pleca, dar apoi l-am văzut pe *Ledger* și picioarele mele au refuzat să se mai miște. Era bronzat și avea cel mai drăguț zâmbet strâmb și, când m-am uitat din nou într-acolo, el era chiar în fața mea.

Fată din lavandă, te rog, spune-mi că nu ai de gând să fugi.

Zâmbesc dulce-amărui amintindu-mi.

— Ne-am întâlnit într-o noapte și de atunci am fost de nedespărțit.

— De nedespărțit trei luni?

— A fost mai mult decât atât. Au fost câte trei luni, timp de trei veri. În restul anului vorbeam, apoi, în iunie, când revenea, reluam de unde am rămas. Era ca și cum amândoi știam că mai flirtam cu persoane, cu care ne mai prosteam cât eram unul

CU O
CONDIȚIF

departe de celăla t,

dar când venea vara, nu aveam ochi decât unul p[^].
celălalt.

- Trei ani? Ce s-a întâmplat?

Dau din cap. Câte amintiri frumoase!

- Ne-am făcut planuri în acea ultimă vară
împreună. Planuri mari. Pentru viitorul nostru.
Pentru noi doi. Zâmbesc cu nostalgie. Uitându-mă
înapoi, știu nu ar fi funcționat niciodată. Veneam
din două lumi complet diferite, dar am crezut că așa
va fi și, la momentul respectiv, asta era tot ce
vedeam. Doar asta conta.

— A fost primul tău bărbat, nu-i așa? mă
întreabă cu blândețe.

- Am fost primul unul pentru celălalt... Cel
puțin așa mi-a spus, iar eu l-am crezut. Ne-am mai
prostit înainte – adesea –, dar noaptea în care am
mers până la capăt a sfârșit prin a fi ultima noapte
în care ne-am văzut. Până în seara asta, vreau să
spun.

— Cum adică a fost ultima noapte? Și cum de
nu știi nimic din toate astea? Sunt cea mai bună
prietenă a ta de aproape treisprezece ani. Se pare
că mi-ai ascuns lucruri.

*Inima îmi bubuie în piept în timp ce mă uit în
oglină. Sunt roșie în obraji și zâmbesc cu gura
până la urechi.*

Am Jăcut-o.

*Am făcut-o cu adevărat și..., oh, Doamne,
destul de bine? Chicotesc, incapabilă să-mi dezlipi
ochii de la reflexia mea.*

Arăt mai mare?

Diferită?

I

Ca o femeie?

CU O
CONDIȚIF

Vneau să zic, știu că nu e niciodată grozav prima datii. Mă rog, cel puțin așa spun fetele de la școală, că nu este, dar felul în care mă tot întreba dacă sunt bine... Cât de blând a fost, deși vedeam cum încerca din răputeri să se miște încet. Cum m-a ținut în brațe după aceea, șoptindu-mi cât de mult mă iubește.

N-aș schimba nimic.

Anvelope scârțâie pe aleea cu pietriș de afară, dar eu nu mă gândesc decât să mă pregătesc. Cum adorm bunica și bunicul, mă furișez să mă întâlnesc din nou cu Ledger.

Se aude o ciocănitură în ușă.

Nu vreau să se termine niciodată noaptea asta.

Voci înăbușite se strecoară până pe hol și trec prin ușa mea închisă. Eu mă gândesc la posibilități. Să ne întâlnim când suntem la facultate. Să ne logodim. Să ne căsătorim. Să am parte de o viață departe de aici, cum am visat întotdeauna. Ridic mâna și o privesc ca și cum aș purta o verighetă pe deget. Asher Julia Sharpe.

— Sună bine.

Zâmbesc din nou, fără să-mi pot lua ochii de la reflexia mea din oglindă. Sunt așa fericită că m-am păstrat pentru el. Sunt așa fericită că în curând vom merge la facultate și vom putea fi împreună tot timpul.

A spus că vom găsi noi o soluție și îl cred. Nu am crezut pe nimeni mai mult în viața mea.

Vocile se ridică cu un ton. Pop supărat? Asta e o raritate.

Mă pune pe gânduri. Apoi, aud următoarele cuvinte tare și clar.

— Ultimul lucru de care are nevoie este ca
cineva ca ea să îl tragă în jos, spune o voce
masculină.

Dar nu este a lui Pop. Sigur.

RC Md fmii vpf spre hol fard sd s_{fah} mrioasd și
sj^notd în egală măsură. *

- Are un viitor strălucit în fața /_u, U_n ■
condus și nu vreau și fie distras de o fata firă
pedigri și firi viitor. Nu este loc de ue_t,f înțeles?!

Nu aveți dreptul să veniți aici și «A
v^v HP ei ordine. Nu suntem...

- Este fiul meu. Am tot dreptul să a_m de
interesele lui. Iar ea nu reprezintă ce e rna
pentru el.

în subconștient, resping ideea că vorbesc
desp_n mine. De ce ar zice cineva așa ceva? Dar
când cote* și îl văd pe bărbatul care stă în fața lui
Pop, știu că n» înșel. Maxton Sharpe. Tatăl lui
Ledger. Seamănă nițel la trăsături, iar felul în
care se comportă, gesturile sale, sunt ca ale fiului
lui, ceea ce îmi confirmă bănuielile.

— Cum adică nu reprezintă ce este mai
binepentn el?

Intru în cameră, sugrumată de lacrimi.

— Credeți că o să-l cobor pentru că nu suni
bogată sau...

— Asher, du-te înapoi la tine în cameră, în
clifl asta, spune poruncitor Pop, cu ochii de oțel
Și v aspră.

Nu-mi amintesc să-mi mai fi uorbit vreodată
\$

— Dar, Pop...

— Pleacă, strigă el fără să se uite în direcția
&

— Nu. Rămâi, îmi spune Maxton, înaiate
uite din nou spre Pop. Trebuie să audă asta.

Ochii lui Maxton se îmblânzesc, în timp ^{ce} ^C
pas spre mine, dar nu mă las păcălită.

- Îmi pare rău cd ai auzit ce am spus. Am

fost neîndurător.

fși pleacă capul ca și cum și-ar cere scuze, dar totul e doar de fatadii. Până și eu îmi dau seama de asta.

- Încercam doar să te îndepărtiez pentru a te proteja de adevăr.

- Cum adică de adevăr? întreb eu.

- Mi-e rușine să recunosc, dar fiul meu s-a folosit de tine. A obținut ceea ce a vrut de la tine, Asher, spune Maxton, ținându-mă cu privirea și simt cum mă cuprinde rușinea.

Acum bunica și bunicul știu ce s-a întâmplat în seara asta. El știe.

Camera se învârte cu mine. Momentul nostru intim, atât de important, este acum de domeniu public.

- Ce vrei să spunei? Nu s-a folosit de mine. El...

— Nu vine la întâlnirea pe care o aveți mai târziu, așa cum ați plănuit.

Nu, nu, nu, nu.

- /-am luat telefonul. /-am citit mesajele. Nu ești singura, dacă te ajută asta.

Vreau să-mi acopăr urechile și să nu mai aud nimic.

- Mai mult, s-a văzut cu alte câteva fete în vara asta și acum a ieșit cu una dintre ele. El s-a...

Mincinosule.

— Ba nu, șoptesc, scuturând din cap, nevenin- au-mi să cred.

~~ Ba da. A ieșit cu alta. E jos, lângă salcie, chiar acum.

Tresar.

— O, nu, te-a *păcălit și pe tine* că *acela* ^{ci <>coNhrm} <tau special, nu-i așa?

Oftează din clătinând din cap cu o dezamăgită.

*Lacrimile îmi încețoșează privirea și mă uit / Un
la un om pe care nu l-am văzut niciodată, dar pe
caren urăsc din tot sufletul.*

- *Nu te cred. Trebuie să vorbesc cu el. Trebuie sa existe o explicație.*

- *Ce explicație să aibă un adolescent în afară de hormoni?*

Mă uit lung, clipind, la acest bărbat care tocmai mi-a dat lumea peste cap. Continuă să-mi vină în minte firea dezinvoltă și ușurința lui Ledger de a flirta. Felul în care s-a împrietenit cu toată lumea de aici. Toate fetele îl vor. Chiar glumeam pe seama asta. Sunt eu fraieră? Pentru că l-am crezut? Adică ar fi fost atât de ușor pentru el să fie cu una dintre ele când eu lucram aici, la fermă.

*Bunica mă strânge de mână, iar asta mă face
să mă pierd de tot cu firea.*

Se înşală.

Sigur se înșală.

Cedar Falls este un oraș mic. Bârfa este la ea acasă aici. Zvonurile sunt moneda de schimb a adoles' centilor. Aș fi aflat. Aș fi auzit de așa ceva.

— *Plecăm din Cedar Falls în seara asta. Cred este* cea mai bună cale de acțiune după... toate câte s~^{ali} întâmplat. îmi pare rău. Nu l-am învățat niciodată P fiul meu să se poarte așa cu fetele.*

7Creci e mai bine sâ plecați acum, spune P°P deschizând usa.

— Ți-am blocat numărul pe telefonul lui și te-am
ja contactele lui, ca să nu-ți mai poată face ^Cred că

aşa este cel mai bine pentru toată lumea.
îdespărţire onestă. Nu mi-ar plăcea ca acest lucru
să jcriiul o problemă, înţelegi ce vreau să spun.

Maxton îi aruncă lui Pop o privire de
avertisment pe care nu o înţeleg.

- Minţiţi. Sunt sigură, strig în timp ce
lacrimile, care-mi curgeau fără să ştiu, îmi ating
buzele.

- Regret. Cu adevărat.

- Nu. Asta nu e... el nu ar fi...

— Şi eu credeam că e mai bun decât atât.

îşi pleacă scurt capul.

Simt cum mă sufocă un sughiţ de plâns.

— Buni.

O privesc, iar ea mă strânge de mână.

— El nu ar fi...

— Haide, Ash.

Când braţul ei îmi înconjoară umerii, mă prăbu-
şesc la pieptul său.

— Haide la tine în cameră.

Mă zbat, pentru că vreau să aud ce-şi mai spun,
am nevoie să aud, dar Pop îl împinge pe Maxton
afară, pe uşa din faţă şi o închide în urma lor.

Continuă să vorbească. Se ceartă. Se... Nu ştiu
ce.

Tot ce ştiu este că atunci când am ieşit pe uşa
m^Qi târziu, în acea noapte, împotriva voinţei unicii şi
a lui Pop, şi m-am dus la salcie, aşa cum sta-¹
Ucr ^ni, Ledger nu era acolo.

ins 1 Of' N^a?P^a- Când greşesc, recunosc, şi, da, m-am
al în Privinţa tipului. Rahat. De obicei mă pricep

să citească oamenii. E clar că e un nemernic de proporții epice, spune Nita în timp ce toarnă vin în pahare. Cuvintele ei mă fac să zâmbesc.

Cinnor. nu știu ce și

Ridic din umeri, gândindu-mă la privirea pe care mi-a aruncat-o Ledger după ce Hank ne-a întrerupt. Ca și cum ar fi avut o revelație.

- Multă vreme am crezut că Ledger s-a folosit de mine. CA s-a mândrit cu faptul că mi-a luat virgin[^] M apoi și-a văzut de viața lui. M-au umilit și mi-au frânt mima și l-am urât pe Ledger în aceeași măsură în care l-am iubit.

- Simt că urmează un „dar”.

Încuviințez.

- Dar îl *cunoșteam* pe Ledger. N-ai cum să petreci trei ani cu cineva, să îl cunoști și să te înșeli în halul ăsta.

- Crezi că tatăl lui te-a mințit?

— Totul s-a rezumat la pedigri. Ceva ce eu nu aveam - *nu am*. M-a privit ca pe o fată aflată în partea ratată a vieții. Gândește-te. Nu am părinți care să mă revendice. Trăiesc într-un orașel care e doar un punctuleț pe hartă. În niciun caz nu aș putea fi suficient de bună prelua pentru fiul de aur, pe care îl pregătea pentru a-i

Chiar și acum, să rostesc aceste cuvinte îmi provoacă un amestec de uluială și dezgust.

— Mi-ar plăcea să pot spune că are logică, dar î^{*1} cel mai urât mod posibil.

Înțeleg la ce te referi — și sunt de acord

— Ce ai spus bunica și Pop despre toate astea?

— A rămas un mister ce a vorbit Pop cu el în noaptea aceea, afară. Pop a mormăit ceva legat de ticăloși și a evitat orice discuție despre familia Sharpe, iar

îngrijit de mine și de inima mea frântă pe
 ** _{or} |_uni. Mi-a spus că așa fac numai băieții
 pun'""5" *_m |_n viața noastră și că era bucurăoasă că

* Iau o înghițitură de vin și savurez gustul acrișor
 pe

Cred că Ic-a fost mai ușor să mă știe cu inima •
 tă decât să creadă că nu eram eu la înălțime.

” – Deci tatăl lui te-a mințit. I-a convenit să fie direct
 și sincer în legătură cu motivele lui, până când s a
 văzut pus față în față cu tine. Și apoi? Din nu știu

* motiv, i s-a făcut brusc milă de tine și a decis să
 dea \ina pe fiul său pentru că ți-a frânt inima, în loc să
 o facă Ledger personal?

- Așa cred, murmur.

- Ai încercat vreodată să-l suni? Pe Ledger. Să iei
 legătura cu el? El a încercat să te sune? Adică, suntem
 în secolul XXI, există atât de multe moduri de a putea
 intra în contact cu cineva.

- Eu am încercat. Mesajele și apelurile mele nu
 au ajuns, așa că presupun că tatăl lui mi-a blocat
 numărul. Ori asta, ori Ledger a primit un telefon nou.
 l-am lăsat mesaje pe rețelele sociale. Pe e-mail. Nimic.
 De aceea, la început, mi-a fost atât de ușor să cred că
 Ledger s-a folosit de mine. Dacă nu era așa, dacă și el
 încă mă iubea așa cum d iubeam eu, ar fi încercat să dea
 de mine, nu?

- Adevărat, dar tatăl său era un om puternic
 care... urm- " " contro^a'> Nu Știu, Nita. Era un adult
 care s_j a mea_{rgă} la facultate în luna următoare. Cu
 mutar^'ar putut 'a le8*tura cu m*ne după ce s-a lotri«« *n campus.
 Ideea e că... nu a avut niciodată vreo

Pentru mine.
îmPing leagănul.

— Și apoi am ajuns în punctul în care m'j seama că. și dacă am ti reluat legătura, nu ^{ar} contat. Tatăl lui nu ar fi aprobat legătura cu mi fi nu în-ar ti crezut la înălțime pentru Ledger. Nu ^{ne'} să mă expun din nou la o asemenea umilință. ^{an'} ^{Vr''}t

— Așa că ai lăsat-o baltă?

- Da. Am fost obligată. în plus, un tip ^{Ca} r- era o partidă bună. Era mai ușor să cred că a trecut d la o fată cu un nume de familie prestigios și cu un • gras în bancă. ^{Co,lt}

- Și dacă ai crezut greșit? întreabă ea cu blândețe

- Nu pot să-mi trăiesc viața gândindu-mă i, „ce-ar fi fost dacă”. ^U

— Te înțeleg.

— Știi ce m-a durut cel mai tare, de fapt?

Ce mi-a confirmat că ceea ce ne lega nu era real?

— Că nu te-a contactat niciodată.

— întocmai, dau din cap cu convingere. Știa unde locuiesc și ar fi putut să-mi scrie. îmi știa numărul de telefon pentru că nu l-am schimbat. Dacă iubești cu adevărat pe cineva, te lupți.

- Și el nu a luptat pentru tine, murmură ea.

Și da, este ridicol să te aștepți la așa ceva de la u® adolescent pe cale să-și înceapă viața sub aripa tatălui său, dar ceea ce am avut noi doi a fost special. Un^{1C*} *Doar al nostru.*

Pop s-ar fi luptat pentru Buni.

Zâmbesc dulce-amărui gândindu-mă la drag^{os^ea} care-i lega.

- Este singura relație reală cu care pot

comparație.

CI OCONHIȚIE

Nita își lasă capul pe spate, închide ochii și nginge leagănul cu piciorul.

- Asta a fost acum cincisprezece ani. Tu te-ai îmbătat în bine între timp. Sunt sigură că și el. Poate că ceea ce s-a întâmplat în seara asta a fost modul în care »arta a intervenit pentru a încerca să repare greșelile ecutului.

— E absurd.

— Eu zic că nu.

își pune mâna pe a mea.

— Dacă crezi că a fost mâna tatălui lui, poate sunt ieruri pe care nu le știi. Poate că exista un motiv care a împiedicat să te contacteze. Poate că asta este a doua jastră șansă.

— Sunt o mulțime de „poate”.

— Poate că da, glumește ea.

Zâmbesc și îmi amintesc felul în care Ledger s-a uitat la mine în seara asta, înainte să plec. În ochii lui vedeam o poveste pe care era pregătit să o spună. O poveste pe care nu sunt sigură dacă mai are rost să o scult.

— Când m-a oprit la capătul barului, a vrut să mă întrebe dacă putem să ne întâlnim să mai stăm de vorbă.

-Și?

— Nu știu.

— Nu ești obligată. Dar trebuie să admiti că, revăzându-l în seara asta, te-a afectat suficient de mult cât să faci un lung ocol până să ajungi acasă. Or, tu

■sta doar faci când ceva te afectează profund.
atunci *El te-a*
~~afectat~~

— Poate.

— Lăsând trecutul, când am intrat la Hank's și -

am văzut, expresia de pe fața ta... nu e ceva ce văd

κ URI' «¹ " " " 1

• o Păreai... Nu știu. Nu-mi găsesc

fto " * " " * s " n, chiarsig " răcăi, ni < ' ■ ' t ' X «¹ * < " ? * urmat d 7 »

aripi Privim amândouă cum una di_{ntre} *

a » 5i c o l Tă ^ pământ a w *

_ îti dai seama cât m-au afectat cuvintele
tat ^ . câte scenarii ridicole mi-au trecut pnn cap
în | Uni,

•_{nam} că voi deveni o artistă celebra și că Maxton
va veni la una dintre expozițiile mele de artă,
îndrăgostit de lucrările mele. Că va încerca să
cumpere o piesă di_D colecția mea, iar eu îi voi
refuza banii, spunându-i că nu e de vânzare
pentru oameni ca el. Că nu se ridică la înălțime
ca să le cumpere. Cum îi aminteam cine sunt, de
unde vin și apoi îi ziceam cât de amarnic s-a
înșelat.

Clatin încet din cap, privind în noapte,
amintin- du-mi cum îmi repetam scena în
mintе.

- Dar bănuiesc ca acum nu mai are cum
să se întâmple, nu-i așa?

- Ce vrei să spui?

Pufnesc.

- Uită-te la locul ăsta, Nita. Abia mă
descurc- Socotind datoriile cu îngrijirea bunicii,
care aproape d ne-au decimat economiile, și
incendiul de acum câl^{iva} am, care a distrus,
practic, totul, în afară de casă, n-jȘ zice că Asher
WeUs reprezintă un succes răsunător. să nu mai vorbun
de faptul că Pop s-a dus și a luat c«

îne. »

9 cai de mulți oameni pe lumea *

. sA dețină Pro»^{rin} afacere? Uitfi-te la tine. Ai Ut l'^{1"1} *

*'„nu A^{iftccrc} -

I apreciez discursul de încurajare, dar îl văd exact ac Un mod de a mă face să mă simt bine. Și chiar T ci știu <* există 0 unilate de măsură Ledger și una l\hcr în ce privește atât 8tima' cât 9' ave^{rea}, cred '»adevărata problemă este că Ledger îmi amintește de o ^C noadă în care bunica și Pop formau toată lumea mea. aflau încă în lumea mea. Când aveam la cine să mă întorc, cine să-mi șteargă lacrimile, să mă îmbrățișeze și și-mi promită că totul va fi bine.

- Mă comport ridicol. Scuză-mă. Mi-e atât de dor în fiecare zi de Pop și de prezența lui Buni în jurul meu..., șoptesc cu un sughiț de plâns.

- Oh, scumpo, știu.

Strâng din nas și gem.

— Ignoră-mă. Sau, mai bine, ignoră tot ce am spus în seara asta. Parcă l-aș fi luat pe nu în brațe, râd cu autoironie. Mi-e greu, atâta tot. Simt că am pierdut o parte din mine când l-am pierdut pe Pop, iar faptul că l-am văzut pe Ledger pe neașteptate în seara asta, când sunt, și-așa, vulnerabilă emoțional, m-a dezechilibrat și mai rău. M-am transformat într-o femeie nesigură de sine, care nu știe dacă să-l urască sau să se împace cu el, iar eu nu sunt deloc o persoană nesigură.

- E normal să fii vulnerabilă. E normal să fii tulburată. La naiba, este mai mult decât în regulă să fii nesigură din când în când.

îmi acoperă mâna cu a ei.

~ în ultimele câteva luni ai trecut prin infern 9' ți-ai revenit. Dacă aș fi în locul tău, și eu m-aș simți nesigură.

~ Mulțumesc. Cu-adevărat.

K BROMtU RG

Ce m-aș face fără prietenia ei?

- Ori de câte ori ai nevoie. Ce-ți zicea m_{er}

Buni?

*Ce-mi zicea mereu Bum? Că tot timpul îmi
dăruie frânturi din înțelepciunea ei. ** 0

- *Viața te va pune permanent în fața
încercărilor lor AshcrJulia Wells, iar plânsul de milă nu
va rezolva nimic*, spune ea, imitând tonul bunicii în
timp ce împunge în umăr. Dar cred că, în seara
asta, amintirea lui Pop în absența bunicii, și după
apariția neașteptată a unui fost iubit, și pentru că te
simți atât de nesigură, poți să-ți permiți nițel plâns
de milă. Ceea ce înseamnă că ne trebuie și mai mult
vin, dacă acesta este programul serii.

- Bine că am bucătăria garnisită cum se
cuvine.

CAPirOIA JL ȘASE

Zeager

— De ce?

- De ce... ce? întreabă primarul Grossman de pe scaunul său din mijlocul pupitrului înălțat, poziționat în mijlocul altor șase membri ai consiliului municipal.

Pe fața lui roșcată se citește o expresie servilă, care îmi spune că am fost invitat la această ședință a consiliului municipal din Cedar Falls cu un alt scop decât acela de a-mi ura bun venit în *orașul lor de provincie*. Sunt pregătit să-mi tot dau ochii peste cap.

— De ce două luni?

- Pentru că oamenii ca tine nu înțeleg modul de viață din Cedar Falls, spune el.

— Oamenii *ca mine? Serios?*

Avea dreptate Asher. Omul ăsta vrea putere doar de dragul spectacolului și al voturilor.

— Da. Vă credeți mai buni decât noi. New York City și tot restul.

Flutură din mână cu indiferență, ca și cum explicația ar fi suficientă, nicidecum lipsită de logică.

— *Și tot restul.* Am priceput.

Chicotesc, dar când mă pregătesc să spun ce am de zis, el o dă înainte cu demonstrația ridicolă de autoritate.

V.. inicIcRd' I* noi« or“9ul nostn. .

— Nu de asta ai insistat să fii prezent aici? Ca să
vă fac pe plac și să am ocazia...
pasă decât de bani și de profit – nu de viețile și de mij-

IOMVIC de trai ale oamenilor.

— Și drept urmare, prezența mea aici în aceste
două luni va schimba totul? Îmi cereți să particip
la o ședință a consiliului municipal doar ca să văd
cum vă bateți cu pumnul în piept? Cu tot
respectul, domnule pnamar Grossman. dar eu
cunosc acest oraș. îi cunosc pe oamenii de aici.
Mi-am petrecut verile aici, în copilărie. de aceea
eu și frații mei am vrut să cumpărăm acest
complex. drept omagiu adus răposatului nostru
tată. Iubea orașul acesta.

Publicul din spatele meu murmură. Păcat
că nu-mi dau seama dacă murmură în semn de
aprobare sau de dezaprobare.

- Este o idee inedită, dar nu poți da buzna
în acest oraș crezând că ești primit cu brațele
deschise doar pentru că ai bani. Poate știai cum
era Cedar Ealls acum zece, cincisprezece ani, dar
asta nu înseamnă că știi cum este orașul acum.

Sesizez, o mișcare cu coada ochiului și îmi
ridic privirea exact la timp cât s-o văd pe Asher
încrucișăm du-și brațele peste piept, cu o
clătinare subtilă din cap- Bănuiesc că vrea să
spună că și ea crede același lucru- Că o
*cunoșteam pe cea care era, dar nu și pe cea care
a devenit.*

vr

. în 'în' • C0nc<ntrarea și sunt obligat să mă forV*z

— Nu de asta ați insistat să fii prezent aici? Ca să
vă fac pe plac și să am ocazia...
vuiuat lial uiu**... orasul?

WX..UJ .

Mfi">t'nochiicelorialUșMemembria.Mnsiliulu..

AM'în reputația că ne preocupăm de binele ' \ Jin
ccdar Falls, continuă primarul, fără I. întrebare.

_ Așa cum ar trebui să facă orice pnmăne.

- Iar voi aveți reputația că, după ce veniți,
dispar .|e de muncă și se pierde farmecul locului,
că nu pneți cont de unicitatea orașului.

— Permite-ți-mi să vă contrazic, domnule
primar

Grossman.

lisuse Hristoase! Țsta era locul potrivit
pentru Ford. Pupatul copiilor și străngerile de
mână. Nu pentru mine.

- Sharpe Internațional dorește să lase o
amprentă pozitivă oriunde deține o proprietate.

— O amprentă pozitivă?

- Da, domnule. După cum se menționează în
cererea trimisă la biroul meu, nu ne-am respectat
promisiunea de a angaja la nivel local. Sunt aici
pentru a îndeplini această condiție, printre altele.

- Printre altele?

De ce tot repetă ce zic?

- Da, domnule.

- Hai să fim serioși. Sunteți aici doar pentru că
v-am amenințat că vă vom bloca autorizațiile dacă nu
'eniți să stați o perioadă la noi, pentru a înțelege
modul nostru de viață.

Mă uit la el și mă întreb unde vrea să ajungă,
no " SUntem d*rect implicați în toate proprietățile mite re
^*ar nu pot sPune programul ne per- (iouț³]¹¹¹¹^fau unuia
dintre frații mei să rămânem în oraș că am fiTM Pe
Perioada restaurării, vă pot asigura greșul 1 Ven't atC*

d'ncⁿ<^ 'n can d, pentru a verifica proferărilor. Iar
ceea ce nu putem verifica personal,

incredore

Fac o paulă pontru un efect dramatic.

- Ne «rtduim *loa,e pllttenle' !?,0,dea"»a, sS facem dt mai multe pentru comunitatea locală. Doar |,, felul ăsta complexul nostru decane unul profitabil Or, *asta*, domnule primar Grossman, înseamnă că banii se întorc în buzunarul oraşului.

- Din toate puterile. Direct implicaţi.

îşi coboară ochelarii până pe vârful nasului şi mă priveşte fix pe deasupra ramei, în vreme ce eu încuviinţez.

Putem să ne grăbim un pic? Am rahaturi de făcut. Milioane de dolari de cheltuit şi afaceri de încheiat. Lucruri mult mai importante decât să pup în fund un tip plin de el, pentru un simplu certificat.

Unul fără de care avem mâinile legate.

Treaba asta e sub nivelul meu. E atât de jos, încât mă doare spatele de la aplecat.

N-are şi el vreo vacă de răsturnat cu picioarele în sus? Vreun animal lipsit de apărare de ucis în numele sportului?

~ Probleme, domnule Sharpe?

- Normal că nu.

*dracului*TM ^ Un ^m ^et s'ar traduce prin *du-te* ascult

repetând ^n"-6 am când p0* să stau a'c' 83

-Smars * ,Kmai le'am SPUS? repetă el. d*n toate puterile şi direct implicaţi»

" Corect.

Ține-ți.firea, Ledge.

- întocmai.

- Cuvinte puternice dacă ținem cont de faptul că sunt pronunțate de un om care chiar aseară a fost auzit spunând la Hank - primarul se uită la o hârtie din fața lui - «ce-mi place cel mai mult la orașul ăsta e că pot pleca de aici după cele două luni de tortură. Este un afurisit de acvariu.” Te rog să mă corectezi dacă greșesc. Sunt sau nu cuvintele tale?

Ticălosul! Cineva a auzit conversația mea cu Ford în timp ce mă aflam în fața barului.

Al naibii oraș mic, unde toată lumea cunoaște pe toată lumea și unde toți își bagă nasul unde nu le fierbe oala.

Sunt terminat.

Terminat.

Primarul Grossman așteaptă răspunsul meu ținându-mă din priviri, în vreme ce persoanele care au ales să asiste discută în spatele meu. Nu sunt tocmai încântați de faptul că le-am insultat orașul și pe ei.

— Domnul Sharpe? mă îndeamnă el.

Marșarier.

Repară-ți greșeala.

Fofilează-te.

— Nu am avut nicio intenție să insul...

— Bineînțeles că nu..., spune sarcastic, cu un zâmbet la fel de acid. Dar din moment ce orașul nostru ** se pare atât de... ponosit, atunci noi, primăria din Cedar Falls, am decis să obligăm Sharpe Internațional să aducă unele îmbunătățiri în oraș, având în vedere că *succesul nostru reprezintă și succesul vostru.*

~ îmbunătățiri?

Ctdracu?-'

_ înșeninând?

_ înșeninând că noi considerăm inip_{Ort}

• „stat de importantă cum este a dumneav[^] 0

_ în ““

nitttii noastre. Să aibă de câștigat și cetățenii > îl
VOI.

Ne șantajează?

- Nu este specificat nimic în acordul dintre
noi primărie care să prevadă ca este necesară o
investiție ;J oraș, în afară de complex în sine.

- Ei bine - se uită la ceilalți membri ai
consiliului așezați de o parte și de alta a lui,
înainte de a se întoarce din nou spre mine - se știe
că noi, oamenii simpli din- tr-un oraș neimportant,
nu prea respectăm regulile. Ar fi păcat să
construiți ditamai complexul și să cheltuiți atâția
bani, mai ales acum, când sunteți pe ultima sută
de metri, și să nu puteți obține certificatul de
exploatare. Cum se zice? Timpul înseamnă bani?

Râd nervos, perplex, scărpinându-mă la
tâmplă. Gândește. Gândește-te dracului la
ceva, Ledger!

Dar nu am la ce. M-au prins la mijloc și ei
știu asta- Am investit deja zeci de milioane de
dolari în această proprietate și în restaurarea ei.
Nu putem renunța la și nimeni nu va cumpăra un
complex construit pe jumă tate, dacă ne retragem.

Și la ce anume vă așteptați de la noi?

E tot ce-mi vine în minte să întreb, acolo am

sfâ[^]t "U mă hs pus la colț! Dar de în mod[^]TOaU? Care Să mă

consult' cum fiíí sigur că Grossman nu nouăzeci °Tne

*T//. asta. E un ticălos. Simplu ca lumina zilri r este
că m New York City am avut delf nu ?tie el și mai mari.
Știu cum să joc jocul ăsta r CU mizer" las impresia că
sunt la mila acestui orăsaM trebuie indiferent dacă
ceea ce-mi cere lezai «n. de provin cie, Ucide-i cu grație.*

lisuse. S-ar putea să sfârșesc eu ucis între timp.

- Ești un om de afaceri de succes, Ledger

Sharpe. Chipul său zâmbește, dar ochii săi, nu.

- Sunt sigur că vei găsi ceva care să ne mul-
țumească pe deplin.

CAPITOLUL ȘAPTE

Ledger

- Stai așa. Tu zici serios?

- Mai serios de atât nu se poate, îi spun lui Ford, lăsându-mă pe spate în scaun și închizând ochii. Nenorocitul vrea să ne șantajeze. Din câte am înțeles, vrea să fie reales în curând și se pare că vrea să joace cartea „Sunt omul care a învins corporația”.

— De unde și scrisoarea cu cele două luni, iar acum cererea asta de rahat.

- Exact. Problema este că ultimatumul pe care ni l-a dat este de natură subiectivă. N-a zis clar fă asta ca să primești asta, cum a făcut cu prima cerere. Ce ne cere acum este doar...

— Se bate cu pumnii în piept.

- Printre altele, mormăi eu.

- Putem să ne oprim o clipă, să mă simt și eu o dată glorios pentru că fratele meu cel perfect a dat-o-n bară?

Râde exagerat.

— Nu te-ai gândit să te ferești și tu când ai vorbit cu mine la telefon, într-un bar destinat localnicilor?

Nu. *Nu m-am gândit*. Mă gândeam doar la Asher la faptul că, până am fugit eu în parcare după ea, Plecase.

K. BROMBF.RÎ'

_ M.,i sunat într-un moment nepotrivit.

Le .ingnra sr"ză , "re _o Po' oferi u. \ Atunci nu

trebuia să răspunzi. Simplu, nu?

_ Gata cu jubilatul, spun deschizând ochii și
etod o mână în semn de rămas-bun cStre Hil|ar,. "w
maptâ spre ușă ca să meargă la o întâ]nire ^
Dumnezeu știe cine.

*Sâ înceapă pupatul în fiind al Consiliului l^
Cedar Falls!*

- Bine. Dar este un moment rar, așa că trebuie
să mă bucur de el cât mai pot, oftează satisfăcut.
Acum, întrebarea este: ce anume ai de gând să faci?

- Am discutat diverse cu Hillary. Și am ajuns
la concluzia că a aduce în joc artizanii locali este
cartea noastră câștigătoare. Picturi realizate de
localnici. Articole din numeroasele magazine de
suveniruri create de localnici.

— Asta nu le va afecta vânzările în oraș? Nu-i«
submina?

— Nu am pus la punct detaliile, dar sunt
sigur« putem găsi ceva care să mulțumească pe
toată lumea-

- Deci, practic, folosiți complexul pentru a-i
«moscuți pe oamenii din Cedar Falls?

Dau din cap, chiar dacă el nu mă vede. ^{cateva alte}
lucruri. Hillary spunea ^{câ} colectei t ^{3 consi'}*u]u>
municipal s-a >^{ncer ^a}. iMjo- ^{a ofer}i școlii P^are o nouă
azilul de băfrări d ^{de ,ncălzire} Ș* climatizare, 1 mul lor
este def J d ^{a penferia} °mșului, deoarece aetect de foarte
multă vreme. . J Poate plânge Îeast^1 C°Pii' 9' bătrâniL
Nin,en' " J

Exact, scot un oftai exagerat. Chiar și așa...

Chiar și n^Tt^t, A Ford_ DincoI<> de teatrul 7 .»i cum
ti se pare Cedar Falia în general? d<*

vizitat locația doar Ford și Caîlahan înainte de

■Ara vechiul hotel de aici. Eu eram ocupat cu o

^'"foce* \$»nu m_am putut elibe,a_

X'u că m-ar ti deranjat prea tare să nu pot veni,
pin mai multe motive.

_ în afară de afișele de la fiecare fereastră pe
care «unt scrise rahaturi cum ar fi „Corporațiile
ucid afacerile mici' Ș> .Duceți-vă păcatele în altă
parte"?

- Chiar așa rău e?

- Sunt și unele pe care scrie că „Un complex
înseamnă mai multe locuri de muncă” și că
„Turismul înseamnă mai mulți bani”, așa că avem
câțiva oameni de partea noastră.

- Și unde erau în timpul ședinței de astăzi? glu-
mește el.

-Mda.

Trag aer în piept, reflectând la întrebarea de
mai devreme.

- Cedar Falls. Ce pot spune cu certitudine este
că nu seamănă deloc cu Manhattan.

- Vrei să zici că nu e îmbâcsit de putoarea
metroului și că nu se simte miros de urină pe
clădirile de beton pătate de gaze de eșapament, cu
care ești atât de obișnuit?

Râde.

~ Nici urmă de așa ceva pe aici.

Mă ridic în picioare și mă sprijin cu fundul de

K RROMBERC-

- Nu există nici vânzători ambulanți care la tine, nici trotuare aglomerate prin care să-ți dând din coate, nici metrouri în care să urci, nici.. ^{*loc}

- Lucruri pe care majoritatea oamenilor |_e
detesta... ^{e ar}

- Dar care mie îmi plac foarte mult.

— O să protestezi și o să bați din picior cât timp vei sta pe acolo, nu-i așa? ^p

- Prefer să-l numesc mai degrabă un protest tăcut.

- Ha. Spuse omul care nu și-a ținut gura nicio dată în viața lui. Nu-ți face griji, te vei întoarce în tumul tău din nori cât ai zice pește.

— Du-te dracului.

Nu e nimic în neregulă cu turnul meu din nori, cu priveliște neîngrădită asupra orașului pe care îl iubesc.

- în ce privește acest oraș...

— Vrei să zici acest neimportant orașel de provincie, replică el, dar nu mușc momeala.

- în mod obiectiv, este o locație bună și clădirea are o structură bună cu care să lucrăm.

Mă mut să mă uit pe fereastra biroului temp⁰ rar, pe care Hillary mi l-a amenajat la fața locului, acest punct de observație, nu pot vedea lacul, ^{atraC\j} principală din complex, nici reflexia munților din J^a nostru, dar imaginea senină mi-a rămas întipăriți minte. Aceeași imagine pe care plănuiesc să-i cer eoni“ noastre de marketing s-o folosească pentru a prom^o acest loc care curând va fi restaurat.

- Adăugările planificate îl vor face și ^{ina' al^} tiv pentru clientela noastră preferată. Vor avea ca de lux, cu un centru spa de ultimă generație, P^{entrU}

t pasionați de aer liber, și tot felul activități
cat* nUle |x>t <«ce'tiacfl 8unt Paa'onaV »Șa ceva. ** 1 Sunt de
acord cu tine. Dar asta este ce facem mal Idnc, spune
Ford. Eu întreb despre oraș. Ești nOibun observator și
aș vrea să aflu părerea ta.

Prima impresie? Orașul este încă mic, dar cu .
pițoresc. Atmosfera este una caldă, ca acasă la ^"na
care va atrage familiile în principiu, și o vibra-
^"rtistică mișto pe care o vor iubi cei care nu au copii.

' tot se organizează tot felul de chestii aventuroase
în aer liber, așa că acest lucru va spori atracția. îmi
trec o mână peste maxilar. Va fi mai mult decât bine.

- Mă bucur că suntem pe aceeași lungime de
undă. Și eu am simțit la fel. în ceea ce privește con-
strucția, suntem încă în grafic? Am întâmpinat vreun
obstacol?

- întreab-o pe Hillary. Este domeniul ei.

- Adevărat, dar tu vezi totul cu ochi proaspeți.

Cum ți se pare?

- Vom respecta programul, plus, minus câteva
zile.

Mă opresc.

— Retrag ce-am zis. în momentul de față,
Hillary încearcă să contracteze antreprenori locali.
Ceea ce ar putea să însemne niște întârzieri, pentru
că va trebui să n angajăm indiferent dacă
îndeplinesc sau nu cerințele sau standardele
necesare.

— Doar să-l potolim pe Grossman.

— Exact. Așa că doar acest lucru ar putea să
ne e a peste cap, dar oricum batem pasul pe loc din
cauza ra atului ăstuia cu cele două luni, așa că sunt

sigur că se ^{va} rezolva de la sine.

K HROMIU Ht.

CU O CONDI
ȚIE

„Îi vni anunț» P® Charlea, spune el, r_{efc}.
- Bun... 4.» nostru de șantier. Angajează
deja nindu-se la dimgim . lucrează. Asta ar
trebui

localnici? înv o imagine pu bUcă bună. ** "C«ertm.

Sunt «U»r cJ GrM8m“n va

trebui ' llt cerc al infernului pnn care va
inventă ceva, un a să dăm foc hotel

inSPe^șuăto facem. * « n' o fMen1' pa“S,ea

E «or de zis pentru tine stând în biroul tău
din

M' nha 2Xnt în biroul tdu. Cu picioarele pe el.

— Amuzant.

- Ai un scaun foarte confortabil. O să-mi iau
și eu unul la fel pentru biroul meu.

Scrâșnesc din dinți. Nemernicul știe cât de
tipicar sunt în privința biroului meu și mă
provoacă doar pentru că îi stă în puteri.

— Ticălosule, mormăi eu.

Râsul lui umple linia telefonică.

- Doamne, e prea ușor să te calc pe nervi.
Cam patetic, Ledge. Cum e casa pe care ai
închiriat-o? Este în regulă?

— Dacă vrei să afli dacă e o cabană din
bușteni, cu veceul în curte și coarne de cerb pe
pereți cât să-mi facă timpul petrecut aici și mai
autentic, îmi pare rău să te informez că nu este.

- și când te gândești că am vrut să vin în
vizită de dragul amintirilor din trecut...

- Cruță-te. Și pe *mine*, glumesc.

1

clei O să fie distractiv. Ne-am putea duce
' care le frecventam înainte și să ne pre- prin
locui I' ' I nou u Nicio responsabilitate, facem că sunu

Gândul mă face să zâmbesc. Exact asta am făcut

* Am condus pe unde obișnuiam să ne petrecu
timpul. Mi-atn spus că am făcut-o din nostal- să mă
familiarizez cu locul, care s-a dezvoltat de-a hingul
anilor, dar m-am trezit, fără să-mi dau seama, lângă o
salcie bătrână. Iar de la salcie, mașina mea s-a 'dus
singură pe marginea drumului, permițându-mi să
privesc un panou imens pe care scria *Ferma de
lavandă*.

Casa arăta la fel cum mi-o aminteam. Bordură
albă, o verandă care o înconjoară, ușa roșie de la
intrare. Se pare că familia Wells s-a extins de-a lungul
anilor, câmpurile de lavandă se lungesc cât vezi cu
ochii, dar nu am acordat prea multă atenție acelei
părți atunci. Tot ceea ce ne interesa era să ne rătăcim
printre rânduri, unde eu și Asher puteam să ne
întindem pe spate, să privim stelele și apoi să ne
sărutăm fără să fim prinși.

i Nu știu ce speram ducându-mă acolo. S-o văd pe
Asher pe veranda din față? O șansă să vorbesc cu ea?
La naiba dacă știu.

— Ledge? Mai ești pe fir?

- Da. Scuză-mă. Ce ziceai?

— Casa pe care ai închiriat-o.

Itît M E *n re ^ u ^ ' ® cas ^ mică într-un cartier liniș- I . u
Prea contează, din moment ce voi lucra în cea lnicrn 'are
parte a timPu,ui. Asta e tot? Ai terminat cu I
,cro -n anagementul?

Pufnește.

Iești aici C'neva trebuie să o facă, din moment ce tu nu

— Amuzant.

Cum s-nu sucit lucrurile. Nu cu mult timp în „ il puneam în încercare jw Cnllnhan, așa cum Pord fa' acum eu mine. Pe atunci însft, nu exista râsul. N_{l(ft)}'* resentimente. 1

— Să ne ții la curent cu ce se întâmplă.

- Iar începi cu micro-managementul? mormâj eu. N-ai și tu altceva de făcut - cum ar fi vreo cinci p_{ro}. iecte - și să supui pe altcineva Inchiziției spaniole? T_e asigur că am totul sub control aici.

Simt nevoia să-mi dezmoțesc picioarele și mă îndrept spre ceea ce va fi holul principal la *The Retreat*. Cu modificările pe care le-am făcut, a devenit mai mare și mai apropiat de ceea ce înseamnă o proprietate S.I.N. Arunc o privire pe holul larg, urmărind zgomotele de șantier care provin din cele trei aripi pe care le-am adăugat la structura existentă. în fața mea, niște bărbați lucrează la placarea unui perete care va constitui intrarea în noul spa de lux, pe care îl creăm în hotel. Trei paleți cu dale de marmură sunt aliniați pe peretele îndepărtat, urmând ca acestea să fie folosite pentru noua pardoseală.

— Locul ăsta va străluci, Ford. Vom trece peste problemele cu primăria, iar locul ăsta va fi al dracului de strălucitor. Fie că este folosit drept refugiu de iarnă pentru pasionații de schi sau drept rai în natură pentru cei cărora le place să stea vara afară, clienții vor avea parte de luxul pe care îl așteaptă de la noi.

— Tocmai de aceea l-am cumpărat.

— Mhm, murmur întorcându-mă la mine în bir^{ow}

— în rest, totul bine? Pari cam distras.

— Sunt bine. Doar... ocupat. Mă pregătesc să la o întâlnire cu una dintre companiile din oraș care o ² expediții în aer liber. Vreau să văd dacă vor colabora

. punem în punct niște pachete exclusive

pentru .x»nplcx-

Știi că avem oameni care să se ocupe de asta, iile pe înfundate. Din câte-mi amintesc, atenția la Îalii nu era punctul tău forte.

pin câte-mi amintesc eu, eram în biroul meu din Manhattan.

_ când ești la Roma, faci ca romanii, nu?

Îmi vine pe buze o replică usturătoare, dar niște nași apăsați mă fac să-mi ridic privirea. Mi se pare că nu văd bine- Asher s-a năpustit pe hol și vine spre mine.

- Ford, trebuie să închid.

- Probleme? întreabă el.

— Rămâne de văzut.

închei convorbirea fără explicații, pentru că sunt prea ocupat să mă uit la ea.

Fiecare centimetru furios și superb din ființa ei.

Ochii ei îi țintuiesc pe ai mei în timp ce traversează camera și se oprește în fața biroului la care stau.

— Asta chiar e o surpriză, spun, luptându-mă cu un zâmbet la care ea se încruntă.

M-oi fi întrebat eu aseară de ce sau cum de mă simt încă atras de ea după atâția ani, dar acum nu-mi pasă care este răspunsul.

Tot ce știu este că mă atrage.

Tot ce înțeleg este că acum suntem oameni

diferiți de cum eram atunci.

Iar faptul că o văd aici, gata să ia foc, mă face s-o doresc și mai mult.

își încleștează maxilarul și lovește cu palma pe birou, între noi, într-un mod dramatic.

~ N-am nevoie de mila ta.

K. BROMBEKG

.... lnlf**b**, în '>'P re e" ,lut"ra har"n«i.,,

WW°" *Î S nevoie de nn bacșiș ridicol din p

^mrtitil^rt,"wntnln"ne_

U ** intenționat, ani un zâmbet leneș.

_ Si eu care credeam că ești supărată pentru c
ti-« tot numărul meu de telefon pe ea. *Pfi*_u, mâ fa(^P H,,re
fruntea de sudoare. Asta înseamnă că Mioi XZ-
"Umărul meu de telefon? Bun. Măcar asta a_m înțeles
corect.

Mă săgetează din priviri și e adorabilă.
Roșeața de pe obraji. Atitudinea sfidătoare.

— Tu nu ești deloc drăguț.

- De obicei mi se spune că sunt sexy sau
țâfnos, niciodată drăguț, așa că, da, sunt de acord
cu tine. Drăguț sigur nu sunt.

îmi încrucișez brațele pe piept, mă uit în jos la
bancnota de pe birou, apoi mă întorc spre ea,
ridicând din sprâncene.

.. Ea îmi copiază atitudinea, cu brațele încrucișate
la p*pt. p mă privește fix. Nu mai știe ce să spună,
nu-i vederea «mm**0' 'n paS va,s' Ș*"a SP^{US} punctul * *

aaun nu mai știe ce să facă - ^^^^*altau.Ash?*

"miri Pap^J? f^bui să discutăm despre anunii»
urmă. Aa, putem??? " s-a întâmplat, spun în <<*<
"nte M i"4m (i: iā lepă'în' momentul. Să merge« -
Ammer^"! "ro_ i

nu sn!^ ^rbie a"*16 CU "ni în n™ă.
spun altceva. ^șă fiu al

NUVreau «disem'-

1
^i d
1

foc un pa» spre ea și spatele i se încordează, un Atitudinea indecisă și lipsa de încredere pe care ' Im observat la ea seara trecută s-au făcut nevăzute.

- Nu. nu trebuie.

întotdeauna a fost încăpățânată.

- Bine, spun și apoi mai fac un pas, sperând că următoarele melc cuvinte o vor surprinde, așa cum m-au surprins pe mine când mi-au venit în minte. Atunci hai să discutăm despre faptul că, de când te-am văzut aseară, nu am mai putut să mă gândesc la nimic în afară de cât de mult îmi doresc să te sărut.

Capul i se ridică brusc, face ochii mari și cască gura de uimire.

Bun. Suntem pe aceeași lungime de undă. Și ea, ca și mine, simte chestia asta, indiferent ce ar însemna.

— Dacă asta nu te face să vrei să stăm de vorbă, nu știu ce altceva ar putea, spun eu.

își plimbă ochii pe corpul meu, de sus în jos, în timp ce mă mai apropie cu un pas.

— Nu, scutură din cap. Nu avem nimic de discutat. Se mută de pe un picior pe altul.

— Ce-a fost a fost, trecutul rămâne acolo unde-i e locul.

— Bine.

Traversez distanța care ne separă, astfel încât să fiu suficient de aproape pentru a-i vedea umerii ridicați, Șă-i simt respirația cu gust de mentă și căldura corpului. 1^r»ge aer adânc în piept.

— Atunci - mă aplec spre ea până când părul ei

gâdilă pe obraz și-i șoptesc la ureche bună, mă

cheamă Ledger Sharpe. încântat de cunoștință, p
lavandă. din

Mă abțin din toate puterile să nu dau curs i
sului de a o săruta. La naiba cu totul. Aseară am v?
^{Pul'} m-am gândit la ea la duș și am căutat-o în mul^{ti}_{me}
întâlnirea de la primărie. ^UH

Fac un pas înapoi și îi întind mâna s-o strâng
r» ei. Mă țintuiește cu privirea și singurul zgomot
care aude e respirația noastră. ^{Se}

Asher mă privește apreciativ, lent, de sus în
jos, pe buze îi apare o urmă de zâmbet, iar ochii îi
strălucesc de amuzament.

— Mulțumesc, dar... nu sunt interesată.

Ezită - doar o clipă - și își coboară privirea
spre buzele mele, apoi o ridică la loc și iese din
biroul meu la fel de hotărâtă cum a intrat.

Dar ezitarea aceea mică mi-a spus tot ce
aveam nevoie să știu.

îmi bag mâinile în buzunare și ies prin holul
hotelului, s-o pot urmări cum se îndepărtează
legănând din șolduri, îndreptându-se lent spre
parcare.

Nu vreau să discut despre asta.

Fie.

Atunci nu o vom face.

Dar stau aici două luni, Asher Wells. Și în ^{ace} ^
răst imp, ne vom intersecta cu siguranță. *Și, sper
eu, o facem mult mai mult de atât.*

CAPITOLUL OPT

Asher

Nici nu se vede că am muncit.

Dimpotrivă.

Îmi dau înapoi scaunul din spatele biroului lui Pop, mă uit la teancurile de hârtii pe care le-a îngrămădit de-a lungul timpului, pe toată suprafața biroului, și îmi apăs fruntea.

Sunt sigură că procesul ar merge mult mai repede dacă nu mi-ar fugi gândul la Ledger din două în două minute.

Dar o să-mi dau voie să mă gândesc la cum am intrat în biroul lui și am reușit să fac ceea ce mi-am propus: *o a doua primă impresie*. Să-i arăt că femeia împrăștiată, indecisă emoțional pe care a întâlnit-o aseară nu sunt eu, de fapt.

Și, din fericire, am reușit să procedez astfel înainte de a remarca modul în care stătea în spatele biroului, cu brațele încrucișate și teribil de încrezut. Da, aroganța lui ^{m'a en}ervat la culme, dar aș minți dacă nu aș recunoaște m-a și excitat.

Coapsele lui ferme pe care pantalonii stăteau P .
^ehil în care mânecile cămășii îi țipau pe bicepsii. ^{e u}
cum strângea din buze, în vreme ce mă provoca.

K.
HROMBI'KC.
Timbrul vocii și căldura respirației lui în cânt
momentul s-a aplecat să-mi șoptească la ureche.

Cum este posibil așa ceva? Cum e posibil să dor_{esc}
un bărbat care a dispărut fără un cuvânt? E illogic și i_{ra}
țional. și totuși..., iată-mă, gândindu-mă la asta, /_{a e}/ când
aș avea lucruri mult mai importante de rezolvat.

— Cum ar fi aceste teancuri de hârtii, la fel de
cap. tivante, murmur doar pentru mine trăgând aer în
piept, hotărâtă să mă ocup de încă una dintre grămezi.

N-au niciun sens. Sunt sigură că pentru Pop con-
ținutul lor avea o logică, dar încă nu mi-am dat seama
care.

Facturi medicale și facturile pentru îngrijire de la
Buni. O scrisoare de la un furnizor. Plățile pentru
echipamente cu ștampila „scadent” pe ele. Extrasul de
cont de la un cârd de credit de acum două luni. Ce au în
comun toate astea de le-a pus la un loc? Ce metodă
nebună aplică?

Aplica. Ce metodă nebună aplica? încă mi-e greu
să mă gândesc la el la trecut. Buni era în declin de atât
de mult timp; deși internarea ei într-un azil a fost cea
mai bună soluție pentru nevoile ei medicale, absența ei
aici, în casă, a fost asurzitoare. Iar Pop..., în ciuda
durerii sale evidente, azi glumea cu mine pe veranda
din față, și^a doua zi nu s-a mai trezit din somn, în
balansoarul său pe verandă. Pot să bag mâna în foc că a
murit de inimă rea, pentru că a fost despărțit de Buni.

Ce frumos ar fi dacă toată lumea ar avea parte ⁰
asemenea iubire.

k-r Asher' Conceⁿtrează-te la hârtii. I*
obiectivul stabilit: o grămadă de hârtii pe zi, până când^d
vei face ordine în haosul ăsta. ^{P H}

*Și apoi? Când vei reuși să zărești din nou sup[^]
fața biroului, atunci vei înțelege că el s-a dus? 1*

-_s ochii cu degetele și oftez, cu putere, în l^{m'}
"Ji[^]ipt CU lacrimile care amenință să mi se titn^P ** ⁿLă

Cil O CONDU IE

Refuz să plâng. Refuz, să cedez. – din nou. jui domină totul și, totuși, această casă, această n^{rzmV'}_{rlt}(, locurile pe care le-a atins par atât de goale

^f Mai ales să stau aici, înconjurată de tot ceea ce l-a rrzentat. și să mă simt lamentabil de nepregătită.

Sigur, m-am ocupat de Ferma de lavandă de când a murit Pop- dar dacă aş fi sinceră cu mine, ar trebui să Recunosc că am făcut doar minimul necesar. Acest birou, paradisul lui. era prea greu de înfruntat pentru mine.

Însă lumea merge mai departe, chiar dacă noi, cei rămași în urmă, ne simțim blocați în timp.

Mă uit în jur. Micile nimicuri pe care le-a păstrat de-a lungul vieții aglomerează raftul din fața mea. Câteva dintre vechile mele schițe cu peisaje sunt montate pe peretele de alături. Pe birou, lângă monitor, este o fotografie înrămată a lui Buni.

Biroul acesta era refugiul *lui*. Locul unde se ascundea atunci când spunea că are nevoie de o pauză de la estrogenul din casă; era doar o scuză ca să caute pe internet ce îl interesa mai recent. Sau să se strecoare în vârful picioarelor prin spate și să ia o gură de whisky despre care credea că Buni nu știe. *Știa*.

Spațiul este o încăpere aflată în spate, în casa prin- ^{cl}Pală, o verandă mare pe care Pop a închis-o cu ani ^{*n} urmă, cu o ușă exterioară care dă spre câmpurile de ⁿcolo. Era centrul de afaceri al Fermei de lavandă, dar ^{§1 a}»narea lui.

entu Urmează e-mailurile, îmi spun cu prefăcut ^{z,asm}, ridicând pumnul în aer.

Am trecut în ordine alfabetică prin dosarele din ^{ta} sa de e-mail. Unul câte unul, am deschis fiecare

K. UROMBI

HG

dosar, i-am citit conținutul și, dacă era relevant păstrat. Dacă nu. l-am șters.

'''»rn

în mod clar. Pop nu arunca nimic nici când vorba de e-mailuri.

.Ticăloși."

Râd când văd numele dosarului; îmi place că și acum mă face să râd. Nu sunt sigură ce mă aștept să văd într-un dosar astfel etichetat, dar cu siguranță nu mă aștept să găsesc e-mailuri de marketing de la S.I.N. despre cumpărarea vechiului hotel din oraș sau actualizări despre statutul achiziției de la Consiliul Local Cedar Falls.

Pop știa cine este S.I.N.? Cine o deține? Le urmărea evoluția, compania, dar de ce?

Pentru că tată ești, tată rămâi.

Nu asta îmi spunea mereu? Că indiferent de cât de mare mă fac, el va fi întotdeauna tatăl meu, că îmi va spune întotdeauna adevărul, chiar și atunci când nu voi dori să-l aud și că va încerca întotdeauna să mă protejeze de el.

Asta făcea?

\ oia să fie sigur că omul care m-a rănit nu-mi mai poate face rău din nou?

. Parcurg e-mailurile. Toate sunt buletine de Șb^{r*}

nimic care să-i fie adresat personal, și cu toate astea, le-a păstrat.

Sigur, a bombănit când a aflat de nașterea complexului, dar când am insistat să-mi explice de ce, mi-a dat același motiv pe care îl aveau toți ceilalți din oraș, așa că nu m-am mai gândit ce anume îl nemulțumea. Mi-am imaginat că era un om de modă veche și că se temea de efectul pe care-l va avea complexul, care urma să fie

rând asupra celorlalte afaceri de familie,

^alizat *n cU

^f"l0Î'S,ră concluzie logică, dar acum, când mă uit la E^{ra 0 1}
se n-am cum să nu mă întreb dacă nu ^supărat ii din alte
motive.

iUmțîl >■» rnre datează din noaptea acea, de acum
Motive

rinci<;PrcZCCe an''

Sunt doar bănuieli, în realitate. Presupuneri pros-
mai m ult imparate, și gândul mi se duce iar la

Udger-

Se pare că soarta mă tot împinge să interacționez
cu el.

Ciocănitul în ușa exterioară a biroului mă face să
tresar.

- Domnișoară Wells?

- George!

îmi duc o mână la piept.

- M-ai speriat de moarte.

- îmi cer scuze, doamnă.

— Ai reparat-o? îl întreb, referindu-mă la linia de
irigații care a avut o scurgere peste noapte.

Ne-am trezit cu câmpul din sud inundat, ceea ce nu
este niciodată un lucru bun pentru o cultură precum
lavanda, căreia îi plac un sol bine drenat și o bază
uscată

- încă mai lucrăm. Danny s-a dus la magazinul e
eronerie să ia niște racorduri și țevi, dar...

~~ Dar ce?

Se uită la șapca de baseball pe care o ține în mâini

""M ridică privirea.

— Cârdul a fost refuzat.

KG - Rahat. Scuze, trag adânc aer în piept. Eu, Am rămas în urmă cu toate plățile. Sistemul de arhiv_a al lui Pop este un pic cam greu de înțeles, mă bâlj arătând spre teancurile pe care le verific, pentru că ni*' măcar nu știu unde să caut extrasul de cont al cârdul[^] de credit ca să plătesc. Mă duc să-ți aduc niște bani. '

Câteva secunde mai târziu, îmi răscolesc pri_n poșetă și îi dau cincizeci de dolari.

— Ar trebui să fie suficient.

— Mulțumesc, spune George, dar rămâne în picioare și continuă să mă privească, după ce mă întorc la locul meu.

— Mai e ceva? întreb eu.

își frânge mâinile balansându-se de pe un picior pe altul.

— Se zvonește că vrei să vinzi Ferma de lavandă.

— Să vând? întreb, iar el aprobă din cap. Cui anume sâ o vând?

Ridică din umeri și îmi dau seama că se simte foarte stânjenit.

— Au fost câțiva ani dificili. Unii dintre băieți s-au gândit că, după moartea lui Pop, vei vinde tot ce poți. Ca așa ai putea acoperi cheltuielile și... să îți vezi de viața ta.

Incendiul care ne-a distrus cultura și mag^{2*} plină de echipamente și unelte acum câțiva ani. trebuit sâ achiziționăm terenuri suplimentare Pen^{rU} a le cultiva și pentru a crește cantitatea, după ce noi <• culturi dădeau roade. Cheltuielile pentru îngrijirea Buni au continuat să se adauge la această sumă. barul pe care Pop îl construisese, cel pe care plănuia^s folosească ca atelier, care acum a rămas gol și nef^o sit. La care s-au adăugat cheltuielile ridicol de mar^c înmormântarea sa.

loc. «*cest pământ*, a aparținut familiei
"nH, de generații. va deveni al meu când Buni
,IK'' 'm u li. \$' ^liar dacă nu ăsta era visul meu, George,
i M Iar eu intenționez să-l duc mai departe. 6ri«'u
pă din cap.

_ par acum este al tău și, practic, înseamnă că face
ce vrei cu el, nu? Adică, nimic nu te împiedică ^vinzi-
Cel puțin asta zice toată lumea.

*Ce dracii?! ăsta e zvonul care circulă? Orașul ista
are o părere atât de proastă despre mine, încât fffde
că aș vinde ferma?*

însă nu ar trebui să fiu surprinsă, având în vedere
ci este vorba despre același oraș care m-a judecat
mereu pentru lipsa de discreție a mamei mele, înainte
ca eu să fi venit pe lume.

- Ceea ce mă împiedică este cuvântul meu. Le-am
promis bunicilor mei. Oamenilor care mi-au oferit
totul. Ce fel de om mă credeți să nu-mi respect
promisiunea?

Pronunț cuvintele, dar mă întreb cum mă voi
descurca să fac asta. Să administrez o fermă. Să
gestionez un birou. Să renunț la viața dorită. Și un
teanc gros de câțiva centimetri de facturi de plătit.

Cea mai ușoară cale de ieșire ar fi să vând.

El știe asta. Eu știu asta. Dar oricât de tentant ar
fi, am *promis*.

— Și cum rămâne cu cei de la complex? E
adevărat Ică au vrut să o cumpere?

~ Poftim? mă-nec eu.

~ Pop a zis ceva despre faptul că ei încearcă să
(Unipere totul și să le-o tragă tuturor, ca de obicei.
tină din cap. De mult timp nu-l mai văzusem atât
de mcins.

~ Când a fost asta?

K. BKOM

BERG - După ce a aflat cine a cumpărat vechiul h_{ot}
își dă la o parte părul de pe frunte. * ‘

- Continua să spună că, indiferent cât de bu_n
complexul lor pentru acest oraș, nu le-ar da
afacerea]^{fi} după tot ce au făcut. ^{ui}

Am dreptate. Știu că am dreptate.

Pop încă îi purta pică omului care privea cu
dis_pret familia Wells.

Dau din cap absent. E logic. Pop știa cine era
pro. prietarul de la S.I.N. și nu l-a uitat niciodată pe
cel care l-a insultat pe el, mândria lui și, cel mai
important, pe mine.

— Sunt sigură că avea motivele lui, spun
încet. Dar vă asigur ca nu am nicio intenție să vând.

— Bine.

Ne privim în ochi.

— O să le spun băieților. Doar că toți avem
familii și dacă trebuie să ne căutăm alt loc de muncă,
atunci...

— înțeleg, dau din cap, urând să simt nodul
acela în gât. Nimeni nu trebuie să se îngrijoreze. Știu
că Pop vă considera parte din familie, și eu la fel.
Nu vreau să vă faceți griji.

îi zâmbesc forțat sperând că ajunge zâmbetul
și 1® ochi. Privirile noastre se întâlnesc, iar eu
observ că tot mai are îndoieli.

— Ce altceva mai e? Ce alte zvonuri mai
circulă?

Se uită la mine cu îngrijorare, ca și cum,
chiar d^{a<^} le-aș infirma, nu m-ar crede.

Și asta mă omoară, pentru că în Pop aveau
îțf, dere fără să pună întrebări. Asta înseamnă că
va tre^ să-mi dovedesc capacitatea de a conduce
afacerea , a-mi țme promisiunile.

-^ânibește 'n priPă- Se uită repede peste umăr și

¹ — Nimic. Nu mai e nimic altceva.

Face un pas înapoi.

Trebuie să-i duc banii lui Danny ca să putem repara linia.

— Bine. Să-mi spuneți dacă mai aveți nevoie de ceva.

- Da, doamnă.

- Hei, George, strig după el după ce coboară câteva trepte.

Mă ridic și mă îndrept spre ușa deschisă.

Se întoarce să se uite la mine.

- Da?

— Au fost câteva luni grele. Știu că probabil băieții nu au prea multă încredere în mine – *e de înțeles* dar să știți că voi face ceea ce trebuie pentru voi, pentru ei. Pentru Buni și Pop.

— Da, doamnă, repetă el. Te anunț când am terminat de reparat.

Îl privesc cum se îndepărtează, dar continui să aud în minte cuvintele lui. Nimic. *Nu mai e nimic altceva.*

Mă sprijin de tocul ușii și mă uit la rândurile de un violet strălucitor. Lavanda Folgate, din stânga, se apropie de momentul recoltării. Varianta de lavandă Royal Velvet, care acoperă pantele din spatele proprietății, se dezvoltă și va ajunge la maturitate în următoarele câteva luni. Și apoi mai e varianta noastră de bază, cea care acoperă majoritatea câmpurilor noastre, lavanda rosso. Acolo s-a spart peste noapte linia de irigație și, *n fericire, George a observat imediat, în timpul rondului de dimineață.

Am h putut pierde câteva recolte sănătoase.

Și asta este ceva ce nu ne putem permite

Acestea sunt rândurile printre care al

C. I. O. în imagină⁸⁸¹ "i
CONDITIE
copilărie, pierzându-mă într-o lume în care mama mea exista, iar bărbații din Cedar F S*
se întrebau care dintre ei era tatăl meu. ^A®^S »D

Aici am rătăcit cu lacrimi pe față, după
renunțat la visul meu de a merge la o școală de
pentru a putea rămâne aici, să am grijă de Buni
duoă[^] suferise un atac cerebral. Facturile de la
spital au f atât de mari, încât au înghițit tot ce se
pusese deoparte pentru educația mea.

Aici am stat și am privit violetul până când
ochii mi s-a încetșat, când inima mi-a fost frântă în
milioane de bucăți, în acea noapte de vară târzie.

*Ultimul lucru de care are nevoie este ca
cineva co ea să îl tragă în jos. Are un viitor strălucit
în fața lui, un imperiu de condus și nu vreau să fie
distras de ofati fără mamă, fără pedigri și fără
viitor.*

Și acum, acum este momentul în care am d^e
să-mi suflec mânecile și să fac ceva cu promisa¹
mele, chiar dacă habar n-am cum o să reușesc.

Dar o voi face, pentru că în niciun caz nu-i^{v0}
lui Maxton Sharpe satisfacția de a fi avut dreapta^{te} -

CAPITOLUL III. NOUĂ

Asher

Cu doisprezece ani în urmă

- Este tot ce am visat vreodată, Nita.

Mă învârt în camera mea de cămin ținând pe lângă mine niște haine. Mă privesc în oglindă. Am un zâmbet larg și ochii îmi sunt plini de emoție. Aceste prime două luni la Institutul Pratt au fost incredibile. Tot ce am visat eu vreodată.

În sfârșit, îmi îndeplinesc visul.

- Povestește-mi totul, murmură cu vocea ei somnoroasă.

- Este orașul. Parc-ar fi viu, cu toate luminile sale, cu toate clădirile înalte și cu sălile mari de curs, cu ferestre din podea până în tavan. Găsești cultură și rafinament chiar alături de realitatea crudă și dura a vieții.

Nici măcar eu nu rămân imună în fața tonului visător pe care vorbesc.

- Simt că e un amestec din toate locurile în care ^{am} fost niciodată...

- Cred că, în comparație cu Cedar Falls, oriunde ^{le-ai} simți așa.

** E mai mult decât atât.

Oftez așerindu-mă pe mai ginea patului j amintesc de cursurile care păreau nesfârșite le-am urmat la colegiul comunitar, în încercarea d_{(,r} reduce costurile. Promisiunile lui Pop, că va f_{ace} Orice pentru ca visurile să mi se îndeplinească și ca să-mi of_{ere} oportunitatea de a deveni cine vreau eu să fiu. Ș_{ansa} mea de a fi cea care alții au crezut că nu pot fi. D_{Upă} atâta durere, sudoare și lacrimi, în sfârșit, s-a întâmplat

— E ca și cum mi-e merit să fiu acolo.

- Bineînțeles că ți-e merit. Este tot ce ți-ai dorit vreodată. Și cu talentul tău incredibil, meriți să fi acolo.

Zâmbesc.

- Scuze. N-ar trebui să continui. Mai ales când eu sunt aici și tu...

- încă în Cedar Falls? chicotește ea. Să nu îndrăznești să ai rețineri din cauza asta. Vreau doar să te aud. Lasă-mă să trăiesc și eu prin tine. Și bărbații? Spune-mi totul despre bărbații de acolo.

- Ai muri și-ai învia. Costumele fin croite și cămăși suflecate până la cot.

- Pornografie cu antebrațe. Delicios.

— Categorie pornografie cu antebrațe. Dar e mult mai mult decât atât. Sunt educați și rafinați, dar și cu o urmă de mahala aruncată acolo. Ah. Fiecare dintre cei pe care îi întâlnesc este mai bun decât celălalt.

- Aștia sunt băieții de la școală? Pentru că, dacă da, trebuie să faci niște sesiuni de studiu cu program nocturn.

— Nu. neconwntionH™ Că băie_l'' de la ș_{coa},ă sunt excentrici' fire de artistă³ *' n'' numai talentați. Chiar dacă

am *atrage* ■ * foSt nici o dată atmosfera care să mă

- Mă refer la bărbații din oraș. Cei care merg repede pe trotuar, ca și cum s-ar grăbi la o întâlnire foarte importantă. Genul care te face să vrei să te oprești și să te holbezi, pentru ca emană un aer de autoritate. Arată... *exact așa cum mi-am imaginat că ar arăta bedger în lumea lui.*

Gândul vine de nicăieri. O privire către un trecut la care am învățat să nu mă mai gândesc.

îndepărtez gândul. Ce ciudat că s-a strecurat chiar acum, în acest moment, după ce îl ștersesem definitiv din mintea mea.

Sau cel puțin încercasem să o fac.

Ca să fiu sinceră, l-am căutat în mulțime din când în când, înainte de a-mi veni în fire.

— Nu-i așa? întreabă Nita, smulgându-mă din gânduri și readucându-mă cu picioarele pe pământ.

— Scuze, s-a întrerupt și nu te-am mai auzit, mint.

— Am spus că, în concluzie, sunt practic opusul tuturor bărbaților de aici din Cedar Falls.

— Exact.

— Deci, bărbați maturi. Eleganți. De lume. Exact cum îți place ție. întotdeauna ai avut o slăbiciune pentru genul ăsta.

— Poate, chicotesc. O să vii să mă vizitezi, da?

-Da.

Vocea ei este blândă și urăsc faptul că nu are și ea această oportunitate. La naiba, nu-mi vine nici mie să cred că am această șansă.

— O să vin.

— Și acasă este totul... . «

- La fel. Plictisitor. Mă simt singură fără tine, complicea mea.

(ți trage nasul și s|MH- că n-am întrintat-o Ar nedespărțite de cAiul ne-am întâlnit în «eme»^?* din primul an de colegiu. Tocmai se mutase |_n Ț^{"U} Hali, împreună cu mania ei și avea nevoie de ajuiona *' oncntczc prin campus. M-am oferit să o conduc în c|_{at}* eram la același curs de matematică generală. [> _{atl}T suntem prietene la cataramă. E sora pe care n-am avut niciodată. Și mă simt rău să fiu aici fără ea.

Mi se strânge inima, dar fericirea mea învinge, ly ea și-ar dori asta pentru mine. Sunt sigură, deși lucrurile nu devin mai ușoare.

E ca și cum aș lua-o de la capăt. Nu mă cunoaște nimeni, nu-mi știu nici numele, nici povestea, iar de când am ajuns aici, acum câteva luni, simt că pot fi cine vreau să fiu. Pot să mă reinventez, să nu mai fiu Asher Wells, fata dintr-un oraș mic și produsul unei mame promiscue, care nu va ajunge nicăieri în viață, ci mai degrabă Asher Wells, artista aspirantă și fata cultă de la oraș.

Este cel mai intens sentiment de eliberare pe care l-am simțit vreodată.

Telefonul mă avertizează că mă sună Pop.

- Hei, trebuie să închid, îi spun lui Nita. Mă sună
Pop. H

- Sigur. Dă-mi papucii de dragul lui P°P' tachinează ea, dar știe cât de mult îi iubesc pe bunic mei. Sună-niă mai târziu. Te iubesc.

~ Și eu te iubesc.

Pon Țⁿ_s C[!]_! 'ei Cⁱ_! nvorbirea cu ea și răspund la ap*¹¹¹¹
or obrajii de la prea mult zâmbit. () Povestesc

o ^_n BUnă! Dumnezeu ^e- Am atât de n^{!u}te

— Asher.

Vocea lui este o șoaptă plină de disperare împletită cu durere.

- Pop? Ce s-a întâmplat?

Inima mi se strânge,

- Buni. S-a prăbușit. Ei spun că...

Vocea i se sfâșie într-un hohot de plâns.

- Nu pot să o pierd, Ash.

Îmi tremură mâinile. Rochia pe care o țin în mână cade la pământ, iar lumea îmi fuge de sub picioare.

— Vin...Vin imediat.

- Nu. E în regulă.

Dar nu e.

Trebuie să plec.

Trebuie să fiu acolo pentru singurii oameni care au fost vreodată alături de mine.

Ce nu am știut atunci când am plecat din acea lumea oportunităților, *a fericirii absolute*, a fost că nu o voi mai primi niciodată înapoi.

CAPITOLUL ZECE

Asher

- Buni, o avertizez în glumă.
- Ce? întreabă ea nevinovată, vorbind cu dificultate, în timp ce ascunde piesa de dame pe care tocmai o șterpelit-o de pe tablă.

Îmi aruncă acel zâmbet moale și pieziș de care ra-am bucurat toată viața mea. Este plină de iubire și căldură, chiar dacă știu că se chinuie să reziste în cele mai multe din zile. Cu toate astea, suflet altruist ca întotdeauna, încă încearcă să mă facă să zâmbesc și să simt dragostea ei.

Mă agăț de ideea că încă o mai pot vedea. Azi e o zi bună. Este lucidă și pare împăcată.

Primul accident vascular cerebral i-a paralizat complet partea stângă și a avut nevoie de peste optsprezece luni să-și revină. Cinci ani mai târziu, cel de-al doilea accident vascular cerebral i-a afectat memoria și a lăsat și alte leziuni la nivelul nervilor. Iar cel de-al treilea, în urmă cu patru luni, a împiedicat-o să mai judece și a ținut-o într-un scaun cu roțile.

Decizia de a o muta la un centru de asistență a *°sl sfâșietoare. Ea și Pop nu mai fuseseră despărțiți de aproape șaizeci de ani, și iată-mă spunându-i lui Pop că ^{nu av}ea grijă singură de nevoile

ei medicale. Că l-am

BROMBERG

4

, măeit. \$ 'n ce ^e d'n urm ^» a venit tin, de «dutorul de care avea nevoie. Ir, Pui s.

inima lui s-a frânt mai rău decât a m * Când am lăsat-o aici, dar a mimat cUraju

" i e îl auzeam pnn ușa dorm.torului plâ ^1' .< "n fiecare seară, în săptămânile care au urmal "d

Xni luat o decizie. I-am spus că sosise mom Si apoi el a murit de inimă frântă, singur și vieții lui lângă el. lr ^

Vinovăția pe care o simt din pricina asta mă suU aproape în fiecare zi.

Și de câte ori o vizitez pe Buni, când personalul inj spune că se chinuie tot mai mult pe zi ce trece, că situația ei mintală se înrăutățește cu repeziciune, mă întreb dacă bătălia o va câștiga inima ei frântă sau trupul ei obosit. Zilele acelea? Acelea sunt cele în care ies din parcare, opresc la un kilometru mai încolo și plâng până nu mai am lacrimi, pentru că simt că decizia mea a fost catalizatorul pentru toate acestea.

Se întâmplă rar ca ea să se simtă suficient de bine cât să poată fi ridicată din pat și transportată în scaunul cu roțile în camera de recreere. în acele zile, persona-ul știe că trebuie să mă sune orice ar fi, pentru că

mă i ^îl ^ ref>ec ^e Posibil- N-aș rata ocazia p^{entrU} az'am primit un astfel de apel.

| — o s^{U1} șiștregăria ei sunt tot ce am nevoie- n^ă trișe2i- sPuTM e? ați oricum- Te asigur că nu treb ^

Dar c\$_nj_A

ivirea, Buni se uită

”2

’^afiindu-i captată de alt^

- MVSW godă, ochii vicleni. Preț de câteva secunde Jntni înpanici« teniându-inft cft e ceva în neregulă cu ea.

|i urmăresc privirea și înțepenesc.

O caudă *cl* clici?

Ledger stă în picioare, în cealaltă parte a sălii de recreere. Este prins într-o conversație cu o femeie îmbrăcată în haine elegante de birou și cu directorul instituției. Discută ceva în șoaptă, ca să nu-i deranjeze pe rezidenți, bănuiesc.

Îi privesc câteva clipe, la fel și Buni, până când cei trei își strâng mâinile, ca și cum întâlnirea s-a încheiat. Râsul lui Ledger ajunge până la noi și, chiar înainte de a ieși, se întoarce să scruteze din nou camera.

Uimirea, în clipa când mă vede, este aceeași care m-a încercat pe mine când l-am zărit pe el acolo.

Îmi aruncă o privire ciudată – e surprins, nelămurit, nu știu –, apoi le spune ceva celor cu care stătea de vorbă și traversează încăperea spre noi.

— Ia uite ce băiat chipeș vine spre noi, murmură bunica, în timp ce încearcă să se așeze mai drept, deși, fizic, îi este imposibil. Înalt. Frumos. Și ce umeri. Cred că este exact genul tău.

Tușesc ca să-mi ascund râsul. Iisuse. Se pare că Buni este prietenă cu Destinul. Și cine ar fi crezut că un bărbat chipeș o poate face să fie mai lucidă ca niciodată în ultimele săptămâni?

— Nu e genul meu, murmur, urând faptul că îmi ^{este} S^{reu} să-mi iau ochii de la el.

<4'0 CONHI |
||-

încerc.

Chiar încerc.

âiincinoaso.

— Doamnelor, spune el cu o mișcare
țată a capului în semn de salut, npropii_{n(tu.} abia^{8Me}*hl.
noastră. X

Oare îl va recunoaște Buni?

- E numai vina ei, spune Buni, arătând sn cu
mâna ei bună, cu un zâmbet șiret pe buza ei X tate
înțepenită și o sclipire în ochi pe care nu i.^{aJUru} văzut-
o de o veșnicie. ⁰¹ ""ai

— E vina mea? întreb fără să pricep.

- Dacă am intrat cumva în belele, scumpo N
vezi că e îmbrăcat în costum – și-i stă bine în
costum ^U putea adăuga – așa că, indiferent pentru ce
a venit aici* este vina ta.

Buni tocmai m-a abandonat în fața inamicului.

Mă uit la ea cu gura căscată. Atunci îmi dau
seama că sunt atât de obișnuită cu vorbirea greoaie
a bunicii, încât știu ce a spus. Tocmai mă pregătesc
să reformulez pentru Ledger, dar el mi-o ia înainte.

— Nu a intrat nimeni în nicio belea, spune
Ledger, înțelegând clar enunțul ei, și se descheie la
sacou în timp ce se oprește. Am văzut două femei
frumoase stând aici și nu m-am putut abține să nu
vin să le salut.

Finuț. Foarte finuț, Sharpe.

— în cazul ăsta, *bună ziua*, spune Buni cu un
g^{eSt} din vârful degetelor și fâlfâind patetic din gene.
Te rog' ia loc lângă noi.

Ledger se uită spre mine, cerându-mi într . fel
permisiunea s-o facă. Fiecare părticică din mine
dorește să-i spună să mă lase în pace cu Buni și *
tulbure acest moment pe care îl am cu ea, aducan
problema care suntem „noi”. în același timp, ^{nU}^\\nică

văzut-o pe Buni așa vioaie de multă vreme. O P^{aft}
 ȝirațională din mine se terne că, dacă pleacă el,
 dispare și ea-

Dau ușor din cap în semn de consimțământ,
 ceea je-l determină să ia scaunul liber de la masa
 noastră și se așeze.

- Mulțumesc, spune Ledger, zâmbindu-i blând
 lui Buni.

îmi dau scama că și el caută un semn că l-a
 recunoscut, dar ea nu lasă să se vadă nimic, și pentru
 asta îi sunt recunoscătoare.

- Adele, spune bunica și îi întinde mâna.

Privirea lui Ledger fuge în direcția mea și,
 înainte ca el să apuce să se prezinte pe numele mic,
 pe care mă tem că Buni și-l va aminti, spiritul bunicii
 se reactivează.

— Tu trebuie să fii *Făt-Frumos*.

Trebuie să recunosc că-l admir pentru modul în
 care-și ascunde acel ce *naiba* la fel de repede cum îi
 apare pe chip.

— Bine. Desigur.

Râde el, roșu în obraji, în timp ce ea îi strânge
 mâna.

— Este bine să păstrezi nițel mister atunci când
 curtezi pe cineva.

Buni îmi face cu ochiul.

— Bine de știut, murmură el.

— Ea este nepoata mea, Asher. Nu are iubit, ca
 să știi. E tocmai bună ca să fie curtată.

- Buni! exclam eu.

- întotdeauna este important să știi ce opțiuni
 ai, spune Ledger, cu un zâmbet sincer.

- întocmai.

cu o CONDIȚIE
Buni îl bate pe braț și apoi îl strânge.

- *Oh*. Doamne. Ești foarte în formă.

Chiar a zis asta?

Da. Da. a făcut-o. și nu și-a retras mâna nici acum

- Iubitei tale îi place asta? Fizicul tău puternic? continuă ea, urmând acest spectacol pe care tocmai ce l-a pus în scenă.

- Zero iubită, spune Ledger, privindu-mă o clipă în ochi.

Buni zâmbește larg, și arată încet spre el, cu degetul noduros din cauza artritei.

- la-ți o fată căreia să-i placă să se certe. Așa nu te vei plictisi niciodată în dormitor, ridică ea jucăuș din sprâncene.

- Iisuse, Buni, tușesc eu, în timp ce Ledger se uită la mine cu o sprânceană ridicată, schițând un zâmbet.

- Sunt bătrână, draga mea. Am o mulțime de sfaturi de dat și îmi place să spun ce gândesc.

Se uită la mine preț de o clipă, iar expresia ei devine din nou goală și eu mă tem că am pierdut-o. Dar, la fel de repede cum pare că mintea ei trage focuri cu armă albă, Buni clatină din cap cât se poate de sugestiv, înainte de a se concentra din nou asupra lui Ledger.

— Asta este partea frumoasă când îmbătrânești' te simți liber. Nu-ți mai pasă de ce crede lumea despre tine.

- Dacă așa stau lucrurile, Adele, aș putea să-ți cer un sfat?

Buni pare încântată să aibă un scop, reuși să stea în scaunul cu roțile.

(Ită

- Sigur. Este un sfat în dragoste. La
 a[®]t[^]n pfe- pricep cel mai bine. Eu și Richard al
 meu am f^{os} una peste șaizeci de ani.

iși duce o mână în inimă cu un zâmbet melancolic
 pocchip.

_ Ne-am certat adesea, dar «înțelegi ce vreau să
 fac. frii fa» * Buni cu ochiul.

Ledger tușește ca să-și mascheze râsul, iar eu
 vreau mă pre^{fac} că nu am auzit. Pe bunica mea spunând că
 era bună la pat. în mod clar, azi are mai mult decât o
 zi bună-

- Sigur. Cred că întrebarea mea poate fi clasifi-
 cată la categoria „dragoste”, într-un fel.

- Excelent.

Dacă și-ar putea freca de satisfacție mâinile, în
 așteptare, sunt sigură că ar face-o.

— Este vorba despre o fată, spune el.

Eu clatin din cap. Nu pot să cred că Ledger
 Sharpe îi cere bunicii mele sfaturi de dragoste
 despre mine. Pentru că asta urmează să facă, nu?
 Privirea pe care mi-o aruncă însoțită de un zâmbet
 viclean este tot ce am nevoie să văd ca să știu că am
 dreptate.

- Ce e cu ea? întreabă Buni.

— Nu ne-am mai văzut de o grămadă de timp.

- Te-ai comportat urât cu ea? Ai rănit-o?

Ledger își pleacă pentru o clipă capul și privește
 la Pesa de șah cu care se joacă.

~ Cu cât trece mai mult timp, cu atât mai neclar
 ■ mi este răspunsul la această întrebare, murmură
 el, indicând privirea și uitându-se direct la mine.

Mi se taie respirația și pulsul începe să mi se

acelereze.

CU O
CONDIȚIE

~~ fot ceea ce credeam că era cert dintr-odată
nu ¹ Pare atât de cert, după ce am revăzut-o.

k. BROMIU RG

— Deci ai revăzut-o? întreabă Buni, iar Ledger,
• desprinde în sfârșit privirea din a mea pentru □ la
ea și a încuviința. Oblig-o să stea de vorbă cu tine
Spune-i partea ta de poveste. Foarte simplu, și
Buni bate pe mână în semn de compasiune.

— Nu e chiar așa simplu. Refuză să discute cu
mine despre trecut.

Buni zâmbeste melancolic, ca și cum i-ar fi
venit în minte o amintire proprie, iar apoi îl privește.

— Ține-o locului pe fată și sărut-o. Asta îi va
reaminti exact cine ești și ce ați avut. Atunci sunt
sigură că se va opri și va asculta.

Un zâmbet își face apariția lent pe buzele lui
Ledger.

— Credeți că asta va funcționa? o întreabă el
pe Buni privind-mă direct în ochi, cu o sprânceană
arcuită.

— Cred că da, murmură ea.

— Nu sunt de acord, spun eu, încercând să
întrerup acest mic tête-à-tête. Dacă este supărată
pe tine, este supărată pe tine și nu ai niciun drept
să încerci să-i refuzi această furie.

Ledger se mușcă de buză gânditor, lăsându-se
pe speteaza scaunului.

— Nu refuză nimeni nimic.

Pufnesc dându-mi ochii peste cap, în timp ^{ce}
bunica încearcă din răspuțuri să-i mijească pe-ai ei ^a
mine.

- Ai încercat vreodată să iei legătura cu ea de-

a lungul anilor? Să vorbești cu ea? CU O
CONDITIE

Ledger dă din cap, dar eu îi resping imediat
răș punsul. *Am trăit asta. Era uiafa mea*, îmi vine să
str*i> la el.

. Fiecare poveste are două voci, Asher.

MS fixează din priviri. Adolescentul pe care îl
cun^{cam} era la fel de stăpân pe emoțiile sale ca
nu ța mea. Dar maxilarul îi pulsează și îmi
 carea din priviri.

- Bine, oameni buni, spune directoarea de
activități celor prezenți în sală.

Se aud murmure și voci amestecate, în timp ce
capetele se întorc spre ea.

- Acum ne vom muta puțin pe veranda închisă
și ne vom uita la un film.

Bunica își dă ochii peste cap înainte de a se
întoarce spre Ledger.

- Mulțumesc că ți-ai petrecut timpul cu mine, îl
bate ea cu palma pe braț. Sper că într-o zi Asher va
găsi și ea un bărbat drăguț ca tine. Să facă din ea o
femeie cinstită, spuneam înainte, dar acum aș
prefera să facă din ea o femeie plină de viață.

- Plăcerea a fost de partea mea, spune Ledger,
intinzându-se să-i acopere mâna cu a lui.

Buni clipește de câteva ori uitându-se la el, apoi
se întoarce spre mine.

- Sunt foarte obosită.

Pața îi cade puțin și simt că începe să se facă
nevă-^{zută}, așa cum se întâmplă adesea. Acesta este
momentul în care declinul cognitiv devine evident și,
de dragul •unității ei, mă ridic imediat, să nu se
simtă stânjenită. . . 7 £ momentul perfect pentru
nițică odihnă, când ceilalți se vor uita la film.

că sn ^{inCet} ^P' faptul că nu vorbește e un indiciu
târzi" ^ • ^{escen}(fantă se a^{ProPi}e ra^{pid}- Câteva clipe mai ei
pg^{U'} ^{as}tsten^{ta} ei preferată o ajută să se ducă în
camera ⁿ m puțină intimitate, promițând că ne

pune jocul

deoparte, iar eu voi merge să o sărut de $l_n \text{ rev}_t$. < j ce se instalează. $\text{ere} < S|$

tn clipa În care dispăre din raza mea viz_U întorc și-l surprind pe Ledger studiindu-mă. ' â'

Sunt supărată pe el și, sincer, nu știu de ce

E din cauză că mi-a furat o parte din timpul cut ai Buni? Nu. N-am motiv, pentru că uite ce viața a fost în preajma lui.

Să fie din cauză că sunt geloasă pe el că a reușit < 4 facă pentru ea ceea ce eu nu am putut?

Da. Nu. Poate.

Tot ce știu este că a dispărut vreme de cincisprezece ani, iar acum, dintr-odată, este peste tot – în orașul meu, în gândurile mele, la centrul de asistență medicali pentru numele lui Dumnezeu!

îndrept umerii și mă-ntorc la masa la care încăști

- Mulțumesc că ai făcut-o pe Buni să se simtă bine. A fost drăguț din partea ta, dar acum poți pleca. Nu se va întoarce pentru o vreme.

îi zâmbesc încordat. Apoi iau piesele și tabla de șah.

— Asta e tot ce ai de zis, Ash? Păcat, nu cred că Buni ar fi prea mulțumită de atâta ostilitate.

De ce spune astfel de lucruri zâmbind $*_{ntI}$, $U^{\wedge}_{ej}$ care sugerează că reacția mea este ridicolă, dar că nu-l deranjează deloc?

— Iar eu nu cred că ar fi prea mulțumită dacă cine ești tu cu adevărat, bombăn în timp ce înc de șah și mă îndrept spre dulapul cu jocuri din < holului, fără să mă uit înapoi la el.

Nu-mi dau seama de greșală decât atunci când mă aflu la capătul cel mai îndepărtat al mag^{aZ*}_{raft} , I» și înguste, fi aud pașii în urma mea. Pun jocul P locul lui. 9'» când mft

întorc' Ledge^{er e aco,} o. cu umerii lui lăți, ocupând tot spațiul și așa mic.

— Ce faci aici, Ledge?

— Vorbesc cu tine.

Își face din nou apariția zâmbetul acela dezarmant, enervant, zicându-mi *nu fac nimic greșit*.

Oftez exasperată.

- Nu, vreau să zic *aici*. La spital. În această magazie. Aici.

— Vorbesc cu tine.

- Ei bine, eu ți-am adresat o vorbă doar pentru că era Buni de față. Iar acum nu mai e, ceea ce înseamnă că nu mai sunt obligată să fiu politicoasă.

— Deci, asta înseamnă că nu vrei să vorbești despre ce s-a întâmplat?

Face un pas mai aproape.

— Nu. Ți-am spus că nu. Las-o baltă.

— Doar dacă asta îți dorești tu.

M-a prins în capcană. Cu vorbele mele. Dacă las trecutul baltă, atunci nu mai am niciun motiv să fiu supărată pe el și am tot dreptul să-mi doresc acel sărut pe care aproape că mi l-a dat - și la care m-am gândit mult prea mult.

— Pleacă, mormăi.

Se apropie de mine și întinde mâna să se joace cu ⁰ Șuviță de păr care mi-a căzut pe umăr.

— *Ține-o locului pe față și sărut-o*. Parcă așa a zis Buni, murmură el.

Încăperea se strânge în jurul nostru. Mă mișc să ^{Sca}P din spațiul restrâns și de prezența lui greu de con testat, de care profită.

f aproape.

PIVA aproape.

îi vid fărâmele nurii din ochi. Simt căldura rației lui șoptindu-mi [>e buze. îi simt vârfurile deget^^ cum îmi lasă şuvița de păr și se plimbă abia simțit p? brațul meu gol.

Sfârcurile mi se întăresc.

Este bărbatul care a plecat și nu s-a mai uitat înapoi.

Mă mănâncă degetele să-l ating.

Este bărbatul care ți-a frânt inima.

Mintea mea vrea să uite.

Renunță, Ash.

Se apleacă înainte. Ritmul sacadat al respirației mele umple încăperea.

— Treaba asta nu se termină aici, Asher. Nici pe departe. Nu sunt un bărbat răbdător, dar am așteptat cincisprezece ani ca să te sărut din nou..., ce mai contează câteva zile?

O viață întreagă.

îmi ia fața în mâini și-mi trece degetul mare buza de jos. Este un gest simplu și, totuși, ating _ îmi aprinde fiecare terminație nervoasă din trup- lui sunt în ai mei, cerând, dorind, implorând.

- Ash, șoptește el, iar inima mea tresare.

Numele meu pe buzele lui. Este posibil să U dor să-ți auzi numele pe buzele cuiva? Căci dacă da, mi-am dat seama până acum cât de dor mi-a fost.

Se apleacă și timpul se oprește și...

- în magazia cu jocuri...

Ne îndepărtăm ca arși cu câteva secunde î^{ial} ca asistenta, care bănuiesc că a vorbit mai devreme 122

hidft i'9^{fl} s* între în deP^oziL Ledger tușește în să-și
ascundă zâmbetul.

P _ Domnule Sharpe?

_ Da. spune el, întorcându-se cu fața la ea, în •_{nl}p
cc eu continui să-mi fac de lucru cu cutia de șah, ca 'i
cum n-ar ii bine închis capacul.

Inima îmi bate cu putere și nu sunt sigură dacă din
cauza lui sau din cauza temerii că unul dintre îngrijitorii
bunicii ar putea crede că îmi fac de cap pe-aici.

- Helen voia să vă mai pună câteva întrebări, dacă
tot a văzut că n-ați plecat, spune asistenta, referin-
du-se la directorul instituției.

— Excelent, zâmbeste. Bucuros să-i răspund.

Face câțiva pași spre ușă înainte de a se întoarce
din nou spre mine. Privirea lui scânteiază de
amuzament.

- Acțiune de sensibilizare a comunității.

— Poftim?

- Asta fac aici. Sensibilizarea comunității.

Își plimbă ochii pe tot corpul meu, de sus în jos, și
jur că aproape îi *simt* privirea, la propriu.

Și, fără să mai adauge ceva, iese din magazie,
lăsându-mă să mă uit după el.

Degetele mi se duc singure la buze, dorindu-mi să
mă fi sărutat. Dorindu-mi să aflu ce gust are. Să îmi
amintesc cum era.

Ledger Sharpe a fost un iubit grijuliu prima și
singura dată când am fost împreună.

A fost așa doar pentru că era prima dată? încă mai
este așa, însă nițel mai rafinat după am și practică?

Mă sprijin de perete și îmi îngrop fața în mâini.

K.
BROMBERG

Ce naiba mi-a venit să mă gândesc la •>
lucruri? Sen, e ne,

Pleacă, Ledger.

*Pleacă și lasă-mă cu viața mea plictisitoare
viața mea sexuală imprevizibilă, uneori satisfăcută ^
Ar trebui să fiu supărată pe tine. Ar trebui să"* tin pe
poziții. mi*

Dar, lisuse.

Ești chiar mai bun decât era amintirea ta.

CAPITOLUL UNSPREZECE

Ledger

Cu un oftat, trag mașina pe aleea casei închiriate. Este simplă, acoperită cu șindrile de culoare gri și are flori pe aleea care duce la ușa din față, dar, așa cum i-am spus lui Ford, ar putea fi mult mai rău.

Există însă un motiv pentru care stau în mașină și mă uit lung la casă. Și se întâmplă să fie același motiv care m-a făcut să mă fâțâi cu mașina de două ori pe Strada Principală, înainte să vin acasă.

Asher.

Mi-a scăpat printre degete. Am fost la fermă zilele trecute, dar când am bătut la ușă, nu mi s-a răspuns. Apoi, nițel mai devreme, mi s-a părut c-o văd mergând pe trotuar și apoi vorbind cu cineva în fața magazinului de feronerie. M-am gândit să mă opresc și să mă întâlnesc „accidental” cu ea, având în vedere că nu mi-o pot scoate din minte. Dar, atunci când am trecut a doua oară, mi-am dat seama că avusesem vedenii.

Îți pierzi mințile, Ledger.

~~ E clar că viața la țară te face să o iei

razna, niurmur, în timp ce cobor și mă îndrept spre ușa pasa- B^miui sE_mj iau iapȚOpUi și dosarele.

— Bună.

K. HROMBEHG

Tresar la auzul vocii subțiri care vine din spațiu meu. Când mă întorc, văd o fetiță de vreo șapte sau 0R ani – naiba știe, copiii nu sunt tocmai în sfera mea de interes. Are două codițe blonde și strâmbe, ochelari cu rame negre pe nasul pistruiat, o cutie în mâini și blugj cu găuri la genunchi.

Stă în picioare și se uită la mine nerăbdătoare, ca și cum ar aștepta să zică ceva.

- Aăă, bună.

Mă uit în jur să văd dacă mama sau tatăl ei sunt prin preajmă.

- Pot să te ajut cu ceva?

Strâmbă din buze și își îngustează ochii o clipă. Tocmai ce mă măsoară din priviri un copil. Al dracului de perfect.

— Ți-am adus prăjituri, spune în cele din urmă, întinzând cutia spre mine. Dar nu sunt sigură că îți plac prăjiturile, pentru că sunt făcute cu făină, ciocolată, zahăr și unt adevărat. Știi tu, porcării ne-organice, pline de gluten.

Înăbușindu-mi un hohot de râs, iau recipientul de la ea și ridic capacul ca să mă uit înăuntru.

Nu e rău.

— Sunt din New York. Nu din California. Îmi plac *prostiile* astea. Mulțumesc.

Fac un semn de mulțumire pe cutie, dar ea nu înțelege aluzia și se dă la o parte.

- New York, eh?

Își pune mâinile în șolduri. Interesant.

adevărat c8 aveți șobolani de mărimea orocodililor, în canalizare?

probabil că da. Dar de oameni să te ferești mai jecâl de orice altceva. Ei sunt adevărații șobolani ^te pot mânca de vie.

Hoide. *puștoaica. Dă-te la o parte.*

_ Mama mi-a spus că e posibil să fii cam ursuz și nepoliticos.

Mă uit la ea uluit.

_ Așa a zis? Și de ce, mă rog?

- A spus că porți costum, ești de la oraș și probabil că nu ai o personalitate care să merite să stăm de vorbă, fiindcă ți-a fost suptă toată viața din tine de la atâta stat între patru pereți de sticlă, într-un zgârie-nori.

Tușesc să-mi ascund râsul.

- Păi văd că, totuși, vorbești cu mine.

- Vorbesc..., dar încă nu m-am hotărât dacă îmi place de tine sau nu.

- Bine de știut.

Puștoaica asta este uimitoare. S-ar potrivi perfect în Manhattan.

- Se pare că aerul curat pe care îl avem aici, plus faptul că te murdărești puțin pe pantofi, te va face mai drăguț. Cred.

Mă uit la pantofii mei.

- Nici urmă de praf. Deci, bănuiesc, sunt încă un ^politicos.

7 N*° să zic nimănui dacă nici tu nu zici, îmi șoplește și zâmbește știrb.

Cum te cheamă? întreb eu.

" Tootie.

" Tootie?

X BROM IU

iu; - ttxKt Vine <'«■ I» Tn,,lv_ Cln' "»I n>lm-
TM il»l Trodv în n»« * «ri?l ** rt "m lnv'""'»>»
^ „„w».«n-n,ise_l«><nveste„w.b.ne.

<'■

Declarațiile ei, atât de concrete și |_a()_h- dau
impresia că aş vorbi cu o persoană de treizeci H'
dar chicotitul mic care urmează îmi aduce aminte
este așa. ni*

- Eu zic că Tootie ți se potrivește _{perf}
zâmbesc. Acum, te rog să mă scuzi, dar trebuie
ect' " ceva de lucru. tern>în

- Ai iubită? mă întreabă când trec pe lângă
ea

— Poftim?

- Știi tu, o femeie care vine pe la tine și
apoi iese pe furiș cam pe la ora când începe
școala. Mama îmi zic« să nu mă uit la ea și să n-o
întreb de ce nu are pantofi în picioare.

- lisuse Hristoase!

— Dacă eu n-am voie să zic „la dracu’”,
atunci nici tu n-ai voie să zici „lisuse Hristoase”.

Dau să spun ceva, dar am rămas fără
cuvinte; mă uit din nou în jur, să văd vreun
părinte îngrijorat că nu-și găsește copilul.

— Âăă, Tootie? Mama ta știe unde ești? Nu
ar trebui să-ți faci temele sau ceva?

— în primul rând, temele pentru acasă sunt
de domeniul trecutului. O persoană foarte
inteligentă a declarat că ne ocupă prea mult timp
și a decis sa elibereze pe noi, copiii, din sclavie,
îmi aruncă ca ¹^ zâmbet strălucitor. Și în al
doilea rând, mama este casă, la telefon, și le
spune tuturor prietenilor ei desp tine.

X BROM IU

iu; ““ Ura, pentru că ai scăpat de temele pentru
3

„< ce reușesc să spun înainte ca Tootie să

„5 că ai un fund arătos, dar pari cam crispat. ”

Af. (|erB nja-o să te examineze mai minuțios –
imr

urina de zâmbet pe care i-o intuiesc pe
buze nc că ea știe exact ce înseamnă. Și, chiar
dacă îmi '"" ^'râd, mă simt puțin stânjenit să port
o asemenea vcrsație cu un copil.

ÎÎXn.«*«._____

' ă ea știe exact ce înseamnă. Și, chiar dacă îmi
S'râd, mă simt puțin stânjenit să port o
asemenea Îvrsațiecucopil.

_ A, și a zis că îți dă două săptămâni înainte să
dai bir cu fugiții înapoi la oraș, fiindcă nu ai cum să
te descurci pe aici.

- Două săptămâni? Doar atât? Bine de știut.

Arunc o privire spre casa de alături, spre care
arăta Tootie, și zăresc o femeie stând la fereastră cu
un telefon mobil la ureche, dar observ și cât de
repede se îndepărtează atunci când își dă seama că
am văzut-o.

- Cred că ar fi mai bine să nu-i spui că mi-ai
povestit partea cu examinarea minuțioasă.

- Bine. Atunci cred că ar trebui să omit și
partea în care îți spun că nu am făcut noi prăjiturile
astea. Mama le-a cumpărat de la Cedar's Bakery ca
să aibă o ^{scuză} să vină aici și să vorbească ea cu tine.
Cred că i-am stricat planul.

Mă bucur că ai făcut-o.

- E adevărat că ai venit aici să ne distrugi orașul?

Ifcuse. Tușesc să-mi ascund râsul.

~ Cine ți-a zis asta?

loală lumea care nu înseamnă nimic.
să_{8pu} ^ică d'n umeri și, cumva, înțeleg perfect ce vrea

'Teodată ^ Parcă adu,tii ar fi în stare se hotărască

• Vor mai multe locuri de muncă în oraș, dar se plâng când cineva ca tine încearcă să le creeze.
V_{Or} „vină mai mulți oameni în vizită, dar apoi se plâng că este trafic sau că trebuie să aștepte prea mult pentru o masa la Bessie's Diner. Voi, adulții, sunteți super-amețiți.

- Suntem, nu-i așa?

- Mai mult ca sigur, încuviințează hotărâtă din cap, făcându-și codițele să se legene. Deci? Așa e?

- Așa e... ce? Că vreau să vă distrug orașul?

- Ah, nu. Nu mă interesează. Oricum pentru mine nu contează. Voiam să aflu dacă te duci și tu la Connor's?

- Cine e Connor?

Mă ia cu amețeală de la iuțeala cu care trece de la un subiect la altul.

Și de ce totul prin orașul ăsta are nume de oameni?

— Tipul care deține Connor's, spune ea, ca și cum aș fi un idiot.

Simt că răbdarea mea de a vorbi cu un om în miniatură e pe terminate. Suspinul meu exprimă asta, iar mâinile ei înfipite în șolduri spun același lucru.

— Ce este Connor's?

— Este un loc unde se duc toți adulții să se poarte ciudat și să danseze și... să se pupe, ridică ea din umeri. Câteodată, când se duce mama acolo să își ia prietenii, reușesc să intru și eu nițel. Abia aștept să fiu adultă.

K
BKOMBFGR

— Hm.

— Exact. Hm, repetă ea. Gata, e timpul să pl^eC
provoc și alte probleme.

Pleacă țopăind pe trotuar, spre casa ei.

. — Hei, Tootie? strig, făcând-o să se oprească Ș*
se întorcă să se uite la mine.

- O cunoști pe Asher Wells?

(^nKîl. *I niger întreabă un c^/ rff> npf ^sprrr m.*

F – De ce?

Mijește ochii spre mine.

- Este o poveste lung«, zâmbesc cu jumătate de fur«. simțindu-mft ca un cretin. Mă întrebam dacă o știi.

Tootie își lasă capul într-o parte, gânditoare.

- Doamna mov?

— Lavandă?

- Totuna, își dă ochii peste cap. Da. O cunosc.

Puștoaicei nu i-a tăcut gura până acum și acum, când vreau eu să vorbească, amuțește brusc. Al naibii de bine îmi merge azi.

- Doar atât? Nu-mi povestești și mie despre ea?

Se uită la mine îngustând din ochi, ca și cum ar sta să decidă dacă vrea să-mi spună mai multe sau nu. Ca și cum ar vrea să protejeze oamenii de-aici de străinii ca mine.

Tot respectul.

— E drăguță, dacă asta vrei să știi. Și super-frumoasă. Mama mea este invidioasă pe picioarele ei, dar nu și pe ce spun oamenii despre ea.

— Ce spun oamenii despre ea?

Ridică din umeri ca și cum nu ar ști, dar știu eu. *Ususe*. Chiar și după atâția ani, se pare că Asher Wellș continuă să fie judecată aspru pentru promiscuitatea și reputația mamei sale.

— Anul trecut am făcut o excursie la ferma bum* ^cului ei, să învățăm despre cum se cultivă diferite chestii. Peter Doocey nu a fost cuminte și a intrat în ucuc Pentru că a încercat să îi pună piedică lui Dylan er nathy. A fost o mare agitație din cauza

K
aștia n-aveau treabă. Ne-a dat și înghețată și nu îi
păsa dacă se scu^ când o mâneam.

— înghețata este bună.

- A murit, știi. A murit în jurul zilei de naștere a lui C.J. M-a întristat pe mine, nici nu-mi pot imagi_{na} cum s-a simțit Asher. Probabil mult mai tristă ca mine Mami i-a trimis flori, dar s-a supărat că una a plătit pe internet și alta s-a trimis, de fapt. A fost un întreg balamuc, dar nu vreau să mă bag în asta, zice cu o expresie exasperată și scutură din cap. Dacă facem o nouă excursie acolo, crezi că Asher va fi ghidul nostru?

— Poate.

— Mama a salutat-o zilele trecute în oraș, dar nu-ți face griji, nu sunt suficient de apropiate ca să o sune la telefon și să vorbească despre ce bine arată fundul tău. Doar cu Lacey vorbește despre asta.

— Bine de știut.

Clatin perplex din cap.

— Mulțumesc.

— Connor's.

— Ce-i cu el?

— Te duci? Probabil va fi și ea acolo mâine-seară. Toată lumea se duce, e seara cu muzică.

— Mulțumesc pentru informație.

— Da. No problemo.

îmi aruncă un zâmbet de pușlama, îmi face cu mâna și apoi pleacă.

Serios, Ledger?

Tocmai ai cerut de la o puștoaică pe care nici n-o cunoști bine detalii privitoare la o femeie despre care vrei să afli mai multe?

Ai nevoie de ajutor.

¿ĂsÎver

Nu mai studiez chipul fiecărui bărbat din Cedar Falls.

Mi-a luat mult timp să ajung în acest punct, să încetez să mai compar nasul meu cu al lor, forma sau culoarea ochilor sau curbura gurii.

Și am învățat să trăiesc cu tăcerea și răceala femeilor mai în vârstă, din oraș. Cele care se întreabă dacă nu cumva sunt fiica bastardă a soțului lor care le-a înșelat sau care a avut o aventură toridă cu târfulița din oraș, înainte de a se căsători. Cei care se tem că mama se va întoarce într-o zi, că va completa partea cu „tatăl” din certificatul meu de naștere, stricându-le finalul fericit.

Dar mai există și aspectul frați și surori. Am vreo soră vitregă sau vreun frate vitreg? Mai mult de unul? Sunt prietenă cu ei? Sau nu-mi place de ei?

Am învățat cu mult timp în urmă să nu mă mai gândesc obsesiv la asta.

Și da, privirile ciudate și șușotitul s-au mai risipit^dc-a lungul anilor, se stârnesc doar atunci când se 2"Jtă în oraș cineva nou și soțiile Stepford¹ din Cedar intervin, să-i pună la curent cu treburile celorlalți, doar^{Prin Care sunt descrise} **soțiile perfecte, ascultătoare, preocupate**

^e **confortul căminului și de felul în care arată (n. red.).**

ltr , <t> »»■"» < **m,i USiT⁹ 7?

L, ,t. » * lip*® (l>' nume1' de ,on,il'e' ch_i»r „7“ nieto Vină că ai venit P>' lume «S» Partea b' tacniritor? într-un fel, este eliberator. Oamenii au păreriile lor despre mine, așa că de ce să nu mă bucur d* viață?

Dacă flirtez deschis cu un bărbat, privirile pe care și le-aruncă toți sugerează că sunt exact ca mama mea. Dacă mă ascund de lume și mă rezum la Fermă, atunci înseamnă că mi-e rușine de cine sunt.

Or. eu nu sunt nici una, nici alta.

Eu sunt eu. Eu, cea pe care Buni și Pop au iubit-o și pnețuit-o, pentru care au încercat să fie și părinți, și bunici, și prieteni, astfel încât să nu mi lipsească nimic.

Și dă-i dracului pe nemernicii din acest oraș care m-au judecat și m-au ostracizat pentru ceva care nu a depins în niciun fel de voința mea. Au trecut treizeci și doi de ani, oameni buni, e vremea să uitați asta.

Cum ar trebui să facă Judy Jensen în momentul ăsta, aflată în cealaltă parte a barului din Taverna Con- nor s. Nu e vina mea că iubitul ei m-a curtat anul trecut. L-am refuzat de nenumărate ori. Dar necazurile pe care te-a provocat el mi-au adus stigmatul de distrugătoare de familii, în ciuda oricărei logici.

A«a mamă, așa fiică, în ochii lor.

Muzici_i se aude încet, iar discuțiile sunt zg°
toase, așadoar zâmbesc răutăcios și îi fac cu
că Judy, ca mânț dau de înțeles că o văd cum

să-i direcția mea

scaunul d^lâng°ă mine. NP Une Nî t* , ® tr «curi ndll , ® e **

- Aşa e. Problema ei, nu a mea.

- Vrei M *fiii carp ? problema* . rtrthrinmi
flrrngArvw dfn *Nita.*
n ^frpetîwco'va. ' *mi **»*pun*_P*CJJ*

_ CA stai și verifici ușa în fiecare secundă ca să
daCg nu cumva intră... cineva.

— Prostii.

- Nu ai negat, îmi răspunde, cu un zâmbet
complice.

Are dreptate. Nu am făcut-o, pentru că m-am
uitat spre ușa de fiecare dată când s-a deschis,
dorindu-mi să fie Ledger, dorindu-mi să nu fie Ledger.

Aproape-sărutarea de zilele trecute mi-a rămas
întipărită în minte, revăd scena continuu.

— Nu e vreo crimă să-ți dorești să-l vezi.

- Evident, spun.

- Și este în regulă să te întrebi dacă între voi
mai există aceeași chimie. Și, ca să fie clar, da, e-
acolo.

— Mulțumesc pentru observație.

Mai iau o înghițitură de vin și o țintuiesc din
priviri 1* Judy până când se uită în altă parte.

— Există chimie între mine și o mulțime de alți
oameni. În plus, nu e normal să fie chimie între doi
oameni care se simțeau atrași unul de altul și în trecut?

— N-aș fi prea sigură de asta. Bună încercare, însă.
L-L ^{ex}P^{er}*e,1ța mea personală, aș prefera să-mi înjun- **
foștii cu o furculiță în ochi dacă am terminat cu ei, \$^U
®ă mă bag într-o magazie pentru jocuri și să mint
Ponând că nu vreau să mă sărute.

— Nu a fost o minciună.

Cum zici tu, replică ea, fără să creadă o vorbă.

Și chiar n-ar trebui să creadă. Pentru că, indiferent de câte ori inii repet că nu-l vreau, atunci când î) viS J tot simt cum cad pradă legăturii profunde pe care eu J Ledger o aveam cu ani în urmă.

- Este perfect în regulă să-l ierți pentru orice a făcut tatăl lui în acea noapte. Nu dăm vina pe copii pentru faptele părinților lor, nu?

Ridică din sprâncene, fără să știe că tocmai asta îmi spuneam și eu mai devreme.

Nu pot decât să încuviințez.

— Touché.

— Și dacă, dimpotrivă, crezi că Ledger te-a înșelat, s-a jucat cu tine, te-a păcălit, poți să lași totul în seama trecutului și să-l ierți.

Zâmbește larg și face cu mâna cuiva aflat în spatele meu, înainte de a-și întoarce din nou atenția asupra mea.

— Erați tineri. Naivi. Nu știu. Oamenii se schimbă odată cu experiența. Se maturizează și devin mai chibzuiți.

— Ești sigură că locuim în același oraș, pentru că mulți dintre oamenii de aici nu au devenit mai buni odată cu vârsta, în nicio privință.

— Adevărat.

Râde și ridică din mâini în semn că am dreptate.

— Mă corectez.

- Măcar recunoști, îi spun.

- Sigur că da, atâta timp cât înțelegi că nu e nimic greșit în a accepta oferta lui Ledger de a sta de vorbă- 0° a discuta. Voi doi, împreună, puteți deveni proscrișii di* Cedar Falls.

— Amuzant.

- încerc și eu.

fini aruncă un zâmbet orbitor.

- Pe cc purtăm din nou această conversație? gem exasperată. Nu am vorbit deja despre asta până la refuz?

- Atunci nu te mai gânde *atât* și regulează-l *pe el*.

Mă înec cu înghițitură de vin.

- Foarte pe șleau.

— Preferi altfel? mă aiurește cu un zâmbet. Ce-ar fi să vorbesc și mai pe șleau de atât?

— Am senzația că nu contează răspunsul meu și că o să spui oricum ce ai de zis.

— Mă bucur că suntem pe aceeași lungime de undă.

Dă din cap hotărâtă și apoi râde. Oh, începe să simtă și ea efectul vinului. Ca și mine.

— Deci, uite cum stă treaba. Dacă vrei să continui să-l urăști, așa cum ai tot dreptul și cum încerci din răputeri s-o faci..., atunci, draga mea, hai să recunoaștem că nu e nimic greșit la o partidă de sex zdravănă, plină de furie și ură.

- lisuse!

încerc să nu scuip vinul din gură. Nu mă așteptam să ajungă așa departe. Dar Nita e Nita. Spune întotdeauna lucrurilor pe nume.

— Ce? Vrei să zici că o partidă de sex din ură nu face bine la suflet? Genul de sex care se lasă cu zgârieturi P® spate, cu mușcături pe umeri și vânătăi pe piele?

Se prefăce înfiorată de plăcere.

— Este înviorător. Primar. *Incredibil*- Poate exact
e asta ai nevoie ca să treci de hopul ăsta și—» Știu

ș>^{eu} Să'l ierți. Să ți-l ștergi din suflet. Să te folosești de
el aș ^{CUrn} te-a folosit el pe tine.

Mă urăsc îngrozitor din cauză că îmi j_j ce-mi spune ca. Pentru că-mi imaginez buzele buzele mele și vocea lui profundă gemându-ni_n ** Pentru că mă excită. Pentru că mă întreb cum e_e la pat. Pentru că, odată cu vârsta, vine și experie[^] da, recunosc, sunt curioasă. ^a

- Halucinezi, spun, în ciuda reacției intens care corpul meu o resimte. ^{c I*}

- Poate, dar știi și tu că am dreptate.

- Ei bine..., spun și îi arunc o privire care sup_e rează că nu mă pot contrazice cu ea, ceea ce ne face[^] izbucnim amândouă în râs. Mai e o altă opțiune.

— Care?

— Opțiunea că această conversație este ridicolă și că ți-ai ieșit din minți.

^{devfn,t} artistă în a evita ce nu-ți place să auzi. Este de-a dreptul admirabil.

a« nrf^{ftlU} are bune, dar Ledger a ocupat și la Hani'[^]A f ?papu 'n mintea mea din seara aceea, de cat să pând ,ntors situația pe toate părțile. Am încer- e posibil <Jș^{eSC} ra^{ltona}l' s[^] justific totul și să pricep cum X21?¹- d0IT Un bărbat m-a rănit atât de mai suntem nie[^] atracpe ^că, nu? Pentru că nu atâția ani în urmă[^] departe ace,a\$ și oameni care eram cu coleşti trecutul C6 ce ta^{fost} a^{fost}, Ash, dacă tot răs- de^osut^{bi1} ' Cel mai bine'e să P^{Utut} a^{Jun} ^e este că ' P₍[^]₁ Vlețuire >n stare p[^]_a ^{aU} departe de el. Instinctul P[^]tm, aceașta anarti[^] ap01, decizi» A» **** ACTUA[^]A mea teorie.

^{ne} > indif^{erent} cât ^a mă culca sau nu cu cineva în" ,3B

Votantă ar fi scena descrii

Sigur, l-edgcr este incredibil de atrăgător. Da, d»' N''stă niciun dubiu cu privire la chimia dintre noi.

^1 trăiește în New York, iar eu încă locuiesc în

Cedar ¹ lls Asta nu s-a schimbat de-a lungul timpului.

Si-apoi. dacă ar fi să... dăm frâu liber tensiunii care brează între noi, ar fi doar o aventură. Nimic mai mult, 'ç-i zicem instinct de supraviețuire sau a învăța din greșelile trecutului, dar eu n-am timp de aventuri. Mai ales când știi deja că voi sfârși prin a suferi.

în plus, prefer să nu le ofer și mai mult material de bârfă tuturor acestor Judy Jensen din oraș. Faptul ca un orășean bogat m-a ales pe mine, și nu pe vreuna dintre ele, ar putea să le provoace și mai abitir pe respectivele înfumurate.

— Alooo. Mai ești aici? întreabă Nita, fluturându-mi din mână în fața ochilor.

— Da. Scuză-mă. Mă gândeam la ceva ce am uitat să rezolv azi, mint eu.

— Cum *ar fi Ledger*?

Râde la gluma ei, în timp ce dau ochii peste cap.

— Eu încă sunt convinsă că ar trebui să-l suni.

— Poate, spun de dragul de a pune capăt acestei discuții.

- Acum ar fi momentul perfect. De ce să amam?

Nita se uită spre telefonul meu aflat pe masă și ridică din sprâncene.

— Mâine ar fi un moment chiat mai perfect.

Izbucnim amândouă în râs.

— Te porți ridicol.

- Știu, Nita, spun, ridicându-mă ^{de} J*
cuprinzând-o pe la spate într-o îmbrățișare.

greșit că-mi doresc să stau aici, cu cea mai bună
tenetă a mea, să beau până mă îmbăt și »fi (ia„Jâ

bărbat oarecare, care probabil mă va enerva de nenumă-
rate ori? Obiectivul meu pentru seara asta este să nu-mi
complic viața. Am avut o săptămână de rahat și vreau să
nu mă mai gândesc la faptul că singurul bărbat pe care
l-am lăsat să-mi frângă inima este pe undeva, în acest
oraș, în seara asta. Poate îl voi suna. Poate că nu. Singu-
rul lucru cert este că mai vreau un pahar de vin și apoi

vom vedea.

— Hei, fată. Ușurel, râde Nita. Mai ai ceva de
des- cărcat în seara asta din sufletul ascuns pe sub
decolteul ăla impresionant?

— Nimic.

Mă așez din nou lângă ea și expir zgomotos.

— Dar mi-a făcut bine să-mi deschid inima.

— Să-ți manifesti emoțiile?

— Ceva de genul ăsta, îi răspund și mai iau o
înghițitură de vin.

Am băutura la îndemână, lucru pentru care
sunt profund recunoscătoare.

— Toată logica asta a ta, însă, are o bubă,
spune Nita, ftcându-i semn din cap lui Connor, ca
să așeze două pahare pline pe masa noastră.

— Care?

— Ești conștientă că nu sunt bărbați *speci*« ^
în Cedar, da? îi cunoaștem pe fiecare în parte.

— Asta așa e. Atunci o să reformulez și o că
voi dansa cu un bărbat inofensiv. Merge?

cred că o să-mi caut

unul care să-mi ocupe și mie... timpul în seara asta.

— Nu zău? Serios?

— Merge. Inofensiv e

- Da, da, rânjește cu toată gura. Miller doarme la una în noaptea asta, iar eu nu mă duc mâine la niciuna dintre slujbe. Așa că nu am copii, nu am pe nimeni de care să am grijă și nu am unde să fiu până mâine la o anumită oră. Ceea ce este splendid.

- Și o raritate.

Zâmbetul meu se înmoaie când îi întâlnesc ochii. Nu este ușor să fii mamă singură, dar nu am auzit-o niciodată să se plângă. Își iubește fiul și îi place viața lor, deși face totul singură.

— Sunt convinsă că tu ai mai multă nevoie ca mine de combinația aia cu zgârieturi pe spate.

— Amin, soro.

Batem palma și-o văd tresărind.

— O-ooo. Ceva îmi spune că tu ești cea care va sfârși la orizontală.

— Ce vrei să zici?

— La capătul barului e un bărbat care te mănâncă din priviri.

Ledger.

De ce este el primul meu gând? Și mai rău decât, ° ce, atunci când mă întorc să mă uit unde indică Nita, simt dezamăgită că bărbatul care se uită spre mine nu este el? Ci Carson Allen.

Păi normal.

— Carson mă mănâncă tot timpul din priviri.

I • dau ochii peste cap la ea, apoi mă întorc spre
ȘLi fac semn cu mâna.

. Omul acela te iubește de când ai intrat în mar-
cg¹¹?-ln rnaȘÎ^{na} lui, acum șase ani, murmură ea, în
timp ^{e e} își face deja loc prin mulțime.

— Cred că cei șase ani ar trebui să-i nu-și mai piardă^{suger}_{eze} vremea.

— Dar este amuzant și este^{S'ar} inofensiv, mai rău de-atât.

— *Deja mi s-a-ntâmplat mai rău de-atât.*

Mita izbucnește în râs, în timp ce Carson se apropie de masa noastră, cu un zâmbet larg și cu râsul pregătit să apară imediat pe buze.

CAPITOLUL TREISPREZECE

Ledger

— Oferta e încă valabilă, Hiro. Trei sute de milioane, spun, mișcându-mă prin birou.

Incapacitatea de a sta locului în timp ce vorbesc la telefon îmi înnebunește pe frații mei.

— înțeleg, Ledger, dar Takashi nu va ceda.

Pramatia de Takashi încearcă să joace dur, habar n-are că așa-mi place mie cel mai mult.

— Nu vrea să cedeze? Este o greșală, și tu știi asta.

Râd înfundat, dar zeflemitor, trecându-mi o mână prin păr, și mă uit pe fereastra întunecată.

— Trei sute de milioane este o evaluare mai mult decât corectă. Proprietatea voastră se învechește, clienții sunt în scădere, iar Takashi a subminat-o, folosind-o ca să-și finanțeze proiectul din Tokyo.

- Cum ai...

— Da. Am aflat. Te asigur că mă documentez temeinic înainte de a mă lansa în negocieri.

Fac o pauză de efect.

— Nu las nimic necercetat în amănunțime. E important să știu în ce mă bag înainte de a da

K.
BROMBKRG

pnmu telefon ca să-mi exprim interesul.

SXial .1 propriei dorite de noi, pentru M pM
datoriile la jocurile de noroc.

Da, ştiu că nu are altă opţiune decât să vândă

Tăcerea lui îmi sugerează că a priceput
mesajul meu.

— Nu-mi place să fac afaceri jecmănindu-i pe
ceilalţi. Aceasta este o evaluare mai mult decât
corectă, pe care nu o va primi de la nimeni altcineva.

— Am înţeles.

Acum, se simte ezitarea în vocea lui. Mai
mult decât atât, faptul că Takashi nu vrea să discute
direct cu mine e o porcărie. Cu siguranţă că se află
lângă el, a ascultat toată conversaţia, dar e prea laş
ca să discute direct cu mine.

Hiro îşi drege glasul.

săptămânii.⁵*tfanSmită decizia Până la sfârşitul

-.a[^]^"Sr^{ui}ince,mul"

închid fără să-l las să-mi răspundă
că sunteţi în avantaj când negociaţi. dulce-amărui din-

J"*"? Cuvinte^{ie} tatălui meu. Zâmbesc

TMnn, durerea din piept fiind încă la fel de vie.

** rost un om dur D •

Şi-a iubit fiii din toată ini ^{ge>nt'} ImP^{osibil} de convins,
ţiunea de la noi. Si din ^{TM a'} dar a^{?te}P^{ta} numai perfec-
mine aştepta cel mai mul^T P<? "U le pricep' Îl care-i
semăna cel mai mult E**"¹ pnmul ,ui născut. Cel

Nu ştiu de ce dar -i

K.
BROMBKRG

înțelegeam. Cu toate aceste⁰¹⁷,_{acest} l_t^{detestam},
ea, m-a făcut omul care sunt

„ft trebuie să respect modul în care m-a flŞa

mint, sentimentul de putere pe care mi-l "
«x'ierea unei achiziții precum acest nou proiect
"Vesteai naibii de intens.

chiar dacă asta înseamnă că planurile mele de a
c în seara asta la Connor's ca să văd dacă Asher e 3
au fost zădărnicate.

Parcă n-ai şti unde locuieşte, Ledger.

Ani o oră de pierdut aşteptând să-mi răspundă
Takashi – şi va răspunde cu un minut sau două
înainte ca timpul să expire, doar ca să-mi arate că el
este şeful – şi o sticlă de whisky în sertarul biroului,
un cadou binevenit din partea proprietarului de la
Cedar Falls Outdoor Adventures, ca s-o beau în timp
ce aştept.

Măcar cineva din oraşul ăsta se bucură că
suntem aici.

Mă uit la sticlă, apoi mă uit pe fereastră în
direcţia unde se află Connor's, adică unde aş
prefera să fiu, şi apoi mă întorc la sticlă.

Sunt la al doilea pahar în clipa când îmi sună
telefonul. Aşa cum bănuiam, Takashi a aşteptat
până în ultimul moment. Mă simt tentat să las să
intre căsuţa focală ca să-l fac să transpire niţel, dar
îmi doresc să tnchei afacerea asta, astfel încât
S.I.N. să poată merge ^i departe.

u ?' ca să mai pot bifa încă un punct d	B pe
Cruril _{or} pe care mi-am dorit să le realizez:	lista să
bran _{du} l S.I.N. în Asia.	extind

- Takashi.

" Sharpe.

băi_{ah} Pare ^cântat. Nu e problema mea. Când eşti
U1 de aur al unuia dintre cei mai mari magnaţi

din

Japonia și ești pe cale să te-arunci în foc ca să-H
fundul nici nu ai cum să fii.

^{ac°}Perj

— Bănuiesc că ai un răspuns pentru mine
Oftează din rărunchi, evident dezgustat de
soana mea.

-Da.

- *Da?*

Spune-o, afurisitule. Spune: *batem palma*.

Un alt oftat reticent. Sau dezgustat. Nu că
mi-ar

— Accept oferta.

Ridic pumnul a victorie în încăperea goală,
dar vocea mea rămâne calmă când vorbesc.

— Felicitări, Takashi. O să pun avocatul
meu să ia legătura cu al tău și să stabilească
detaliile.

— Nu mi-ai dat de ales, îmi spune.

— Nu. Tu nu ți-ai dat de ales. Sunt doar un
om de afaceri inteligent. Te caut eu.

închei convorbirea, mă așez cu fundul pe
marginea biroului și îmi acord un moment ca să mă
bucur pentru achiziția clădirilor Miyako-Jima.
Șase luni de negociem Trei vizite în Japonia. Dar
va merita. Le trimit un mesaj lui Callahan și Ford,
pentru a-i anunța că afacerea # încheiată, dar
este târziu în New York, nu mă aștept răspundă.

...

înviorat de adrenalina pe care mi-o P^{^^}
oportunitatea de a încheia o afacere care ar

P^{ltea} .ȕt chide piața asiatică pentru investițiile S.I.N., dau P[^] de restul de băutură care mi-a mai rămas în pahar. neastâmpăr, de prea multă energie, îmi iau chei e * pe ușa complexului.

Aer curat.

De asta am nevoie. Aer curat. Cu toate astea, picioarele nu mi se opresc când ajung afară, unde e foarte mult aer curat.

- Ați terminat pentru seara asta? întreabă Bemie, paznicul nostru de pe șantier.

— Am terminat.

— Cam târziu.

- Ca întotdeauna.

— Planuri? Noaptea abia începe.

— Am. Mersi.

Mă opresc să mă uit la el ca și cum tocmai m-a făcut să-mi dau seama unde știam deja că mă îndrept.

— Seară frumoasă!

îmi ia un sfert de oră să merg pe jos până la Connor's. Până atunci, whiskyul îmi ajunge în corp, încălzindu-mă și întărâtându-mă în același timp.

Parcarea este plină de mașini, clienții au ieșit afară, pe terasa din spate. Este un local mare, cu muzică live; zumzetul conversațiilor pătrunde afară prin ferestrele deschise și ajung până la mine, de cealaltă parte a parării.

La ușa din față se află o mulțime de oameni, așa că ocolesc, îndreptându-mi spatele să o evit. Tocmai mă pregătesc să intru pe poarta mică dincolo de care se află un amestec de mese joase și înalte când aud o voce.

Vocea lui Asher.

— Termină, Carson.

Când mă întorc, o văd pe Asher împingându-l în
P*^ePt pe un tip care are vreo cincizeci de kilograme
bune ^{ln} Plus față de ea.

— Haide! Toată seara m-ai provocat, u»
faci de ani *întregi*, de fapt, spune el. Recunoaște^{'b* 0}
vrei...

Nenorocitul își lipește buzele de ale ei, ia_r
zbate să scape din strânsoarea lui. ' 68 *

Patru pași mari. De atâta am nevoie ca să
trav, sez distanța și să ajung la ei.

- îndepărtează-te de ea, urlu, împingându-l
într-o parte.

Mă împinge la rândul lui, dar am pumnul
pregătn și îl las să zboare în moaca nenorocitului,
înainte să ma poată spune vreun cuvânt.

— Ledger. *Nu!* țipă Asher, în timp ce
ticălosul icnește de la lovitură, se împiedică și se
lovește de balustrada din spatele lui.

— Ești bine?

Mă întorc să mă uit la Asher, cu o mână
întinsă și o țin la distanță și cu cealaltă spre tip.

— Ce te-a apucat? îmi strigă ea, alergând
linP celălalt bărbat.

Nu pricep.

— Carson? Car? îi cuprinde fața în mâini, cu'
plină de îngrijorare. Ești bine?

îl dorea?

Dorea să o sărute? â pe»

Carson mormăie ceva, cuvintele se tru că e
clar că e beat, apoi chicotește și duce se frece pe
obraz, unde a aterizat pumnul meu&

- Ce-ai avut în capul ăla? țipă Asher P ⁵ mine.

— Te-a atacat. Nu ar fi... j-iceP"

~ E inofensiv. *Al naibii de inofensiv*, P

iși mută privirea de la mine la Carson, care nu deloc afectat, spre consternarea mea, și apoi din Jou la mine.

E doar... *Carson*, spune ea exasperată, ca și cum eu ar trebui să știu ce-nseamnă asta.

Și, ca la un semn, râsul lui Carson răsună în timp ce se uită spre mine.

- E totul în regulă, omule. Ea e în regulă. Dar și eu m-aș lupta pentru ea.

Se ridică în picioare și se clătină nițel înainte de a se împiedica câțiva metri spre intrarea din spate a barului. Vorbele lui mi se repetă în minte. *Dar și eu m-aș lupta pentru ea.*

— Am nevoie să mai beau ceva după treaba asta.

Se întoarce să se uite din nou la Asher, zâmbește cu sfială, mai să cadă de pe scaunul de la bar pe care încearcă să se așeze.

— *Tu*, spune Asher, îndreptându-se spre mine cu degetul întins, traversând distanța dintre noi.

Chipul ei este o mască de furie și este cel mai frumos lucru pe care l-am văzut vreodată.

— Cum îndrăznești să-l lovești? E doar Carson. Inofensiv. Prietenos.

Mă-mpinge cu forță în piept, făcându-mă să mă dau câțiva pași înapoi, luat total prin surprindere de reacția ei.

— E cum e *el*.

- încercam să te ajut. Sa le salvez.

~ Să mă salvezi? face ea un ton isteric.

Buzele ei,

~ Da.

Sunt chiar aici,

— Ți-ai pierdut dreptul de a de a ave,
 mă salva, de-a face cu mine, după ■ ai
 noaptea în care m Noaptea în care umilii
 ai permis să fiu umili...

— *Noaptea în care... ce?*

- Nimic, spune printre dinții strânși. Nu vreau să discut despre asta.

Ridic brațele privind-o cum stă în fața mea, o minge de furie cu treizeci de centimetri mai mică decât mine. Oamenii aflați în curte asistă fără jenă la cearta noastră, dar nu-mi pasă. M-am gândit la femeia asta toată săptămâna și de data asta nu mai plec.

Am umilit-o? Despre ce naiba vorbește?

Are o anume privire - o privire pe care acum câțiva ani aș fi putut să o descifrez, dar pe care acum nu o mai pot pricepe. Suntem străini. Străini. Gândul mă omoară, când tot ce vreau să fac e să...

— De ce ai venit aici în seara asta, Ledger?
 murmură ea.

Îmi stau pe limbă un milion de replici
 i^{nte}l^{en}u Dar, pe oricare aș alege-o, îi va alimenta
 mânia, șb știu de ce, în timp ce o privesc stând
 așa, în picioare, lumina lunii în păr, îmi vine în
 minte o altă vreme, un loc, când arata la fel.

Fata mea din lavandă.

Optez pentru sinceritate.

er

— Pentru că atunci când vine vorba de tine,
 • te se pare că nu pot sta la distanță. Te vreau.
 Doan> doresc atât de mult, și văzându-l pe
 ticălosul t a tându-te, aproape că m-a făcut... niea,

Dintr-odată, pumnii ei sunt înfiți în 15

cămaȘ^a gura ei o apasă pe a mea.

Mul(umesc. La naiba.

imediat, fața sa e între palmele mele, buzele mele ne ale ei, căutându-i limba cu a mea, repetandu-mi în ininte un singur lucru: *în sfârșit*.

Furia ei are gust amărui.

Dorința ei are gust dulce.

Le simt pe limbă pe amândouă, în timp ce capul mi se învârtește de la gustul lui Asher Wells.

Mă sărută cu aceeași foame și cu același foc pe care le simt și eu. Necesitate și ezitare. Disperare și confuzie.

Nu mai există decât ea.

Doar. Ea.

Băga-mi-aș!

Mă desprinde de ea cu la fel de multă hotărâre cu cât îmi doresc eu să continui să o sărut. Pieptul i se ridică și-i coboară vizibil. E roșie în obraji. Ochii măriți.

— Cum îndrăznești? rostește ea cu buzele umflate de la ale mele.

— Cum îndrăznesc eu?

Ce mama dracului?! Ea m-a sărutat pe mine.

— Ce vrei să zici?

Mai vreau. Nu m-am săturat.

N-am făcut nimic greșit.

Râd, dar nu amuzat, ci doar de uluială.

Și în secunda în care spun asta, în momentul în fâd așa, în gol, Asher mă strânge mai tare de cămașă¹ mă trage în jos, ca să-și lipească iar gura de a mea.

Niciun gând, în afară de ea.

ră^A Nicio întrebare, în afară de unde să mergem să^{ITlan}em cât mai repede singuri.

CI ' O
CONDITII'
Timpul, timpul este al dracului de important.

CAPITOLUL PAISPREZECE

Ledger

Nu pot să spun că am văzut prea mult din interiorul barului Connor's atunci când ne îndreptam spre prima uşă deschisă şi primul spaţiu liber pe care l-am găsit, dar îi voi mulţumi lui Connor pentru că are băi curate şi o mulţime de suprafeţe rezistente.

Pentru că nu locul contează acum.

Doar momentul.

Ne lipim violent unul de celălalt în clipa în care uşa se trânteste în spatele nostru, iar eu întind o mână ca s-o încui.

Buzele şi mâinile noastre se luptă, încercând, parcă, să dovedească cine poate lua mai mult.

Nu ra-am simţit niciodată aşa. Nevoia. Dorinţa. Mistuirea asta care-mi ia minţile. Care pune stăpânire Pe mine. Care mă hrăneşte. Şi mă afundă în tot ceea ce «te Asher Wells.

bustul abia simţit de sărat de pe gâtul ei, când i-l ^nturez cu limba. Mieunatul ei moale când o apuc e

Şi mă frec de ea. Gustul sărutului ei – vin şi foame, ş -tot ce tânjeam să am, fără să ştiu câtă nevoie aveam, fehrii ^{trag} maiou^l în sus şi o cupă a sutienului î”

> ca să-i simt pielea. Nerăbdător să-i sug s
arc iac să geamă.

și, Doamne, ce gust bun are, atunci când'
capul și-o lac. *

- Ledger, imploră ea între sărutări.

Simt în penis durerea aceea plăcută de anti •
care îmi dictează fiecare mișcare și fiecare
reacție^'

Am nevoie doar de ea.

Să fiu în ea.

Să o am.

S-o revendic naibii.

Și când îmi las pantalonii în jos pe șolduri și ea
imi cuprinde penisul cu mâinile, îmi dau ochii peste
cap și-un geamăt îmi scapă de pe buze.

lisuse!

Dacă mâna ei mă face să mă simt atât de
neputincios, atunci senzația păsăricii ei strânse în
jurul meu ce-o să-mi facă?

- Asher.

toalet toaletei mUȘC ^UZ^' ^nca un pas 'naP°' spre

~ Doamne, da!

pestecaln?a^{?Că mana} *ntr_0 mângâiere în sus și în

N' ' ,P^{enisu}lu*' întinzând picătura aflată P^e va atât
de multei'n V?a! a mea nu mi'am dont P_ț Tiau •nai încet - cs '
x°L^{Ca}t mi-ar spune mintea sa . curbura șolduri?¹ ,Ur de
moliciunea corpului ei, aii°o dă tot ceea^{or e*} de senza^{tia}
de amețeala P® ^{dra} <*lui pe-ast** este ea libidoul îmi
spune d

>' streacor deg_et_ejg^ă 1* căldura păsăricii ei în ^e
leoar că. tele I* sub fustă și între coapse.

ochii pe jumătate închiși, ochi care privesc

'ș'' n<în timp ce face un pas înapoi, cu fusta ridi- "'^l
soldurilor și un sân încă expus și pe faptul <'>'**"e
ehilolii în jos și-i lasă să cadă de pe gleznă.

Hxlat de mirosul ei – parfumul ei de flori ames-
° excitația ei de netăgăduit – și știu, știu că, de t'fC*t C"
linte, ori de câte ori voi simți miros de tranda-
S>sWi'și''irosdeea

concentrează pe felul în care își mută fundul
pe marginea hiatului, își sprijină mâinile în spate,
'^desface coapsele, oferindu-mi cea mai frumoasă
pri- veliș'e P⁶ care am v^zut!° vre°dată. Asher Wells, des-
chisă, udă, așteptându-mă.

îmi derulez prezervativul fără să-mi dezlipesc
ochii de ea, privirea mea nu o părăsește nicio clipă
– ochii ei arzând de dorință, buzele ei umflate de la
sărutările mele, rozul lucios al vaginului.

Este întruchiparea perfecțiunii.

Și când se întinde să mă apuce de penis și să
mi-l ghideze în ea, știu că sunt pierdut.

Că o să fie de-ajuns să mă împing odată în ea,
s-o simt o singură dată strângându-se în junii meu
și nu mă voi putea opri până când nu mă voi goli,
gâfâind, în ea.

- Acum. Acum. își mișcă soldurile spre mine,
cât să intru doar cu vârful. Te *rog*.

Sunt pierdut.

Cu o mână pe penis și cu cealaltă pe ceafa
ei, o l'n pe loc, în timp ce mă împing în fiecare
centimetru superb de ea.

lisuse! lisuse. Hristoase.

~ Ash.

Nu funcționează.

Gustul ei-

Să o simt.

Ea. pur și simplu.

Încep să mă mișc.

Lent, la început.

împingeri tandre. *Doamne, da*. Plăcerea de a simți lunecarea afară. Sâ nu cumva sâ te *oprești*. Și din nou înăuntru. Mai tare. Mă frec de ea. *Ledger*.

Gura ei se lipește din nou de a mea. Frenezia sărutului nostru de dinainte nu are nimic de-a face cu dorința violentă care ne încearcă acum. Dinții ei mușcă, unghiile ei zgârie.

Iar eu mă pierd.

în momentul acesta.

în ea.

îi infig degetele în șolduri ca s-o țin nemișcată pierzându-mi de tot controlul. Ritmul pe care i-l impun e dur și totuși..., murmurale ei, gemetele ei, mușchi' u care se încordează în jurul meu, mă stimulează ^{lldr. U} mod pe care nu l-am cunoscut niciodată. Mentea nu goleşte de tot. Testiculele se strâng. Penisul se un» întărindu-se.

arw> pret de câteva secunde, mă încercă sen^J ceea de cădere liberă de plăcere care e atât de b

impine în ca iar și iar re &ram de

mine în ea.

Sunt epuizat. Zbor. Deja vreau să o fac din no* 156

Ea e ca prima doză de cocaină. Guști o dată și devii dependent.

Nu știu cu ce altceva s-o pot compara. *Pe ea.*

Îmi sprijin fruntea pe umărul ei. Mă ține cu picioare ei înfășurate în jurul taliei mele. Inimile noastre bat într-un staccato violent, lipite una de cealaltă.

Gâfâielile noastre umplu spațiul, însoțite doar de zumzetul din bar, care pătrunde prin ușa încuiată.

Dumnezeule. încerc să mă scutur din aburul climaxului – *aburul de Asher* dar am sentimentul că ea a fost mereu lucidă, cumva, nu știu cum.

Nu așa îmi doream să se întâmple, o partidă rapidă de sex în toaleta unui bar. Dar l-am văzut pe nemernicul ăla cu mâinile pe ea și ea s-a înfuriat pe mine și... și *apoi m-a sărutat.*

Mă aplec, îmi sprijin mâinile pe blat, de o parte și de alta a coapselor ei, și îmi ridic ochii; o găsesc privin- du-mă fix, cu expresia ascunsă de întunericul din încăpere. Este ca și cum tensiunea sexuală a fost satisfăcută pentru moment, iar acum am rămas în acel spațiu bizar, în care trecutul redevine doar trecut, dar, cu siguranță, nu mai poate fi ignorat.

— Asher...

Nici măcar nu știu de unde să încep. Cum să încep.

Zâmbetul ei este blând, dar limbajul trupului spune altceva. Ca și cum ar fi nesigură. Ca și cum ar ^{re}^reta ceea ce tocmai s-a întâmplat.

Cum să fac ca noi doi să putem
continua?

— *Promit că data viitoare o să dau dovadă de
^{mQi} multă pricepere.*

Sclipirea din ochii ei îmi spune că recunoaște
^{CUv}intele, că își amintește. Replica asta.

Noaptea aceea. Când stăteam lângă[™]
mea. sub clar de lună. miOn ^

Buzele i se deschid într-un zâmbet dulce-amă
Văd emoții profunde în ochii ei și observ, în timp[^]
privesc, cum garda se ridică la loc și se-nchide în
sine °

Se citește din felul în care-mi evită privirea și
coboară apoi picioarele ca să se poată da jos de pe
blatui toaletei și pune între noi doi o distanță fizică.
O studiez cum se deplasează prin spațiul mic,
tulburată.

Ea m-a sărutat prima.

Ea a inițiat evenimentele care ne-au dus la
asta.

— Pe toate fetele le duci în toaletă la prima
întâlnire?

încearcă să glumească, râde forțat, în timp
ce-și bagă chiloții în poșetă și își netezește fusta cu
mâinile.

— îmi cer scuze. Asta... - arăt spre spațiul din
jurul nostru - nu este exact cum mi-am imaginat că
se va întâmpla.

— Nu te scuza. Ne-am scos-o din minte, nu?
Acum putem merge mai departe.

Asher își aranjează cureaua poșetei pe uinăr
îndreptă spre ușă.

Simt că mă prăbușesc de la înălțime.

— Poftim? Asher. Stai.

îi pun mâna pe braț, răsucind-o ca s-o obl>f
uite la mine.

— Ce faci?

— Plec fără să-mi iau la revedere. -

ĵn

Ridică o sprânceană și încearcă să se
sm¹¹ strânsoarea mea.

..p

d

ma> - Nu asta ştim să ne facem noi cel
u altuia? • hine

Viprinw* cuvintelor ci mA în pc nepregAtite.

- TYebuH' sA dincutim despre ce s-a
întâmpat. În

Ți-am răspuns deja că nu vreau.

- Iar mic nu-mi pasă, strig la ea, sătul de acest
joc 3f.ii șoarecele și pisica, dintre noi. E nevoie să
vorbit.

- IV ce? întreabă ea, cu vocea joasă și calmă,
con- trolându-și emoțiile mult mai bine decât mine.
Chiar viei să auzi așa ceva? Chiar vrei să știi că am
plâns săptămâni întregi după ce ai plecat fără să-mi
spui un cuvânt? Vrei să știi cum a fost să dai unei
persoane ceea ce ți-am dat eu ție și apoi să fii tratată
ca și cum nu ai fi existat?

- Asher.

Îi spun numele în ton de rugămintă. De iertare.
De... Nu știu, dar fiecare gram de durere țesută în
firul vocii ei este acolo din cauza mea. E vina mea.

Și eu m-aș lupta pentru ea.

Doar că eu nu am făcut-o. Nu asta este esența
întregii probleme? Eram speriat și îngrijorat pentru
mine. Îmi era teamă de tatăl meu și de consecințele
amenințărilor lui Pop. Sigur, îmi făceam griji pentru
Și pentru durerea pe care o simțeam din cauză că o
pierdusem - prietenia noastră, planurile noastre -, dar
av eam mâinile legate.

Dar n-are cum să nu fi știut asta.

rețele/' *nt^e ^es ce nu *am răspuns la mesajele Prea

Kreu ^1 11 _r<?a greu d^e auz,t P^{€,1,ru} urechile tale? E ^care .de
mult a devastat-o plecarea ta |>e

era m la șaptesprezece ani?

* ni n

uj o emn trage aer în piept.

K.
BROMBERG

— Sau despre modul în care tatăl tău mi-a zdrobit
stima de sine, mi-a făcut-o fărâme, împreună cu tot ceea

159CE

am mit să fiu, ca să mă țină departe de tine'
<?_a am fost considerată târfa căutătoare de
aur a ora^r care mcerca să rămână
însărcinată cu tine doar n Î, un cec lunar?

peniru

fiat îr,/a? ei c,ătinându_mă pe picioare. Stupe- npnt
trebuie să cit*t în expresia mea altceva, pentru că
scutură din cap ca și cum ar fi terminat cu

- Știi ce? N-are importanță. Nu merită,
dar eu i smu^ă brațul din strânsoarea
mea.

eu 1 1 strâng și maj tare

Noaptea în care ai permis să fiu umilită.

-Tatăl meu? întreb eu.

a doua oară în^l>r^SpUnSU' *m' va z gudui lumea
pentru diferit de cum a Secunde> dar într-un
mod compld

N 7 FTCUT I O ASHER _

înfruntat pe * C o e* ^erm^ în seara aceea. L-a
dus acolo să văd c_P Ce rtat' f-am auzit, și când
m-«"1

- Ce ti-a 6 *nfaniP^> m-i-a spus...

^nteledinea. SP"S? întreb. dorindu-mi să

Dar ijy .

Ceea spu'ne. de ^pt, pentru că mă tem * câ deja ai

i_șit ai o_btinut ce ai vrut de la mi"e '' * Vocea ei e

K.

BROMBERG

H^{nat} area fată

fUn' "uX"» Ump ce În mine du-mf« $\wedge$

a,tce va' p ""W niciodată.

T^1 văd că $tr_e\hat{I}_{ar}e$, $tCeVa$ d' a spus? urlu.

Plase î? Cfi ne'a citit tFU Că flm ridicat $V0Ce\hat{I}$ fa cem apot

"Oa p_{te} -

Știa tot ce se $\wedge$

$ol*$ Știa ce am plaiufi c

Pătura noastră sub stele. Și cât de îngrozit am fost, , că o vo> răni, pentru că era prima ei dată. Lacri- <le^{tea}.arc i-au umplut ochii după aceea, când mi-a spus "'<7f_ubește. Cum ne-am jurat că vom găsi o cale să fim •ă "reuuă curând. Momentul acela petrecut alături de ea ^{mp} i_{n1}pede, dar tot restul, ce s-a întâmplat mai târziu ^acea noapte, care mi-a fost atât de mult timp neclar, începe să prindă formă, încet, încet.

— Stai așa.

Mi se învâрте capul și mă îndepărtez de ea ca să pot să gândesc logic, pentru că ce spune ea este exact opusul a tot ceea ce mi s-a spus mie. Lucrurile pe care le-am crezut adevărate. Adevărul în care am crezut ani și ani. Mi se întoarce stomacul pe dos.

Inima îmi bubuie în piept.

— Ți-a spus că te-am înșelat și tu l-ai crezut?

- Aveam șaptesprezece ani și lumea mea tocmai se prăbușise în jurul meu. Nu știam ce să cred, ȕipă ea din ce în ce mai tare, îndeștându-și mâinile. Ce puteam să fac atunci când a apărut o figură impunătoare ca tatăl tău și i-a spus lui Pop că ar fi bine să stau departe de tine. Că nu eram de nasul tău și nici nu voi fi vreodată. Că nu ^{ar"} suP^ortat ca o fată ca mine să strice viitorul strălucit Pe care îl plănuise pentru fiul său cu pedigri perfect. Și ^aPoi, când i-am ȕinut piept, când i-am spus că e nebun, ^a aruncat a doua bombă. Că ai obȕinut ce ai vrut de la f»ine șj că ai trecut deja mai departe cu altcineva. Că erai ^{ea} m clipa în care el îmi spunea toate astea.

~ Nu e adevărat, Ash. Trebuie să mă crezi... ^{atJ} ." Acum nu mai contează. Poate ar fi contat, p_{r0}?^{CI}"" d^{ar} tot nu mi-ar fi atenuat durerea pe care mi-a *marri* ^^{IQ} au< ^ ^{sPl} nându-mi că sunt *o fată fără tino x bani*, care ar

fi bine să stea departe de ^{lne}- că de nu...

O lacrimă îi alunecă pe obraz și simt cum mă
t_a^ în came vie.

Pedigri.

La asta se referea în seara aceea, la Hank's.

Asta a bântuit-o și a tăinuit atâția ani – și pe
fo_{Ună} dreptate.

Mă urăsc pentru lacrimile care-i izvorăsc din
ochi Pentru durerea care le umple. Pentru lucruri
pe care nici măcar nu cred că le pot înțelege încă.

Nu pot face nimic. Nu pot spune nimic.

Omul pe care l-am iubit și respectat mai mult
decât orice pe lume m-a mințit. *A mințit-o pe ea.*

Mă uit la Asher și văd fragmente din fata pe
care o iubeam. Și mai văd durerea provocată de
tatăl meu, reflectată în ochii femeii de acum.

Și simt nevoia să o ating, să o liniștesc; din
nevoia mea egoistă, mă apropiu de ea, îi cuprind
fața în palme și-i șterg cu degetul mare o lacrimă
de pe obraz. Clipe\$^{te} des la atingerea mea, iar
respirația i se întretaie.

— Au fost minciuni, Asher. Numai minciuni.

Mă doare pieptul și sunt sugrumat de emoții
când o lipesc de mine și o cuprind în brațe. Nici
măcar nu \$¹ ce să spun.

Cuvintele unui bărbat Sharpe au rănit-o
înainte. *Au umilit-o.* Sper doar că va lăsa cuvintele
ai bărbat Sharpe să o consoleze acum. rt1

. început nu se mișcă. Stă încremenită ca \$
i-ar fi frică să mă atingă, frică să mă creadă.

Asher a fost mereu așa. Conexiunea fiz^{ic}\$ ""
natural. Era reținută însă cu emoțiile ei. O parte a
incuiat-o și-a ținut-o departe de lume, prea spe să
nu fie rănită din nou, așa cum face un cop¹ nat de

mamă.

, s ! eu ani înțeles asta, deși aveam optsprezece
Joî^legchiarmai mult acum.

. ă ȳoare pentru ea. Și pentru mine. Să fi crezut i
. ^minciună spusă de același om care a manipulat-o

Nu vreau să cred că e adevărat.

Nu vreau să cred că tatăl meu m-a rănit
intenționat în halul ăla.

*Uneori oamenii fac lucruri nebunești pentru a-i
proteja pe cei pe care îi iubesc,.fiule.*

Nu astea au fost cuvintele lui în noaptea aceea?
Nu așa mi-a explicat amenințările lui Pop? Sau era
doar o justificare bolnavă pentru ceea ce făcea el?

Nimic nu are sens în acest moment.

Nimic.

Și exact când eu îmi spun asta în gând, Asher
mă cuprinde, în sfârșit, cu brațele și mă ține strâns.
Parcă ar fi locul ei. Așa cum era și înainte. Exact
cum îmi amintesc.

îmi umplu plămânii de ea. Căldura respirației
ei I* pieptul meu. Tremuratul ușor al umerilor ei.
Mirosul de șampon cu nucă de cocos.

de e a ^a' d^ar eu mă simt la o lume distanță

Neputincios.

caretei mă S'mt C ^n< ^ gândesc la minciunile pe atal
meu i le-a spus lui Asher.

Fu^rios și *confuz*.

c^are cum s*mt și din pricina minciunilor pe f^ost ' e^a
s^P^US mie. Pentru că, cel mai probabil, au aeum
'n^C1Un^i- După toate câte mi-a destăinuit Asher, lu
Pop nu a amenințat că va depune plângere.

În niciun car.

Asher nu ar fi ezitat să-mi spună și asta. Ar fi «jp^ că Pop ripostat făcând această acuzație.

Amuțesc partea din mine care are nevoie de un răspuns la această întrebare. Ea are nevoie să se simtă validată acum, nu pusă în dubiu. Ea trebuie să fie ascultată. nu nimicită.

Hristoase,

Ce fel de om sunt? Cum am putut să accept așa ceva? De ce nu am pus niciodată la îndoială ce mi-a spus tata? Cum am putut să mă îndepărtez de Asher de frică, crezându-l orbește pe tata?

Dincolo de ușă, oamenii își văd de petrecerea lor. Vorbesc tare și râd.

Dar eu mă simt pierdut.

Ca și cum punctul de sprijin, fundația pe care am clădit totul – tatăl meu și relația noastră – s-au clătinat. Ca să nu mai vorbesc despre ce au spus tinerii de vârsta ei despre ea după ce am plecat valvârtej din Cedar Falls. Simt cum spinarea lui Asher se tensionează încet, mușchii i se încordează și cum se împinge de lângă mine. Ține bărbia dreaptă și are privarea fermă.

— Poate că au fost minciuni, Ledger, dar nu ai luat legătura cu mine. Niciun mesaj. Niciun e-mail. Nk'io scrisoare. Știai exact unde sunt, unde locuiam, și n'a' încercat să mă contactezi nici măcar o dată. Poți da vina pe tatăl tău pentru prima parte, dar pentru a doua parte este doar vina ta, iar asta e chiar mai rău.

- Sunt lucruri pe care nu le știi. Partea mea de poveste. Mai sunt...

Se aude o bubuitură.

Tresă rim amândoi când un pumn bate în

uşă. — Haide, omule. Trebuie să intru să
urinez. CONDITIE

Asher, haide să plecăm de aici. Trebuie să îți
ce într-un loc care să nu fie... o toaletă.

j<> scutură din cap și își șterge lacrimile de
pe braii dosul ^{nl^}nii, durerea și tristețea îi sunt
gravate pe liniile feței.

încă o bubuitură.

_ Deschide naibii ușa.

Fac un pas spre ea, dar ridică mâna să mă
oprească.

- Nu. *Te rog.*

Vocea ei se frânge, și jur că sunetul vibrează
în mine.

Se închide în sine. Ridică ziduri.

- S-a întâmplat cu multă vreme în urmă. Asta
nu trebuie să ne definească pe noi sau faptul că
ne-am revăzut. Acum...

— Și cu toate astea, *pe mine* m-a definit.

Mai face un pas înapoi și ridică mâinile, să mă
opresc.

- Eu... Am nevoie de timp, Ledger.

- Timp ca să... ?

- Să ne vedem iar. Așa... Trebuie să-mi dau
seama ^{06 s'mt *n} legătură cu toate astea.

încuviințez.

— Deci, este vorba despre trecut? Despre
prezent? ^{es}pre viitor? Nu pricep.

- Iisuse, amice, spune vocea de dincolo de
ușă. ^{reau eu} ce-ai luat dacă ține așa mult.

" Mai dă-mi dracului o secundă, da?

t_e» întorc spre Asher. În ochii ei se citește o tris- ^e
^{ca'} e aproape că mă sfâșie.

- Este vorba de o promisiune pe fctut-o

singurii, Ledger. SA nu mă mai pun nici[^] în situații din care să ies rănită. Ani avut câteva | de rahat. Aproape că m-au distrus. Trebuie să-mi d?' seama ce să fac cu asta - cu faptul că te afli aici, cucej* întâmplat în seara asta. Ce să fac cu tine. Nu te voi|[^] să fii picătura care-mi va da iar viața peste cap.

- Atunci lasă-mă să te ajut. Lasă-mă să-ți fiu alături. Lasă-mă să... Nu știu ce, dar lasă-mă să facce_{v3}

Sunt exasperat și disperat, simt că-mi scapă încet-încet printre degete, îmi trec o mână prin păr și mă plimb prin spațiul mic, fără să știu nici ce trebuie să fac. nici ce simt.

Ce încerci să obții, Ledger? Sex? Să rezolvi trecutul? Să ai ocazia să o cunoști din nou? Pentru că nu e nicio îndoială că despre relații nu știi mai nimic.

Dar asta nu este o relație. A fost sex într-o toaletă. Sunt sentimente de altădată, o plimbare pe aleea cu amintiri. Este legătura dintre noi, vie ca și cum nu arii fost niciodată întreruptă, în ciuda minciunilor spuse.

Dar când îi întâlnesc privirea, știu că răspunsul meu constă în toate cele de mai sus și încă ceva ce nu put exprima.

Poate că-mi doresc să-i șterg tristețea din ochi. Poate că vreau să o aud râzând mai mult.

Poate că vreau să o cunosc mai bine pe femeia ia care s-a transformat.

De asta sunt sigur.

— Nu am nevoie de ajutorul tău, Ledger.
descurc singură. *M-am descurcat* singură până acum*

- Și-atunci ce-nseamnă asta? Niște sex pe bl^
unei toalete și *mersi pentru distracție*? N-are cum **
doar atât. Știu că înțelegi și tu. *Știu că simți fi*

PA din cap»

- Ai dreptate, spune cu un fir de voce $r >_n n$ » eyti
«ici deocamdată. Peste două luni n-o să măi fii «1 dej»
?tm sigur că nu ești un bărhat ușor de uitat

De data asta, atunci când face un pas înapoi' des-
chide ușa și pleacă, o las. 1 | aes

A auzit destule minciuni de la un M-k . J- familia
Sharpe. Ultimul lucru de care are « audă un alt Sharpe
spunându-i că se înșală. *

CAI>I'IOI4 II. ('INCISPBKZECE

Cu cincisprezece ani în urmă

Când Maxton Sharpe e liniștit nu este niciodată un semn bun.

Niciodată.

Oricine muncește sau trăiește alături de el știe că acest lucru este adevărat.

Prin urmare, când intru în biroul din casa pe care am închiriat-o pe timpul verii, cocoțată deasupra orașului Cedar Falls, și îl văd stând în spatele biroului cu mâinile întinse în fața lui, știu că sunt în încurcătură.

Verific în minte ce am făcut azi. Am fost la Billings cu frații mei, cu mașina furată. Am stârnit iadul la Parmers Market, cu unii dintre localnicii cu care ne-am ^{Im}prietenit. M-am plimbat pe la pârau cu Asher.

Am făcut sex cu Asher.

As/ier.

Oare știe că aveam de gând să mă furișez mai
^{arz}iu din casă și să mă întâlnesc cu ea?

Dar cum?

Wai *devreme*.

K. BROMHEI«»

Mi-a pus în mână telefonul meu când am ieșit de la duș. A spus că l-am lăsat jos, pe blatul din bucătărie. Nu-mi amintesc să fi făcut asta, dar nu am avut niciun motiv să pun la îndoială ce zice.

.Așa a aflat? Ne-a citit mesajele? Ne-a spionat?

Oh. Iisuse.... Știu despre ce e vorba.

O să purtăm *discuția despre sex*, este?

Pfiu. Doar o discuție de la bărbat la bărbat, despre împerecherea la animale, subiect cu care, este clar, nu se simte confortabil.

Cam târzior, dacă mă întrebați pe mine, dar e mai bine decât orice altceva credeam că o să mi se dea în seara asta.

Sex.

Asher.

Iisuse!

Doar gândul la ea mă excită. Gemetele ei mici. Cât de strâmtă era. Cât de incredibil a fost.

Urât sau frumos din partea mea, la asta mă gândesc stând în fața tatălui meu.

- Fiule.

Îmi face semn să iau loc pe scaun. Aș prefera să am această discuție incomodă în picioare, dar nimeni nu-l contrazice pe Maxton. Nimeni în afară de Callahan, dar asta e o altă poveste.

— E târziu. Credeam că ieși în oraș cu Bunny-

— Barbara, mă corectează tata.

E o „prietenă pe care și-a făcut-o în timpul șederii noastre aici. Toată lumea vrea să fie

„prieten” cu tfo^c când ești multimilionar. Cei mai mulți acceptă orie⁶ resturi li se aruncă în cale, în speranța de a-și îmbunătăți statutul.

_ și în s-au schimbat planurile.

_ Bine.

_ Trebuie să avem o mică discuție.

- Bănuiam, spun sarcastic, dar privirea aspră pe
. aii-o aruncă îmi spune că, probabil, sarcasmul nu
rtW cel mai inspirat lucru.

_ Fata cu care te vezi...

- Asher.

Dă din cap.

- între voi doi s-a terminat.

- Poftim? râd eu.

Nu e vorba de *ești bărbat acum și poți lua
propriile decizii, dar trebuie să te asiguri că
folosești protecție*, așa cum mă așteptam.

- Bună asta.

- Am spus că s-a terminat. Nu ai voie să o mai
revezi niciodată.

Despre ce naiba vorbește?

Mă uit peste umăr ca și cum ar fi o glumă, iar
Ford Și Callahan sunt ascunși pe undeva, gata să
râdă. Dar nu sunt.

Tata..., cum adică?

~ Nu-mi place să mă repet. Ai auzit perfect.

~ O iubesc, izbucnesc eu.

ieșită¹ m⁰<i C[^]ar> reacția, a fost o mișcare față r'dieă

de pe scaun, își ocolește biroul și vine în

Cu^msecaa[^]n[^]e?t* CU P[®]11'811[^] Ledger. Orice bărbat

[^]ment ? [^]Ce a \$ a ia un moment dat, dar acesta este

nepotrivit și persoana nepotrivită.

MM ncbc deprm'ann.

- Nu poți să rnft obligi să (ac cum vrei iu.

Intr-o clipă, mâinile lui suni încleștate |_n c|_n mea. chipul lui. la câțiva centimetri de al num. V<*?! este glacială, calmă, când mi se adresează.

- Vei face cum îți spun eu. Nu-ți voi permiteu n_u m* ascuți de data asta.

- Răga-mi-aș!

— Râpa-fi-ai? spune el. desprinzându-și mâinile din cămașa mea.

Face un pas înapoi, clătinând din cap, și un râset înfundat, pe care nu cred că îl voi uita vreodată, zguduie tăcerea.

— Exact ce ai făcut, adică. Ți-ai băgat-o. Și acum, pentru că ai ales s-o faci cu cineva... care nu arc statutul nostru, bunicul ei vrea să depună plângere împotriva u

— Plângere? pufnesc eu. *Minte*. Pentru ce?

— Corupere de minor. Viol.

Sunt câ nu mai e aer în încăpere.

— *Poftim?* mă bâlbâi eu.

Mă albesc la față, confuz și îngrozit peste n

- Cum adică *corupere de minor?* peștul

— Tu ai optsprezece ani, Iznlge. Ea» ^{nU} simplu, nu?

Mintea mea e prea copleșită ca să n>a n limpede, ca să mai proceseze informații ^{cU}. poate a aflat din mesaje de |_M* telefon t ă < n * b^u lâcut sex în seara asta, dar Pop de unde *_r «ud dr< ai cuvântul *uiul*, Nu mă pol gândi «* e^e*’ ti lut ceea ce mai devreme mi se părea pen* wi nenorocit de coșmar.

- **Eu nu... Nu înțeleg.**

- Ești un băiat inteligent. Sunt sigur că pricepi. Par nu a fost viol. Și-a dorit-o și ea. Ea...

— Te auzi ce zici? Știi cât de oribil ar suna în ure- hile unui judecător această frază: *și-a dorit-o și ea?* în fața unui juriu? Cum ar arăta pe prima pagină a unui ziar?

- Nu asta am vrut să spun.

îmi pun mâinile pe ceafă plecând capul, în încercarea de a gândi limpede, dar nu e tocmai ușor. *Viol?* Ce s-a întâmplat în seara asta nu a fost un viol. Nici pe departe, dar, sincer, sunt speriat de moarte acum.

Al naibii de îngrozit.

— Tata. Jur. Trebuie să mă crezi. Nu asta s-a întâmplat.

— Nu contează dacă asta s-a întâmplat sau nu. Ceea ce contează este că domnul Wells cu asta amenință.

în cameră se aude respirația mea nesigură. Inima îmi bubuie în urechi.

- O să mă duc să vorbesc cu ei. O să...

— Ce? O să-ți îndrepti greșeala? Nu așa funcționează lumea, Ledger. Nici pe departe.

— Toate astea n-au niciun sens.

Vocea îmi devine mai ascuțită cu fiecare cuvânt.

— Vorbește cu Asher. O să-ți spună că am luat această decizie împreună. Că nu am forțat-o să facă nimic.

Nu ar fi de acord cu așa ceva nici în ruptul capului. Nu ar lăsa niciodată să fiu acuzat dacă ar

ști.

~ Nu pricepi? Nu contează ce spune sau ce simte Asher sau dacă a fost reciproc. Tot ceea ce contează este >^{eca} ce afirmă bunicul ei. Ce vrea el. Cu ce ne-a amenințat. Le_{gea} este |ege, fiule și nici măcar numele Sharpe

sau banii noștri n-o pot ocoli. Mai ales când străini, cum suntem aici. ^{SUn'eTn}

- *Dar Pop* mă cunoaște. Știe că nu i-aș f_a.
dată rău lui Asher. ^{Ce nicio-}

Tata se pune în fața mea și mă privește în ochi

- Uneori oamenii fac lucruri nebunești
n««.

proteja pe cei pe care ^{A. i z. .} n iubesc, nule. ^{v P'-niru a.»₁}

Mă holbez la el, corpul îmi vibrează de stupoare de teamă. ^{și}

- La dracu cu tot! Mă duc acolo în clipa asta.

Mă îndrept spre ușă, dar tata mă apucă de umăr și mă trage înapoi.

- Nu fi cretin. Este ultimul lucru pe care ar trebui să-l faci.

- Este singurul lucru pe care *pot* să-l fac, îi strig

— Crezi că eu sunt încântat de situația asta nenorocită? tună el, într-o neobișnuită ieșire.

Una care-mi confirmă că sunt terminat. Că e o situație de tot rahatul.

— Crezi că eu vreau ca numele fiului meu să fie folosit în aceeași propoziție în care este scris *agresor sexual*? Pentru că asta vei fi. Un agresor sexual. Și trebuie să te declari agresor sexual în fiecare cartier în care vei locui, pentru tot restul vieții. Și când, într-o bun zi, o să ai un copil care va merge la școală? Ghici ce? vei avea voie să te apropii de școală să-l iei pentru că, exact, ești înregistrat drept agresor

sexual. Asta nu e rahat de glumă!

Clatin din cap, respingându-i cuvintele, fără să scot o vorbă. Tot ce pot să fac este să ascult ce și să mă sperii de moarte.

— Nu înțeleg, reușesc în cele din urmă să &^c-

_ gxoct. Nu înțelegi. Niciun pic, pentru că, evident, gândeai cu penisul.

- Tata...

— Nu suntem niște neică nimeni, Ledger.

Ridică din mâini, iar pașii lui parcă înghit camera, în timp ce se deplasează de colo, colo.

- Suntem o familie cu un nume sclipitor și o reputație impecabilă, și-ți garantez că mass-media s-ar arunca asupra noastră cât ai clipi. Un puști bogat, care frecventează o școală privată. O fată săracă, vulnerabilă, dintr-un orașel de provincie. Adaugă cuvântul „viol” și intemetul va lua foc. Scandalul vinde, iar acesta va fi un scandal, te asigur.

Mă afund în scaun, cu fața în mâini, pieptul strân- gându-mi-se tot mai mult cu fiecare respirație.

Asher. Ce părere are ea despre asta? Ce spune ea în clipa asta?

Oh. Doamne. Dumnezeule.

— N-are cum să fie adevărat.

— O, dar este, și-ncă cum. Exact asta se întâmplă când te amesteci cu oameni care nu sunt ca noi. Care nu trăiesc o viața ca a noastră și nu înțeleg...

— Trebuie să vorbesc cu ea. Trebuie să...
în niciun caz.

Ridică un prespapier de pe birou și jur că, preț
e 0 secundă, am impresia că vrea să arunce cu el.
Dar r ^âne locului, strângându-l în mână.

Ț Ai idee unde eram acum o oră? La ei la fermă. e gociam. Imploram. încercând să-l împiedic

pe bu-^{niCul} ei să depună plângere împotriva ta.
încercând să^{re}Par ceea ce tu ai stricat.

Sunt prea copleșit ca să pun întrebările
trebuie le pun. Ce căuta el la fermă? Ce să vorbe[^]
cu Pop?

Nimic nu mai are sens, m afară de frica și
confia care mă copleșesc.

pop mă cunoaște. Eu și Asher suntem
prietenii.. *mai mult decât prietenii*, de exact trei
ani. Știe că n-a, face niciodată ceva care să o
rănească, ca nu m-așcom- Lta nerespectuos cu
ea. *O iubesc. Pop* sigur știe asta.

Și Asher. Asii nu ar spune niciodată ca am
viola...

- Plecăm din Cedar Falls în seara asta.

- Nu! Eu...

- Tu nu ai nimic de zis în cazul ăsta. Ai în e

Vocea lui e mai calmă acum, dar este irece
gheața, în timp ce mă uit la el cu ochi e

- Plecăm din Cedar Falls în seara as[^]., să o
mai contactezi niciodată - 'n.nIC! ^lr_ic_iQ formă.
Fără rămas-bun. Fără explicat». *frații* de vorbă,
ei sau altcuiva, despre asta - *nc

t6i

1 rare îmi |

i*

Ridic brusc ochii când îl aud. Om» to_tce^{llial}
permanent predici că frații mei trebuie sa ne
important mine îmi spune acum să ascun^{ei}? Să-i
mint?

.., 4

. vVells

— Doar așa a fost de acord domni ^Pună
plângere.

Mă sufocă un hohot de plâns pe care ' «unid
treniu ră mâinile, dar dau din c*P

e acord. Ce altceva pot face?

^pte*.

când îllCalci acest acortl cunlVa' el va mt t_i 'ncalci Pasiunea de

a tăcea. ^d Va merge mai Aparte și va contacta poW^a,

R îndelung din paharul de scotch pe care îl ține
înainte de a mă privi din nou.

Adică *niciodată*. Există un termen de prescripție
ani, așa că nu uita acest lucru. Trebuie să te faci că
fata asta nu a existat *niciodată*. Trebuie să te fteci că
vara asta nu s-a întâmplat *niciodată*.

" Tremur din tot corpul. Mă gândesc la *cum ar fi jacil* La
cum s-a putut întâmplat așa ceva. *La faptul că nu pot să
ajung la închisoare*.

Lacrimile îmi izvorăsc din ochi și corpul meu res
pinge tot ce îmi spune tata. N-are cum să fie adevărat.

Nu. Este. Posibil.

- Ledger. Fiule.

Vocea lui se domolește; îmi pune o mână pe umăr și
strânge. Nu sunt sigur dacă e vorba despre afecțiunea pe
care mi-o demonstrează în clipa asta, când sunt atât de
speriat, sau e doar despre toate emoțiile care mă
copleșesc, dar mi se scurge o primă lacrimă pe obraz.

Bărbații Sharpe nu plâng.

— Tată, îmi pare rău.

Lacrima se transformă în hohote. Sunt îngrozit.
Sunt copleșit.

- N-am vrut să se întâmple asta. Nu am...

Mă strânge din nou de umăr, cu o expresie sumbră
Pe chip, cu privirea plină de o dezamăgire pe care nu am
IIIa* văzut-o sau simțit-o *niciodată* la el.

.. ~ Am aranjat totul, Ledger. Am aranjat asta și, ' ata
vreme cât faci tot ceea ce ți-am spus, s-a terminat.

Dar nu e așa.

Asher.

O iubesc.

îmi ia telefonul mobil pe care l-am aruncat i>e
canapea atunci când am intrat și începe să apese niște
butoane. Sunt atât de prins în gânduri, atât de uluit

K
BR&OMB&K&
într-un moment în care mă mai gândesc la nimic până când nu mi-l da înapoi.

- Poftim. Am șters-o. Mesajele de la ea. Numărul ei de telefon a fost blocat. E-mailurile de la ea au fost șterse.

- Tată? spun pe tonul unei întrebări, pentru că am atâtea întrebări pe care aș vrea să i le pun. Mă mai iubești? Oare toate astea chiar vor dispărea? Pentru că nu am făcut nimic greșit.

Ridică o mână, pentru a mă împiedica să mai spun ceva, înainte de a se îndrepta spre ușă.

— Adună-te înainte de a ieși din această încăpere. Ești bărbat. Ești un Sharpe. Nu te mai smiorcăi și comportă-te ca atare. Fă-ți bagajele. Avionul a fost alimentat cu combustibil și este pregătit pe pistă. Va veni să ne ia o mașină în 30 de minute. Am primit un apel urgent în legătură cu niște afaceri și trebuie să ne întoarcem în oraș.

Se uită la mine și dă din cap ca să se asigure că am înțeles povestea. Minciuna. Acoperirea.

— Chestiunea s-a terminat. Fata este moartă pentru tine și nu va mai fi adusă niciodată în discuție.

Când iese, mă uit după el, amețit.

Cum e posibil să se întâmple așa ceva?

Cum voi reuși vreodată să îndrept lucrurile?

Asher

Știu că Ledger e aici.

De fapt, se plimbă prin câmpurile de lavandă, ajutat de lumina lunii, cu o sticlă de ceva în mână, de alinare.

Dacă nu ar fi fost farurile SUV-ului său, ale căror lumini au trecut prin fața ferestrelor fermei acum mai bine de o oră, nu aș fi știut că e aici.

Dar eu rămân unde sunt, în casă, privindu-i umbra cum se mișcă în noapte, în timp ce încerc să procesez ce s-a petrecut în ultimele ore.

Încercând să uit gustul sărutărilor sale și cât de uimitor s-a simțit trupul meu lângă al lui.

de " m'am Speria* 5'

ură" ³ dreptate Nita când spunea că „regulatul cu ^{mo} b^{un} de a-ți scoate pe cineva din suflet?

încercat[&] d^{eani}- Intensitatea și foamea pe care le-am

Care a urmat[^] ^{neven} ^{te}- Dar nu și avalanșa de emoții deschid a* ^{C0} P^e [^] *ț- credeam că vechile răni vor fi tare m-a ⁶ c? ^{rna} ^{ta} tea sexului. Greșeam. Dar cel mai eu n-am⁸ [^] [^] ^m o dnl în

~~Pr~~care m-a făcut să *simt*, când tea* simțit nimic de o veșnicie. M-a făcut să vreau. când, în mod obișnuit, nu mă deranjează să închid în mine. M-a făcut să admit că I^dger este r* mine o sabie cu două tăișuri. Are capacitatea d_{P a} devasta și de a mă recompune la loc iară să știe.

1-ain cerut să-mi dea spațiu din instinct, de frică A fost modul meu de a pune sub semnul întrebării dacă pot face asta. Dacă aș putea să-l invit din nou în viața mea într-un moment în care emoțiile mele au fost dezgolate.

Urăsc să mă simt vulnerabilă, urăsc să fiu vulnerabilă, și, totuși, doar cu asta am rămas în ultima vreme, după mutarea bunicii la azil și moartea lui Pop. M-am agățat de un fir de ață, încercând să-mi găsesc locul în această nouă viață, cu toate aceste noi responsabilități.

Și-atunci, de ce să mă deschid de bună voie la și mai multă suferință? De ce să mă pun în situația de a mă atașa de cineva care va pleca peste două luni?

Timp. Spațiu. Singurătate. Credeam că acestea sunt lucrurile pe care mi le doresc, de care am nevoie, pentru a da sens tuturor lucrurilor care mi s-au întâmplat, dar acum, când el este afară și se plimbă, îmi dau seama cât de teribil de singură sunt.

Casa aceasta, odată plină de iubire, căldură, este atât de tăcută... și de goală. Fiecare zi Pop este mai grea decât cea care a precedat-o-Tân. K după ziua în care durerea va dispărea. Aștept cu dare momentul în care sentimentul copleșitor că în^c reușesc să mă descurc cu Ferma de lavandă se Mă rog pentru ziua în care amorțeala va dispărea-

•Ahmci *lasă-mă să te ajut. Lasă-mă ' fac alături.*

K BROM IU
Lasă-mă să... *Nu știu ce, dar lasă-mă ceva.*

t prc" încăpățânată, prea mândră ca să accept
lui ilnr ponte că e timpul să privesc situația 'i^o •!
<« perspectWă.

¹ îl ani pe I^edgcr aici doar două luni. Poate că asta
xnd ce îmi trebuia. Un final prestabilit, înainte ^1111
nou început. Parametri și factori pe care nu-i pot u-ola,
dar de care sunt conștientă de la bun început i mă bag
în asta.

întrebarea este dacă sunt capabilă să mă bucur
de timpul petrecut cu el și să-mi sufoc sentimentele, în
același timp? Dacă sunt capabilă să le separ. Dacă este
posibil să mă bucur de plăcere, în loc să-mi amintesc
ori să mă pregătesc să fiu rănită?

Sunt destul de sigură că altă opțiune nu am.

îmi umplu la loc paharul de vin și aud scârțâiala
treptelor de la verandă.

Sunt deja la ușă și o deschid înainte ca el să mai
apuce să ciocane. Ne studiem unul pe celălalt,
despărțiți doar de plasa de la ușă.

Pare obosit. Epuizat emoțional. Iar sticla în care
credeam că-și îneacă tristețea este aproape intactă.

Ridică sticla la mine.

— Credeam că voi avea nevoie de niște curaj
lichid ca să dau ochii cu tine, dar mi-am dat seama că
am mai multă nevoie de un cap limpede. Urăsc să nu
am situația sub control. Senzația pe care mi-o dă.
Haosul. Neputința de a repara și de a conduce după
necesitate. Iar acum exact așa mă simt.

Privește în jos și clatină nițel din cap înainte de a
ridica înapoi privirea la mine.

Mi-ar fi mult mai ușor să trec peste minciu- n*lc
tatălui meu dacă m-aș îmbăta până la uitare, dar

lucrurile pe care trebuie să ți |e spun sunt importante
ca s-o dau în bară.

¹ Mt p_{rtj}

- Ledger, zâmbesc blând, urând emoții dictatorii care îi stăpânesc chipul. M-am în i^{cont}ri-tură cu ce am spus în seara asta. Mai devr³¹ 'n ley- fi trebuit să scot totul la iveală - m-a luat vT?' Nu * dat seama câte lucruri pierdusem. *Pe tine* N ° ' Nli'an> Eu... Eu cred doar că ar trebui să uităm even?^'1 din noaptea aceea și să facem un efort să ne cu^{lnien,filii} din nou, așa cum ai sugerat tu la Hank's. noa\$H

înclină din cap, studiîndu-mă. Oare pricepe că încerc să-l întâmpin undeva la mijloc? Că sunt încă tulburată, dar că înțeleg, ca și el, că există un fir invizibil care ne leagă încă? Că sunt dispusă să risc să trec prin durerea de a-l pierde din nou, doar ca să pot fi cu el acum?

- Bine,
încuviințează, dar vocea lui nu pare foarte convingătoare.

7 Dar ca să facem asta, trebuie să auzi de la mine ce s-a întâmplat în noaptea aceea. Vreau să înțelegi cum am fost manipulat.

. Eu știu ce mi-a făcut tatăl lui. Și sper din toată inima că s-a arătat mai blând cu cel care era sânge din sângele lui.

- Întră, te rog. beascPît^'11 Cap' mă urmează în casă și începe să v^{or} beascăîn^{Intesăapucesăseaseze} tul să te ■TM ' pierdeam "Temea înainte să vină a eur " nesc' Mi'am ^ut simțită prezența, să J S m întâlnirealui. ° " «îj

«ral h ET.Î "BLM D"»S << ' < * 'ch * O

asprime, să folosesc protecție și apoi să mă trimită la ale mele.

Se uită în jos, la mâinile încrucișate în mine doi ochi limpezi, care mă

- În schimb, mi-a zis că Pop amenință „a - ’ acuza de viol și corupere de minori. ³ Că mă Va Mi se aude geamătul.

- *Poftim?*

Arată ca un om cu greutatea lumii pe umeri și dă din cap solemn.

— Tatăl meu mi-a spus că Pop va depune plângere dacă nu părăsesc orașul fără să te mai văd sau să mai vorbesc cu tine. Iar dacă încălcăm vreuna dintre condițiile stabilite, va acționa.

— Nu s-a întâmplat niciodată asta. Pop nu a spus niciodată vreun cuvânt urât la adresa ta. Eu... Doamne Dumnezeule.

Mă ia cu amețeală când mi-l imaginez pe Ledger la numai optsprezece ani și frica pe care trebuie să i-o fi provocat-o asemenea cuvinte. Panica. Șocul. Vocea îmi este blândă când vorbesc, când îmi dau seama cât de trădat trebuie să se simtă în clipa asta.

— *Te-a mințit.*

~ Se pare că se pricepea atât de bine, încât ne-a Păcălit pe amândoi.

i Râde încet, dar eu aud numai durerea din sufletul

" . ^ a că a* trăit în frică, spun în cele din urmă, Cie dup^uni dau un minut să pricep bine ce mi-a spus.

ncu^{vi}ințează, iar vocea îi este răgușită de emoție.

ț. — De fiecare dată când primeam un mesaj de la ucidea să nu-ți răspund. Știam durerea prin ^{re} treceai, pentru că o trăiam și eu, dar frica a fost mai mane decât orice. În primii doi ani, de fiecare dată • imi suna telefonul și vedeam un număr cu un ciudat sau

R BROMHIR».

când auzeam o bătaie neașteptată la ușă^{^*} temeam că Pop se enervase și depusese plâner» , , ⁶Pana la urmă.

— Îmi pare atât de rău, Ledger.

- Vezi tot timpul la știri copii de bani gata care dau în bară. Copii ca mine, cu privilegii și averi. Cazurile lor ori sunt folosite drept exemplu, ori sunt o excepție de la regulă și sunt defăimați pe rețelele sociale. Eram prea îngrozit ca să-mi asum riscul ăsta. A fost o luptă constantă între instinctul de supraviețuire și durerea pe care ți-am provocat-o dispărând, pur și simplu, de pe fața pământului pentru tine.

— Și eu aș fi făcut același lucru dacă aș fi fost în locul tău. Aș fi reacționat în același mod.

Mă duc să mă așez lângă el. Să-mi trec degetele printre ale lui și să le strâng ca să-l liniștesc.

— Nu am făcut nimic greșit în noaptea aia, Ledger. Tu nu ai făcut nimic greșit.

- Știu asta acum..., dar pe atunci lumea era mai mică și libertatea mea nu mai era ceva garantat.

Ridică din umeri.

— Eram tineri și era normal să avem încredere în

— Tocmai asta e, vezi tu. Am avut încredere >^{ntr'u} adult. Am avut încredere în singura persoană pe care a , admirat-o și idolatrizat-o toată viața mea, în *tatăl m* Și după ceea ce mi-ai spus la Connor's, după ce ^{nU**}#. dat seama că tot ce mi-a zis el a fost o minciună-^{nU} știu ce fel de bărbat sunt, cine sunt. Pentru că nu îndoit niciodată de el. Pentru că l-am ascultat orbeș

Oricine «r •' < * « » * - « , ntr " ' duație ca aceea. 1 «
min® « i ' rBr t * Ci * ' eu Bm lucru.

' . p | cn cA capul și dA din cap, dar îmi dau seama
, n area mea de a-l împăca nu-l face să se simtă 'Tne
Se apleacă, sprijinindu-și coatele pe genunchi, 'ntându-și
mâinile. Are mai multe pe suflet. îmi una după cum
oftcază ,ncet' din tensiunea care-i ^dcază umerii.

_ Îți datorez scuze, spune atât de încet, încât abia îl
aud. Am evitat cu totul subiectul Pop în prezența ta din
cauza... *celor întâmplare* și din pricina modului în care
m-au făcut să mă simt. Dar am greșit. El era lumea ta.
Stânca ta. Știu cum este să pierzi din viața ta o persoană
care înseamnă asta pentru tine.

Se uită la mine cu o umbră de zâmbet.

- Eu, măcar, i-am avut pe frații mei să împart
durerea. Tu nu ai pe nimeni. Ar fi trebuit să te întreb
mai de mult cum te simți. Ar fi trebuit să trec peste tot
și să-ți aduc condoleanțele mele. Și nu am făcut-o.

- Mulțumesc.

îi depun un sărut pe umăr și strâng din ochi ca să
mă lupt cu lacrimile care amenință să-și facă apariția.
Nu știam cât de mult aveam nevoie să aud asta. Să ai
pe cineva care să te înțeleagă. Să știi că cineva a trecut
prin același lucru și te poate compătimi. Să simți
compasiunea cuiva.

Oricât de apăsător ar fi momentul, cuvintele lui
Oidger mă fac să mă simt mai bine.

, ~ ~ N-o să te mint, Ash. Mi-am petrecut ultimele ?^{re} Intr 'O
stare de nostalgie, întrebându-mă cum *ar fi* j câ ^ i ^ ram

^{c0}PU- Era posibil să uităm unul de celălalt lu° îa
facultate. Să găsim un mod de a face _{UI}? I ^U5J^e funcționeze
și acum să avem amintiri împre- u știu, și mă enervează
că ne-a furat oportunitățile

K HROMIURC.

astea. Ceea ce știu este că sunt o persoană diferită de de atunci. Așa cum și tu ești. Dar ar fi trebuit să fie al rea noastră. Decizia noastră. Nu a altcuiva. *

- Știu, murmur eu, sprijinindu-mi mâna brațul lui.

Acesta este bărbatul care știam că va deveni Nu mai este elitistul sclipicios care părea atunci când a ajuns prima dată în oraș. Ci acest bărbat care stă lângă mine, cu o inimă de aur.

- Ai fost primul băiat, prima persoană, de fapt, care m-a privit fără să vadă reflectată asupra mea umbra reputației mamei mele. Mi-ai arătat că nu contează cine era ea, ci doar cine eram *eu*. Cred că de aceea m-a durut atât de tare. Tu mă cunoșteai așa cum eram. El m-a judecat după cum era ea.

— Iar acum îți cer să faci același lucru pentru mine. Eu nu sunt tatăl meu, Asher.

Vocea i se frânge când pronunță „tatăl” și nu pot decât să-mi imaginez cât de dezamăgit se simte acum.

— Știu că nu ești. Îi dau un sărut pe umăr și murmur: îmi pare rău pentru ce a făcut tatăl tău. Dacă nu aș fi fost implicată în situație, poate că i-aș fi putut justifica acțiunile spunând că într-o zi, când unul dintre noi va avea copii, vom putea înțelege de ce a procedat astfel. Dar aș minți dacă ți-aș spune că nu-l urăsc pentru că ne-a lipsit de ace) *ce-arfi fost dacă*.

- Știu.

Rămânem într-o tăcere confortabilă, într-o casă care nu mi se mai pare așa goală acum, când amândoi acceptăm noul adevăr, fiecare în felul său.

— Ei bine, la naiba. Asta a fost mai mult decât ne-am așteptat de la o vineri seară, nu crezi? spun» disperată să mai destind atmosfera, apăsată de ^{un}

. nt pmfund de pierdere, lăsat de această discuție

Nu știu sigur, dar din câte văd, toată bogăția și putrivă nu l-au schimbat pe Ledger Sharpé pe care îl știam eu odată.

- în mod sigur.

L[^]edger îmi depune un sărut pe creștetul capului, care mă cam topește.

— Dar, cel puțin acum, toate cărțile sunt pe masă.

— Sunt, murmur eu și, când mă întorc cu fața la el, mi se taie respirația simțindu-l atât de aproape. Vrei niște vin? Sau niște ce ai tu acolo în sticlă? Pot să mă duc să iau niște pahare.

Mă ridic vioaie de pe canapea. Simt nevoia să-l sărut, dar, în aceeași măsură, mă simt prea emoționată, ceea ce e absolut ridicol, având în vedere că acum câteva ore ne-am tras-o în toaleta unui bar.

- Da. Sigur.

Aud pașii lui urmându-mă și apoi oprindu-se. îi simt greutatea privirii.

— Un pahar ar fi minunat.

Deschid și închid dulapurile ca o nebună care nu Știe unde-s paharele în bucătărie.

îi deschid sertarul greșit în căutarea unui tirbușon, trântesc prea tare, lingura de lemn sare și-l ține deschis.

Ridicol.

Nn ar trebui să fiu emoționată.

N-ar trebui să mă mișc de parcă aş avea mâinile din cârpă.

Nu ar trebui să...

- Asher. Oprește-te, spune talger și îmi j# mâinile în ale lui.

H«Înima îmi bate cu putere, pulsul îmi bubuie în urechi. Se apleacă să ajungă cu ochii la nivelul alor mei.

- Nu știu exact ce se întâmplă între noi. Nu știu ce se va întâmpla peste două luni, nici măcar ce va fi mâine, dar știu că să te văd din nou m-a dus direct la nopțile de vară petrecute cu tine. înapoi la dorința de a te revedea imediat după ce plecam de lângă tine.

— E înfricoșător, nu-i așa? susur.

Ni se întâlnesc buzele. Dacă mai devreme a fost o furtună, de data aceasta primul nostru sărut începe lent. Săruturi moi. Suspine mici. Cuvinte murmurate. Mâna lui pe bărbia mea. Degetele mele prin părul lui de la ceafă. Trupul lui lipit de al meu pe toată lungimea. Coapsa lui apăsată pe V-ul dintre picioarele mele.

Sărutul nostru este un amestec de cunoscut și de nou, de confort și emoție, de dorință și satisfacție.

Atingerea ușoară a degetelor lui pe brațele mele lasă în urmă cozi de flori.

Barba lui este aspră sub palma mea.

— Ledger.

Numele lui este o șoaptă cu răsuflarea întretăiată pe care mi-o sărută.

- Hm?

O mușcătură ușoară pe buza mea de jos.

— Ce facem?

— Ne sărutăm.

își *face* loc cu limba între buzele mele.

— Dar ce facem noi...

MA cutremur când mâinile lui își găww dnimul ub inni<^Ul meu și alunecă pe pielea goală a spatelui îțieu*

Gurile noastre se despart, iar el mă privește cu un

riinb^uet^u încrezut, cu ochii întunecați de dorință.

— încerc să-ți demonstrez că „data viitoare o să dau dovadă de mai multă pricepere”.

Râd. Ce-mi place cum sună!

- în cazul ăsta, spun, înainte de a mă apropia să-l gust din nou.

De data asta, ritmul este molatic. încetișor. Este o lecție în arta de a nu te grăbi. în a te bucura de fiecare secundă pentru că merită, în loc să te grăbești spre următoarea.

îmi așterne sărutări cu gura deschisă pe linia gâtului, dezlipindu-se de pielea mea doar ca să îmi tragă maioul peste cap.

Cămașa lui ajunge pe podea, lângă masa din bucătărie. Fusta mea dispare pe undeva prin apropierea holului. Pantofii iui sar din picioare câțiva metri mai încolo. Spectacolul de striptease continuă până ajungem în dormitorul meu întunecat, în care lumina lunii este singura care pătrunde, pe fereastră.

Fac un pas înapoi, dorindu-mi să îl văd, simt nevoia să îl cuprind în întregime și știu că și el își dorește același lucru.

să simțim că se întâmplă cu adevărat.

câtev^oe sea,na cat^{de} de departe am ajuns în doar unul <^m j^os
u*t*me^e hai^{ne}> f&râ^{ne} h'âm ochii gă fi. e 'a celălalt. Este un
sentiment ciudat de intim ez®^rfi cat fizic și să te simți
expus și din punct de Qere emoțional.

Dar nu așa a fost toată seara asta?

Eu sunt prima care-și ferește privirea. Îmi plimb ochii pe fiecare contur sculptat al trupului său. Umerii bicepșii și abdomenul, până la acel V sexy care urmează pe interior linia șoldurilor. Și apoi penisul tare și umflat deasupra unei perechi de coapse musculoase. Bine ci știu deja cum se simte, altfel m-aș fi temut că pare prea frumos ca să fie adevărat.

Când îmi ridic din nou privirea spre el, întâlnesc un zâmbet arogant care mă întreabă dacă îmi place ceea ce văd.

Oh, și-ncă cum.

— Ești uluitoare, murmură el, după ce mă cântărește languros din ochi.

Și apoi vine lângă mine, își coboară palmele pe șolduri și îmi cuprinde fesele, în vreme ce buzele noastre se regăsesc.

- Al naibii de uluitoare.

Tânjesc. După atingerea lui fermă. După barba lui care zgârie puțin. După căldura trupului său când mă întinde pe pat. După felul în care îmi șoptește numele în întuneric.

Nevoia se întetește. Este la fel de intensă, de răvășitoare ca mai devreme, dar acum are un profil mat pretențios.

Degetele lui își croiesc drum între coapsele mele- Gemetele lui satisfăcute în timp ce bagă două degete W mine mă seduc, mă fac să mă ud și mai tare.

Degetele lui încep să se miște. La început, încet. J tandem cu celelalte mișcări. Buzele i se închid pe sânului meu, în timp ce degetele lui

K
BROMHERG

intră și ies din nuț¹ Este un ritm senzual, același
cu al sărutărilor, spo^{rin}; du-mi excitarea la
fiecare atingere, până când trup⁰

nKu cochetează cu orgasmul, fără să ajung, însă, suficient de aproape-

- Desft-ți picioarele pentru mine, Ash, îmi șoptește la ureche, mușcându-mă apoi de lobul urechii. Usă-mă să admir ce am regulat până n-am mai știut de mine, mai devreme. Unde am rănit ușor.

își trece limba de-a lungul curbei umărului meu.

- Lasă-mă să te sărut și să îndrept lucrurile.

Cuvintele vin pe neașteptate, deși le-aștept de atât de mult timp. Este un bărbat căruia îi place să aibă totul sub control. Un bărbat obișnuit să-i fie ascultate comenzile. Un bărbat care nu-și scapă prada din ochi.

Și aș minți dacă aș spune că asta nu mă excită.

Așa că fac ce-mi cere, iar el se lasă pe vine.

Inspiră șuierat când mă vede, plimbându-și foarte încet și abia simțit mâinile pe interiorul coapselor mele.

Dorința aceea mocnită pe care o simțeam? Acum este un incendiu mistuitor.

Gura urmează calea trasată înainte de degete, fiărutându-mă de la curbura genunchiului meu până SUS, sus, între picioare. Și când mă sărută acolo, când își inișcă limba în sus și în jos și căldura lui mă izbește, tot corpul meu se convulsionează de dorință.

Inspiră și expiră pe nas.

~ Doamne, îmi place la nebunie mirosul tău, murmură închizându-și buzele în jurul clitorisului meu.

Zvâcnesc de surpriză, iar mâinile îmi zboară în Părul lui.

— Gustul de tine, îngaimă pe carnea mea, făcându-mă să simt vibrațiile, înainte să se sprijine pe coapse.

— Senzația de tine.

Cu buza mea de jos între dinții săi, își poziționează penisul la intrarea în mine și împinge.

Mai mult.

Este primul gând.

E lacom și vulgar, dar este adevărat. Am simțit același lucru cu doar câteva ore în urmă, simt asta acum și știu că în curând îl voi dori din nou. Dar în clipa în care începe să se miște, gândurile mi se pulverizează și nu mai pot decât să mă concentrez pe cât de bine mă simt când mă atinge cu penisul, frecându-se de fiecare nerv dinăuntru.

— Ledger, gem printre valurile de plăcere crescânde care mă copleșesc.

Gura i se întâlnește din nou cu a mea, și mișcarea îl face să intre și mai adânc în mine. Limba și buzele lui îmi stăpânesc gura, așa cum penisul îmi stăpânește vaginul.

— Arată-mi ce vrei să fac, murmură el pe buzele mele. Învață-mă cum să fac să te simți bine, Ash. Vreau să știu.

Îmi ia mâna și mi-o pune între picioare.

— Arată-mi.

Mă aștept să apară o stânjeneală atunci când se retrage să privească cum îmi mișc degetele pe clitoris. La început, lent. Un pic neîndemânatică pentru că se uită la mine. Dar gemetele lui mă stimulează. Felul în care-și linge buza de jos mă întărește.

Și când începe să se miște, când penisul lui

K HROMIURC

uri8\$ începe să intre și să iasă din mine, uit că mă privește și mă pierd în ritm. Mă pierd în senzații. Cu el înăuntru \$' degetele mele pe afară.

Corpul meu plutește de plăcere. Care crește puțin câte puțin- Centimetru cu centimetru. împingere după împingere.

Respirația mi se accelerează. Mușchii mi se încordează. Spatele mi se arcuiește. Degetele de la picioare mi se strâng.

- Ash, îmi găfâie el numele.

Spirala din mine se răsucesc încordată. Și chiar înainte de a se declanșa, chiar în clipa când îi strâng penisul, pregătită să mă las pradă plăcerii și să mă prăbușesc fericită în uitare, Ledger mă apucă de ceafă și mă obligă să fac ceea ce-mi poruncește:

— Uită-te la mine.

Și o fac.

Ochii de chihlimbar îi întâlnesc pe ai mei. Sunt umbriți de poftă și de voluptate și de tot ce înseamnă Ledger.

Doar Ledger.

Orgasmul mă izbește cu forța unui tsunami. Puternic, rapid și necruțător. Mă străbate, nelăsând nicio Parte din mine neatinsă. Se retrage o clipă înainte de a reveni, să-mi răvășească iar simțurile, puțin mai blând decât valul dinaintea lui.

Mă pierd în căldura lui, îl simt tare atunci când degetele i se adâncesc pe șoldurile mele și gemetele lui, Printre dinții încleștați, umplu încăperea. Sunt sufici- ent de conștientă cât să pot deschide ochii ca să apre- Clez ceva ce mai devreme, la Connor's, nu am putut. Ț'rioasa priveliște a lui Ledger Sharpe frângându-se de plăcere. Cât să văd cu ochii mei efectul pe care-l am ^Pra lui. Să simt forța

momentului.

Buzele lui le găsesc din nou pe ale mele. Mai încet, mai blând, dorința satisfăcută pentru moment, înainte de a se prăbuși peste mine.

E minunat să simt greutatea lui Ledger, jumătate pe mine, jumătate nu. îmi plimb mâna leneș în sus și în jos pe spatele lui, cu inimile bătând una lipită de cealaltă.

Nu știu ce se va întâmpla peste doua luni, nici măcar ce va fi mâine, dar știu că să te văd din nou m-a dus direct la nopțile de vară petrecute cu tine.

Un zâmbet ușor îmi apare pe buze, pentru că acestea vor fi cuvintele care mă vor ghida. Aceasta va fi mantra pe care o voi repeta.

— Cred că aveai dreptate.

îi simt gura deschizându-se într-un zâmbet în curbura umărului meu.

— *Adică?*

— A fost mai bine data următoare.

Când se ridică să se uite la mine, rânjetul lui este orbitor.

CAPITOLUL ȘAPTESPREZECE

Umerii largi ai lui Ledger umplu rama ferestrei și blochează lumina matinală care bate în bucătărie. Aburul de la cafea i se încolăcește în jurul umerilor.

Îl studiez în timp ce-mi privește ferma și câmpurile, cu ceața de dimineață care se împletește printre rânduri.

Cum s-a întâmplat asta?

Mă tot gândesc că noaptea trecută, săptămâna trecută vor dispărea ca un vis dacă scutur din cap. Cum să treacă cincisprezece ani și să simți încă o legătură atât de vie precum cea dintre noi?

Este atât de ciudat să ai impresia că îl cunoști pe un om, când, de fapt, nu mai știi mare lucru despre el. & îi place. Ce nu îi place. Cum îi place cafeaua. După ce anume scotocește noaptea prin frigider. Muzica preferată. Ce pasiuni are, ce prieteni are. Cum se comportă după o zi proastă.

Toate lucrurile pe care obișnuiam să le știu despre omul care stă în fața mea, dar care acum mi se par un mister.

Și totuși, niciunul dintre acestea nu a contat^{se} ară. Și niciⁿ aces^t moment, de care trebuie să mă^{Ucur*} în loc să-l analizez.

N»I Știu ce mă așteptam să se întâmple d
partida de sex incredibil, dar sigur nu să mă lângă
el. să-l văd stând în picioare la mine în bucătărie*

- Te-ai extins destul de mult, spune el
sâsâinj când îl frige cafeaua din care ia o
înghițitură. Nu_{mi} amintesc de colinele acelea.

- A avut loc un incendiu acum șase ani, J
răspund, atunci când se întoarce să mă privească
și o face în cel mai perfect dintre moduri, ca să-mi
arate câ mă ascultă. Casa a fost salvată, dar
aproape tot restul a fost pierdut. Lavanda.
Echipamentele. Sculele. Mașinile.

— Habar nu aveam. îmi pare rău.

Ridic din umeri și iau o înghițitură din
cafeaua mea. amintindu-mi sentimentul devastator
și greutatea pe care incendiul a pus-o pe umerii lui
Pop. Cum am avut impresia că în perioada aceea a
îmbătrânit mult mai repede.

— A fost un dezastru. Lavanda a ars complet,
iar căldura focului a dus la spargerea semințelor
unei specii invazive numite nalbă, care a răsărit.

- Semințe? De unde au apărut?

Face câțiva pași mai aproape.

- Am aflat și noi atunci, din păcate. Se pare
că pot rămâne latente sub pământ, ani întregi, iar
apoi, din pricina căldurii extreme, cum ar fi un
incendii¹, s îmbibă, se sparg și apoi cresc.

Clatin din cap, amintindu-mi disperarea lui
P°P*

— Nalba a pus stăpânire pe câmpuri. S*a h cu
substanțele nutritive din apa pentru semințele n⁰¹
lavandă, pe care încercam să le înmulțim. începea^{1*}
crească și apoi mureau. Am încercat totul, dar P^{fin}

urmă am fost obligați să dezinfectăm solul.

Ceea ce înseamnă că solul a fost otrăvit și nu aș nitut piatra nimic o anumită bucată de vreme, nu-i țintreabă el.

— Sunt impresionată, îl tachinez. De unde știe un bat care locuiește într-o junglă de beton ce înseamnă dezinfectarea solului?

— Avem o casă de familie în Sag Harbor. A trebuit o facem acolo.

Normal că are o casă în Sag Harbor. Doar un mic memento despre cât de diferite sunt lumile în care trăim.

- Așa că înțelegi de ce nu am putut să plantăm pe câmpurile vechi. Am fost obligați să mai cumpărăm pământ.

Arăt spre pantele la care se referea.

- Buni și Pop erau foarte stresați, trebuind să pună o a doua ipotecă pe casă, pentru pământ, când nu aveau niciun pic de lavandă viabilă, pe care să o recolteze ca să scoată profit. Se simțea tot timpul pe-aici anxietatea care-i încerca, indiferent cât de mult încercau să o ascundă.

— E de înțeles.

— Ne-a luat doi ani întregi să ne repunem pe picioare și să revenim la capacitatea de dinainte, dar repercusiunile anului cu incendiul se resimt și acum.

- Doi ani, fluieră. înseamnă mult timp fără marfă, încuviințez.

— A fost. Și, bineînțeles, Pop nu a putut suporta Rândul de a-i lăsa pe Danny sau George să plece, fac Parte din familie, așa că tot el a făcut

sacrificii.

întocmai cum ar face omul pe care l-am
cunos-^{cut} eu, zâmbește blând. Asigurarea v-a fost
de ajutor?

K. BROM BI

HO - Nițel, dar nu suficient pentru ^{n ncna} .
pentru achiziția de noi terenuri și perioada .
an în care am așteptat să însămânțăm din ^{no,,} ***

«n

- îmi închipui. îmi pare rău că «i; !*'
asta. ^{14 atl ,r*«t pnn}

Se uită pe fereastră și apoi din nou la ^{mi}ne

- Și acum este totul al tău.

— Este, da.

— Și cum ți se pare?

Îi susțin privirea, întrebându-mă ce să-i
răspund E o întrebare pe care mi-am pus-o de
nenumărate ori în ultimele luni.

— Este ceea ce mi-am imaginat că voi face
cu viața mea? Nu, răspund cu un zâmbet
reticent, dar știi deja asta. În același timp... aici
m-a condus destinul. Este o corvoadă zilnică?
Categoric. Mai ales atunci când înveți din mers și
nu ai suficientă încredere în tine și nu știi ce faci
sau cum să o faci. Ferma era specialitatea lui
Pop și, chiar dacă îi mai dădeam o mână de
ajutor, atunci când nu mă ocupam cu îngrijirea
lui Buni și cu rețelele sociale, nu am fost
niciodată implicată întru totul în detalii.

— Iar acum sunt toate pe umerii tăi,
murmură el.

Încuviințez și mă ridic brusc de pe scaun,
îndrep- tându-mă spre aparatul de cafea,
stânjenită în PⁿJ' întrebărilor care, probabil, vor
urma. De ce nu ^{"!al} nezi? Ce s-a întâmplat, de ce
nu ai mai mers la ac de ce nu ai mai pornit să
cucerești lumea? De ce '? în Cedar Falls?

Sunt întrebări normale, în sine, dar^{unc^ \}
sher răspunsuri ar dezvălui prea multe lucruri-
sârllCâ Wells - familia Wells, în general - este și ^{nl"}
'_{tat} cu acum decât era în seara când tatăl lui ne-a

K. BROM BI

degetul. Ultimul lucru pe care vreau să-l afle e

ina și casa dacă nu vom avea o recoltă bună
anul r^{fn*} ' f_ac tot ce-mi stă în putință să preiau
frâiele găsesc vreo modalitate să putem obține
profit și îîlminempeltaiadepl“««-

par el nu îmi pune alte întrebări, nu se
amestecă, eU îi sunt recunoscătoare pentru asta,
însă tot mă ^treb la ce ⁸⁰ gândește. Ce vede când se
uită la mine, "■ • în bucătăria mea, la primele ore
ale dimineții, operetă că a venit aici aseară? Poartă
discuția asta din oolitețe. când, de fapt, ar vrea să
plece? A fost și pentru la fel de incredibilă noaptea
trecută, cum a fost pentru mine? Pentru că noaptea
trecută chiar a fost incredibilă, dar deja se
reinstalează realitatea. Ce naiba facem acum?

întrebările mele nerostite amestecate cu gre-
utatea privirii lui pe care o simt în ceafă mă umplu
de nervozitate.

- Apropo de muncă, sunt sigură că și tu ai
destule pe cap și treburi de care să te ocupi. Nu
trebuie să te simți obligat să rămâi, bâlbâi eu,
dându-mi de lucru cu filtrul de cafea.

Iau buretele să șterg blatul, aranjând apoi
prosoapele de uscat vasele. Orice numai să-mi țin
mâinile ocupate.

— Asher?

Vocea lui este mai aproape decât mă
așteptam. Nu i-am auzit pașii.

— Hm? întreb, îndreptându-mă spre frigider.

Mă cuprinde cu brațul în jurul taliei, să mă
oprească.

—O faci din nou,
spune. -Ce?

— Te lași pradă neliniștii.

K BROM BI

KC. Ridic ochii la el. Așa e. Mă comport ca un câine vagabond care se sperie din orice. Iar eu nu sunt așa.

— Nu prea mă pricep la chestia asta cu a doua zi dimineată, atâta tot, spun în cele din

urmă. -Nu?

— Nu, zâmbesc pentru a-mi acoperi stânjeneala. De fapt, nu practic deloc diminețile de după...

înclină capul, studiindu-mi chipul.

— Cum adică deloc?

Pot să văd clipa în care pricepe ce vreau să spun. Că nu sunt genul care să aibă companie peste noapte. Și jur că am impresia că se umflă un pic în pene.

- Sunt primul bărbat care a dormit aici?

— Nu locuiesc singură decât de curând, dacă-ți amintești. Pop ar fi murit de rușine dacă ar fi intrat în bucătărie și ar fi găsit un bărbat oarecare, ciufulit somn, bându-și cafeaua aici. Și aș fi murit de rușine^{6?1} eu. După conversația pe care am avut-o cu Bunii zi e[^] trecute, îndrăznesc să cred că ea nu ar fi fost ^{e°} stânjenită.

Ledger zâmbeste cu toată gura.

9

— Deci, situația asta te face să te simți. Faptul că sunt aici, îți bea cafeaua și stăm de vor

— Stingheră, nu.

*loc ridi^nd Să Un pas *na P°i» dar Ledger mă ți^{oe} * * * *
c * ,r,n * T^{u nu} d mulțumește.*

cum se termini^{ce ,nseani} nă toaie as<ea

> nici..., nrf rog.

mtmde și îmi dă „

dlină ureche.

— Păi, „asta” – sau mă rog – înseamnă că am petrecut o noapte frumoasă. Iar faptul că nu mă grăbesc

, pite »»»"«'mn bun.
^*1

*>'«« M_{te}

- Este o InIntan? fl_{twW} .

*** usurnrr $e_m M_{intMr}(\cdot a) \text{ '"/ta}^*$

- în nidun caz. ⁴ nuu-l.

Mă sărută cast pc buze.

-Cât despre cum se termină, îmi beau c_{af}_{eaua} și
apo> mă duc la muncă pentru că trebuie să noi
metode inteligente de a-l pupa în fund pe $pri_{mai}^{\wedge}$
Grossman...

- Te-am avertizat.

-Așa e. Iar după ce voi ieși pe ușa aia roșie de
acolo, și tu, și eu ne vom petrece ziua gândindu-ne
la noaptea incredibilă pe care am petrecut-o
împreună, încercând să ne ștergem zâmbetele
idioate de pe față – să nu se întrebe lumea ce e cu
noi. Apoi, ne auzim mai târziu să vedem cum ni se
pare ideea de a ne revedea. Simplu, nu?

- Ce? Fără regula „așteaptă trei zile înainte să
suni”?

- Cred că cincisprezece ani sunt suficienți.

Râd.

Să mă îngrijorez că știi atât de bine toate
astea pentru că procedezi frecvent așa?

- Nu prea. Nu.

Îi privesc în ochi, urând faptul că mă irită
ideea ^{e a}l ști în bucătăria altcuiva, la cafeaua de
dimineață, iste ridicol. Pentru că a mai făcut asta
înainte, normal, te extraordinar de chipeș, de
bogat și de educat.

~ Partida perfectă, gândesc cu voce tare,
înainte ^{s'a}Puc să mă controlez.

~ Partida perfectă?

R HRtAIBIR«»

- Da, da Pun pariu că ești o partidă pentru cei din înalta societate, obișnuieții de _{J)c} Avenue din Manhattan.

cum aspiram eu, cândva, săJiu,

- Hei. *Nu* o face. Expresia aia de pe fata la _{spunc} prea multe.

Că nu sunt suficient de bună pentru el. Că nu potrivesc în lumea lui. Că tatăl lui avea dreptate. sărută cu infinită tandrele și își sprijină fruntea de a mea.

- Nu-mi pasă de doamnele din înalta societate din Manhattan, Asher. Sunt femei perfecte pe afară și plictisitoare pe dinăuntru. Eu prefer chestii nițel mai complicate. Mai reale. Cu mai multă poveste în spate.

Oftează și se dă înapoi, cercetându-mi chipul, să se asigure că am priceput. Apoi, satisfăcut, își trece degetul marc pe buza de jos.

- Trebuie să mă duc să muncesc, însă.

- Deci asta e partea în care mă săruți de rămas-bun?

- E greu, dar o să-mi fac curaj, murmură, luân- du-mi gura cu asalt.

Sărutul este îmbinarea perfectă între blând și poruncitor. Conduce el totul, stabilind unghiul, intensitatea, lungimea și, nu știu cum face, dar îi iese perfect toate.

Când sărutul se încheie, se îndreaptă spre ușă ațxi se oprește și se întoarce să se uite la mine. Pe buze e lui își face apariția un zâmbet strâmb.

— Asta este partea în care începi să te gândești M mine toată ziua.

CAPI TOLUL OP TSPREZECE

Asher

- *Ne vedem la Bear Valley?* Asta-i tot? După ce ai pus tot orașul pe jar seara trecută, așa mesaj îmi trimiți? spune Nita, apropiindu-se de mine pe trotuarul din Bear Valley, unde o așteptam să ne întâlnim.

— A funcționat, nu?

O îmbrățișez scurt.

— Ești aici.

— Sunt aici. Ai noroc că dădaca era disponibilă azi, altfel ai fi stat să aștepți, cu zâmbetul ăla îngâmfat pe față, până ți se acrea.

— Adu-mi aminte să-i mulțumesc.

— Mi-am notat.

— Și la naiba cu orașul. Lasă-i să vorbească.

Ridic din umeri și pornim la pas pe trotuar. Și chiar vorbesc serios. Refuz să las bârfele lor stupide să-mi strice bucuria trăită aseară.

— Măcar de data asta mi-am meritat bârfele.

— Adevărat, spune ea, înghiontindu-mă.

— Deci...?

— Deci... ce?

O iau peste picior.

- Să îndrăznesc să întreb despre ce se bârf data asta?

Nita râde.

- Wayne e curios ce trebuie să facă un bărbat să dureze așa mult.

02

Wayne? *Ah, tipul care a bătut la ușa de la toaleta la Connor's.*

— Mi-e milă de doamna Wayne, atunci.

— Daaa, și mie! Iar Judy Jensen se plânge că i l-ai furat pe noul burlac bogat și eligibil din oraș, când era clar că ea are mai multe de oferit decât tine.

- Dă-o naibii, replic, în timp ce arăt spre o bluză drăguță expusă în vitrina unui magazin.

- Complet de acord cu tine, spune Nita și își înclină capul, studiind bluza.

Facem cumpărături din ochi doar. Este felul nostru de a ne petrece timpul împreună, să ne relaxăm. probleme financiare, nu prea ai de ales, așa că ani s iit obiceiul acesta, ne uităm ici, colo și ne plimbăm s« de vorbă.

— Nu, spune ea în cele din urmă, și următoarea vitrină. Culoarea asta mă face s* spălăcită.

.. jratâi

— Carson ce face? întreb, cu o grimasă îngnj⁰ Trebuie să-l sun și să-i cer scuze.

""Ebine!

își dă ochii peste cap și îmi trage un dos^e pe braț.

ii râm⁰*

- S-a întors la bar. Acum își linge ego - clipă mai târziu mințea despre cum l-a bătut el adică pe Ledger - și l-a făcut una cu pământul-^{ij}

- Ceea ce nu e adevărat, apropo, dar I* cred asta, atunci ar trebui să creadă și că l-ani . țin simțiri ftc»ndud re8Pl«"tie R»»rA la gură, S timid»- bftfttni,din *cne_ ' Nitn izbucnește în rfts.

- Cu gura ta proprie și personală? Cred că toate femeile din oraș sunt geloase pe tine, așa că tu continuă să faci ceea ce faci, pentru că, știi ce? Dd-i *naibii*.

— N-o să te contrazic de data asta.

- Deci, dat fiind că s-au lansat bârfe și că ai dispărut de la Connor's, pot să presupun că voi doi v-ați rezolvat neînțelegerile?

Se apleacă și se uită cu atenție la un pandantiv cu diamante din vitrina magazinului de bijuterii.

— Pe scurt, da.

— Iar răspunsurile pe care le căutai au fost satisfăcătoare și s-a petrecut mai mult decât un schimb de sărutări - cel puțin așa susține Wayne.

Râd și arăt spre un inel cu diamant galben care strălucește.

-Wayne are dreptate, da, dar știai deja asta.

— Ce te-a făcut să te răzgândești? Sau, mai bine zis, ce a înclinat balanța în favoarea lui?

— Am decis că ăsta este lucrul de care am nevoie acum. Că poate el este ce am nevoie acum. Că m-am băgat în situația asta, orice ar însemna, conștientă că el are 0 viață a lui și că va pleca de aici peste două luni.

~ Cu alte cuvinte, vă bucurați de timpul pe care il aveți la dispoziție, fără prea multe așteptări?

- Da.

~~ Ce matur din partea ta!

^h
BROMBERG

~ Sau ce prostesc din partea mea, murmur.

— E prostesc doar dacă uiți să-ți pui lacătul la
^{ln}>mă. Ceva la care, zic eu, ești al naibii de
pricepută.

K HROMHI RC.

Bine că măcar ea are încredere în mine.

- Oh, uite!

Mă trage de braț ca să intrăm într-un maga_z cosmetice. E plin de săpunuri și loțiuni și _{Un} mi|
j₀^ alte lucruri pe care să le adulmeci, să le testezi și admiri.

- Un adevărat răsfăț.

Sunt hipnotizată de mirosurile care se întrepătrund, de decor și de ambalajele produselor. Iau o cutie și miros lumânarea din interior.

- Categoric un loc de răsfăț.

— Aș cumpăra tot ce e pe-aici.

- Nu m-aș plânge dacă ați face-o, spune o femeie care se apropie de noi, cu zâmbetul larg, ochii blânzi. Sunt Sarah. Proprietarul și omul bun la toate al magazinului. Anunțați-mă dacă vă pot ajuta cu ceva. Toate produsele sunt de proveniență locală și sunt pregătite în garaj la mine, continuă ea.

- Oh. Uau. Incredibil.

Nita ia un alt borcan și miroase conținutul.

- Mulțumesc. Am fost concediată de la corporația un e lucram și nu puteam să-mi împac finanțele. M-an' ntors la ceea ce știam cel mai bine să fac ca să-mi câștig câX ' săpunuri uleiuri. M-a învățat bunica Cinearfî?- m ^ că, îirau momentele noastre împr^{ean}

— _a ^Z IS c ^ 'm' v^o r da de mâncare, într-o bună S
rile, îi răsn»^{0 ^ 1 ^} este u 'm' i^{tor} cum așază viața 'llCr
coada de la. că a fost o deci» ^{3 1VU} te 'n al? teptarea
curierului, se

—^{eciZle} corectă, toarce spre un ciiJ^{1\}ria^{evăr},
zâmbește Sarah^s₂₀₆ n Care întreabă ceva.

CI! O CONDIȚIE

Mă duc sft cumpăr ceva să îi duc
bunicii când o

<x)\-âd.spun-

tn mai puțin de zece minute, am cumpărat
cadoul ntni ea și^{ne} îndreptăm spre ușă.

" _ Trebuie neapărat să mă întorc aici.

_ știu- Am descoperit o comoară.

_ Ar trebui să-i spui că te ocupi de cultivarea
lavandei, spune Nita. Poate faceți schimb. Tu îi dai
lavandă, ea îți oferă produse gratis.

- Nu mi-ar displăcea, spun, uitându-mă peste
umăr ca să notez numele magazinului. *Doar* în
cazul în care îmi trebuie în viitor.

- Ce căutăm aici, de fapt?

- în afară de a petrece timp împreună ca
fetele? Mijește ochii spre mine.

- Ce pui la cale?

îi arăt micul butic de la capătul străzii.

— Am auzit că săptămâna asta au reduceri
uriae. Nita ridică din sprâncene.

- La naiba. Nu aveam de gând să cer detalii
despre noaptea trecută...

— Ba bine că nu.

- Ai dreptate, râde. Aveam. Dar dacă
tragem ehiulul ca să venim aici să-ți cumpărăm
lenjerie intimă, ^{nu cre}d că mai e nevoie să întreb.

~ Nu lenjerie intimă.

Mijește ochii spre mine, neînțelegând.

~ Am nevoie mai degrabă să-mi
îmbunătățesc s'tuați_a soutien și chiloți.

" Așa bun a fost încât mai vrei și a doua
oara?

Și a patra sau a cincea.

K.
BROMBERG

îi arunc o privire cu coada ochiului. Are căscată, în formă de O.

- Deci da, am nevoie de ceva mai mult decât şuti e„ul meu comod din bumbac şi chiloţi banali.

- Adică lenjerie intimă, râde. Lenjerie intimă nu înseamnă doar jartiere şi dantele, Asher, deşi sunt destul de sigură că pe Ledger nu l-ar deranja să le adaugi la repertoriul tău.

îmi dau ochii peste cap, în timp ce traversăm strada.

— Deci chiar nu ai de gând să mă întrebi despre noaptea trecută?

— Ah, scumpo, poţi să pariezi pe fundul ăla al tău că o să te întreb. Vreau toate detaliile. Nivel de îndemânare. Număr de orgasme. Dimensiunea şi forma sunt, de asemenea, indicii importante.

îşi prinde braţul după al meu când intrăm în magazin.

— Şi tot ce mai e de povestit.

ave0

Râd. Nu mă pot abţine, pentru că « *dreptate*. Am cel mai idiot zâmbet întipări p

NoiiAsimr.'z

CU m>wd (ini în uniirt

- Nu pkH'a» tvdftov.

CaUahan şI V'ord îmi aruncă priviri, în timp ce   rin e. Sunt amândoi iu iei de curio i ca  i mint să «IU ce tatăl nostru a cerut să r mfm după ce ei doi ie».

Mă las la loc în scaunul meu, în timp ce Callahan șoptește „fraiere”, zâmbește  i iese pe ușii.

Nemernicul.

Tata se îndreaptă spre peretele din sticlă care încadrează sala de conferin e. Este îmbrăcat în uni mma lui zilnică: c ma   albă, apretată, cravată uni, de culoare stridentă, bufonii de aur pe care mama mea i-a d ru < dua lui, în anul în care a murit,  i pantaloni un nc i».

Mă uit la el cu nerăbdare, b t nd nervos

un Picior, simțind că gulerul de la cămașă mi se strâng j»»n»l gâtului. Și aștept.
 Nimeni nu-l grăbește pe tata. Vorbește <"̄.j
 S * ^cl» m momentul ales și trebuie să faci bme șt
 Țon

— Nu a fost suficient de bună, spune pe t
 Cu "• stând în continuare cu spatele la mint.

K BRC>MHKH<'

Despre ce naiba vorbește?

— Tată? *Domnule?*

Se întoarce cu fața la mine, având capul i într-o parte - cum *fac și eu când* studiez pe c_{ine}/'n*' palmele mi se umezesc de nerăbdare. a ' *

- Profesorul Blackman a înregistrat prezenta ta și mi-a trimis-o.

A înregistrat simularea prezentării propunerii mele ca să mi-o poată critica? *Ce dracu'?! Există \Teun loc unde tentaculele lui tata nu ajung? Profesorul meu de la Wharton? lisuse Hristoase!*

— *Îl cunoști pe Blackman?*

Mușchiul îi tresare în maxilar, dar nu se grăbește să răspundă.

— E o lume mică, Ledger. Ar fi bine să ții minte asta.

^XXrape câ 3

^an a spus că a ³ su ^c tent de bine? Black- ?^{rez}entarea. Sunt în f^{nce} ^ent- Conținutul. Ambalajul. Un din clasa mea c^{runt}.^{ea} P^omoției mele. Cel mai

— Eu te-as fi nu e suficient de bună?

^ntă, ca șj cUn) i^{once} di^{at} ridică din umeri cu indife-
 '«ortocheată. Cifria" ^Cut bucâ0- A fost neglijent*

ta trebuie să fi» e ^!e au nevo*e de o analiză. Pi*" . Face

câțiv_{a n} ^{0,31 irnpunătoare} e-

*vorhL'i exD^!;Spre mine, *ⁿ timp ce eu ince^
e ^'^răvășej^3 8to*c^> >n ciuda faptului d*

- Ce ți-am spus mereu?

- Stabilește-ți obiective. îndeplinește o Ajustează
stâlpii porții. Și de la capăt, răspund mantra pe care
mi-a vârat-o în cap.

Bine, dă din cap și își încrucișează brațele peste <tând la câțiva metri de mine. Spune-mi care sunt pivele tale acum.

Ți-e greu să le identific așa, pe loc.

- Să termin Wharton. Să-mi ocup locul alături de tine aici, la Sharpe.

- Și după aceea?

- După aceea? întreb.

-Da. După aceea. în funcție de ce reper ajustezi stâlpii porții la care țintești?

Dacă ne-ar auzi cineva, ar crede că tata discută despre vreme. Doar eu și frații mei știm că acest ton înseamnă orice, numai asta nu. începe să se enerveze.

Ei bine, și eu la fel.

De ce nu sunt Ford sau Callahan aici? Pe ei de ce nu-i critică? Callahan a renunțat la Wharton, pentru numele lui Dumnezeu, și deja lucrează aici. El de ce nu trebuie să rezoneze niciun stâlp la nicio poartă? Ford este ocupat să fie Ford, zboară liniștit sub radar, ^{dră} presiunea de a fi cel mai în vârstă, nici cu avantajul de a fi cel mai tânăr.

- După asta, fiule, ce urmează? Să preiei compania? Să muncești pentru a ne duce la nivel interna- i ajungi în revista Forbes înainte de a împlini J^{e an'!>} duci mai departe numele familiei? Care.

^{e' Urj} nătorul. Tău. Obiectiv?

~ lata. Da. Toate astea, mă bîlbîi eu.

Nu Nu e suficient, Ledge, ridică el tonul încă puțin. ^{lne' or'cum-} Vrei să faci de răs numele nsj?*^{at' tu} dinea asta a ta relaxată? Primul meu Protejatul meu...

alăhi^? S^aban lucrează deja aici. Și Ford i se va ^{Ura>} în curând.

Mă ridic de pe scaun, simt nevoia să Să mă

plimb. Să nu stau jos în timp ce el e în pic^{^*}
impunându-se asupra mea.

c,Oare«

- Ai avut această discuție și cu ei? I-ai
întrebat obiective au?

-Nu.

în vocea lui a revenit răceala, iar asta mă
înfurie.

— Nu? De ce naiba nu?

— Ai grijă la tonul ăla.

îmi apăs tâmpilele și-mi mușc limba. Când mă
întorc, sper să vadă și dragostea, și frustrarea din
ochii mei. Dorința de a-l mulțumi, dar și nevoia de a fi
stăpân pe viața mea. îl respect, însă nu și modul în
care procedează uneori.

- îți cer acest lucru, fiule, pentru că știu că
ești capabil s-o faci. îți cer asta pentru că numai
perfectii) nea este suficient de bună, nimic mai
puțin de atât.

Tonul i se îndulcește pentru prima dată de ca
am început conversația.

— Voi trei sunteți moștenirea mea, dar tu, tu
ai ceva special, pe care banii sau educația nu
cumpăra. Mă aștept ca tu să ridici numele S arpe
feluri în care eu nu aș putea vreodată.

Urăsc că mă simt gătit de emoție atunci cînd
din cap în semn de răspuns.

fiecat*

- Vreau de la tine un raport de
situație»^{în} tîn lîn» luni dimineața. Cu obiectivele tale
pentru respectivă. Și cele atinse în săptămîna P^{rett}
Structura și planificarea înseamnă succes.

— Da, domnule. e O

Se îndreaptă spre locul unde stau, ^{îrnl pl'} mână
pe umăr și strânge.

Nu an) depus atâta muncă, nu am făcut
atâta din putere ca tu să fii pe locul doi,
fiule.

Când ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, văd atâta
ujjndric. că mă doare pieptul.

E un ticălos pentru care e greu să lucrezi? *Ca-*
tegoric da.

Este un afurisit de perfecționist? *Indiscutabil.*
Ne iubește necondiționat pe noi trei? *Da*, pe fie-
care în felul său.

Atunci de ce simt un nod în gât când îl aud lău-
dându-mă?

Pentru că este idolul meu. Pentru că atunci
când idolul tău te critică, e greu să nu te simți
copleșit.

— Nu te voi dezamăgi, tată.

Dă din cap și mă bate pe spate.

— Așteptările sunt un lucru bizar. Ele te pot
împovăra sau te pot face să strălucești. Reacția ta
care va fi?

CAPITOLUL DOUĂZECI

Asher

- Buni? Ești trează?

Bat la ușa de la camera ei și o împing ca să verific.

E sprijinită în pat, cu ochii închiși ca și cum ar dormi. Părul ei este ca o aureolă argintie în junii capului, are tenul impecabil, inclusiv ridurile care ilustrează o viață bine trăită. Buni a mea cea frumoasă.

A avut câteva zile grele, mă bucur că se odihnește acum. Hotărâtă să nu o deranjez, intru pe vârfuri în cameră, cu un buchet proaspăt de lavandă, ca să-l înlocuiesc pe cel care s-a uscat pe pervazul ferestrei, așa cum fac la fiecare câteva zile.

— Asher. Ai venit.

Zâmbetul ei strâmb se lărgeste când mă întorc cu fața la ea.

— Credeai că aș rata șansa să stau cu omul meu preferat?

— Pop era omul tău preferat, spune ea și nici măcar nu încearcă să ascundă lacrimile care îi curg din ochi. Îți dădea bomboane pe ascuns, te lăsa să mănânci toghetată la prânz și te lua de la

K.
BROMBERG

școală ca să mergi la ptiscuit cu el. Nu puteam
concura niciodată cu asta.

— Nu era nevoie.

Mă așez lângă ea și îi depun un sărut pe mână.

- Mi-ai oferit zile de spa în baia ta, m-ai lăsat să stau pe blatul bucătăriei în timp ce făceai plăcinte și te cuibăreai lângă mine ori de câte ori tuna.

— Nu vreau să fiu tristă, Ash. Spune-mi ceva frumos.

— Hm... S-ar putea să mă văd cu cineva.

— Domnul Făt-Frumos.

Ochii mei îi întâlnesc pe ai ei și dau din cap că da.

— Am mirosit că se întâmplă ceva când ai venit aici zilele trecute. Niciodată nu ai putut să ții un secret față de mine, știi.

— Bănuiesc că nu.

— Se vedea în felul în care se uita la tine.

Cuvintele pot păcăli, dar ochii nu știu să mintă.

înțelepciune de bunică.

— îmi pare cunoscut. A fost coleg cu tine la

li Dau din cap și sper să nu-și dea seama că

Cuvintele lui Maxton din seara aceea pe ^{nVⁿ^j} zjiele rănit, dar pe Buni și Pop i-au devastat. Așa a ^{Z1S} țu|- trecute când am întrebat-o ce își aduce amin^{>rl} pe burat-o că am adus vorba despre asta. Ultim¹¹ . u| ti' k care vreau să-l fac este să o supăr, a suferit des t " mele câteva luni.

- Ceva de genul ăsta.

~ Și se comportă cum se cuvine cu tine

Atât. ~ ^{Da}» suntem în faza în care doai i^L tăm.

- A-ha, spune ea în felul acela care-m> că nu crede o iotă.

|X

K.
BROMBERG

— Vrei să ieșim puțin afară? Putem să puțin
prin parc. Să luăm niște aer proaspăt.

F , N«. ■"»^{b"*}e mână. Sunt prea obosită

Casc⁸-

- Scuze.

„ Nicio problemă.

0 sărut pe frunte.

— Te las să te odihnești.

_ Mhm, zâmbește ușor, în timp ce pleoapele încep

.^{inc}hidă. Mi-am amintit ceva din noaptea aceea.

C_wdespre care m-ai întrebat deunăzi.

-Da?

Nu prea mai are ce să-mi spună, având în vedere că, practic, a repetat cuvânt cu cuvânt ce îmi aminteam și eu că s-a întâmplat.

- Când Pop a intrat în casă după ce a vorbit cu acel... cu *omul acela oribil*, avea ceva în mână. Un plic cafeniu.

- Ce era în el?

- Tocmai despre asta e vorba. Pop mi-a spus că M contează. Că tot ce conta erai tu. N-am mai văzut pucul niciodată.

^{leav/?11}u^{ângă ea'iar} respirația începe să i se domo-^{ească} și ochii i se închid.

mea? snnt«>^{e*Să!*} d^{uci} ?i hn niște lavandă din partea Pște, cu vocea deja grea de somn.

mormântul lui Pop. Vrea să-i duc și lui lavandă.

^mi^{sesfrânge>}

Aurora, întotdeauna^{^'} ^rom^ a<^uc lavandă amân-

CAPI T01.D1. DOUĂZECI ȘI UNU

Ledger

_ N-o să meargă.

- De ce nu? întreabă Hillary, cu mâinile în șolduri și cu o încrețitură între sprâncene.

- Pentru că, dacă vindem în hotel artizanat local de la cei care au deja un magazin în oraș, ar obține un profit mai mic, după ce încasăm partea noastră. Grossman o să ne acuze că am furat de la ei sau că am profitat de ei sau ceva de genul ăsta, spun și oftez frustrat.

- Atunci, hai să găsim oameni care nu au magazine fizice. Trebuie să existe localnici pe care să-i putem pune în valoare. Care sunt la început de drum sau care nu sunt reprezentați în magazinele locale.

— Ar fi o idee. Nu una nemaipomenită, totuși o idee.

— Nu exagera cu entuziasmul, râde ea. Cred că merită să încercăm. Eventual, folosim unul dintre maga- ^{Zlne} cu un *tarif exclusiv* pentru *localnici*. îi dăm un nume atrăgător. îl facem undeva în afara holului princi- P^{al}, lângă magazinul de suveniruri.

■ ~ Pune pe cineva să lucreze la asta și vedem ce

eae. Calitatea este esențială.

~~ 1 otul contează.

- Cum stăm cu biblioteca școlii? întreb, frustrat că trebuie să mă ocup de asemenea rahaturi.

Privirea lui Hillary îmi sugerează că la fel se simte și ea, care ar trebui să fie implicată în detaliile construcției noului complex – probleme cu furnizorii, probleme legate de lanțul de aprovizionare, decizii care trebuie luate din mers.

Hillary mă pune la curent cu toate în ora care urmează. Despre întâlnirea cu directorul districtului școlar cu privire la o donație pe care S.LN. o poate face pentru renovarea bibliotecii. Apoi trecem la întâlnirea de monitorizare cu directorul centrului de asistență socială. Sunt dispuși să accepte oferta noastră generoasă legată de un nou sistem de climatizare, dar trebuie să treacă mai întâi de niște chestiuni birocratice.

Este uimitor cât de multe pot face banii.

Nu că ar fi vreo noutate.

O ședință se transformă în altă ședință. Probleme sindicale cu personalul din complexul nostru din Aspen. O posibilă achiziție de proprietăți în California Wine Country – o piață pe care ne dorim să ne poziționăm de multă vreme. Este încă departe, dar este o raritate ca ceva să fie scos la vânzare acolo, așa că sunt bucuros să facem un prim pas. Conflicte cu lanțul de aprovizionare la complexul nostru din Insulele Virgine. Și nu contează cât de multe alte rahaturi similare se discută, detaliile» complicațiile și aspectele esențiale ale afacerii noastre» m general, pentru că săptămâna asta mintea mea «^u pi ea vrea să se concentreze.

Asher.

lisuse!

Femeia aceasta.

Noaptea trecută.

^ji-diinineată.

Cum»' P^{osibil sft ,ie din cc} <* mai bine ni ea?

E un gând prostesc, dncă stau sfi mă gândesc că un adolescent neîndemânatic prima dată când iubit-și. de obicei, amintirea e mai frumoasă decât realitatea. Se poate numi amnezie selectivă sau gane, dar amintirea mea despre ea nu se compară cu Asher pe care am lăsat-o la fermă în dimineața asta.

Concentrează-te, Ledge.

Ha. Foarte amuzant.

- Azi mergi ca un tren, spune Callahan în semn de salut, atunci când răspunde la telefon. Ar trebui să te trimitem mai des departe de birou. Nivelul de productivitate pare în creștere.

- Du-te dracului.

Râsul lui umple linia.

— Nț. Mă amuz prea bine râzând de tine.

- Spune-i lui Sutton că trebuie să mai strângă lesa aia, spun, referindu-mă la soția lui.

— Știu și eu? Mie mi se pare că o strânge deja foarte bine.

- Da. Da. Când plecați să luați cu asalt Japonia? întreb.

Ț i d^{uc} ^{1a} proprietatea pe care o cumpărăm de la m. Callahan și soția lui vor merge acolo și vor ges- ^{10ila} tranziția complexului.

" După ce încheiem contractul.

— Da. Scuză-mă. Fiecare zi aici pare a dura cât

PuteaE ^{ch*}ar ^a\$a de rău? râde pe înfundate. Măcar vei ^a evada înapoi în oraș luna viitoare, pentru

gală.

• :r o l .ONDI |
II

Hg - Rahat. Da. *Aia*, spun eu, ^{anii},
gala de caritate pe care o sponsorizăm pe^{nt} ^{u'rt'i} d,
Alzheimer, lucru pe care îl facem în fiecareTM tata a
fost diagnosticat. Am fost ocupat aici. de

- *Tu? Să uiți ceva?* Nu-ți stă în fire. Șj ^e
credeam că ții numărătoarea inversă până la înto[^]
ta în civilizație. ^{r(*rea}

— După cum ți-am zis, am fost ocupat.

îmi trosnesc gâtul, încurcat de dorința bruscă
dea inventa o scuză să nu mă întorc.

Pe bune, Ledge?

— Sau preocupat. Ești bine?

— Da. Da. Sigur.

Râde din nou.

— Ce-i cu răspunsurile astea din trei cuvinte?
Te dau de gol dintotdeauna.

— Mă dau de gol ?

— Da, când minți în legătură cu ceva.

Face o pauză.

— Deci, ce îmi ascunzi, mai precis?

Scutur din cap și mai să scap telefonul. este
problema când ai frați atât de apropiați cum sun
noi. Știu prea multe despre tine chiar și când nu
nimic.

— Nu-ți ascund nimic. încerc doar să ^{re} ^{neSC}
hatul ăsta de situație. Știi cât de mult mă ^{în} ^{him} ^b
porcăriile mărunte ca astea, spun, încercând sa •
direcția discuției.

— Dar este un rău necesar. ^{ejl} pe

— Vreau să zic, întotdeauna a trebuit să unul
sau pe altul pentru un nou proiect, fie ^{c*} ^{e'}

[^]use la camere pentru un inspector sau cine [<] ^{lar}

cererea asta e de ^{'a} dre ^{Ptu} > ridicolă.

Mită* Extorsiune. Șantaj.

^te un sunet dezgustat.

- Cam așa. întrebarea pe care ar trebui să ne-o nem este: *crezi că va funcționa*

- Doar timpul ne va spune, dar jur pe Dumnezeu, facem toate rahaturile astea și Grossman ridică ștacheta. o să mă înfurii serios.

Stabilește obiectivul. îndeplinește obiectivul. Ajustftui stâlpilor porții.

Dacă ar fi fost tata în locul lui Grossman, cu siguranță ar fi ridicat ștacheta.

- Sunt de acord cu tine. De aceea, trebuie să te miști cât mai repede posibil și să termini lucrurile înainte să-i vină noi idei. Trebuie să-l punem pe Harrison să verifice din nou contractul, să ne asigurăm că nu mai pot face nimic legal împotriva noastră.

- Mersi, *tată*.

- Acum știi și tu cum e.

Și el, și Ford jură că eu sunt exact ca tata. Mă tachinează pe tema asta fără încetare.

bar, după ce am aflat în ultima săptămână, gândul nu mă mai flatează la fel de mult.

~ Hei, Callahan.

- Hm?

. ~ îți aduci aminte de ultima noapte când am fost¹¹⁰¹ aici? La Cedar Falls? îl întreb.

-Vrei să zici când a avut tata o afacere urgentă și re^{re}buit să plecăm imediat acasă, ca să o poată salva?

*OaPtea aia?

' Da.

Mi se strânge inima.

— Ce e cu ea?

Dau să deschid gura, mă apasă
nevoia . tesc totul – în sfârșit, după ce am
tăcut atât ' nu spun nimic. Mă trezesc
ridicându-mă de și mergând spre
fereastră ca să mă uit afară, făcută pumn
și cu maxilarul încleștat. °

— Ledge? Mai ești?

— Da. N-are importanță.

Nu pot s-o fac. Oricât de mult aş vrea să-i
spun, nu pot să-i stric și lui imaginea despre cine
a fost utf nostru. Nu pot păta o amintire doar ca
să mă simt eu mai bine.

La fel ca în noaptea aceea și în cele care au
unrs. va trebui să suport singur povara asta.

— Ești sigur? Părea important.

Zâmbesc, sperând că se va reflecta în tonul
meu

— Nu este nimic important. S-a întâmplat
sâ t* cu mașina pe lângă terenul unde obișnuiam
să merg să bem.

- încă mai e acolo? , • |atvri,

- Cam un sfert din el, acum are case pe
dar... >ren care^{oy}

Continui să trăncănesc despre un te[^]
interesează pe nimeni. Pentru că mi-e ^c mă
opresc, fratele meu, geamănul meu trip ceva în
vocea mea care să îi sugereze altceva .

— Și eu care erain aproape sigur că aj că te-
ai întâlnit cu Asher și ori v-ați cupbd»¹ are șase
copii sau ceva de genul ăsta.

K BKOMBI 'KG

- Aăă...

224

Replica lui mă ia pe nepregătite, lăsându-mă
 bUin' T Nu pot să cred, spune. Te-ai revăzut cu ea,
 nu-i aîâ? încrețesc din nas, dorindu-mi să-i spun, dar
 în același timp să nu-i spun nimic.

— Da* Mi-a ieșit din minte. S-a întâmplat să
 dau nas în nas cu ea într-un bar.

-Ai uitat să-mi zici pe naiba, pufnește. Întotdeauna ai fost secretos în privința ei. Pe atunci părea a însemna totul pentru tine și apoi, dintr-odată, puf, n-a mai înseninat nimic. A fost ca și cum ar fi dispărut de pe fața pământului, iar acum îmi zici că te-ai reîntâlnit cu ea și nimic altceva? întrebă. Pentru că mie asta îmi spune limpede că ori s-a făcut mai urâtă ca moartea și-ai fugit de ea cât te-au ținut picioarele, ori v-ați tras-o ca iepurii.

Nu răspund.

— Deci?

Al naibii Callahan. Urăsc că-mi vine să zâmbesc. Că-mi doresc atât de mult să-i spun. Și că vreau în continuare să păstrez totul secret, mereu când e vorba despre Ash.

- Nici una, nici alta, mint.

- Mhm, spune, așa cum numai fratele mai mic și servant poate vorbi.

" E al naibii de inimoasă, asta e.

-Oh.

Dobitocul continuă cu onomatopeele astea.

Și de ce reacționezi așa, mă rog?

Râsul lui îmi umple urechea.

Și tu de ce te porți ca o pramatie?

- Pentru că încerci să ocolești întrebarea
- Am vorbit puțin. Am convenit să ne î_{nr},
curând, să mai stăm de vorbă. Atâta tot.
- Minți.
- Termină.
- *E al naibii de frumoasă, asta e*, repetă i_m-
tându-mă.
- Este. Punct.
- Când Ledger zice punct atunci e ceva serios.
- Trebuie să închid, Callahan
- Oh, ești *ocupat*? râde pe înfundate. Auzi,
Ledger?
- Ce? mă răstesc.
- Te porți ca *vechiul* eu, pentru că de-
acum sunt un afurisit de moș și căsătorit.
- Eu, să mă comport *ca tine*?
- Dar în momentul în care pronunț cuvintele,
încep să râd, pentru că știu ce-o să zică. Să-mi mai
scot bățul ăla din fund.
- Da. Culcă-te cu ea. Mai lasă munca și timpul
cu ea. Listele tale mai pot aștepta. Mai ieși și din
birou și trăiește.
- Trebuie să închid, Callahan
- Te cred și eu.
- Mă uit la ceas. Să vedem cât timp îi ia să-i
spună lui Ford și cât îi ia lui Ford să mă sune.

(> _{AP} rroiri. DOUĂZECI și DOI

- Deci ăsta este momentul când stabilim cum ni se pare ideea de a ne petrece restul zilei împreună? întreb eu.

— Este, da.

Doamne, ador vocea *lui și cum mă învăluie*.

- Ai asait o zi liniștită?

- Da. Am mai sortat din hârtiile lui Pop. I-am luat lui Buni niște lavandă proaspătă pentru camera ei. Apoi m-am întors aici și am verificat plantele cu George, să vedem cât de aproape sau cât de departe suntem de recoltarea diferitelor specii.

- Și care a fost concluzia? întreabă el.

— Unul dintre soiuri e aproape de momentul recoltării. Celelalte mai au nevoie de cel puțin patru săptămâni.

Mă uit pe fereastră la o mașină care trece pe lângă fermă. Traficul pe drumul de la noi este redus, dar văd mașini continuând să treacă.

— Ziua ta cum a fost? Ocupat și azi să cucerești lumea?

— Nu toată.

— Atunci doar o emisferă?

- Ceva de genul Asta, râde amuzat. V_r
întrebarea lui mă ia pe nepregătite $<v^{rrC_1^{11}}_-$

văzut de câteva ori din acea primă noapte j ■ 'n

"Mi așa, pe nepusă masă, mă pune în defensivă

- Să mă îngrijorez că-mi pui întrebarea

- Nu. E o prostie. Callahan m-a luat zilele trecute în legătură cu ceva, m-a pus

am ajuns să mă întreb dacă... știu și eu? Dacă te-a cat vreun regret în legătură cu... noi.

- Nu.

Este o întrebare la care pot răspunde fără ezitare. -Nu?

— Tu? întreb eu.

— Categorie nu.

- Ptiu, mă bucur că suntem pe aceeași lungimede undă, spun pe un ton dramatic.

Urmează o tăcere stânjenitoare. Aș vrea să-l întreb când o să ne revedem, dar m-a tem să nu par prea... dornică. Sufocantă.

- Voiam să te întreb dacă îmi permiți să te invit la cină în seara asta, dar am uitat complet că Hi 0 managerul meu de proiect - a stabilit o cină e a ac cu Espies.

— Proprietarul de la Cedar Mountain? întreb.

Cedar Mountain este cea mai faimoasă stațiune schi în zona dintre orașul nostru și Billings.

- Chiar el. încercăm să creăm pachete pentru oaspeți. Oferte de lux pe care nu le P° nicăieri altundeva.

— Lux, murmur absent.

- Da. Lux. Decadența o ••
deține- Asta definește brandul nostriTu* Unde ** ui l'
ni mw' iitA compania S.I.N. ' n' int ni asta este

- o abordare de martin *
mai fntâlnit cu Espies? ng atra ctivâ. Te-ai

- Nu. Ce ar trebui să «tiu d«
piwaut Ledger. esPre el? întreabă

- E un tip de treabă.

Un *băiat de bani gata* îmi vine să zic, dar mă gândesc că l-aș insulta și pe l^edger, așa că mă abțin.

- Să eviți să vorbești despre vânătoare. Sau despre montat capcane. Sau despre animale moarte. Altfel, subiectul va domina conversația și îți va arăta poze cu fiecare animal pe care l-a ucis în ultimii douăzeci de ani și fiecare fotografie o să fie însoțită de o poveste extrem de detaliată. De la cum le găsește, la cum le împușcă și cum se jupoaie.

- Ăăă...

— E în regulă, băiat de oraș ce ești. Nu trebuie să răspunzi. Vânătoria este un subiect obișnuit pe aici, dar Espies îl duce la un cu totul alt nivel.

— Mulțumesc pentru avertisment. O să evit orice discuție.

— Și dacă vrei să-i câștigi favorurile, ia o sticlă de Don Julio. O să îl facă fericit.

— Mi-am notat.

Îl aud oftând încet.

- îmi pare rău pentru... diseară.

— Nicio problemă.

Mă uit prin birou.

~ Am destulă treabă, o să mă țină ocupată.

Ne luăm la revedere, iar eu rămân ulu
ecranul negru al calculatorului, singură mele. ' Cu
Bondurile

E mai bine așa. întâlnirea lui. Să fini d
pentru o noapte. Un pic de distanță ca să nu ui¹¹ ^
stau lucrurile. În CUui

Râd. *Pe cine încerc să păcălesc?* Mi-e dor de el
Oricât de ridicol ar suna, chiar îmi este.

— Nu lăsa pe altă dată ce poți face azi, adică tean-
curile de hârtii ale lui Pop, murmur doar pentru
mine.

Dar îmi tot revine în minte ceva. Un gând pe
care n-am reușit să mi-l scot din cap de când am
cunoscut-o pe Sarah, în Bear Valley, zilele trecute.

*M-am întors la ceea ce știam cel mai bine să
fa ca să-mi câștig pâinea...*

îmi mușc buzele privind noaptea de d''C't'gjj_u.
ferestre. Cuvintele ei îmi tot revin în minte. Stu etele
tufelor de lavandă. Umbra întunecată a w (lui
Determinat al lui Pop. Stejarul cu coaja as domină
câmpurile din partea sudică.

^tog^{0*}

Ideile încep să prindă formă. încep să se
lească. Se dezvoltă.

Lux.

Decadență.

O destinație unde să uiți de tine. ne|ulai- Și-
atunci văd o luminiță la capătul t ;nU'¹¹ mod de a
pune totul pe roate. Un mod .
la ceea ce știu cel mai bine să fac ca să-n¹¹ ' ^

La naiba cu hârtoagele lui Pop-

îmi deschid laptopul și încep să fo^c P ¹

Visez în stil mare. Luminițe înșirate din copac în copac. Buchete de lavandă legate și puse la uscat rânduri, rânduri, pe tavanul hambarului. Mese așezate cap la cap între rândurile de lavandă, împodobite cu lumânări fără flacără și împletituri de flori proaspete. Râsete – *atât de multe râsete* – plutind în aerul nopții.

Și dragoste.

Dragoste cât cuprinde.

Mă trezesc tresărind. Inima îmi bubuie, visul îmi lasă un zâmbet pe buze.

Telefonul sună iar.

Bâjbâi prin întuneric, temându-mă că s-a întâmplat ceva cu Buni, dar numele de pe ecran este al lui Ledger.

- Alo?

— DORMEAI. Scuze, spune Ledger. Am uitat că ești fermieră.

— Dacă zici tu, spun dând ochii peste cap, în timp ce mă scufund înapoi în pat, trăgând în jurul meu plapuma care încă miroase a colonia lui. Nicio problemă. Bună. Cum a fost întâlnirea?

— A mers bine. Tot a venit vorba despre vânatoare, dar m-a ajutat Hillary și am reușit să îndepărtiez conversația cât mai mult posibil de subiect.

I * — Aleluia pentru Hillary.

R — Asta e cert. A fost salvarea mea.

Pare obosit, iar răgușeala din vocea lui mă starnește. Stârnește partea aceea din mine care se singură și căreia îi place să-l știe prin preajm .

. — Mai mult ca sigur, îi spun râzând.

- Tu? Ce ai făcut în seara asta? Ai flirt^{at} și cu altul ca să mă faci gelos? Te-ai plimbat ^{Unu|} Principală să mai alimentezi câteva bârfe? T»

• .^{ada} ta mine?

Zâmbesc cu gura până la urechi – am impresia « o fac tot timpul când vorbesc cu el.

05

- Toate cele de mai sus.

- Exact cum mă așteptam, râde amuzat. Mă bucur că nu te-ai schimbat.

— Niciodată.

Dar m-am schimbat. S-au schimbat atât de multe de-a lungul anilor.

Fragmente de viață care nu au însemnat nimic. Evenimente care m-au schimbat. O singurătate pe care n-o pot descrie în cuvinte.

Tăcerea se așterne între noi.

- Vorbește cu mine, Ash, murmură el. Spune-mi de ce ai renunțat la visul tău de a te muta în marele oraș. Despre băieții care ți-au frânt inima. Povestește-mi- tot.

- Este o sarcină dificilă.

— Poate. Dar îmi doresc să știu.

Așa că îi povestesc. Despre facultate, despre dentui vascular ^{cerebral lu_ Bunj,} despre cunl a^m ajutat să avem grijă de ea și despre cum s-au termin»' ban» ^{ș1 a} trebuit să mă înto'c.

.4. ~x^{Nu "} . 'au cerut deloc puțin. Să renunți la * ca s ai grija de ea, spune, dar pe un ton înțeleg⁵

- Așa este, dar când toată viața te-au ^{iublt}.

„|es do. oameni, nu eziți să te sacrifici pentru ei, ** ^{81*} ca nd ș. ei au sacrificat atât de multe

pentru tine.

Se lăsă o scurtă tăcere. Ledger își drege
gla^{suL}

Trei oameni. Și eu te iubeam, Aulicr.

Mărturisi»*« lui îmi aduce lacrimi în ochi. Cred
mă simt vulnerabilă vorbind despre toate astea, tni-e
mult mai ușor să mă închid în mine.

Când mama care te-a adus pe lume nu te-a vrut, e
gnm să te deschizi la și mai multă suferință.

- Spune ceva. Nu fugi de mine.

— Sunt aici.

Și eu te *iubeam*. La trecut. Nu știu sigur de ce mă
afectează atât de tare, dar mă afectează.

— Ce mai era pe lista ta de întrebări? Oh. Da.
Viața mea amoroasă.

Oftează din rărunchi drept răspuns.

— Tu ai întrebat, îl avertizez.

— Încep să cred că nu ar fi trebuit s-o fac, râde
amuzat.

— Nu-ți face griji. Nu a fost nimeni care să
conteze, dacă asta mă întrebi. Câțiva turiști, câțiva
localnici - dar oi niciunul dintre ei nu a durat mai mult
de vreo două luni.

~ E urât dacă spun că îmi pare bine că a fost așa?

— Vrei să spui că tu credeai că m-am culcat cu
rine-am apucat? îl tachinez.

— Nu. Nu asta..., eu nu...

~ Relaxează-te, Ledger. Glumeam.

— Asta apropo de primit bocanci în dinți, lisuse.
Unește. Dar de ce doar două luni? Pentru că ești pre-
^«țioasă sau pentru că îți place vânătoarea, dar nu ș»
ce ^{Ur}mează?

Pentru că niciunul dintre ei nu m-a făcut să mă simt așa cum ai făcut-o tu.

K. RROMBEKG

- Poate câte un pic din amândouă m-primul rând, nu e așa ușor să te cuplezi cu cîn^ueu^u,n
îți amintești că și-a băgat degetele în nas și
mucii pe biroul tău în clasa a treia. ' a î,eⁿ

— lisuse, icnește.

- Asta e viața de oraș mic. Și, sinceră să fi^ui^u nu
sunt tocmai genul de iubită de dus acasă la mama Țj
ja tata. Nu am părinți și, până de curând, locuiam cu
bunicii mei, iar o mulțime de bărbați nu pot accepta
faptul că am o minte proprie și că exprim ceea ce
gândesc. La început li se pare drăguț și apoi, după o
lună sau două, încearcă să-mi spună ei mie cum ar
trebui să stea lucrurile.

- Mie mi se pare asta cea mai frumoasă calitate
a ta.

Roșesc la complimentele lui.

- Destul despre mine.

- Nu. Nu mi-ai spus suficient de mu *-e.

- Recunoaște că, de fapt, nu vret să răsp

la aceleași întrebări. . • fĵ putut

- Dar ești fericită, nu-i așa, Jțoiai. ?^{uteai} în orice
moment să te întorci la școai verstă, pleca din Cedar
Falls cumva. Visurile nu <■ ^_{orJJ)a/ d}

- Mă întreb mereu ce-arfif^{ost}

da. Oricine ar face la fel. Dar parcă jum * ca"
vrea să urmărească ceea ce-mi doream ea pji
eealaltă jumătate este complet satisfăcu ' taĵtcii>^{eVS}
unde nu mă văd nevoită să mă prefac că su

- Eu cred că ești o mulțime de °aⁿ p'*

We,ls* 8Pune el cu blândețe. Și sunt sigur oamemi din
tine. , tu|X

Zâmbesc »1 mâ cuibirese mai corn«^{1 în P^u}
/âsaada,wn tel_e|ulrfmâtavS|u,•e.

E rândul tău.

Geme-

_ Aşa îmi trebuie, eu am început.

- Tu ai început.
- Varsă sacul.
- Cum l-ai pierdut pe tatăl tău?

Oftează lung.

- începi cu ce este mai greu, da?

— Păi spui şi gata» scapi. Dar nu trebuie să vorbeşti despre asta dacă nu vrei.

— Este în regulă.

Face o pauză.

- într-un fel, l-am pierdut cum l-ai pierdut şi tu pe Pop, în somn. Dar cauza principală a fost boala Alzheimer.

— Ştiu din proprie experienţă că nu-ţi ajută cu nimic dacă îţi spun că îmi pare rău, dar îmi pare rău că l-ai pierdut, Ledger.

— Adevărat, dar mulţumesc. Mai ales după tot ce ți-a făcut... Nu mă aștept să-ți pară rău că s-a dus.

— Sentimentele mele pentru el sunt irelevante. Pot simţi oricum compasiune pentru tine, pentru pierderea ta şi îţi pot înţelege durerea.

îmi îndulcesc tonul;

— S-a chinuit mult?

— Nu. Din fericire, cred. Dacă se poate spune așa ^{Cev}a, oftează cu sufletul greu. Dar declinul a fost brusc şi dureros. A început prin a uita una, alta. Apoi au urmat evenimentele majore din viaţa lui. Apoi... totul.

— Trebuie să fi fost greu.

W>*¹ C" 'X eu«'« de8CUtd" " to" - " * _\$W- ' \\s-o⁷

- Sincer? Mi-aş dori să pot bloca totul prefac
că nu s-a întâmplat niciodată, ca să pot minte
imaginea idilică pe care am avut-o mereu d el. *dar*
s-a întâmplat. Noi doi suntem dovada vi[^] facut-o.

Dă sa adauge ceva, dar se opreşte. îi las_{unm}.
să-şi adune gândurile, nici nu-mi pot imagina cum
" simţi daca Pop ar fi fost cel care a făcut asta.
Dacă min ciunile lui ar fi fost cele care ne-au
despărţit.

A — Oricum ne-am fi despărţit la un moment
dat. E varsta la care afli cine eşti cu adevărat. în
plus, tu trebuia să pleci la facultate luna
următoare, te aşteptau o grămadă de studente
drăguţe cu care să te distrezi.

- Crezi? întreabă.

~ ^{Ven}eam două lumi complet diferite, Ledger-
^atal tău avea dreptate în privinţa asta. Este greu
de crezut că am fi rezistat.

— Mhm.

E tot ce spune, dar mă întreb dacă nu
c«"1" ,^e gan eşte la ce mă gândesc şi eu. *Acum or*
funcţiona?

■ • 7c?' CUnⁱ răni^âăne cu femeile care t>^{1aU}. inima?
aJu^{ma} b^{'ne} zis> femeile cărora le-ai fr»^a rw» „n • -
InCet'Sunt surPr'nsă că nu ai un ⁿPiir? _{jsi}u Pe un etaj
întreg, în oraş, o soţie superbă şi culta. d° ci copn
care să o umple de râsete şi dragoste.

Chicot itul lui somnoros îmi umple urech*³³.

Apartament nm, dar nu am soție. Nici copii. Nu
Ntj 1,'ninte de a avea cel puțin treizeci și opt de
ani. 0 VorlH'ști de parcă ai planificat totul, glumesc.

Nu chiar un plan în sine, dar un plan pentru
nccc ani. da.

_ Prin urmare ești convins că poți programa când
o sate îndrăgostești?

Nu *ai programat îndrăgostirea noastră, din peri-
oada adolescenței.*

— Zici c-ar fi o sarcină de îndeplinit după o
ședință
de consiliu.

Tonul meu este un amestec de uimire și de
confuzie.

Nu pentru că sper să fiu persoana de care se
îndrăgostește (bine, sper, da, poate), ci pentru că
sună atât de cinic din partea unui bărbat care este
extrem de pasional în alte privințe.

— Nu tocmai. Faci să pară totul atât de rece și
de calculat. Mie îmi place să planific. Asta mi-e firea.
îmi stabilesc obiective și trebuie să le îndeplinesc
înainte de a trece la următoarele. Atâta tot, și am o
mulțime de obiective de bifat înainte de a mă așeza la
casa mea.

— Nu poți planifica dragostea, Ledger. Ori este,
ori nu este. Uneori nu este acolo de la început, dar se
Poate transforma în iubire.

l'oate asta îmi amintesc că sunt atât de multe
ucruri pe care nu le știu despre el. Am regăsit în el
ăiatul pe care l-am cunoscut odată, dar, ca și la mine,
experiențele trăite l-au schimbat.

lu cruril iu mă descurc bine cu necunoscutele și cu pe
care nu le pot controla, spune, și îmi dau
seama că este frustrat că nu îl înțeleg. întotdeauna
ain fost așa, oarecum, dar după evenimentele din ac²³ea

noante – amenințarea pe care o credeam reala –
 m schimbat. O vreme am trăit într-o stare ^{Consl'} ^n>
 nesiguranță. În care nu puteam controla atât d_e *
 * lucruri... Singurul mod de a-m> reeăpJla
 c,, asupra situației era să planific. ul
 încerc să mă pun în locul lui, să înțeleg tea^

acuzăția aceea și amenințarea constantă de a fi
 urniJ penal planând asupra unui adolescent. Așa
 cum m.aiJ marcat pe mine cuvintele tatălui său,
 sunt sigură că pe Ledger l-au marcat și inai rău.

Prin urmare, trebuie să accept ce spune,
 chiar dacă nu înțeleg. Chiar dacă nu sunt de
 acord cu el. Dar trebuie să-i respect convingerea,
 pentru că nu eram acolo în acei ani. Nu am văzut
 cu ochii mei care au fost consecințele minciunii
 crude a tatălui său.

- Deci, nu, dragostea nu m-a interesat,
 Asher. Am întâlniri. Mă văd cu femeile o vreme,
 așa cum te vezi tu cu bărbatii. Dar nu mă leg de
 cineva printr-o etichetă, dacă asta vrei să știi.

— Niciodată? Nu ai lăsat niciodată pe
 cineva să se apropie de tine? întreb, pentru că mi
 se pare imposibil de crezut că un bărbat ca
 Ledger nu a fost îndrăgostit o dată, de două, de
 multe ori.

- Mi s-a frânt inima o dată, îmi spune.

Și o mică parte egoistă din mine speră că se
 referi a n?''^{lar} cealaltă este geloasă pe femeia
 aceea, dacă n am fost eu.

mi-a frâî^{C'} măcar nu cred ea a ?^{tiut} cat de pr^{fte} că asta a J^{o'} n*'
 sincer»^{era} destul de ferfeniță- aceea în ^{Influen}tat
 deciziile pe care le-am l«^a.

Plăcea foarte muTd^{a₅} morOaSă['] ȘtiU^{?'} eU? ^dep^ ?i să
 nu mai vorh^{dara} putea să trecem maTM

Råd.

_ Tu ai început conversația asta. Nu eu.

- Hei. Ash?

- Da?

_ îți amintești că făceam asta tot timpul? Că vorbeam ore în șir la telefon despre orice și despre totul? vorbeam până când unul dintre noi adormea? Că orbeam doar ca să știm că celălalt era acolo?

Cuvintele lui sunt ca o pătură caldă care mă alintă.

- Așa făceam, nu?

- Mhm. Și tu adormeași întotdeauna prima.

— Ba nu.

— Ba da.

Râde.

- Povestește-mi despre întâlnirea din seara asta, îi spun.

Și vorbim, și vorbim, de parcă anii nu ar fi trecut peste noi. Ne vine natural să stăm de vorbă.

Este confortabil într-un mod greu de găsit altundeva.

Și» da, eu adorm prima.

CA|,rrorIII DOUĂZECI ȘI TREI

Asher

Cu șaisprezece ani în urmă

- l^edger?

Pantofii lui strivesc frunzele moarte de pe jos, în timp ce se îndreaptă spre luminiș. Mă ridic în picioare în clipa în care văd semnul roșu de pe obrazul lui.

— Doamne, ce-ai pățit?

își eliberează brațul din strânsoarea mea și se îndreaptă spre marginea pârâului. Mâinile pe umeri, umerii urcând și coborând în ritmul respirației alimentate de furie.

1 resar când mă respinge, neștiind ce să fac sau ce să spun. E clar că e supărat. Și e la fel de clar că s-a bătut – sau, cel puțin, că a fost lovit.

Nu prea mă descurc cu orgoliile rănite.

— 1 e-ai bătut cu vreunul dintre frații tăi? întreb, ^{ln} cele din urmă

7 N^u» răspunde mai mult lătrând, făcându-mă să ⁿă retrag un pas.

- Ești bine?

alt „nu” aspru.

K BHOMIUHG

Mă legăn de pe un picior pe altul, îmi în Mă
gândesc că cel mai bine e să-l |_{as} În p_{ac}e* ceva s-a
întâmpnat, dar, oricât de mult aş vrea nu e corect să
se răstească la mine doar iw. ♦* „ru> întrebat. ^„,ru
«itl

Ce sfat înțelept mi-ar da Buni acum' spațiu?
Lasă-l în pace? Sentimentele au nevoie _d • pentru a fi
exprimate în cuvinte? _e

Mă hotărâsc să aştept, așa că mă așez l_a sălciei
bătrâne și mă sprijin de trunchi. ¹ăcina

Este locul nostru.

Nu se poate supăra pe mine când stau pe 1^
nostru, nu?

- Cu asta ai tu de-a face aici? în orașul tău? mă
întreabă, apoi se întoarce cu fața la mine, cu ochii
plini de furie.

- Ce-ai făcut?! întreb, cu groaza în stomac.

- I-am spart nasul unui ticălos, asta am făcut.

— *Poftim?*

Nu reușesc să-mi găsesc cuvintele.

— Ledger. Cum adică ai spart nasul cuiva? Cine
era?

— Un nemernic care vorbește numai prostu
despre tine.

- Ce spune? întreb abia auzit și respir adânc,
gătindu-mă pentru un răspuns ale cărui variante crt
le-am auzit pe toate în cei șaisprezece ani de^{can} pe
acest pământ.

Privirea lui este necruțătoare, iar maxi an cleștat
nu face decât să-i evidențieze roșul de pe

Nu-l pot privi în ochi. Nu vreau să-i înta _{aUyt}
virea și să văd că se uită la mine altfel acum, c ce se
spune despre mine.

li_t > lurtl cui» a₋fbst \$i muma ci. ev <>•
i; o Nislunia pe cane nici propnu mumii nu_a <>Npiin

Scxirnanâ cu dfo. CYczi cd *ar putea Ji tatăl ei?*
Îți imciginexi sd i wi sd *a săruți? Ar putea Ji sora*
w i ^îtyd. *Dezgustdtor.*

Le-am auzit pe toate. Am plâns pentru toate.

Mă concentrez la vântul care foșnește prin salcia de deasupra capului. La petalele albe ale margaretei sălbatice pe care o țin în mână, în timp ce le smulg pe rând. U ciripitul păsărilor care zboară pe deasupra capului.

Orice, numai să nu-l las să vadă rușinea care mă copleșește. Orice, numai să nu aflu că și el crede despre mine același lucru.

Am reușit să-l țin departe de bârfe toată vara trecută. Am fost o idioată să cred că pot face la fel și anul acesta.

E prea greu să vorbesc, așa că mă uit în continuare la ce a mai rămas din margaretă, cu ochii încețoșați de lacrimi, pregătită pentru ceea ce urmează.

Pantofii de tenis ridicol de scumpi ai lui Ledger intră în raza mea vizuală în clipa când se apropie de mine și se lasă pe vine. Nu pot să mă uit la el.

— Nu meriți asta, Ash. Nimic din toate astea. Nu V ai ales tu mama, așa cum nici eu nu am vreun merit că m-am născut în familia în care m-am născut. Este un joc^{de} noroc. Totul este...

Mârâie de frustrare și aruncă o piatră cât de aparte poate. Lovește apa cu un pleosc puternic.

Mă înfurie foarte tare că trebuie să te confrunți
Cu c ^va. Că trebuie să auzi prostiile astea.

Ridic din umeri.

" Nu e mare brânză.

- Ba este, practic, strigă el. Este oribil și ^{Rr} „
- Și am trăit aici toată viața mea, așa că d_L?u
după șaisprezece ani, nu prea mi-o mai spun ■ c**'
Măcar atâta lucru. ^{,n}

Clatină din cap. Mâinile îi sunt încleștat ■
pumni. Dinții strânși. ^{e ln}

— Ce ți-au spus? întreb din nou.

— Nimic.

Se așază lângă mine, îmi pune brațul în jurul
urne- iilor și mă trage aproape.

— Nu înseamnă nimic.

— Ce-a fost? Asher copilul-din-flori? E o târfa
exact ca mama ei? Distruge familiile și trebuie să
plece?

Mă întorc cu fața la el, genunchi în genunchi
cu el.

— După atâta timp, ar putea să mai
inventeze câte una nouă.

Scot un hohot autoironie, să nu vadă cum mă
prăbușesc pe dinăuntru.

— N-a fost nimic important.

Felul în care rostește aceste cuvinte și
privirea pe care mi-o aruncă spun totul – cuvintele
au fost prea jig nitoare, chiar și pentru el.

- Povestește-mi.

-Nu.

— Ledger. Trebuie să știu ca să mă pot
protejase uită spre pârau, iar eu îl iau de
mână.

— Te rog.

— A zis că probabil ești o femeie
ușoară ești exact ca mama ta, și m-a
întrebat dacă nu
nu-mi dai vreo boală.

pentn*
m#s

știu

Clipesc ca să-mi alung lacrimile, detestând
că n-o să mai vrea să aibă de-a face cu mine.
Nu voi lăsa să mă afecteze cuvintele lor.

Nu îl voi lăsa să mă trateze cu milăⁿ

Nu voi...

- Uită de asta.

Îi apuc fața între mâini și-i depun un sărut pe buze. La început, le simt rigide și pline de furie, dar apoi se înmoaie și răspund sărutului meu. Simt cum mici explozii de căldură se produc în tot corpul meu atunci când Ledger mă sărută. Un fel de a-mi spune că mă vede pe mine, cea adevărată. Că mă place așa cum sunt. Este singurul moment în care mă simt privită fără să fiu judecată. Este singurul moment în care pot lăsa garda jos.

Când sărutul se încheie, îmi sprijin capul pe umărul lui și stăm așa o vreme, pierduți în gânduri.

Nu întreb cine a spus asta. Nu am nevoie să știu.

Pentru că oricine ar fi fost astăzi, va fi înlocuit de altcineva mâine. Și de altcineva după aceea.

Bunica și Pop m-au învățat că nimeni nu-mi definește valoarea, în afară de mine.

Dar tot doare ca naiba, chiar și așa.

— Mulțumesc că mi-ai luat apărarea. Nu trebuia, îmi pare rău că te-ai rănit, îi șoptesc și îi apăs un sărut pe obraz. Chiar trebuie să pleci săptămâna viitoare?

Își împletește degetele cu ale mele și oftează. Subiectul pe care l-am tot ocolit în ultimele zile este inevitabila lui plecare înapoi în Manhattan și la școala lui Privată de lux. La fel a fost și vara trecută – ne-am spus revedere înainte de începerea școlii – dar, cumva, ^{am} păstrat legătura. Revenirea lui îmi dădea ceva de Weptat. Apelurile de la el, când era departe, au făcut ca timpul să treacă mai repede. Sper doar să reușim același ^ucru și de data asta.

— Mă voi întoarce vara viitoare. Putem să vorbim ^{lot} timpul la telefon, să ne scriem mesaje și să discutăm pe Skype, cum am făcut anul ăsta. O să găsim o

— Nu vreau să te las să pleci.

Râde și ne lăsăm purtați de rutina noastră

— O să trebuiască, însă.

— Cu o singură condiție.

Ridic dintr-o sprânceană, folosind umorul ca să-mi maschez tristețea.

— Ce condiție?

— Să-mi promiți că o să te întorci la anul. Să-mi promiți că nu mă vei uita.

Vocea mi se frânge pe ultimele cuvinte. Nu-mi pot scoate din minte fetele bogate, sofisticate și frumoase de la școala lui. Fete care au mame și căroră nu li se spune târle. Și care s-ar bucura cu plăcere de sărutările și atenția lui Ledger, la fel de mult ca și mine.

Cum pot să concurez cu așa ceva? Cum să câștig eu, cu apelurile și mesajele mele, când ele stau lângă el în clasă, în fiecare zi?

întinde mâna și îmi trece degetul mare p^{te} obraz, zâmbetul lui este tandru, ochii, plini de căldură.

— Tu ești fata mea din lavandă. Cum aș putea să te uit vreodată?

Mă sărută pe buze.

— Nu-ți mai face griji. Sunt niște pretenții[^] ridicol de superficiale, spune, citindu-mi gânduri[^] o să vorbesc despre tine atât de mult, încât vor n geloase.

încă un sărut tandru.

— Nu o să te uit. N-aș putea, nici dacă aș^{vrei}

CAPf RH11. IXH ĂZECI ȘI PATRI

LLT ii» cu xhii deschiși

Zmr care se cheamă că e visat cu ochii deschiși nazi 5-a Tatarmpfat cu adevărat și nu fad decât să revezi zL :cLi a^nțn, la seriărșil pentru că a fost atât de bine?

iz Bessae's Diner. Sărutările pe balansoarul te je »erarziâL ia lumina hmii. Vorbitul la telefon până a zrzmeje ore aîe dimineții. Timpul petrecut alături te Lecșer m-a făcut să mâ simt din nou o adolescentă r lOLzzre sensuri. dar și o femeie de care iți pasă, în

— Asher?

Loc privirea și*l văd pe George.

- Lan! exclamă la vederea biroului. Nu cred să-
fi viza, vreodată... așa aerisit.

- Am făcut progrese, nu-i așa?

Zâmbetul meu radiază. chiar am făcut^pj^e *
•a nu-e ruțane și mâ bucur de laU trecut prin fiecare
'fcnm.nt. un adevărat curs, fimdcă mâzgălituri,
b>atâ de hârtie, chitanță sau șe t factură
W am încercat sâ le evaluez '^¿"^^onare pe
r^rentâ? Este o este, este.

trebuie să o prevăd în buget. »

— Sunt impresionat. Pot să-ți arăt

— Nu și dacă o să-mi strice buna dispozițje Pe

h.
ROMBERG

chip îi apare un surâs.

— Nu ți-o stric, promit.

- Ptiu, exclam ușurată, ridicându-mă de pe scaun și închizând laptopul.

Nu sunt nici pe departe pregătită să vadă cineva la ce lucrez. Nu, până când nu voi ști că pot să transform totul în realitate.

Îl urmez pe George pe scări și mă îndrept spre câmpuri.

— Ce mai face Angel? Îl întreb.

Angel e soția lui.

- Bine. Stresată din cauza noului complex. Nu știu.

Își trece o mână prin păr și încearcă să zâmbească, să pară că nu are nimic, dar...

- În privința complexului?

George dă din cap.

— Ea se ocupă de catering la Lakefront, spune referindu-se la un loc mai mic, de pe lac.

— Crede că The Retreat le va distruge afacere se teme că va fi concediată.

Nămi măcar nu știu ce să spun. Mai mulți profesori din oraș sunt îngrijorați din aceeași cauză - în ultimul rând, că

va avea efectul contrar. Poate că în scurtă vreme, unde se pot organiza, The Retreat este prea scump

ii, U Pare prea sigur. b', CUM SI » PEUmar.

- Să sperăm că da.

lin cap în timp ce cotim, iar când privesc în

^t-ninoaiie genunchii.

George! exclam când văd hambarul.

, Arată bine, nu-i așa?

.. uî(la hambar la el, și-napoi. Lemnul înve-

1 exteriorului pare nou-nouț. A reușit să-l păstreze S

nu l-a vopsit ca să arate de parcă ar fi fost construit ieri.

- Voi a\i făcut toate astea?

- Da, noi. L-am spălat cu jet de apă sub presiune, apoi am aplicat tratament împotriva gândacilor care încearcă să-și găsească un nou cămin.

Ochii îi strălucesc de mândrie.

- în două zile. Tu ai făcut *asta*?

încuviințează, iar zâmbetul i se lărgeste.

— Lavanda a fost cuminte, așa că am avut ceva timp. Arată bine, nu-i așa?

- Uau!

Fac câțiva pași să mă apropii, șocată de modul în
fermei¹ UCrU s'mPÎ^u a dat, practic, un nou aspect

“ Ești mulțumită?

Mulțumită e puțin spus.

de a conuî^{ne} Vrut mă as'g^{ur} că îți place înainte contmua cu interiorul.

Chiar te rog, George.

'a ^mbarⁿ d*ⁿ *ncaP^a bilă să-mi dezlipesc ochii de

VeȘti huiH^{^3} Vo^{am} sMi arăt. Vezi? Ți-am zis că sunt

ești foarte bune. Vreau să zic... mulțumesc.

Sunt sincer înmărmurită.

_ Dar ce ai de gând să faci cu hambarul ăsta? _

lYansfbnn totul într-o destinație, George.

_ O destinație?

Încuviințez.

- încă mă gândesc la detalii, dar vreau să se bucure de acest loc și alți oameni. Să-și găsească ferici- rea aici. Să-și construiască amintiri aici.

Când mă întorc din nou spre casă, zâmbetul meu este atât de larg, încât mă dor obrazii.

Pentru prima dată, încep să cred că voi reuși s-o fac.

Tu ce crezi, Pop?

Sper că este mândru și el.

Lângă laptopul meu se află un model de propunere de afacere pe care l-am găsit pe internet. Nu pricep nimic și mi se pare totul imposibil, cu declarația asta de misiune, grafica, și cu structurile de prețuri. Acum depinde de mine să introduc datele în căsuța goală, unde cursorul clipește pe ecran.

De undeva trebuie să încep, nu? O bătaie în ușă mă face să tresar.

— O secundă, Geor... g bedfc^{er}

Rămân fără cuvinte când ridic privire . în picioare, în ușă.

Imediat ce îl văd, simt ca un P^{unin} gto^{nid}^{c5} libidoul mi se trezește la viață.

De fiecare dată.

Me îmbrăcat lejer – blugi albaștri, un pulover hior verde pal, care îi vine ca turnat – și șlapi în ^{Rn<}L Mă face să zâmbesc când văd ce încălțări și-a picioare.

ales-

A

j j . i . A.

Ijedger Sharpe este cat se poate de dezinvolt, și 11 nne bine. Nu că nu i-ar veni bine totul.

- Bună, spune cu un zâmbet care ar putea să lumineze încăperea. George? Să cred că este bărbatul

ore tocmai a ieșit pe poartă cu camioneta sa?

Abia atunci observ' că soarele începe să dispară, iar culorile care străbat cerul îmi transmit că este trecut de șapte seara.

— Am pierdut complet noțiunea timpului.

- Lucrezi la ceva important? mă întreabă.

Soarele, aflat în spatele lui, creează o aureolă în jurul siluetei sale.

— Da. Nu. *Poate*.

— Cu răspunsul ăsta e imposibil să dai greș.

Râde, în timp ce mă ridic de pe scaun și mă-ndrept ^sPre el.

" Vrei să-mi povestești despre ce este vorba?

** Este doar un vis pe care încerc să văd dacă-l pot ^Uansforma în realitate.

_rlv } Continuă, murmură, pe când mă apropii și-mi P*sc buzele de ale lui.

c\$el !ⁿ Par^{te}, să-i distrag atenția, dar mai ales pentru &ura lui minunată sunt tot ce am în minte.

R[^]icel ^{c ^ re} de afaceri și de buget și de ^{am} încercat toată după-amiaza să le la cap.

mai există decât el. Doar Ledger.

— Trebuie să ne oprim înainte să uit
surpt[^] care ti-am pregătit-o, murmură el
pe buzele mele „ sărută din nou.

- Doar dacă promiți că vom relua mai
târziu exact de unde am rămas.

— Dc acord.

— Stai puțin. Ai zis

— Vii^{~^} la o^o cu mine? *mister*
plimbare

Mă uit la el, apoi la mâna lui. - Aici? La
fermă?

~ Da, da.

din s_nX^rT^m înfr^o piimbare în Pas relaxat spre partea
«tetm n7p^{P?}r^e o^{1'''} Până aproape de P^{unc} tul unde miște
de na x f^{ate} ^ate o bnz ^ care face l^{avan} da să * plutind

• aF⁻ S ar ada pe ^ undu ^ oceanului, cu ramurile ^P U^{lind}

de apă. O maree violet.

Priveliști^{^01} Spune mu^{ite} despre Ferma *de*

lavandă, dar ^{din} ^câ_m'puri7asă un ^{PC}

'a un semn de neșters.

făcut să S_j?^{Pen}o^{adă} P^{etr?}eută la Institutul Pratt

nH^{arn} grijă de h,7^{ate}f^{Ucru}- far întoarcerea

acasă ca ⁿ-au făcut decât'î '' durerea de ,ăsa în urnlă

— S^{,nt} ^rea scă *această* convingere.

ț c C¹ . spune *Ledger*.

zi cu zi. atât de departe de viața ta norma«- *

mei Să aprecie^z et?fo^obă e1, dar asta nu î^{''}sea,I¹, îi' «nei. te >

K HROMIW
RG

mine. P Ve?te,ntr-un mod care spune că se ^râl<

Riiesc ca o idioată și mă uit în jur, curioasă să ^{care-i} surpriza în toată treaba asta cu plimbarea. *Ce D^{*r'} 'in*
^{s^''m'} dea vreun indiciu, se mulțu- ne legene mâinile
împreunate, înainte și înapoi.

tt^N *

- Ce s-a întâmplat cu hambarul? întreabă el. Sunt un bun observator, de obicei. A arătat mereu așa sau s-a schimbat ceva?

- M-am gândit că locul ăsta are nevoie de un pic de farmec.

încă nu sunt pregătită să-i dezvălui ideea mea. Am nevoie de mai mult timp ca să pun totul cap la cap. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să mă fac de tis pentru că am țintit prea sus. Mai ales cu cineva ca Ledger, care își câștigă existența aducând diferite locuri la viață, transformându-le.

— Arată grozav. La ce altceva te-ai mai gândit?

— Încerc să-mi dau seama, spun, recunoscătoare când el nu insistă. Dar tu? Ai făcut progrese cu primarul Și cu pretențiile lui ridicole?

~ Puțin. Am angajat antreprenori locali care acresc să lucreze cu noi. Este o mișcare costisitoare. ^{a'}and în vedere că a trebuit să anulăm înțelegerile cu [^]mpaniile externe care au încheiat deja contracte. Dar [^]cățn să facem lucrurile să meargă cum trebuie, ^{a'}and în vedere că am promis prea mult și am oferit Puțin.

— Este admirabil. Ridică din umeri.

- Este ce trebuie ^{dreptul lui Gross-}
^{s& ro} ^{ă foW»^e **} "dar
man să ne șantajeze pentru de așa ce
^{'dl}ri două afurisite de lui- .nmpanie care-Ș* î
mândrim cu reputația de
promisiunile» așa că o vom a •

Două afurisite de luni.

K.
BROMBERG

Este tot ce-mi rămâne în minte din tot lui. Mă obsedează. Știam că acesta era scena^{T^I} mi-a spus din prima seară, la Hank's, acumt mâni, despre perioada asta, dar auzind-o *acumd*

... toate câte s-au petrecut, simt lovitura mu[^]

O să plece iar, Asher.

Nu e nicio surpriză. Știai asta. Bucură-te de el cât mai poți..., *dar păzește-ți inima.*

Ușor de zis, greu de făcut, pentru că, în ciuda a ceea ce am decis și a celor câteva săptămâni de când suntem împreună, știu deja că mintea și inima meann sunt pe aceeași lungime de undă.

Este ridicol. Cum e posibil ca ceea ce unii consideră o iubire de copii adolescenți să revină brusc, cu forța răzbunării, când reîntâlnesc adultul în care sa transformat?

Revino-ți în simțiri.

Asta nu e iubire.

¿ij

Asta e pasiune trupească și un pic de P^o trecut.

jcJ

De parcă ar fi sincronizat dezvăluirea suțP să-mi oprească mintea din a analiza excesiv, * , !^{un1} spre Ledger, văd că s-a oprit din mers. În mu cot nișului, o pătură întinsă. Pe unul dintre coip cu câteva sticle de vin lângă el.

jn)re. ■*"

Mă uit spre el clătinând din cap ^{1,1} rămas fără cuvinte.

. ~.A*® «ta este locul, nu-i așa?

e*'

emrn și să ne pierdem unul în celălalt? mt cum tăcerea mea ar fi de rău.

- Da.

o singura silabă cuprinde În ea surprindere,
afec- fptți... iubire.

- tăun ai – vreau să spun – ce...

- Meritai o întâlnire. Una departe de ochii oralul
Locul acesta – unde veneam pe vremuri – mi pirat
alegerea ideală. Măcar nu va trebui să ne mai griji că
ne prinde Pop făcând prostii.

-Oh. Doamne, spun, făcând un pas înainte,
braiând mâinile în spațiul care ne desparte. Ți-aduci
■mnte ziua aia când...

- Când eram cu mâinile pe sub bluza ta, iar tu,
cu ■imile prin pantalonii mei și a apărut Pop...

— Cu o lanternă? râd. Sunt sigură că și-a dat
seama ce făceam.

— Și eu. Mai mult ca sigur.

Zâmbetul lui Ledger este melancolic și mă sur-
pinde. este o expresie rară la el. El, care este întot-
deauna de neclintit. întotdeauna intens. îi stă bine să-
l ■ai văd și altfel.

— Nu cred că m-am mișcat *vreodată* atât de
repede.

«i • ^cena mea preferată a fost cea cu tricoul pe care ”
i*ai strâns în poală ca să-ți ascunzi erecția.

Am uitat complet de asta, zice râzând.

— Cum să uiți așa ceva? Ai bâiguit scuză după
când CUm nU Putea* să te ridici și să mergi cu Pop te-a
invitat să te duci să vezi noul leagăn făcut din
pooucuri...

băieții de k V0r^a despre tractorul nou, a spus că
^ăniDl 3 Ora? tr ebuie să învețe cât de ușor se pot •t
adau CC*^ente 'a f. ennâ' \$unt destul de sigur că voia
knp.ediST,a Statistici > să mă arunce sub roți ca să mă
mai pun mâna pe tine.

— Cum ar fi făcut orice tată.

Râdem amândoi și îmi dau seama că dată
când mă gândesc În Pop și râd ni adevărat la
tirea lui. fără să mă întristez. ^{d an}W

încep să mă vindec.

Cu fiecare minut care trece. Zi_{zi}
după cu amintire. ^{Amintita}

Și cred că o mare parte din acest lucru se
d, rează prezenței lui Ledger, faptului că vorbim
despreț

Ne apropiem de pătură, dar se oprește
când 1 strâng de mână.

— Ai făcut un gest minunat, exact de așa
aveam nevoie. Mulțumesc.

Mă ridic pe vârfuri și-l sărut pe buze.
Mâinile Im alunecă în sus pe spatele meu și le
strânge în părul de pe ceafă, adâncind sărutul.
Corpul meu reacționează h atingerea lui, la
buzele lui, la tot este el, într-un mod în care nu-
mi amintesc să fi reacționat la altcineva înainte
Nimic nu este vreodată suficient. Atingerea lui.
Gemetele profunde de plăcere. îi simt mușchii
încordân- du-se sub palmele mele, în timp ce-mi
plimb mâinile pe pieptul lui.

— Dacă asta primesc pentru un picnic pe
un câmp, poți să fi sigură că data viitoare o să
plănuiesc ceva ș mai elaborat.

(.A.PIWI.III.I>OIIĂZI:CI și CINCI

Cu cincisprtwcr ani în urnit)

- O sten căzătoare. Privește!

Arăt spre dăm de lumină care se stinge în
cădere.

Pune-ți o dorință, spune Asher,
striingându-mi degetele împletite cu ide ei.

- Este ridicol. Nimeni nu crede în
rahaturile astea.

- Bine. Atunci pun cu una pentru tine.

— Cum vrei.

întorc capul s-o privesc. Stăm întinși pe op
. în mijlocul câmpurilor de lavandă și ne uiți ni
i s • Sau cel puțin asta face ea. cu încerc sA
găsesc num < potrivit să intru în acțiune. Nu
prea ai cum s cftnd fata de iftnă tine este ca
Asher – frumoasă, ăantă, unică.

nornH Ci,r<' Se ln'ne ParvA l,n din r.'IUI Un t't' ')nn' Ratn »•
cărui tată fice parte „^{1clha} orașului NewYork.

^{hi}U naiba, nu ml-a cerut niciodată nimic. Nici
pe ^{Hl}. ° *'elele de acasă tini cer chestii de lux, ^{aie}

^{or}teum și le pot permite și singure. Par Asher,

Asher nu are nimic și nu cîrcă nimic. Dacă ar face-o, ^ da pe loc orice. Fără să stau pe gânduri. Oricum, tau ni verifică niciodată pe ce cheltuim banii.

Dacă ar fi făcut-o, am fi intrat de mult în belele din cauza banilor pe care i-am cheltuit pe bere în vacanța asta.

Asher închide ochii și încrețește nasul. Estepurp simplu adorabilă.

- Ce dorință ți-ai pus? întreb atunci când văd ci, descrețit nasul la loc.

Se pare că asta e fața ei când își pune dorințe.

— Nu-ți spun.

Mă lovește în joacă, cu ochii fixați pe ceru supra noastră.

— Dacă-ți spun, nu se mai împlinește.

— Haide! Vreau să știu.

Ce-șt dorește o fată ca Asher?

-Nu.

- Te rog frumos. până o*

Mă sprijin pe cot ca să o fixez cu pn mă va mai putea ignora.

-Nu. , mi¹¹¹ ^ ^

~ Ah, văd un zâmbet, spun, punân " . spui. șoldul ei și legănând-o ușor. Știi că ^{vrel} S -n depli^{„e} ^

-Am mai multă nevoie să ^{se}.

dorința decât să-ți spun ție ce este, zice' ¹

— Ai *nevoie*? spun eu tărăgă^{ia} ^ j_e nH^{ne} * înseamnă că e vorba despre mine, nu- •* *neuoie*. {

- lisuse! își dă ochii peste cap- cred, chiar ai zis asta? drep^{ta|fc}

- Da. Și sunt destul de sigur că »^{nl}

Mă bate peste mână care se află încă pe șoldul ei.
pe dragul egoului tău, o să te las să crezi asta.

- Nu-ți face ^{tu} pentru egoul meu. Este bine

Mă trântesc înapoi pe pătură, mă uit la stele așa
cum făc^{*} ea pufnesc[†]

- Nu ești amuzantă deloc.

Greierii cântă în jurul nostru și cărăbușii scot
sunetul lor specific, dar singurul lucru pe care
urechile mele îl aud este respirația lui Asher, care-mi
stă alături. Mă simt relaxat și ridicol de abătut pentru
că nu vrea să-mi spună.

Rămân tăcut.

- Mi-am dorit să am șansa de a mă remarca
cumva.

Mă pregătesc să o întreb ce vrea să spună, când
ea continuă, cu un fir de voce.

— Să se uite oamenii la mine și să mă admire
pentru ceea ce am realizat, pentru persoana care am
devenit, să nu mă mai compătimească atunci când se
uită la mine pentru că sunt fiica Lydiei Wells, târfa
orașului.

Vocea ei se frânge și asta mă sfâșie al dracului.
Nu voi înțelege niciodată ce simte ea, pentru că
situația mea este la polul opus. Dacă ea trăiește sub
presiune pentru că oamenii nu așteaptă nimic de la
ea, eu trăiesc sub presiune pentru că se așteaptă prea
mult de la mine.

Venim din lumi complet diferite și totuși,
cumva... *acționăm împreună.*

— Ash.

Mă sprijin pe cot și o mângâi pe braț. Nu știu ce

să ^spun. Cum să răspund.

K
BHOMBUV'

Ea scutură din cap și schițează
un zâ_{ml} însă nu-i dau crezare. cărui
a

— A fost o prostie. Uită ce-am spus.

- Nu. E important, murmur sărutând-o
ț* ț.

Și vreau să știi că eu te privesc deja așa. ^{Uzt'}
încă un sărut.

- Tu ești Asher Wells, fata mea din
lavandă^ atoare a propriului destin.

Și încă unul.

Iar mai târziu, când vedem o altă stea
căzătoare, îmi pun și eu o dorință: să se
îndeplinească dorința lui Asher.

CAPITOLUL 111. DOUĂZECI ȘI ȘASE

Asher

- Ai văzut-o? întreabă Ledger, indicând spre cer cu mâna liberă, în vreme ce o stea căzătoare îl străbate, stingându-se.

Stăm întinși pe pătură. Brațul lui după umerii mei, capul meu pe pieptul lui. Două sticle de vin golite, mezelurile devorate, ne bucurăm amândoi de liniștea serii. De perfecțiunea pe care a creat-o aducându-mă aici în seara asta.

— Am văzut-o, murmur eu.

— O să-ți pui o dorință? Parcă îmi amintesc că îți plăcea foarte mult înainte.

Zâmbesc dulce-amăru. Ce înseamnă să fii tânăr și naiv și să crezi că lumea te va trata așa cum meriți...

• " Cred că sunt prea mare să-mi pun dorințe, Udge.

" Poftim? Nu. Nu ești prea mare pentru dorințe ' tȘi strânge brațul în jurul meu - sau pentru visuri. 'cbuie să-ți pui una.

Mă simt caraghioasă, dar închid ochii și îmi încrețesc nasul, oricum.

Înii amintesc de ultima dorință pe care mi-am Pns-o. Și cum, la scurt timp după aceea, Ledger a plecat nepusă masă din Cedar Falls - după ce m-am dăruit lui -

și bârfele care nu circulat prin oraș în zilele și tămânile care au urinat. Că Ledger obținuse ceea ce ȳ dorea de la fata din micul orașel și că acum s-a ȳntors la prietena lui cea inimoasă și mondenă. Că am dittru* vara tuturor celorlalte fete de la noi din oraș, care puseseră ochii pe Callahan și Ford, pentru că au plecat și ei Că, la fel ca mama, sunt un gunoi care ȳncearcă să-și croiască druin ȳn sus pentru că altfel n-ar ajunge nimic, că meritam cuvintele crude și judecata aspră. Că-mi merit soarta și eticheta pe care mi-au pus-o. Iar eu le-am dovedit că aveau dreptate – că nu voi reuși niciodată să fac nimic ȳn viață.

Și totuși, cu ochii ȳnchiși strâns, ȳmi exprim dorința, ȳmi doresc ca toate astea să fie reale. ȳmi doresc să nu se termine niciodată. ȳmi pun aceeași dorință pe care mi-am pus-o și ȳnainte, cu cincisprezece ani ȳn urmă.

Când deschid ochii, el este ȳncă acolo și mă privește la fel ca atunci. Dar de data aceasta, ȳn ochii lui văd ceva mai mult. Adorație. Patimă. Respect. Dorință. *Speranță*.

Lucruri importante, pe care orice femeie ar trebui să le vadă. Să știe că cineva simte asta când o privește.

Mă ȳntind și ȳi pun mâna pe obraz, simțind nevoia să ȳl ating. Nevoia să știu că este el, cu adevărat.

ȳși ȳntoarce capul și mă sărută ȳn palmă. *ȳține tare, inimă*.

Mă ridic ȳn genunchi, iar ochii lui se ȳngustează plini de curiozitate ȳn timp ce mă privește cum mă apl^ și ȳl sărut pe buze.

Are gustul vinului pe care tocmai l-am băut și certitudinii de care am nevoie; mă mișc ȳncet să mă

K BHMMIH

UC

aş⁶² pe el, adâncind sărutul.

Corpul lui este cald sub al meu, aerul nopții d^c
vară poartă o urmă de răcoare binevenită.

. . rjspunde la sărut cu aceeași tandrețe și sim-
i'atâta dorință ca și mine. Mâinile lui sunt în părul
l*''¹¹ t⁰_H'obrajii mei, îmi cuprind fata. Limbile noastre
n'ti'<ează «^{na} P^c cea'at:t: ^' corpurile noastre se încing în
^'nK ce ne sărutăm la lumina lunii, printre rândurile (jr
lavandă.

_ Asher, murmură pe buzele mele, un geamăt de
apreciere între sărutări.

Mă las pe spate și-mi trag cămașa peste cap,
dorindu-mi să simt intimitatea care însoțește atingerea
mâinii lui pe piele. Am nevoie s-o simt.

Mă uit în jos la el, iubitul meu luminat de lună, și
știu că așa îmi place cel mai mult să-l văd: ochii grei de
dorință, zâmbetul moale și puțin strâmb.

- Ce faci? întreabă.

- Vreau doar să te privesc un pic.

Mă aplec și-i depun un sărut pe buze. Pe bărbie. Pe
gât.

- Am nevoie să te ating, Ledger, murmur pe pielea
lui.

Mâna mea coboară pe pieptul său.

- Să te gust.

Buzele coboară și ele, în timp ce mă trag înapoi,
până la penisul lui tare și apăsător sub cusătura blugilor.
Mușchii abdomenului său se încordează sub buzele mele
când îi desfac rapid fermoarul, i-l eliberez să i-l cuprind
cu mâna.

~ Să te devorez.

Șuieratul respirației lui umple aerul nopții când
s,rccor penisul între buze și îl las să alunece până ^{ln} 'Un'dul
gâtului. Coapsele i se încordează. Gemetele lui ^turale
sunt singurul lucru pe care îl aud, în timp ce se ^aP'eacă și

mă ia de bărbie.

Mă uit la el în noaptea Inm* ochii i se
întunecă. iar pleoapele ^{de} 'uru Apoi, an sâ-nii
dezlipi pri[^]r[^]^î,'* cerea pe care o merită, ii ^{trec}
|imr miscându-se pe toată ^{luilginiM} '»*«. fiecare
centimetru gros și tare de el. ^{k'}

E amețitor să-i faci o felație lui i acea
picătură de lichid care îmi atingi vocată de
mine. Să privesc un bărbat de oh cumpătat în acțiunile
sale, pierzându-se în c?' *** cărei le ofer. Gliile H

— Ash.

Numele meu este un geamăt încordat în
noapte b timp ce el se luptă să se controleze, iar
eu j1 proroc și renunțe.

Să-mi intre până în fundul gâtului. Folosindu-
s degetele să adaug plăcere prin partea de jos a penis
lui. Gemând, să adaug vibrație la avalanșa desenă
care-l copleșesc.

Se întărește și se umflă, mâna i se mută spre
pigmeu și strânge.

Sug mai tare și mă mișc mai ^{r, epe^e'J^I^_aSi!«}
corpul meu tânjește așteptându-și ran u pe
plăcerea. Ca să mă pot bucura de aces co *

Pentru că atunci când vine ^{vor^} atjn gerea pare că
nu mă mai satur. Nu mă sa ^{a_n dseP^} Nu mă satur
de sunetele pe care le sco tește de orgasm. Nu
mă satur de fe " mă simt, fizic și emoțional.

— Ash. .

Se zbate, nehotărât.

— Fir-ar!

Mâna nemișcată în părul niau.

— Dl.

Cealaltă mânâ mă trage de braț ca să urc înapoi pe* el.

- Acum!

imi scapă un țipăt când mă trage în sus spre el și «ocupă rapid de blugii mei intr-un dans ciudat, dispare și râsete, și nu renunță să mă sărute până îmi taie respirația.

E rândul meu să gem în extaz. Pentru felul în care mă deschide când alunec încet pe el. Senzația de plin pe care mi-o oferă. Durerea plăcută și arzătoare care mă tem, nu va fi niciodată satisfăcută.

. ^edgc7* . a^' e de bine, îi murmur pe buze pe când degetele lui se înfig în carnea soldurilor, iar eu încerc să-l cupnnd tot.

~ Doamne, o să mă omori, geme el.

încep să-mi legăn soldurile.

Măcar să mă asigur că moare fericit.

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI ȘAPTE

- Protestatarii s-au reîntors, spune Hillary când își strecoară capul în biroul meu.

— Serios?

De-abia îmi ridic privirea de pe laplop. Atât de mult nu-mi pasă de cine protestează în clipa asta.

- Ce spun pancartele de data asta?

— Stai să vedem.

Hillary se îndreaptă spre fereastra mea și trage cu ochiul jos.

- Una spune „Nu ne luați vederea la lac, este al nostru.” „Fără syndicate aici”, ceea ce este de tot râsul, având în vedere că noi nu avem syndicat. „Lăcomia marilor orașe este ruina orașelor mici.” Uau, exclamă ea. întorcându-se să mă privească cu sprâncenele ridicate. Asta e nouă.

— Captivantă, nu-i așa?

Mă las pe spate în scaun și încerc să uit de lakashi, care se agită cu tot felul de detalii care lui i se par dezastruoase.

— Își iau de pe vreun site toate sloganurile astea?

— Cine știe. FrazesMemorabile.com?

— Ce zici de du-te-nmă-ta.com?

_ Votéz pcnlñi du-te-nmAta.com.

Hillary chicotește și se uită din nou pe
fore_{aMrA}

_ Ar trebui, totuși, «A se hotărască, tși
schi_{ln}| mesajele în fiecare ti»

- Tocmai de-aia creți că primarul se află în
sP_{at}(!

- Chiar așa mult îi place de tine? spune ea,
i_{nQ} pârându-se de fereastră ca să se așeze pe
scaunul din fața biroului meu.

- întrebarea este *de* ce? Din punctul meu de
vedere, pentru că vizibilitatea este esențială când
candidezi pentru a fi reales.

— Din punctul meu de vedere, ar trebui să
piardă din principiu.

Râd. îmi place Hillary cu umorul ei sec.
Lucrează la S.I.N. de zece ani și a reprezentat o
achiziție nemai-pomenită.

- Dacă tot te-am prins, cum stăm cu
„implicarea în proiectele orașului?”

Dau ochii peste cap să subliniez cât de
încântat sunt de subiect.

— Am distribuit fluturași tuturor
întreprinderilor locale, am pus un anunț în ziarele
din Cedar Falls și Bear Valley și am informat
Camera de Comerț. Poate vom primi câteva
propuneri de la artiști și meșteșugari locali, să le
prezentăm lucrările în complex. Sau poate nu* E
la noroc. Problema este ce ne facem dacă primim
doar rahaturi drept propunere?

Hillary râde.

— Le refuzăm? Le expunem pe pereții din nu
în față, la vedere. Am plătit o avere desig^{ner} nostru

de interior. Ultimul lucru pe care îl doresc să ști
icăm totul doar ca să-i facem *pe plac* lui Grossn
— De acord cu tine.

Iau o g^{ur}^ apft» iar ea se ridică de pe scaun.

- Și mulțumesc.

Se oprește și se uită la mine.

- Știu că ai o grămadă de lucruri pe cap, că încerci din răputeri să termini totul la timp și în limita bugetului. iar eu nu ți-am ușurat deloc sarcina. Faci o treabă excelentă.

Hillary se uită la mine cu o expresie ciudată pe față.

- Ce? o întreb.

- Am lucrat pentru tatăl tău mai bine de opt ani, era un om bun, dar și foarte exigent. M-a plătit bine și a fost înțelegător atunci când am avut nevoie de timp pentru copiii mei sau orice altceva, dar nu mi-a spus nici măcar o dată ceva care să aducă măcar cu ce ai spus tu. Mulțumesc, Ledger.

Vocea ei este blândă, ochii sinceri.

— Chiar apreciez.

Cuvintele ei îmi răsună în minte și zâmbesc, privind-o cum traversează holul spre propriul birou.

Cam în momentul în care mă întorc la laptop să-i scriu lui Takashi câteva răspunsuri care nu-i vor plăcea, o pereche de piciorușe – cu trupul ascuns după o pancartă – intră la mine în birou.

— Cred că ai greșit direcția, îi spun.

— Dar sunt eu, Tootie.

Își scoate capul din spatele cartonului, zâmbindu-mi știrb.

— Te-ai gândit că mi-ar plăcea să vii aici cu pancarta aia?

— Este acoperirea mea, zice ea, sprijinind-o de Perete.

își încrucișează brațele pe piept

— Acoperirea ta?

- Da.

Se plimbă prin biroul meu, trecându-și nr tot ce îi iese în cale. Pereții, pervazul ferestrei ' T' biroului meu. Parcă ar evalua totul, ceea ce este

- Aveam nevoie de un mod de a mă strecura aici M-am gândit că ăsta e cel mai bun.

Hillary vine înapoi spre biroul meu cu o expresie perplexă, întrebându-se, probabil, cum a reușit Tootie să treacă de ea, dar ridic din mână să o opresc. Dau din cap spre ea, indicându-i că e în regulă.

— Mama ta știe că ești aici? întreb, în timp ce Tootie își termină evaluarea și se așază, fără să aștepte să fie invitată, pe locul lăsat liber de Hillary, cu câteva minute în urmă.

Se oprește un moment și fâțâie teatral din fond pe scaun, să simtă dacă este cu adevărat confortabil •

După cum mișcă din buze, cred că e pe P^{ac}“

— Da. I-am spus că o să vin să te ^{conV*}j_e pâinea cină, dar tu nu veni. *Niciodată*. Mama mea ^a _{nechi}; prăjită de parcă ar fi sport olimpic. Nu ^{te'a}\$ jușmafo' nului de a mânca ce gătește ea. Nici măcar pe mei.

— Mulțumesc pentru informație.

- Oricând. , ^ .și

își strânge mâinile în poală, încerc o corpul micuț pe spătarul scaunului.

— în plus, oamenii vorbesc.

— Despre?

— Tine.

— Vorbesc, așa-i?

ToOtie oftează din rărunchi.

Adică eu încerc să nu-i ascult, sau cel puțin
cil încerc să nu-i ascult, dar să știi că, de fapt, o
fac. ^{1U} – Normal că da. Să te întreb ce zic oamenii _{ai} de
gând să-mi spui când consideri tu că a sosit momentul
Chicotește încet, făcându-mă să clatin din cap.

- Spun că *ai* o femeie.

- Prima lecție de viață, Tootie. Dacă te întâlnești
vreodată cu un bărbat care spune că are o femeie, dă-i
papucii pe loc.

— De ce?

— Pentru că bărbații nu *au* femei în proprietatea
lor. Tu îți aparții, ești perfect capabilă să gândești cu
mintea ta. El se poate bucura de tine și de compania
ta. Își poate dori să petreacă timp cu tine și să râdă cu
tine, dar nu te are. Ai înțeles?

— Cred că analizezi mai mult decât este nevoie.
Să reformulez? O să reformulez.

Își drege glasul și se așază cu spatele un pic mai
țeapăn. _F

- Ei, oamenii din oraș, spun că te *bucuri de com-*
pania unei femei.

fsteaja.

— Nu e treaba lor de ce mă bucur eu, afirm
convins.

Centru un copil de opt ani.

mi C A' Optate. Nu este. Dar acesta este un oraș ^{c*}
eci, tehnic, toți cred că e treaba lor.

Se uită în jos, spre unghiile de pe care a început
cojească oja galbenă.

K. BROM BI
HG
Primar Gnwsman ,, * « naibii

— *Tootie!*

- Ce? întreabă ea inocent *• -dracu”?

— Nu. *Naiba funcționează. Naibi oct «
lisuse! Puștoaica asta.* ‘ °

-De ce spui că vrea să mă tragă pe sfoară?

EHie

vrea să se bucure.

*îmi face cu ochiul și zâmbește, dar obrajii i
se înroșesc.*

— *Și primarul era în spatele meu și vorbea
și vorbea, și vorbea, și vorbea despre cum
trebuie să continue să te țină sub presiune
pentru că așa o să dea bine pentru el.*

*Și iată răspunsul la întrebarea pe care
tocmai ne-o puneam eu și Hillary. îmi ridic
pririrea și o văd pe Hillary, de cealaltă parte a
holului, dând din cap. Se vede că aude bine și ea
conversația flamboiantă a lui*

— Nu se poate spune că face parte din
clubul de admiratori.

- Ai un club de admiratori? Și eu cum de nu
a»' Știut?

Se așază puțin mai dreaptă- ? un

- Trebuie să plătesc taxă de $\det \ll^{11} \wedge_{8?}$
pe Patreon pentru plătitori, unde $a\$^{11} c$
despre tine? Cum. E. Posibil. Să nu ș ' Q fepti^c

— E doar un mod de a spune,

K. BROM BI

HG

e vorba despre un club de admiratori ad

CI O CONDU IR

p, din mine.

M-ai &^{cut mft ent}uziasmez degeaba.

Mai aveai ceva de zis despre primar? o întreb.

Trebuie să-l ucizi cu bunătațe. Asta spune _{nU}ma sA fac când mă tachinează Alex.

M ochii peste cap dramatic.

- Un pumn în nas sună mai bine, dacă mă întrebi pe mine, dar se pare că să-l ucid cu bunătațea funcționează și mai bine.

- Sigur. Da. Bine.

în niciun caz nu-i voi spune că eu, unul, votez pentru a-l pocni pe Alex direct în nas. *Deși asta aș face.*

- Dar tu ce i-ai făcut domnului primar?

- Știu și eu ce știi și tu, spun, ridicând din umeri. Este doar un oportunist și...

- Și un ticălos? Țsta e cuvântul pe care îl căutai?

Este rândul lui Hillary să tușească pentru a-și masca un hohot de râs.

- Ceva de genul ăsta. Mă abțin cu greu să nu zâmbesc.

De ce încerci tu să mă ajuți, Tootie Tootie Bo Footie?

Rânjește cu gura până la urechi când aude apelati- pc care-l folosesc.

" Cineva trebuie să o facă, pentru că, în caz că nu ^{h'e 0 tume r ^}a dincolo de pereții ăștia, Ledger.

— Clar, da, aprob încercând să păstrez o expresie uasă, după care îmi pică fisa. Hei, ai vrea să mă ajuți ceva?

" Să fiu agent secret sau ceva de genul ăsta? așază mai dreaptă.

K.
BROMBERG

- Nici chiar așa, râd. într-un efu primar .cu bunătate", Hillary și cu de*1 uci<u spre Hillaui, lucrăm la modernizarea școala ta. ,o,1otecii de

- Da?

Face ochii mari.

- Da. Și, după părerea mea, tu ești pe_{rs}oană perfectă care să ne ajute să decidem de ce anume are n_w

- Adică o canapea de citit și un fotoliu senului și balansoare și un alt set din seria Harry Potter. pentni că este mereu împrumutată de cineva? Chestii de-astea?

— Exact. Chestii de-astea.

— Drumul spre inima unei femei trece prin cărțile ei. Asta e sigur.

Mă holbez la ea, clipind. Ce altceva aș putea face? Își încrucișează brațele peste piept și țuguie din buze, gânditoare.

— îmi dai un buget, sau am *carte blanche*.
De unde le scoate?!

— Ce-ar fi să faci o listă...

șocu®®¹

- Ar fi mult mai ușor dacă aș c i ea un Word și ți-aș pune link-urile ca să știi e articolele.

Mă uit la ea năuc.

" Poftim?

- Da. Așa fac și pentru de Cr&^{iun}; M
Cră<3^{un} Í
spune că este mult mai ușor pentni . t jUcării are link-urile, pentru că și așa are de atâția copii.

Aşa, îmi aduce exact ce vr

Isteaţă, mami.

— Bine. Dacă ești de acord să ^j * faci a[^]ta-

K.
BROMBERG

se pricep la tehnologie în zilele noastre. '

^'la îndoială abilitățile mele.

N» ^{n¹R1} 'în niciun caa. Nu mi-aș permite niciodată să mă îndoiesc de tine.

- Bine.

se ridică ta picioare și ne face un semn hotărât din

- Trebuie să mă întorc la mami. Probabil crede
^{m. aîn} rttăcit pe undeva și că sunt în pericol. Ascultă
prea multe podcasturi despre crime adevărate.

își dă ochii peste cap.

- Dar o să mă ocup imediat de asta, presupun că
ai nevoie să faci rapid progrese ca să scapi de domnul
primar.

- Cam așa ceva. Mulțumesc pentru ajutor.

- Știi, dacă treaba cu femeia de care te *bucuri*
acum nu funcționează, spune ea, oprindu-se să își ia
pancarta, privindu-mă apoi peste umăr, sunt dispusă
să ii iau locul peste vreo douăzeci de ani. Pa.

Acestea fiind zise, Tootie iese din biroul meu și o
ia pe hol.

Ochii mei se întâlnesc cu ai lui Hiliary de la
distanță.

— Vreau să fiu ea când mă fac mare, îmi spune.

CAPITOLUL 1. DOUĂZECI ȘI OPT

Zilele trec repede.

Nu-mi place să admit că aș face orice să le încetinesc, să trag de timp ca să-l pot avea mai mult pe Ledger, dar așa este. Acele ceasornicului nu se opresc. Orele se topesc. Zilele se transformă în nopți.

Și oricât de mult m-ar dura să recunosc, sunt conștientă că are o viață la care trebuie să se întoarcă, în New York. Rareori vorbește la telefon atunci când suntem împreună. De fapt, sunt destul de sigură că o face special, să se deconecteze. Dar ori de câte ori e nevoit să răspundă la un telefon pe care îl aștepta, mi se aduce aminte de statura și importanța lui într-o lume atât de străină mie. Vorbește în decizii și cifre pe un ton lipsit de menajamente, care trebuie să fie intimidant pentru oricine se află la celălalt capăt al firului, dar care pe mine mă excită.

Nimic nu e mai sexy ca un bărbat sigur de sine.

Însă în momentele în care se ocupă de vreo problemă sau când negociază cu Dumnezeu știe cine, îmi amintesc că are o viață reală, un apartament care este, °el mai probabil, luxos și o viață socială la care, pro a ,
^{Va} trebui să se întoarcă.

Iar gândul îmi face inima să mi se strângă.

k BROM HI
iu.

Așa că îmi găsesc liniștea în rutin creat-o.
Zile petrecute lucrând fiecan?^ Serile împreună,
când ne cunoaștem din * ''^{la} Nr? nu ne-am
despărțit niciodată. Nopti târri;^{de,i} du-ne unul de
trupul celuilalt, învățând?''^b "Cu fin plăcerile.
^{u''ne re} cipm_r

Însă între noi rămâne o barieră p_e i- trecem
amândoi în vârful picioarelor. Una în f facem
amândoi un pas înapoi și luăm o pauză*? sau
două.ca și cum ne-ar fi teamă să nean^-.'1'0' mult.
^{P P,em ^}

Mie mi se pare inutil.

Cu toate acestea, intru în joc.

Și încă mai încerc să mă conving că este
vorba doar de o simplă pasiune.

- Doamne, Ash, spune Nita, îndreptându-
sespre mine, cu mâinile ridicate și fata spre cer.

Privirea uimită pe care mi-o aruncă când a
terminat să se învârtă pe sub lumina blândă a
luminilor imi face pielea de găină.

- Este. U-lu-i-tor.

Continuă să se plimbe. Prin luminișul
George și băieții au terminat de înșirat lumini m
»04 din copac în copac, până la hambar. Sunt
date m aruncă o strălucire blândă în noaptea
cart• se a La ghivecele antice, uzate, pe care le-
am^a .un',^_{jt|ivn} la târgurile de vechituri din
comunitățile vecine. • rev&rsându-se din ele,
adăugând o notă de cu⁰ nului patinat lângă care
sunt sprijinite.

Intră în hambar. Din grinzile tavamdu rând
după rând, mănunchiuri de lavandă p^u^ în
mijlocul mai multor candelabre vechi, ^e simplă,

k BROM HI
iu.

care luminează interiorul din lemn.

Iși trece mâinile peste balustrada proaspăt vopsită iscărilor care duc spre podul hambarului. Peste grămezile de obiecte de decor pe care încă nu le-am scos din ambalaje.

- îți place? întreb, fără să mă preocupe dacă răspunsul este da sau nu, pentru că îmi place mie.

A trecut atât de mult timp de când nu am mai fost în stare să îmi asum ceva și să îl văd dus la bun sfârșit, încât am uitat cât de bine mă simt făcând asta. Cu fiecare idee, cu fiecare obiect care-și găsește locul, simt revenindu-mi în vene tremurul familiar care mă încerca pe vremea când desenam.

E nevoie de creativitate să faci asta. Ai libertatea de a inventa, de a inspira și de a da viață unei viziuni. Nu mi-am dat seama niciodată cât de mult îmi lipsea acest faliment, cât de multă fericire aducea inimii mele și cât de multă liniște dăruia sufletului meu, până nu am început acest proiect.

Cine ar fi zis că a mă întoarce la ceea ce știu cel mai bine să fac însemna și lavanda, dar și schițele mele?

— Sunt uluită. Literalmente uluită, spune ea, continuând să se miște, în timp ce observă totul. O să pricești rezervări pentru nunți și evenimente și... pentru o grămadă de lucruri.

— Asta era și intenția.

Lux. Decadentă. O destinație unde să uiți de tine. Cuvintele lui Ledger au fost forța motrice din spa ele acestui sentiment. Spusele lui Sarah de la magazinul de cosmetice, iieulețul care mi-a

declanșat ideile.

— Si apoi, după ce ne punem pe picioare, mă gândesc ai creăm încă o dependență acolo, spun, mdi- când în depărtare.

— Pentru ce?

- Ca să ne putem fabrica propriile
săpunuri uleiuri, pe care să le vindem în locuri
precum ma«^ lui Sarah. Să aducem oamenii aici
să vadă cum se f
să le prepare ei cu mâinile lor. ' ac \$

Ridic din umeri și zâmbesc timid.

- Iluzii, iluzii...

- *Aceasta* nu e o iluzie. Ești tu,
întorcându-te h ce știi să faci cel mai bine.
Singura constantă din viața ta. *Lavanda*.

Mă trage într-o scurtă îmbrățișare și
scoate u_n țipăt de bucurie, apoi se uită iar de jur
împrejur.

— Ai putea organiza nunți acolo, lângă
copac.

— La asta mă gândeam și eu. Ceremonia
să aibă loc acolo, iar recepția, în hambar.

- Ar fi atât de frumos cu lavanda în
fundal și briza suflând prin ea. Lui Buni și lui
Pop le-ar plăcea foarte mult toate astea, așa-i?

Zâmbesc dulce-amărui.

— I-am arătat deja lui Buni câteva
fotografii. A lăcrimat de fericire. Nu-i venea să
creadă că este ferma noastră. Am vorbit deja
cu asistenții despre cum putem să o aducem
aici când va fi gata, ca să poată vedea și ea-

- N-o să rămână vreun ochi uscat în
casă în ziua aia.

Dau din cap pentru că deja am planificat
totul m minte. Să o aducem aici pe Buni. Să-și
vadă din n iubita ei lavandă. Și să trecem pe la
Pop la întoarcere.

Pop. El știe deja cum arată, pentru că a
fost aB de mine la fiecare pas, ghidându-mă. |

u|

— Țin pumnii strânși să mi se aprobe
astfel încât să am capitalul necesar pentru a
restul lucrurilor de care am nevoie. Mese
Vreau să adaug o baie pentru oaspeți și o buc'

din spate a hambarului, sfi pot găzdui un furnizor 'u.ue pavăm drumul neasfaltat care duce aici, i'S>ă«^{unaccesn^{uiuşor}} _

îmi frec mâinile pe faţă, am vizualizat deja totul de o sută de ori.

- Dacă mă refuză, va fi totul în zadar.

Este temerea mea cea mai mare. Folosind ferma drept garanție pentru acest nou împrumut, voi risca nu numai sângele, sudoarea și lacrimile familiei mele, ci și casa mea.

Și apoi, ce se întâmplă dacă nu primesc împrumutul? Știu din experiență că este aproape mai rău să ai un | vis și să-ți fie smuls din mâini după ce i-ai simțit gustul, decât să visezi și să nu ai niciodată șansa de a-l trăi.

— Dacă nu ți se aprobă, o să te descurci cumva. Era timpul să-ți alegi și tu norocul de aici.

Se oprește și ridică sprâncenele.

— Pe de altă parte, l-ai regăsit pe Ledger, prin urmare ceva noroc se pare că ai încasat din toate astea.

~~ Pentm moment, cel puțin.

încerc să glumesc pe tema asta, dar Nita mă noaște destul de bine ca să știe ce fac când schimb I subiectul - caut să evit, ca de obicei.

~~ lucrat și la o propunere de oferte speciale
Etce?»^{1 cilen^} de la The Retreat. Recepții. Petreceri.
iar p^{t>la'} F^{rma ar} primi un comision pentru rezervare, pre
U aŞ c[^]*&^a vizitatori. După ce o voi termina, o voi | *uta
persoanei responsabile de acolo.

când Eedger? spune ea sarcastic,
arun-

^u mi o privire de parcă aş fi nebună.

** Nu. Nu *Ledger*. Nu vreau să aibă nimic de-a
cu asta.

- Știi că sună nebunește, nu? El deține afurisitul de complex, dar tu crezi că nu va afla?

- Nu-mi pasă dacă află după ce propunerea mea a fost acceptată, dar nu trebuie să afle înainte. În niciun caz. Vreau să obțin parteneriatul pe merit. Nu de pomană.

— Pomana și o mână de ajutor sunt două lucruri diferite, afirmă ea.

- Promite-mi că nu-i vei spune nimic dacă îl vezi.

— Bine. Cum vrei tu. Dar cum vei ascunde toate astea de el când vine aici?

— A văzut exteriorul hambarului, dar nu și interiorul. Îi voi spune că am adăugat luminile pentru că această parte a proprietății este mai întunecată și am vrut să o înveselesc.

Ridic din umeri.

— E bărbat. Nu observă detaliile decât atunci când i le bagi sub nas.

— Adevărat, râde ea. Dar unde este, că tot veni vorba despre el? De ce nu e aici să te reguleze între rândurile de lavandă?

— Asta a fost acum trei nopți, spun cu nonșalanță, făcând-o să zâmbească și mai abitir.

— Tu vorbești serios, nu-i așa?

Dau din cap că da, făcând-o să ofteze.

— Invidioasă cu 1 mare. Deci, ce se întâmplă între voi doi, mai exact?

- La ce te referi?

— Vreau să spun că te cunosc de mult timp. Ash, că de data asta e diferit.

— Diferit în ce sens? întreb, dar îi Știu d^ei^a răspunsul.

(.i OCONUITH.

t e* <•« nu Pot puno d88etu' P®ranft '* nici ea n''
 ""l'impul |M' care 11 Petreci d fãrft sã te s'mt> |ți dorești mai
 mult decât sex, deși ai parte de ''""i d naibii de bun.
 Faptul că îți asumi riscuri cu asta Un"rata spre hambar
 și spre luminile din jurul nostru ' "ĂnJ erai dispusă să te
 mulțumești doar cu ce aveai jeja Nu este ceva ce pot
 identifica cu exactitate, dar este acolo și inii place.

Zâmbesc abia schițat și clatin din cap.

- Urăsc când femeile afirmă că încrederea în ele
 le-a fost dată de un bărbat și toate prostiile astea, așa
 că nu am de gând să o spun, dar nu știu, Nita. S-a
 schimbat ceia în mine cu Ledger aici. Nu știu dacă e
 vorba despre siguranță de sine sau despre faptul că
 nu dau doi bani pe nimeni din oraș sau pe ce se spune
 despre mine... Parcă sunt mai mult cea de dinainte să
 mă cheme înapoi acasă, încuviințează.

- Agață-te bine de sentimentul ăsta, da?

Să sperăm că voi putea.

— E atât de ciudat să mă gândesc că eu și el am
 trăit două vieți complet diferite în ultimii
 cincisprezece că ne-am reîntâlnit și...

~~ Și este magic.

j ~ N-aș merge chiar atât de departe. Suntem TOar-
 noi.

Prie?11 CUIB am fi *ucru^e de unde le-am •Unt >ncă ap U?
 ur*nta a comunica. Râsul. Toate <4 este de |CI* oar— mui
 mult decât înainte. Poate niai av 3 SeX' ^ar nu cre d fle a \$a-
 E8*6 ca cum ^tt>r venți eif« ace'ea^ restricții, ca pe vremuri.
 Gata cu a ntălui și a bunicilor. Nu ne mai pasă de ce
 K |IH< iM HI IU •

crede lumea. Nu ne mai pnmă de nimic
 alice de noi. 'Va *n •Ur

- Să știi că »unt fericită pentru tine. CM
 Dacă merită cineva să fie tratată ca o regină 'Unt

tu.

' <eea«*i

- Asta înseamnă că vei fi aici să mă ajuți «s
cioburile pe făraș când va pleca? întreb pe ^{Mf*n'}
dar vorbesc serios.

- Știi că voi fi.

Se-ntinde să mă strângă pe mână.

— Dar ceva din mine îmi spune că, în loc să
te frângă, te va face din nou întreagă.

Privesc luminile care se balansează pe cablul
lor negru și gros, și respir adânc. Ledger a avut
întotdeauna un efect atât de profund asupra
modului în care mă văd pe mine. Demnă de a fi
dorită. De a fi iubită. De a fi părăsită... chiar dacă,
în definitiv, în ceea ce-l privește, nu a fost
niciodată așa.

Dar acolo e și problema în povestea lui Nita.

Eu știu cât de rău doare să-l pierzi pe
Ledger.

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI NOUĂ

Asher

Ledger: Ești liberă sâmbătă viitoare?

Eu: Nu. Trebuie să stau la o întâlnire să mă uit cum se usucă vopseaua.

Ledger. Foarte simpatică.

Eu: Orice pentru tine, dragul meu.

Ledger: Anulează întâlnirea cu vopseaua. Avem planuri.

Eu: Ești sigur? Și eu care de*abia așteptam.

Ledger: Isteafo.

Eu: Cu ce să mă îmbrac?

Ledger. O să vorbim despre asta.

Eu: Bine. Stau dezbrăcată, până primesc indicații ulterioare.

bedger: Nu mă plâng.

Eu: Băiat deștept.

CAPITOLUL TREIZECI

Nu pot să dorm.

Mintea mea rulează, entuziasmul pe care mi-l provoacă noul meu plan îmi da insomnii. Genul de neliniște pe care numai o partidă de sex cu Ledger o rezolvă, obo- sindu-mă fizic.

Mă gândesc să-i trimit un mesaj. S-ar putea să fie încă la serviciu, știu că a avut o teleconferință cu cineva din străinătate, pentru care a trebuit să rămână treaz, dar decid să n-o fac.

M-ar putea întreba de ce nu pot să dorm. Și nu vreau să fiu nevoită să-l mint.

Așa că mă plimb prin casă și admir, egoistă, schimbările de decor făcute pentru a deveni mai a mea.

Am scotocit prin târgurile de vechituri, prin case puse la vânzare și pe piața online după gunoaiele altora, pe care să le transform în comorile mele. Durează ceva timp, dar este în regulă. Cred că ar fi mai greu să schimb prea multe odată. Ar fi ca și cum aș încerca să șterg complet urmele lui Buni și ale lui Pop.

Prefer să fac o schimbare, să mă obișnuiesc cu ea, ^abia apoi să trec la următoarea. încetul cu încetul voi face locul acesta al meu, păstrând, în același timp, elemente din ceea ce a fost odată al lor.

к ИИиіMKU«'

Biroul. îmi dau seama că am lăsat |_n

M1W>.prins».<l»r. ■"« <•« '» <> «Ung, ,|a» *(
()esl i»Tle<leMrtii.tel"IPop. «0»

Privesc lung.

Ocupă-te de ele și gata. Șterge cu buretele
Sm bandajul. Nu o să-l readucă miraculos la viață
dacă le ții acolo. **

Zâmbesc, știind că am dreptate. Inspir să-mj
(curai, iau loc și mă pregătesc să le înfrunt.

Îmi ia o oră să împart stivele mari în
categorii

Am căpătat precizia unui om de știință:
chitanțele pentru impozite se pun într-un singur
loc, facturile» arhivează în ordine alfabetică,
informațiile despre salarizare pentru fiecare
angajat sunt păstrate în dosare pe raft. Am un
dosar pentru „diverse” pe care mi-e teamă să le
arunc în caz că sunt importante, dar nu sunt încă
sigură de relevanța lor.

Și mai am un teanc, prostii de-ale lui Pop, de
care nu sunt pregătită să mă despart. Un post-it
pe care bunica îi scrisese „te iubesc”. Un bilet de
la ultimul filo pe care l-am văzut împreună. Nu
mi-am dat seama» Pop era un tip atât de
sentimental înainte să încep a«*1 proiect.

Mă face să-l iubesc și mai mult... *dacă
este*

Cânt tare melodia care se revarsă din
diâ^{170*1} ^ ac un mic dans în timp ce-l
adaug în dosarul in^{eU n} > -Motive pentru
care îl iubesc pe Pop”. De la P*® ® două
din gre! ?ea,ă una dinlre hârtiile ek? Dinăi /• °S|are!
întind să ajung mat bine în ^{u e}getele pe
nevăzute, căutând-o.

mai ripiH?' am dar mai e ceva

CU OCONDH IE
hârtie raUcS*’ o Chi,a'''8- Crezând cS "când" *1
rat-c hâ. o iau să o pun la locul ei. l lar an

„.rt dosarele de culoare verde, văd că e cu un nlic
iiSu.eu.nargmile tocite.

Inima mi se oprește.

*C'ând Pop a intrat în casă dună_{ce n} „ eu
omul acela oribil, avea ceva în mâna*

acel- - eajeniu-

Sunt sigură că e *acel* plic, deși nu am nicio dovadă
jn afară de culoarea acestuia. Trebuie să fie. Preț de o
clipă* mă gândesc să nu mai scotocesc prin trecut, să
nu-l deschid. Știu deja că Maxton Sharpe era un ticălos
fără scrupule. Voi găsi oare în acest plic ceva care să-l
pună pe Pop într-o lumină diferită? în adâncul inimii
mele știu deja că nimic nu-mi va schimba părerea
despre el... și totuși, încă ezit.

Dar curiozitatea învinge; mă îndrept spre birou,
mă așez pe scaun și îmi strecor degetul sub sigiliu.
Inspir adânc și scot obiectul singuratic aflat în interior.

Un cec neîncasat.

Pe numele lui Pop.

Semnat de Maxton Sharpe.

Cu data acelei nopți fatidice.

Patruzeci de mii de dolari.

Mă uit la dreptunghiul albastru decolorat și nu
exact cum să mă simt. Surprinsă? Indiferentă?
Dezgustată?

dera rusinr'^l*ⁱ saⁱvarea fiului său de la ceea ce el consi-
el^că valorez'/ⁱniPreun[^] cu ni*ne? Atâta considera^{le,n}ata
de^{'111*}^ⁱm* înce^t°Şează ochii, simțind cum bles- în^acea n
nesi8u[.], an[^] sădită de Maxton în mintea mea, P^otivele/^aP^{te}
arat[^] caPu^l urât. Dar pentru *toate* une. Pentru motivele
lui *Pop*.

^u f-G *încasat*.

întotdeauna am avut probleme finan
bani ar fi ajutat foarte mult o familie ca ^{nc'are} Ac^
adesea se descurca greu. ^{n o astră}ă,

Dar nu, l-a păstrat ani întregi, mult tim
a expirat. după

Mă gândesc la experiența universitară pe
ratat-o. Visurile care mi-au alunecat printre
deget**

Ar fi putut să-i depună într-un cont de econ
Ar fi putut folosi aceste fonduri pentru a mă ajuta
T" plătesc facultatea. '®ⁱ

*dacă ar fi facut-o, Ash? Cum te-ai simți
știind că ai mers la facultate cu prețul plătit
pentru distrage, rea stimei de sine?*

Expir zgomotos și mă las pe spate în
scaunul de la birou, încercând să procesez emoțiile
contradictorii care m-au cuprins. Regret și
ușurare. Timpul trece. Clipele se duc, se face
dimineață, iar eu rămân acolo, jucându-mă cu
marginile cecului. Studiind scrisul mâzgălit. Privind
lung numele din secțiunea de descriere - *Asher*.
Am fi avut o viață mai ușoară dacă Pop ar fi
încasat cecul? Dacă ar fi folosit banii pentru mine?
Dacă i-ar fi folosit pentru servicii medicale mai bune
pentru Buni? Da i-ar fi folosit după incendiu, să scape
de datorii?

Bineînțeles că ar fi fost.

Dar mă uit în jur la tot ce am - mă &^{ant^}
momentele în care ne-am luptat și care ne-au
apr^ Amintirile pe care ni le-am creat pentru că ^a
fim mai inventivi. Ferma și tot ceea ce aspir s și
știu cu certitudine că n-aș schimba nimic.

Am ratat un vis?

Da_

. spus^{ltti}

Dar visurile se schimbă. Nu asta ^{all\} e că ^{81,1}
Ledger în prima seară, la Hank's? Culmea e ²⁹
1

pentru a schimba
subiectul 5^ nu am mai discuți
ei. Drept

^«Înăacum iată-mă aici, convinsă că așa este.

Visurile chiar se schimbă.

Si sunt al naibii de sigură că îl voi
îndeplini pe-ăsta, v?ar fi. Măcar atât pot să
fac pentru a onora aminti-rea lui Pop> omul
care a fost. Pentru că a dat dovadă de
integritate. Pentru că m-a ridicat atunci când
altcineva m-a trântit la pământ.

Pentru că m-a iubit atât de mult.

După ce mă mai gândesc puțin, pun
cecul înapoi în plic și apoi în dosarul meu cu
„Motive pentru care îl iubesc pe Pop”. Unde
îi este locul.

Și în timp ce mă târăsc la etaj, în sfârșit obosită
și pregătită să dorm, mai am o întrebare care mă
frământă.

Să-i spun sau nu lui Ledger despre cec?

Și așa îi este greu, pentru că l-a iubit, l-a
idolatrizat pe un om care l-a rănit.

Vreau să mai adaug și cecul la această durere
sau mai bine țin totul pentru mine?

Ambele opțiuni sunt greșite.

Acum trebuie să mă decid care dintre cele
două este răul cel mai mic.

— Napa e un loc de rahat, murmură Ford. Crezi că în Cedar Falls e birocrație? E nimic față de Napa.

— Minunat. Atunci poate că ar trebui să renunțăm la proiectul ăla și să ne concentrăm doar pe cele pe care le avem, pentru o vreme, spun eu.

Participăm toți trei la una dintre teleconferințele noastre săptămânale, în timpul cărora ne asigurăm că mâna dreaptă știe ce face mâna stângă.

— Tocmai l-am auzit pe Ledger spunând că ia o pauză de la misiunea sa de a domina lumea? se amuză Callahan. Este prea proaspăt aerul acolo? Îți face rău la cap? Să renunțăm la proiect?

- Nu cred să mai fi auzit vreodată cuvintele astea din gura lui, spune Ford.

- Probabil e de la sex, spune Callahan. Ii putrezește creierul. .«.

- Ori asta, ori nu primește nimic, și onamsmul i provoacă lipsă de discernământ. „-i„ir*»

• »9 întreb aruncând o privire
- Voi doi, ați terminat? întreb _{tn}

⁸Pre ușa biroului meu, așteptând I neglijați

CM. Am rahaturi de făcut. TM văarde. îndatoririle cât timp lipsesc, dacă

K. BROMBF.RO

- O, te umili în piept ca un curcan? & că tu ești șeful? chicotește Callahan, de ^{parcă} "e a«^i tot doisprezece ani. O sută de dolari că tocmai³¹"avea Asher pe ușă. ^{a*n'}ra_t

- O mie, spune Ford și, bineînțeles, când • spre ușă, o văd pe Asher în prag. ^a

Mintea mi se golește de orice gând. în loc de blugii și maioul ei obișnuit, e îmbrăcată cu o rochie de vară galben pal. îi înfășoară pieptul, curgând până deasupra genunchilor, punându-i în evidență picioarele bine conturate. Sandalele albe cu barete o fac să arate și mai apetisantă.

- Pământul către Ledger, spune Ford.

- E prea ocupat să-și imagineze cum o să i-o tragă pe birou după ce pleacă toată lumea, râde Callahan.

— Du-te dracului. Trebuie să închid, închei convorbirea cu protestele lor dramati pupături pe fundal.

Ce nemernici.

Ticăloși, însă ideea nu e rea *deloc*.

Mă uit la birou, apoi la Asher și zâmbesc. .

Clar, ideea nu e rea deloc, dar va tre

a5,ep,e.

.. .

Cine ar fi crezut că, atunci când an) ;^{nJ}re^{re} de

^{vrea} vadă lucrările în curs de desfaș¹ ^nplex, voi fi ocupat pe tot parcursul turul« ' sTimZI'> ^{agăna} din Sau decolteul ei l l^a S' « ** ^{Care le} exprimă? Cine ar fi, ^{cr} ^{ebâl}i liste dec ^e Senzua^l? Sugestii inteligente» j,ăr> despre ^{cum} vor funcționa lucrurile și P pe gândun, la care nu știu încă să răsp[^]d- că e nrea 'jf''' ^{Va fi} gata într-^o,ună? că prea puțm tunc și ^{atât de mu}te de făcut

Mh,,r *• "d" În mine, |_{lir} (WH din
 leitej_{,nA ,M'C kA n,rt 'lu,ln |'''}
 (lAln lntt-0^{lwnft>}

(V C? mă InlrcnhA eftnd o prlvw nernl^wt.

Nimic. Ml nm pierdut șirul gândurilor, «pun -
 licuiur gândul acela. Ultima lună cal» întotdeauna
 haotică. Lucrurile importante suni, d<< obicei,
 gata până (tund, dar rftmAn multe lucruri mărunte
 care trebuie jeuolviUc toate deodată.

tși trece o mână peste hiatul de cuarț de la spa
 cind trecem pe-acolo.

. - Ai depășit vreodată data de finalizare?

- Uneori. Nu adesea. Nu îmi plac inaugurările
 dică nu este totul perfect.

Ridic din umeri, bucurându-mă să o văd aici,
 într-un ambient atât de luxos. 1 se potrivește.

— Câteodată însă, trebuie să o facem. Oaspeții
 nu ar vedea asta, dar eu, da.

- Ce perfecționist.

— Fără greșeală.

Exact ca tata.

Cu o lună în urmă, acest lucru m-ar fi umplut
 de mândrie. Acum? încă mă lupt cu ceea ce mă face
 să simt.

Dar am parte de cel mai încântător motiv să
 nu mă gândesc la asta. *Asher*.

Ne plimbăm prin complex. îi arăt magazinele
 de cadouri cu rafturile goale, deoarece marfa este
 pe drum. H^cem prin fiecare aripă, debitez tot felul
 de informații ^are nu sunt sigur că îi pasă, dar mă
 lasă să vorbesc, ■W să se arate plictisită. Oftează
 când vede cele patru Placine. Se afundă pe o
 canapea în fața unui șemineu ** va fi în curând
 funcțional, amplasat într-o cameră m formă de
 cupolă, construită numai din sticlă.

- Va fi incredibil să poți sta aici, $lf_{n,x}$ va ninge afară. Să stai la căldură și să te simți ^{foc'} ai fi afară. ^{' Cfl'}X

- Asta sperăm, murmur, fără să o scap di în timp ce ea se uită peste tot, numai la mine, nu
Gata intr-o lună.

Și după ce va trece luna, ce urmează. Sharpe?e se va întâmpla cu... orice-ar fi chestia asta dintre voi» Cum să te agăți de cineva care nu este al tău, care are« viață proprie aici?

Nu face parte din planul pentm zece ani.

N-a făcut niciodată parte din plan. Cu toate astea.. Nu știu. Pur și simplu, nu știu.

Și dacă nu vreau să mut încă acest stâlp de Io poartă?

Mă simt confuz. Ce îmi doresc. Ce credeam că-mi doresc. Și apoi ea - neașteptatul.

Clatin din cap, studiind-o. Stă ghemuită în fotolii cu gâtul sprijinit pe spătar, cu ochii închiși.

Asher.

Mă face să simt chestii.

Să-mi doresc chestii.

Trebuia să fie doar un mod plăcut de a n timpul cât sunt blocat aici. O relație strict

Pe cine naiba am vrut să păcălesc_t ți

Și cum e posibil ca o legătură care a» peste șaptesprezece ani în urmă să fie ^e Și acum? ^{t de}
₉ d_t

îmi trec o mână prin păr, pe P[^]fu-fiste*[^] nevoii de a mă duce la ea să o sărut ca să-m p dunle, dar îmi revin în fire, din fericire, P^{en} iudu^{'*}- Mteva secunde mai târziu, se aud pași ^aP^{ro}P

Scuzați-ină. domnule Sharpe?

Mă întorc și îl văd pe Nate, mâna dreaptă a lui rtfllan – stând la intrarea în ceea ce noi, cei de la S.I.N., îiJJJ numit încăperea Globului de iarnă.

- Nate, îmi poți spune pe nume.
- Bine, domnule Sharpe, zice el și zâmbește.
- Cu ce te pot ajuta?

- Știu ca acesta este domeniul lui Hillary, dar voiam să vă informez în legătură cu punctele de pe lista de la ședința de azi-dimineață.

Ridică o agendă cu o listă pe ea.

— Sigur, mulțumesc.

- Plantele au fost livrate, iar arhitectul nostru peisagist va fi aici mâine pentru a începe procesul cu echipa sa. Toate instalațiile și mobilierul pentru spa vor fi aduse vineri. Am o echipă pregătită să înceapă instalarea sâmbătă. Electricienii locali pe care i-am angajat din oraș aproape că au terminat cu sistemul electric.

Se uită în sus pentru a mă privi în ochi.

— Singurele lucruri pe care le mai avem de făcut “ sau, cel puțin, pe lista de azi – este să chemăm șeful pompierilor aici să testeze alarmele de incendiu și să semneze. Ah, și am programat zugravul să revină pentru dușuri peste două săptămâni.

Verific lista mea mentală să văd dacă nu cumva lipsește ceva. Nu lipsește nimic.

— Mulțumesc, Nate. Este perfect.

Zâmbetul său este plin de mândrie, așa cum și P'muie să fie. Este primul său proiect cu noi și, chiar «acă e clar că îl sperii de moarte, face o treabă excelentă.

- Super. Mulțumesc. Este în regulă dacă lucrez la *stu]l mâine, sau...

- Sigur. Cu o singură condiție...
- *Promite-mi că o să fii acolo. La salcie.*
- Ochii ei cenușii îi cercetează pe ai mei.*
- *Cu o singură condiție.*

— *Care?*

Își înclină capul într-o parte, cu buza de jos între dinți, în așteptarea unui răspuns.

Deschid brațele pe lângă corp.

- *Că mă vei iubi pentru totdeauna, strig, sperând că această senzație incredibilă pe care mi-o dăruiește ea va dura o veșnicie.*

Amintirea îmi revine în minte în clipa în care pronunț acele cuvinte. O scenă pe care am revăzut-o cu ochii minții de multe ori în adolescență, dar fără să-mi amintesc cu exactitate cuvintele până acum. *Cu o singură condiție...*

Mă uit la Asher, dar ea stă cu spatele la mine.

, — Domnule Sharpe? Întreabă Nate, aducându-iri

înapoi în prezent. Spuneți? Condiția?

Zâmbesc.

— Să te duci acum acasă și să ai o seară bună, a⁵® voiam să spun.

— Aceasta era condiția? Întreabă cu o exp^{f*51*} nedumerită.

'""topul. ^{el 11} 'umineaa *c'i,,pul mu|,.pm,,m« »«i*

toe.

, lln ta «ceasta, când mă uit la Asher, ochii ni
se .. IW buzele ei apare un zâmbet melancolic.

ea tși amintește.

Nu găsesc nimic de spus în acest moment.

Chiar dacă ⁰⁶ să sPun'nu crec*ar aJuta_

Si, la fel de repede cum a venit, momentul
dispare 4nd autl ,nai multe voc* Pe Dar Pr>virile noastre
întârzie încă o secundă înainte să se desprindă. Un
alt moment în care am retrăit ce-a fost cândva, în
vreme ce încercăm să pricepem ce înseamnă, mai
precis, relația dintre noi.

— Vrei să vezi mai multe, sau te-am plictisit
deja și vrei să ne oprim aici? întreb, în încercarea
de a reveni la clipele care au precedat acele
cuvinte.

Zâmbetul ei este sincer când îmi întinde mâna.

— Arată-mi totul.

Și o fac. îmi petrec următoarele treizeci de
minute încercând să o impresionez. Este ridicol să-
mi doresc asta și, totuși, este adevărat.

Vreau să fie impresionată de ceea ce vede.
Dar, mai ales, de mine.

Nu mi-a păsat niciodată ce cred oamenii. Sunt
un Sharpe. Ceea ce este suficient de impresionant
pentru majoritatea oamenilor.

Dar ei nu-i pasă de asta.

Niciodată nu i-a păsat.

Așa că sper să o impresionez fiind eu însumi și
nimic mai mult.

lisuse! Vorbesc ca un fraier. Un afurisit de
fraier, când, de fapt, noi nu am dat niciodată, cu
adevărat, un nume relației dintre între noi, așa că

mai are vreo im- Portantă?

_ A fost impresionant. *Tu*, I^dger Sharn. *impresionant*, spune Asher, aruncând o privire^-S" în exteriorul biroului meu, înainte de a mă ap_{Uca} 7 cămașă și de a mă trage spre ea. *

Buzele ei le întâlnesc pe ale mele în cel mai tandru dintre săruturi. Are gust de mentă și miroase a soare.

Femeia asta.

Hristoase.

Rochia ei galbenă, de vară.

Buzele sexy.

Corpul ei frecându-se de al meu.

Laudele ei.

Mă uit la ceas, apoi mă întorc și iau telefonul de pe birou, în timp ce mâinile lui Asher sunt încă pe șoldurile mele.

- Da, domnule Sharpe?

- Hei, Bemie. Sunt protestatari la porțile din față:' întreb, bazându-mă pe faptul că îmi va da toau detaliile, ca de obicei.

~ Acum? Niciunul, domnule. Conform registn*' ®«u, dumneavoastră și o...

domnișoară Wells sun ^mrămași în incintă.

Cred că ^inunat-. Mulțumesc. Nu mi-am dat sea în

p,‘

^Unc‘ lre}buie să fie vorba de ceva serios- ~ hste, da.

-Mi ' ^ASher_E ** devinăfoarte

- Aștept-niâ anunî* dacă mai vine cineva?
, Nu în acXm anUme? . mda* 300 oni ent, dar nu se știe nie

IV acord. Nicio problemă, domnule.

și dacă Hernie are vreo bănuială că-l întreb dacă singur ca să mi-o trag cu Asher pe birou, nu zice * „u p.ir este un bărbat inteligent. Nu l-aș subestima.

Închid telefonul și, când mă întorc spre Asher, ^{arr} o sprânceană ridicată și un zâmbet neastâmpărat pe bun'.

- *Poți să mă anunți dacă mai vine cineva?* întreabă șiret, trecându-mi o unghie pe mijlocul pieptului. »ce, domnule Sharpe? Aveți planuri?

Buzele mele sunt pe ale ei cât ai clipi, mâinile îmi alunecă pe pielea goală a coapselor ei, pentru a-i apuca fundul de sub rochie.

— Am o mulțime de planuri.

— Nu, zău? întreabă, între sărutări.

— Să te regulez pe birou.

O mușc de buză.

— Să mă regulezi pe scaun.

îmi adâncesc limba între buzele ei.

— O mulțime de planuri afurisite.

— Da, *domnule Sharpe*.

CAPITOLUL TREIZECI ȘI DOI

Asher

Cu o singură condiție.

Când a rostit aceste cuvinte astăzi, a fost ca și cum m-aș fi întors la acea noapte cu lună, când lumea părea dreaptă și viața părea onestă.

Și-a amintit-o și el.

Ce-a spus.

Momentul pe care l-am împărtășit.

Dar i-am mai văzut ceva în ochi. Incertitudine? Nedumerire? Nu sunt sigură.

Cel mai matur lucru din partea noastră ar fi să discutăm despre asta. Să aducem totul la lumină, ca să putem continua amândoi cu ideile clare în minte.

Însă nu vreau să fiu matură. Nu vreau să stric timpul pe care îl mai am cu el, pentru că sunt mai mult decât conștientă că este unul limitat.

Încă o lună.

Încă patru săptămâni.

Și după aceea?

Dispărem unul din viața celuilalt ca atunci? Responsabilitățile lui profesionale se vor încheia, așa cum se terminau pe vremuri vacanțele de vară. Diferența, de data aceasta, este că nu mă mai mulțumesc cu un telefon

și mesaje nou« luni j*_{an 8(} . dup« prezența lui.

<'p',,«lle lffi(
M

Merit mai mult de-atât.

Merit mai bine do-atât.

Toat« chestia asta s-a cornii rf lucrurile
intre mine și l«l_{g(,r} . natural. Am devenit regina
minciuna, ***>

O mint pe Buni, când îmi cen. ^'""*»►**
despre bărbatul cu care mă văd. Pe |"li" ""*>*.
nu-î spun despre cec. ^ger, pej)^

Iar justificarea între mine și mine lucrul care
mă apasă - că Ledger va d ^'001»* devreme sau
mai târziu. Upârea_ ou,

— Te holbezi la mine de un minut încoace.
motiv deosebit? mă tachinează Ledger, mijind
ochu b mine de deasupra unui recipient cu pui
KungPao.

Revino-ți în fire, Ash.

— *Nu mă holbam.*

Nu te mai gândi atâta!

— *Erai departe. Ar trebui să mă îngrijorez?, ta
mâncare pe față? Mi-a rămas ceva între dinți?*

*Bucură-te de compania lui. Restul îl rezolvi
(iccaci*

- Nu, scuze, zâmbesc,
din recipientul meu. Mă pierdusem m ga

- Gânduri cum că *Ledger s-a taliei de când
este aici și nu a făcut ex*

se cuvine, probabil. . ^ului

— Eu cred că m-ai supus nu puPⁿ mersi
frumos.

Rânjetul lui este fulgerător, cân * «i¿ru^ '
jos, se târăște în patru labe spre niio^e

^{ulfc} Ochi^{86,1} • întunecă de dorință când îi întâlnesc
 pt b^{"* ' "}
 Jt>>'^{'''cb} inaj ,nult decât bucuros să te mai supun
 'Xrtuhdiv/.ic, acușica.
 #''n^{p_{llfl}} ră-re^{^com_i,anialul_}
 Acușica? Cred că ai cam luat-o razna, Ledger
 ^ ^li iau mâna în a mea și o așez pe V-ul dintre coap-
 sele mele.

Geamătul lui are efectul unui afrodisiac asupra tnea.

-Eu? Razna? pufnește. Acum cateva ore nu ȳceai așa.

Revăd imaginile eu ochii minții.

Fundul meu gol pe biroul lui imaculat. Picioarele larg desfăcute. Degetele mele trăgându-l de păr. Ochii lui de chihlimbar privind în sus dintre coapsele mele, în timp ce mă lingea, înainte de a intra în mine.

Intensitatea depravată.

Plăcerea năucitoare.

Extazul orgasmului care m-a cuprins, amplificat de fiorul și de teama de a fi surprinși dacă intra cineva în complex și ne prindea.

Și, desigur, sexul în sine. Cum m-a aplecat Ledger peste birou, ridicându-mi rochia de vară deasupra șoldurilor. Cum și-a împins penisul magnific în mine, chiar dacă păsărică mea încă mai zvâcnea de la climaxul pe care mi-l oferise cu doar câteva clipe înainte. Cum mă Vnea, cu o mână de umăr și cu cealaltă de șold, în timp ce mă provoca, se juca și intra adânc în mine iar și iar, Până am sfârșit amândoi epuizați, fără suflare și

satisfă- ${}^{\text{Cu}}V$ pentru moment.

K BRIIMIIFRC

Mi se înfiorează tot trupul amintindu-mi. *p_{enl}* promisiunea de mai muh el. Pentru că satisfacția e.st^ întotdeauna de moment atunci când sunt cu Ledger * *

Simt tot timpul că vreau mai mult. O nevoie de mai mult. O dorință de a mai gusta încă un pic, de încă atingere sau de încă un sărut de la el.

Este cea mai frumoasă dependență, și în cel mai rău mod *posibil*. *Una* pe care îți dorești s-o simți, dar pe care te temi să o pierzi.

- Acum câteva ore? S-a întâmplat ceva? întreb prefăcut timidă, bătând din gene și zâmbind provocator la el. .Ah, da. Uitasem complet.

- *Uitaseși? spune* el, prefăcându-se șocat, și mă apucă de *picioar cu mâna liberă pentni* a mă trage pe *podea, alături de el*.

îmi înăbușe râsetele cu gura lui.

- *în cazul ăsta, trebuie să te ajut să-ți amintești.*

Tresar când mă mușcă ușor de umăr.

— Dar, *mâncarea...*

Se freacă de mine îmbrăcat, făcându-mă să simt că e tare.

— *Dă-o-ncolo de mâncare. Este mai bună încălzită.*

- *Sigur, e mai bună încălzită.*

Revăd prezentarea pe care am creat-o. Noile fotografii pe care le-am făcut la Fermă sunt pur și simplu uimitoare. M-am uitat la ele de nenumărate ori și încă nu-mi vine să cred că este același loc prin care am umblat, centimetru cu centimetru, în copilărie.

Trebuie să fie vorba despre magia fotografiei, pentru că fiecare imagine pare tandră și romantică, este un loc unde și eu mi-aș dori să organizez un eveniment. Adevărat, imaginile omit articolele pe care le-aș putea achiziționa cu ajutorul împrumutului, dar, chiar și așa, pun în valoare un decor căruia nu-i lipsește nimic, a cărui frumusețe este potrivită pentru evenimente.

Arunc o privire în jurul sălii de așteptare. Ciudat, am fost pe aici zilele trecute și nu am observat scaunele. Dar sunt bucuroasă că ceva îmi distrage atenția, pentru că mișc genunchiul nervos și am palmele atât de inspirate, încât trebuie să le frec pe singura pereche de pantaloni pe care cred că o am. Este vorba despre o chestiune importantă pentru toată lumea, dar și mai ^Portantă pentru mine. Vreau să intru și să plec de aici, de la complex, înainte ca Ledger să se întoarcă de la Prânzul de afaceri.

*■ Domnișoară Wells?

Ridic privirea și îi zâmbesc doamnei care stă pe hol. Curioasă, mă privește întrebător, spunându-mi. parcă, *de ce te întâlnești cu Hillary când erai aici zi/P/P trecute cu Ledger?* Dar eu mă limitez să-i zâmbesc la rîndul meu.

- Hillary vă așteaptă.
- Mulțumesc. în regulă.

Mă ridic pe picioarele tremurânde, cu laptopul și cu o copie tipărită a prezentării în mâini, și o urmez.

Hillary îmi aruncă o privire la fel de curioasă atunci când intru în biroul ei, dar nu scoate niciun cuvânt până nu iau loc.

— Presupun că există un motiv întemeiat pentru care ai cerut în mod special o întâlnire cu mine în orele în care I[^]edger nu se află la birou.

Hillary este o figură impunătoare. Este înaltă, cu trăsături aspre și ochi necruțători. Mă ajută faptul că am mai văzut-o înainte rîzînd cu Ledger, altfel nervii mi-ar fi și mai zdruncinați decât sunt deja.

— Da. Pentru mine este un motiv întemeiat. Pe tine s-ar putea să te pună într-o poziție nu tocmai plăcută, și pentru asta îmi cer scuze anticipat.

— Continuă, spune ea, făcînd semn din cap, în timp ce-și strînge și desface mâinile pe birou.

— Lux. Decadență. O destinație unde să uiți de tine. Asta definește brandul vostru. Pentru asta sunt cunoscute proprietățile S.I.N., spun, repetînd descrierea lui Ledger, care mi-a rămas în minte de cînd ani decis să fac asta. Iar noi, la Ferma de lavandă, nu doar că împărtășim această viziune, dar dorim să oferim oas peților voștri posibilitatea de a trăi această expcrient într-o atmosferă de oraș mic. Fie că este vorba desp¹¹ o degustare de vinuri sub

stele, într-un câmp parfuma e lavandă, sau de o
reuniune de familie, cu muzică m •

de o ceremonie și o recepție de nuntă, noi vă putem
îndeplini nevoile.

Inspir adânc, continuându-mi prezentarea în fața
lui Hillary, fiindu-mi foarte greu ori de câte ori expresia
ei stoică nu-mi oferă nimic din care să mă inspir. Când
termin cu premisa, trec la aspirația mea pentru viitor,
judecând de a fabrica produse pe bază de lavandă pentru
vânzare.

Mă forțez să încetinesc de câteva ori, dar sper că
entuziasmul meu pentru această nouă aventură este
mai evident decât emoțiile care mă trec.

Când încheie, Hillary se lasă pe spate în scaun,
mușcându-și buzele, cu privirea impenetrabilă.

— De ce anume ar prefera clienții noștri ferma
voastră pentru a-și organiza evenimentele, în locul
acestui complex de milioane de dolari, unde plătesc
deja?

— Unii, poate că da. Alții, poate că nu. Ferma de
lavandă oferă o alternativă pentru aceia dintre oaspeți
care doresc să aibă parte de o experiență autentică, de
oraș mic. După cum vei vedea când vei citi propunerea
completă, am enumerat studii comparative ale altor sta-
țiuni de lux cu parteneriate similare, unde am dedicat o
analiză clienților specifici S.I.N. și a modului în care
acest parteneriat poate satisface nevoile lor.

Ea încuviințează.

— Și din ce motiv nu i-ai prezentat asta lui
Ledger?

Mă uit la ea, clipind ușor, pentru că mie, una, răs-
punsul mi se pare destul de evident, dar îi explic, chiar
repet.

- Dacă doriți să vă asociați cu Ferma de lavandă ®
acest sens, aş prefera ca parteneriatul să se bazeze pe

© crite, nu pe obligații. După cum știi, Ledger și cu mine
ne cunoaștem personal. Îmi doresc această oportunitate
pentru că este valabilă și este benefică. Nu vreau să
simtă obligat. *

— Și crezi că pot lua o decizie obiectivă, deși tu
iubita șefului meu? ¹

— Nu sunt..., noi nu suntem...

îmi dreg glasul și clatin din cap. *Rahat. Hu mō
așteptam din partea ei sa fie atât de directă.*

— E clar că ești o femeie de afaceri foarte price-
pută. altfel nu ai fi la conducerea acestui proiect. Așa
că da. cred că ești mai mult decât capabilă să iei o
decizie imparțială cu privire la ce este cel mai bine
pentru complexul vostru când vine vorba despre
parteneriate sau oportunități externe. Și mai știu că
primarul Grossman vă cere incorporarea orașului în
ceea ce înseamnă The Retreat.

— Și crezi că asta ne-ar ajuta?

— Sunt convinsă că Sharpé International este o
companie receptivă și perspicace și are deja proiecte
menite să rezolve cererile lui Grossman. Lumea
vorbește în oraș și cred că, încet-încet, curentul se
întoarce în favoarea voastră. Adăugând Ferma de
lavandă la celelalte... opțiuni pentru oaspeții voștri, nu
se va înclina balanța nici într-o parte, nici în cealaltă.
Dar strică? Firma voastră va primi un comision de
rezervare doar pentru a oferi această oportunitate
propriilor client»- Oaspeții voștri vor avea parte de o
experiență unică.

— Iar tu obții o afacere.

Piră

— Da. Până la urmă, acesta este scopul, spun să
mă scuz.

Emoțiile au lăsat locul încrederii. Voi construi as
cu sau fără parteneriatul lor.

K
HOMBER
— Cum ar trebui să facem legătura între Ferm*
C. lavandă și The Retreat?

— Nu (iwcin nicio IcgAturA. Noi suntem o fermă de uift Voi. un complex de lux. Este doar o altă aven- care o pot trăi oaspeții voștri, ca și pachetele de ^whi sau de activități în aer liber pe care le oferiți prin J^iciile de asistență turistică.

— Și zona de desfășurare este pregătită?

— Va li, luna viitoare.

Sper. Dacă mi se dă împrumutul. Să sperăm că întrebările la care am răspuns la bancă înainte de a veni aici reprezintă un alt pas înainte în această direcție.

Se lasă liniștea în birou, în timp ce Hillary răsfoiește versiunea pe hârtie a prezentării mele. Pulsul mi se accelerează și genunchiul meu începe din nou să se miște.

Este pentru prima dată în viața mea de adult când am o asemenea oportunitate. Ferma a fost întotdeauna a lui Buni și a lui Pop. Trebuia să fie condusă în felul lor, pentru că nu-i nevoie să schimbi ceva ce funcționează. Dar acum este a mea, practic, și, până în acest moment, nu mi-am dat seama cât de mult îmi doream asta.

Cât de mult aveam nevoie de ceva mai mult, care să mă definească.

— Nu e o idee rea deloc, meditează Hillary, cu ochii încă la prezentarea mea. Cifrele tale sunt corecte, IST ideile, solide.

— Mulțumesc.

~ în prezent, analizez alte câteva propuneri care **să** completeze pachetele pe care eu și Ledger dorim să asigurăm clienților. Cu siguranță, voi ține cont de

K
HOMBER
a la c^{ad} voi lua o decizie.
C. își ridică privirea și îmi aruncă un zâmbet dt
•faceri.

- Nu vreau să pară un clișeu când spun că ținem legătura, dar vom ține legătura.

— Mulțumesc.

Mă ridic de pe scaun și mă întind peste birou să-i strâng mâna.

- Mulțumesc pentru timpul acordat.
Respir abia după ce ies din clădire.

Acum voi merge să petrec ceva timp cu Buni, ca să nu mă mai gândesc la răspunsul pe care-l aștept.

CAPITOLUL TREIZECI ȘI PATRU

_ Arată bine.

_ Ce anume? o întreb pe Nita, trântindu-mă pe canapea, în fața ei.

- Casa. Încet-încet, o faci a ta.

- Vrei să spui că am dat jos toate pozele jenante cu mine, agățate peste tot de Buni și Pop?

- Și asta, râde. Dar acum aduce mai mult a tine decât a ei.

- Știu.

A fost un proces treptat și o decizie grea să încep să fac asta, dar a trebuit să mă obișnuiesc cu ideea că Buni nu se mai întoarce acasă și că Pop nu mai e. gândit că, dacă tot renovez hambarul, aș putea la fel c e bine să aduc mai mult din mine și aici.

- Și cum te face să te simți?

■ -Mândră. Tristă. Împăcată. Eu și Pop nu am vorbit niciodată în mod clar despre ce voi face după ce **ei** nu vor mai fi, însă mi-a spus mereu că îi place „stilul **Asb**”.

Așa că, acum, sunt reprezentați și ei, dar și eu.

Ceea ce au construit ei, cu un pic de mine adăugat.

F** — Arată grozav. Luminos și curat, cu accente culoare. îmi place, și cred că și lui i-ar fi plăcut.

Își scutură ușor umerii pentru a aduce un pic

URGENTĂ

KG - în ultima perioadă e ca și cum aș avea în fața ochilor o Asher nou-nouță. în multe variante.

- Ei bine, această *Asher nou-nouță* e nerăbdătoare să vadă ce are de gând Ledger să facă.

— Hei. MU așteptam să mă suni abia mai târziu. Ce s-a întâmplat?

— Deci... Știi că o să te enervezi, dar fi-mi pe plac, spune Ledger.

— *Ce anume vrei să fac?*

De ce să mă enervez?

— *Surpriza pe care o am pentru tine. Prin care vreau să-ți spun nu doar că-mi plăci așa cum ești, ci că-mi doresc să te răsfăț.*

— *Ăăă... bine.*

Mă îndrept spre fereastra fermei și privesc absentă spre locul unde George își face de lucru cu ceva, deja mai mult decât curioasă.

— Să mă îngrijorez? îl tachinez.

— Nu, nici pe departe. Voiam să fac ceva special pentru tine.

Inima îmi tresare.

— Bine, spun eu tărăgănat. Când ar trebui să
ta aștept la această surpriză?

— *O să afli curând.*

- Cum adică *o să afli curând?* întrebă Nita.

- Știu și eu ce știi și tu.

- An* legătură cu Întâlnirea misterioasă la care te în

seara asta?

— Da. 1.-a«» întrebat aseară dacă vrea să-mi dea ^tcva indicații ca să știu cum să mă îmbrac. Drept jisinins, am primit acest apel telefonic.

. - Sexy, bogat și misterios. Ești sigură că nu pot fgcv«ofertă pentru unul dintre frații lui? râde.

- Cum vrei tu.

îmi dau ochii peste cap și apoi indic cu mâinile pe lângă corp spre o pereche de pantaloni sciirți vechi de alergare și un maiou negru simplu.

- Ei bine, dacă nu apare curând ce zice că a pregătit, asta este ceea ce va primi drept ținuta mea de întâlnire.

Nita râde, dar apoi se lasă din nou pe canapea și se uită la mine cu nostalgie.

— Dar este emoționant, nu-i așa? Să ai o întâlnire secretă și un bărbat chipeș care să o planifice.

Mă uit la ea și-mi mușc buzele.

— Cred că este cel mai romantic lucru pe care Ț^a făcut cineva, vreodată, pentru mine. Ceea ce nu înseamnă mare lucru, dat fiind că pe locul doi se află Brad Wheelan, care mi-a strecurat inimioare de Sf. Valentin în cutia cu pachetulul de prânz, în fiecare zi, lUnP de o lună, când eram în clasa a șasea.

- Serios? Brad? Adică Brad, Brad? întreabă ea, eu măriți de uimire.

u r — Da. Brad, Brad, spun eu. Același Brad care *** este căsătorit cu soțul lui și trăiește fericit alături c** doi fii adorabili.

** Ei bine, cred că...

K
HROMIF
KG
O intrerupe un ciocănit în ușa. Ferestrele sunt închise și aerul condiționat este pornit, și mă sperie gândul că cineva a intrat pe alee, iar eu nu am observat.

- Aștepți musafiri? întrebă Nita, în timp ce deschid ușa de la intrare.

- Bună, o salut pe femeia care se află pe veranda din față.

Cu părul strâns într-un coc elegant, este îmbrăcată într-o ținută neagră, iar machiajul ei este fără cusur. Distonează puternic cu peisajul, acolo, la ușa mea.

— Asher Wells?

— Pot să te ajut cu ceva?

Zâmbetul ei se lărgeste și abia atunci văd un raft rulant de haine în dreapta ușii, alte două femei lângă ei și câteva valize mobile foarte mari.

îmi întinde mâna, iar eu i-o strâng.

— Sunt Millie Paulsen și ele sunt asistentele mele, Jayneși Fran. Noi suntem *echipa ta de lux*.

îmi face cu ochiul.

— Ledger ne-a trimis să te îmbrăcăm și să ^{Iti} aranjăm pentru seara asta.

Mă uit în spate la Nita, care, drept răspuns» mimează un „*O, Doamne!*”

Stiliști personali? Serios? Nu am mai experta«»* tat așa ceva niciodată în viața mea.

— Eu..., ăăă, nu-mi permi...

- Scumpo, crezi că un bărbat ne trimite la ușa 1* așteptându-se să plătești tu pentru serviciile noastre* *

fi un motiv să-i dai papucii, dacă ar fi așa. Dar nu ^eS
cazul.

PA din cap și zâmbește iute. Am sen,*- « t
 " for<4 " " ra
 nu are ni,, ,eni
 ' XS "

- începem?

Chiar dacă a părut că întreabă d«s. . mine și intră
 în casă înainte să apuc să-kăspuncT

Jayne și Fran o urmează îndeaman» - • ,
 h eșșș căruciorul cu sertare ,| valizele, rtto alura^d
 rochiile care atârnă pe raft. Din cât,. ,u,. ăd rate
 stilurile, ceea ce îmi sugerează că, oriSmar"dî tmatia
 noastră, trebuie să fie u,,a destul de
 sofisticată .moți, '™ d"C o St0,naC' Simțind « ia-

Fir-ar!

Toate astea sunt pentru mine?

Scut

"*roman,iC ,Umi *

ba

Ultimele câteva ore trec ca prin ceață. Sunt
 aranjată, dichisită, ferchezuită și spilcuită așa cum
 nu am mai fost niciodată. După o mică prezentare de
 modă, în cadrul căreia probez fiecare rochie, cea cu
 mărgelile albastre, cu decolteu sexy și crăpată până la
 jumătatea coapselor, este votată drept favorită.

Și mă bucur în secret de asta, pentru că în ea
mă simțeam cel mai bine.

Nita stă și observă în tot acest timp, aprobând
cu im zâmbet pe față. . . KT3.

Chipul ei exprimă exact ce simt eu. Uimire,
ceală. Adorație.

K

BROMHEK

G Este un sentiment pe care fiecare femeie ar trebui să ȳl simtă la un moment dat ȳn viața ei..., un sentiment pe care nu-mi amintesc să-l mai fi simțit de... de la acea ultimă noapte cu Ledger, acum cincisprezece ani.

Gândul mă face să zâmbesc ușor și să ȳnchid ochii pentru a ȳmpiedica lacrimile care izvorăsc să mi se scurgă pe față. Ultimul lucru pe care-l vreau e să-mi stric machiajul. Dar e nebunesc dacă te gândești că de ambele dăți a fost vorba despre una și aceeași persoană.

Când sunt sigură că am reușit să-mi ȳnghit lacrimile, deschid ochii și-l văd pe șoferul mașinii pe care Ledger a trimis-o după mine apropiindu-se de aeroport.

Mă uit ȳn jur, așteptând să oprească la micul terminal al aeroportului local, dar el continuă să conducă.

Dincolo de porți.

Pe pistă.

Până la un avion cu reacție, negru, pe a cărui coadă e inscripționat Sharpe Internațional Network.

— Am ajuns, domnișoară, declară șoferul meu, oprind.

CAPITOLUL TREIZECI ȘI CINCI

îmi taie răsufarea.

Sună banal, dar când Asher iese din SUV, mi se oprește respirația. Rochia albastră pe care a ales-o îi îmbrățișează fiecare curbă. Este sexy, dar elegantă – exact ca ea. Părul este coafat lejer, însă complicat, și mă face să mă întreb cum o să-mi țin mâinile departe de el. să nu i-l stric când o să o sărut.

Pentru că o s-o sărut.

De fapt, nu știu cum o să-mi țin mâinile departe de ea.

Machiajul nu face decât să sporească efectul complet. Nu este așa cum sunt obișnuit s-o văd, dar este încă Asher a mea.

ML j. ~ Superbă.

h tot ce pot spune când se uită spre mine și ochii întâlnesc. Felul în care-mi zâmbește. Privirea din ^oli ei. Felul în care corpul ei, din instinct, se apropie <*>lmeu. •

l I ““ Absolut superb. Tu. Rochia. *Totul*.

Când o sărut pe obraz, jur că mi se strânge stoma-^{CCVa ea»} acest moment, și faptul că în seara o duc să-i vadă pe frații mei mă

K

BHONinEH

copleşeste.

G

Este incredibilă în toate sensurile. Asher, cea din viața de zi cu zi, mă uimește. Dar... se potrivește. \$ nu *sunt sigur ce să fac în această privință. Nu încă.*

Cum să îmbin aceste două lumi foarte diferite din care facem parte?

Pentru că încep să simt că e posibil să devină o necesitate absolută.

— Uită-te la tine, spune ea, întrerupându-mi, din fericire, firul gândurilor, atunci când mă trage ușor de reverul de la smoching. Chipeș ca întotdeauna.

— Păi, îi spun, cu mâinile în buzunare, legănându-mă pe călcâie, știu ce mi-a adus un picnic pe câmp - ridică din umeri - așa că, mi-am zis, de ce să nu ținesc un pic mai sus de data asta și să văd ce se întâmplă?

Pufnește, și este atât de Asher - îmbrăcată la patru ace și totuși atât de ea.

— Cred că va trebui să aștepti ca să vezi.

îi ofer brațul.

— Mergem?

— Nu vrei să-mi spui încotro, nu-i așa?

- Ntz.

Vreau ca ea să admire linia orizontului deasupra orașului pe care îl iubește și să-i văd reacția când își dă seama singură.

Când mă dau la o parte ca să o las să urce prima, oprește și privește pur și simplu avionul din fața noastră-

— Doamne!

— Poftim?

K

BHONinEH Pentru tine e ceva normal, Ledger Sharpe.

G dar pentru mine e o nebunie. O nebunie totală.

- In ci este un amestec de uimire și neîncredere j face să rămân locului, în timp ce ca urcă scările

F Noi ;uu avut, toată viața noastră, la dispoziție n privat. Mulți dintre copiii cu care am crescut, de ușcoală, dețineau unul, ca noi, sau foloseau unul când Sporeau.

M-am gândit că ar fi un cadou frumos pentru noi și voi. Să fugim. Să mergem unde îmi place mie cel mai mult. Să fim împreună.

Niciodată, nici într-un milion de ani, nu m-am gândit că o să mă bucur s-o văd pe ea primind astfel de benin, simțindu-se răsfățată de lucruri pe care eu le consider normalitate, așa cum mi se întâmplă acum.

Când ajung pe ultima treaptă și o văd cum studiază fiecare detaliu în interiorul avionului, nu mă pot opri din zâmbit.

Ea merită mult mai mult decât atât.

— Hei, Asher? întreb, apropiindu-mă prin spate să o înfășor cu brațele. Îmi promiți că o să mă lași să te răsfăț toată noaptea?

Se întoarce, iar zâmbetul ei este cât se poate de poznaș.

Cu o singură condiție...

amî °P^{resc} auzind-o. Se ciocnesc gânduri, idei și care mă fac să zâmbesc.

decât r d^{a!>} 'ntre ^> cu sprâncenele ridicate, mai mult nur. lsP^{Us} să îndeplinesc orice condiție pe care o va Pe masă. Care anume?

ț Să ne alăturăm clubului de sex la înălțime. L ,
acor d' Nota, vă rog. Gata. Unde semnez? sunet dă

K

BHONINEH

G

capul pe spate și râde, știu că este un e care l-aș
putea asculta la nesfârșit.

CAPITOLUL TREIZECI ȘI ȘASE

Silueta orașului este pur și simplu incredibilă. Nu mă pot opri din privit, așa cum nu m-am putut opri nici când m-am uitat pe fereastra avionului și mi-am dat seama unde mă duce Ledger.

Nu a stricat nici faptul că încă îmi reveneam după unul dintre cele mai intense orgasme trăite vreodată.

Cine ar fi știut că avioanele private au dormitoare sau că faptul de a avea membri ai echipajului de cealaltă parte a ușii poate spori adrenalina care îți curge prin vene, atunci când ești aplecat și ți-o tragi pe la spate?

Și cine ar fi ghicit ce maestru poate fi Ledger în a nu-mi strica părul sau rochia, dar să șifoneze alte părți din mine, în cele mai frumoase dintre moduri?

*~ O să-ți fie greu să juișezi fără să nu scoți
niciun tt.<sup>net' nA^U ' așa ' Ash? murmură Ledger, în timp
ce-și ven^{nasu ^ P^e} toată lungimea coloanei mele
^{e r}ale, prin fermoarul deschis al rochiei.</sup>*

*Gâfâi, în timp ce el se împinge mai adânc în
|. ^u] ^eu mai mult decât oreătit, cu excitarea la
carg^Q' că Sally,
însoțitoarea noastră de bord, eu cA_f^{1 a s} ^it cu atâta
generozitate un pahar de vin*

CUq *momente în urmă, se află de cealaltă parte*

.. nn nici urmd de îndoială că știe exact * *
 a »« "• *' " ^{hi(ir} aici, *chiar acum.*
^{inf<I'np} ' întinde sd *ajungă între picioarele mei,.*
Ledger se ^{ct/r} nca ^{a|un} ecoasă de acolo,
cu degetele dansa ^{Qm ncwie /M, nlni a}
ca să adauge

' • areu să nu te ciufulesc.
 o sd-mi/i *deschisă.*
^{Mfl} ^{MA} sârutâ pe ^{l,mâr i cu y}
 întorc ca să te privesc.
 - Să nu te întorc c
Încă un sărut pe celălalt umăr.
 - Să nu-fi pun mana pe gură ca să-fi astup
gemetele.

Mișcări și mai rapide pe clitoris.
 - Să nu uăd cum îți înfigi dinții în buza de
jos când juisezi.

*Se retrage, astfel încât să-i rămână doar
 vârful penisului în mine, mă tachinează câteva
 clipe. înainte de a se înfige iar adânc, într-o
 singură mișcare lină.*

— Ledger.
Îi gem numele. Rugându-l pentru mai mult.
Apt ciind ce-mi face.*

— Dar un lucru e cert: nu mă plâng de
această priveliște.

Se retrage din nou.

~ *De cum ți se strânge păsărică în jurul meu.*

Si se împinge iar înăuntru.

- *De cât de tare mă strânge.*

Ondulează soldurile.

~ *Să simt cât de udă ești.*

Degetele lui lucrează mai repede.

Țuzi zgomotul Țista? Cât te uzi pentru mine?
 Ridurile lui se ⁿⁱ Ță citare.
 ' 5 pa Chior acolo. Ala este locul care te face să
 ' " ^ ' Âfâna lui strânge mai tare.
 Vreau să termini pentru mine, Ash. Nu te
 abP^{'nf} *

Senzațiile cresc.
 plăcerea se intensifică.

Termin într-un torent de senzații. Toate
 gândurile dispar atunci când trupul meu călărește
 fiecare val care mă lovește. Și înainte să-mi pot
 trage răsuflarea, geamătul profund al lui Ledger
 umple micul dormitor, în timp ce el se golește în
 mine.

Pre(de câteva secunde, lumea parcă stă în
 loc. Rămân doar Ledger și acest moment și plăcerea. O
 •1 plăcere simplă, nerușinată.

Tresar când buzele lui îmi ating din nou gâtul,
 cu câteva secunde înainte ca fierbințeala respiratei
 lui să-mi ajungă la ureche și să îl aud râzând.

F - Bine ai venit în clubul de sex la înălțime.

1 Clubul de sex la înălțime a fost, cu siguranță, tot ce se
 zvonește că este.

Pe de altă parte, s-ar putea ca totul să aibă
 legătură cu Ledger, și nimic cu avionul.

Dar iată-ne. în orașul pe care l-am părăsit în
 grabă în urmă cu doisprezece ani, crezând că mă
 voi întoarce, pentru ca, în cele din urmă, să nu mai
 revin aici niciodată.

Sunetele galei continuă în spatele meu.
Conversații ftră însemnătate. Râsete politicoase.
Exclamațiile

celor care nu s-au mai văzut de o veșni • adresa
 tartinelor. Divine! Mulțumiri murn ^{U"df} h când
 sunt umplute din nou paharele de șam^{^a,,l*}>
 care scad înainte de comentariile malițioase ^{1f)an1e}
 Voc*

Revin de la silueta orizontului ca sfl mă •
 asupra petrecerii fastuoase din fața mea.
 Cu^{CsÎ}^{1CCn,rft!} că mă jwtrivesc cu peisajul, în această
 rochie și cu toată schimbarea de imagine, dar mă
 șjmt stingherită, așteptându-l pe Ledger să se
 întoarcă d/la *toaletă*.

— Ash Ash Bo Bash. Tu ești?

Mă întorc și dau ochii cu un bărbat care arată
 exact ca Ledger, dar care nu *este el, având* în vedere
 că ține la brațul lui o femeie uimitoare.

- Băieții tot băieți, spune femeia înainte de a
 face un pas spre mine.

îmi întinde mâna cu un *zâmbet* prietenos.

— Asher, bucuroasă să te cunosc. Sunt Sutton
 Sharpe. *Iar el e fratele Callahan.*

— Bună. încântată, *spun, și apoi mă*
Callahan, surprinsă. Tocmai tu te-ai însurat
prim mi-aș fi imaginat niciodată așa ceva.

Callahan îmi aruncă un zâmbet fulgcrăto
 care mă sărută pe *obraz*.

- Iar eu nu mi-aș *fi imaginat* vreodată
voi mai revedea. Alături de Ledger, <> ' atât
 cu 1 impui *a fost bun cu tine.*

Zâmbetul lui devine *sincer*.

Ești superbă.

~ Mulțumesc.

CU O CONDIȚIE

.

Mă lovește o nostalgie neașteptată atun^c

- Și, sincer să fiu, am rămas surprins și eu să mă primul. d»^r ea, continuă, privindu-și cu adorație

X, este o forță pe care nu o poți bate. N-am avut nicio în fața ei. Sunt un bărbat norocos.

-Ești, spune Sutton fără urmă de modestie, gându-mi cu ochiul.

- Aici erai, spune o altă voce, în timp ce Ford ni se alătură pe terasă. Ești chiar tu?

- Incredibil, nu? spun, simțindu-mă puțin mai confortabil întâlnind și eu niște fețe cunoscute.

- Absolut.

Scutură din cap, ca și cum ar încerca să împace trecutul cu prezentul, ca și mine, de altfel.

— Dintre noi trei, *tot pe Ledge l-ai ales?* se amuză copios el.

— Hei. Vezi că te-am auzit, spune Ledger apropiindu-se de mine.

Mă cuprinde de mijloc și mă lipește de el.

Când am aflat că vom merge la strângerea anuală de fonduri pe care el și frații lui o organizează, am fost cunoasă cum se va comporta în preajma lor. Mă va trata ^{ca} pe o amică și însoțitoare sau ca pe o parteneră?

Sărutul pe care mi-l apasă pe tâmplă și un ..Mă bucur că m-ai ales pe mine", murmurat la urechea mea, spun că sunt aici în calitate de parteneră.

Vorbim o vreme despre nimicuri. De cele mai multe ori, am senzația de déjà-vu, amintirile revin cu *®Peziciune și fără milă.

— Cina este pe cale să înceapă, spune bord. Mtrgem să ne așezăm la masă?

Iar cina este fastuoasă. Filet mignon și cartofi cu ^utei de trufe. O gamă variată de deserturi la

alegere. Riuri de vin scump.

<æ' o
CONIH I IE

Așa cum frații Sharpe speră să vină și
t|0. râuri, râuri, în scopuri caritabile. -

După ce se încheie discursurile ținute
de i Eoni și Callahan și sunt acostati de
oameni care d să fie băgați în seamă, eu
mă întorc pe terasă, |_a pX* tea orizontului
pe care îl iubesc. I-am spus lui Ledce « nu
se grăbească cu ceea ce are de făcut, pe
mine nuTM deranjează aerul curat sau
timpul petrecut pur și simplu stând și
admirând frumusețea orașului. p

Ajung aproape de ușă, dar rămân
blocată în spatele unui grup de vreo cinci
femei care vorbesc neconținut despre un
tip Theodore și despre cum una dintre ele
l-a văzut cu cineva care nu era soția lui,
zilele trecute.

- Pardon, permiteți? cer eu să trec,
atunci când fac o pauză în conversație.

— Oh. Scuzați, spune cea în rochie
argintie, înainte de a mihi ochii la mine. Nu
cred că v-am mai văzut până acum.

- Din ce familie veniți? întreabă cea în
rochie neagră stridentă, care pare că s-a
dat la ochi cu carioca.

Este clar că banii nu echivalează cu
bunul-gu^-

- Familie?

- Da, dragă, spune rochia verde. Cine
ești« ^schild? 0 Montgomery?
Vanderbilt? Cme?

. ~ ^cils, s pun cu un zâmbet îngâmfat,
aS0

a or!Nu su ntem de prin părțile astea.

exc*a mă rochia neagră, clipind

des
^{11 e e} gene. Atunci cu cine ești aici?
 Sharpe.
 Prietenele**?»^{8pUnē r0Chia} în camera aii»^{· Pare}
^{rău' dar asisten}t^{nl} ai^{l,llK} stând la taclale^{rată' 8unt}
 sigură te'a* S' • " *lân»^{eți adale cu} cei de teapa ta,
 să vă ma> P^{liU*}

de oribil este să lucrezi pentru noi. În plus, și mâncarea de acolo este grozavă.

»în^{iu1Zt1} o c|ipă, mă întorc la fermă. La seara în care

^{Pr}^fruntat pe Maxton Sharpe. La cuvintele aspre alimentat sentimentul de inadecvare pentru Î multă vreme.

I¹ ' _ g_{unt} sigură că mâncarea este bună acolo, cî familia Sharpe tratează pe toată lumea cu fătate, zâmbesc îngâmfată. Și, dacă vă interesează, ”unt de fapt, partenera lui Ledger, dar o să am grijă să-i sîjun asistentei lui cînd o vîd.

Zâmbesc, habar neavînd dacî Ledger are măcar vTeo asistentă personală aici, în New York.

- Oh. Nu ştiam, spune rochia verde. Deci eşti cu el pentru bani? Ascultă la noi, nu este cel mai plăcut mod de a-ţi petrece viaţa, linguşindu-ţi soţul aproape zilnic ca să-i hrăneşti orgoliul.

— Nu pentru bani, nu. Am propria mea afacere şi mă pot întreţine singură.

Îmi îndrept niţel spatele.

— în caz că nu aţi observat, bărbaţii Sharpe nu au nevoie de nimeni care să-i linguşească. Se întîmplă natural, cu toţi cei din jurul lor. În plus, linguşeala este nedemnă pentru o femeie ca mine.

Mă uit peste umăr şi vîd că Ledger este încă °cupat cu altceva. *Mă bucur că m-ai ales pe mine.*

— Seară frumoasă în continuare. *Noi* apreciem sincer donaţiile voastre din această seară.

Acestea fiind spuse, plec cu capul sus şi un zîmbet Pe buze.

CAI>|T()I.Ili. THEIZECI ȘI ȘAPTE

Scara aceasta ini-a adus un amestec de emoții.

Este prima dată când mă întorc acasă de când am aflat adevărul despre ce a făcut tatăl meu - minciunile și înșelăciunile care ne-au ținut departe unul de celălalt, pe mine și pe Asher. Era mai ușor să nu mă gândesc la asta atunci când eram plecat, dar acum, aici - la evenimentul pecare-l ținem în onoarea lui - e mai greu de ignorat.

Mă simt rănit. Mă simt trădat. Și simt o nevoie arzătoare de a împărtăși totul cu frații mei, dar există o dorință și mai intensă de a nu păta amintirea bărbatului care a fost, pentru că așa suntem noi. oamenii, avem tendința să-i transformăm în sfinți pe aceia pe care i-am iubit și nu mai sunt.

Iar faptul că a trebuit să urc pe scenă și să vorbesc despre el în această seară, fără să aduc vorba despre oiciunul dintre defectele sale, mi s-a pănit mai degrabă ipocrit.

Mai ales cu Asher de față.

De aceea oi fi invitat-o să mi se alăture în seara Mta? Pentru că știam că-mi va fi greu? Dar ce fel de nemernic mă face asta? lisuse Hristoase! De ce nu

m-am ftândit mai devreme la asta? Am invilal-o să onoreze un bărbat care i-a spus lucruri oribile.

Aruncându-i sare pe rană.

Cum am putut să fiu atât de egoist? Cum am putut să fiu atât de orb? Trebuie să mă duc s-o caut.

Trebuie să-i cer scuze.

A văzut orizontul oraşului New York şi _{pr} s-a gândit că o scot la plimbare, să fini doar noi doi că o aduc aici. ' 0

Ce nemernic.

— Eşti bine, omule? mă întreabă Callahan, cu o bătaie fermă pe spate, în timp ce scanez camera în căutarea lui Asher.

— Da. Bine. Bine, spun şi mă scutur de gânduri.

— Trei cuvinte drept răspuns. Asta înseamnă d minţi,

— Despre ce minte? întreabă Ford făcându-şi apariţia.

— Habar n-am, ridică Callahan din umeri. Pu» pariu că e vorba despre Asher.

— Asher? întreabă Ford ridicând din ca şi cum ar fi surprins. Care-i treaba cu ea? _{ju} să încâlci planul tău pentru zece ani? Din ca ^e punctul şase, alineatul cinci din secţiunea ^{01 s} •Nu mă voi îndrăgosti şi nu mă voi căsători vârsta de patruzeci de ani/

— Las-o baltă. Nu în seara asta.

- De ce? Dacă lucrurile ar fi rate mai mare, ai fi profitat de orice ocazie ieşti de mama focului» spune Ford. n

- Deci, ce se întâmplă? întreabă ^{Cil1 ^ *} ceva permanent sau temporar? Dacă este pc

«tune' ştii cA eu şi Ford trebuie s« r
Klultâ a lui Asher. ^{' Ven}Mm versiunea

- Trebuie s-o scoatem în ora,, irilr
o supunem unui mic interogatoriu n Seară- «A demnA de
fratele nostru mai mare q? Vedem dac* este

Nu am chef de asta, de ei, mai ales când am dat-o
în bară în seara asta şi trebuie să-mi îndeplinesc mai
întâi sarcinile ca să pot pleca naibii de-aici.

- Ntz. N-ai să vezi, rânjeşte Ford, provocându-mă.

Nu este momentul. Nu e locul potrivit.

Şi cu siguranţă nu este treaba lor, având în
vedere că nu cunosc toată povestea.

— Uite cum stau lucrurile. Asher şi cu mine... nu
e nimic serios, le spun ca s-o lase baltă; în acelaşi
timp, rostind aşa ceva, simt o gaură în stomac. Este
doar o aventură care se va termina peste trei sau
patru săptămâni, când îmi voi ispăşi pedeapsa în
Cedar Falls şi mă voi întoarce acasă. Simplu. O nimica
toată. Sfârşit.

CAPI'VOI.U1 .TREIZECI ȘI OPT

- Uite cum stau lucrurile. Asher și cu mine... nu e nimic serios, le spune Ledger celor doi frați ai săi.

Ascult cu atenție, la câțiva metri de trio, simțind cum mi se-nmoaie genunchii.

— Este doar o aventură care se va termina peste trei sau patru săptămâni, când îmi voi ispăși pedeapsa în Cedat Falls și mă voi întoarce acasă. Simplu. O nimica toată. Sfârșit.

Deci, iată.

Răspunsul la întrebarea pe care mi-a fost prea frică să mi-o pun.

Sau, mai degrabă, pe care am fost prea lașă ca s-o exprim.

Inima mi se sfâșie. Nu știu cum altfel să descriu ce sunt. Exista un motiv în spatele tăcerii dintre noi, al făptuim că nu am discutat niciodată despre asta.

Pentru el, e doar o aventură.

Pentru mine, este... îmi înghit valul de emoții care

* ridică în mine. Emoții pe care aș prefera să le ignor în ®°®entul de față.

Pac câțiva pași înapoi și mă ascund după colț, mi revin. Să pot respira adânc și să mă lupt

cu lacrimi^{1e} care îmi ard ochii. Așa că mă
conving că a fost o

K
IIHIIMIIKKG

prostie să cred că ar putea fi altceva
decâ convenabilă, de scurtă durată,
doar pasim[^].[^]nhirj Pentru că o
partidă bună de sex nu i. '¿"A goste,
indiferent de ce s-a întâmplat în
tr<.c₁'2'''na dr'''

- Asher. Aici erai, spune Ledger_{ger c5} .
mă găsește în picioare, pregătindu-mă să
d_{HU}, " | ^^{tt} >>

Sper că zâmbetul meu este
convingător

- M-am oprit să-mi odihnesc puțin
picioarele v prea sunt obișnuite să stea pe tocuri
toată noaptea ' "

- Așa de rău? întreabă el, iar în clipa când
» apropie, îmi cuprinde bărbia între degetul
mare și arătă- tor. ținându-mi fața nemișcată.

îmi caută privirea.

— Te-am rănit, nu-i așa?

*De unde știe că, fără să vreau, l-am auzit
vorbind cu frații lui?*

Mă chinui să găsesc un răspuns, dar el e
mai rapid.

- Iartă-mă că te-am adus aici să
sărbătorești un om pe care nu l-ai plăcut prea
mult. Sincer sâ fiu, nici eu nu sunt foarte sigur
ce simt pentru el acum. An fost egoist să te pun
în situația asta. Să te fac sa vii i «ci. Te-am vrut
aproape, pentru mine, și nu m-am gân cum te
vei simți tu.

— Nicio problemă. Mă bucur că am putut

Mic pentru tine, murmur, ușurată pe de o parte, pen nu știe că l-am auzit, dar pe de alta, nu.

— Mulțumesc.

își trece ușor buzele peste ale mele ^{în} care mă face să vreau să mă contopesc cu e după ce i-am auzit afirmațiile.

n_ar nu P^{rea s'a demons}trat a fi o întâlnire în " „B^{reîl} iubești. Permite-mi să mă revanșez.
R „ bedger-
Sșșt. mă sărută clin nou cu tandrețe.

Nimic nu

..i_r plăcea nm> mult.

' Mă ia de mână și pornește spre lift.

, Irdgcr? Nu putem pleca așa, pur și simplu. Ești

Intră în cabina goală a liftului și îmi întinde mâna.

- Trebuie să fii prezent.

Mă trage, facându-mă să aterizez în brațele lui, iar în secunda în care ușa se închide, buzele lui sunt pe ale mele într-un sărut arzător, plin de lăcomie și poftă și focă vreo zece alte lucruri.

- Frații mei se descurcă și singuri, murmură pe buzele mele.

Mâinile lui se ridică, vrea să mi le treacă prin păr, dar se oprește atunci când își dă seama că un număr infinit de agrafe îl blochează.

-Trebuie să fim înapoi la Cedar Falls la șase dimineața.

— Dar este aproape unsprezece noaptea. Unde...

— Suntem în orașul care nu doarme niciodată, Asher. Orașul meu. Ar fi păcat să nu profităm de

fiecare moment de nesomn pe care îl avem la dispoziție.

Orașul lui. Pe care îl avem la dispoziție pentru moment.

Ne îndopăm cu înghețată la Serendipity 3, în “Șinele noastre elegante. După aceea ne oprim la un ®*8azin, l^edger mă plimbă în spate prin raioane, ca să ^npărăin o pereche de șlapi, pentru că mă dor picioa- *** Și nu vreau să fie un obstacol tocurile mele. Ledger fine de mână în timp ce ne plimbăm prin oraș,

ghidându-mă prin traficul de pe trotuare, iar eu mă uit la clădirile care se înalță deasupra mea. Ne facem pozi. caraghioase în Timus Square. Așteaptă răbdător ca eu mă uit pe-ndelete prin vitrinele cu luminile stinse de p, Park Avenue. Simt fiori în stomac când mă duce sus, la punctul de observație de pe Empire State Building. Ne plimbăm prin ceea ce el consideră a fi partea sigură din Central Park.

Este obositor și revitalizant, iar eu îmi permit să mă concentrez pe ce se întâmplă aici și pe acum. Nu pe „aventură” sau pe limita de timp pe care Ledger a impus-o, fără să știe, mai devreme.

Iar când trupurile noastre sunt epuizate și luna dispare de pe cerul luminat de zgârie-nori, ne îndreptăm obosiți spre aeroport și spre avionul care ne așteaptă. Suntem întâmpinați cu zâmbete de bun-venit din partea unui echipaj care, sunt sigură, se aștepta să ne fi dus deja în Montana și să fi revenit până acum, dar nu poți să știi niciodată.

Suntem în aer în câteva minute. La scurt timp după aceea, Ledger înclină scaunele pe care stăm alături și mă lipește de el. Mă acoperă cu o pătură și mă cuprinde cu brațele, să-mi sprijin capul pe pieptul iui.

Stăm așa o vreme, dar când îmi apasă un sărut pe creștetul capului și îmi murmură numele, adevărul lovește în plin.

Nu-i răspund, lăsându-l să creadă că dorm.

Îmi curg lacrimi și nu știu sigur de ce. Oare am nevoie de un moment sau este modul în care mă ascund de el?

Mă bucur că m-ai ales pe mine.

Acum, când e liniște și mintea mea poate reflecta» evenimentele din timpul

noptii m-au ajuns din urină¹ 338

dM» un «®ⁿ ^ment d® confort. îmi place
 timpul cu el. Mă face «ft mă simt
 incredibil. ^Ccca ce, simultan, mă
 înspăimânt» pentru că... -i_ni că îl iubesc ⁿ,df
 de *mult*. Simt o înțepătură în JJnh când. în
 sfârșit, admit că așa e.

Dar știam deja, nu? Că Ledger este ușor
 de iubit?

Poate că nu mi-am dat seama că eram *îndrăgos-
 tiți* de el, dar cumva s-a întâmplat. Puțin câte puțin.
 Discuție după discuție. Sărut cu sărut. Râsete după
 tisele. M-am îndrăgostit din nou de Ledger Sharpe.
 Nu mai pot spune că e doar pasiune carnală. Simplă
 atracție sexuală. Vreau să îl văd în fiecare minut.
 Pentru că, da, sunt toate astea, dar este și o nevoie
 adâncă în sufletul meu. de a fi cu el. Strângerea de
 inimă pe care o simt de fiecare dată când îl văd și
 golul pe care-l lasă când nu suntem împreună.

Rămân așa o vreme, într-o tăcere uimită,
 făcân- du-mi ordine în gânduri, cântărind opțiunile
 și acceptând că, oricare dintre ele va fi, mă va
 devasta, într-un fel sau altul. Iar când respirația lui
 Ledger se domolește Și sforăitul lui moale umple
 avionul, îndrăznesc să mă uit la singurul bărbat pe
 care l-am iubit vreodată.

Un bărbat alături de care, pentru un scurt
 moment, am crezut că am un viitor. Bărbatul care
 m-a ^t®vindicat public în seara asta, sugerând că se
 bucură că '■am ales pe *el*. Și când mă gândesc că
 am crezut că era totul adevărat...

îl voi lăsa să plece.

I Mă voi bucura de timpul care ne-a mai rămas. îl

f'oliubi doar până la hotarul inimii mele.

- data asta, se va sfârși în condițiile stabilite de i ③dne.

. măcar o dată în viață, nu mă voi lăsa
Ventr^U_sJn>rindere atunci când cineva pe care îi iuhesc

mă«₁.păr«*»_{mea fiu singurădin} 1)' ua

nou.

CAPITOLUL TREIZECI ȘI NOUĂ

— *Spune-mi ceva, fiule.*

Mă uit la tata, care sta la prova bărcii cu pânze. Soarele strălucește astăzi în Sag Harbor, dar briza oceanului a mai temperat căldură. Pare bătrân. Este primul lucru care-mi vine în minte. Al doilea este: cât timp îl voi avea cu mine de data aceasta?

Crizele sunt mai dese zilele acestea. Perioadele de uitare urmate de confuzie, când nu știe unde se află, ne direcționează, de obicei, timpul petrecut împreună.

Dar apa l-a făcut întotdeauna fericit, așa că eu și frații mei am încercat să facem un efort pentru a-l ține pe apă cât mai mult timp posibil.

— *Ce este, tata?*

— Ai făcut vreodată ceva crezând că așa e cel mai bine, cu intenții bune, dar cu care nu te-ai simțit niciodată cu adevărat împăcat, mai ales pe măsură ce a trecut timpul?

Mă uit la tata, părul arăntiu îi flutură în vânt și ochii neclintiți mă privesc.

— *Este vorba de afaceri? Sigur, cu toții am*

făcut ceva de care apoi ne-a părut rău. Așa se întâmplă uneori..

K HHOMIU H<.

- Nu. *vorbesc despre ceva ce am făcut ca mă asigur că tu... Mi-a fost teamă că vei face alegeri greșite.*

— *Tată, nu pricep. Despre ce vorbești?*

— *E în regulă, Callaban,*

Zâmbeste, iar eu îl las să creadă că sunt fratele meu. După cum am învățat, corectându-l nu facem decât să-l agităm.

- *Despre ce alegeri greșite vorbești? întreb, sigur că fratele meu, Callaban, a făcut destule.*

— *Ar fi trebuit să am încredere în tine, fiule. Ar fi trebuit să știu că tu ești cel mai bun dintre voi trei și că ai fi luat deciziile corecte.*

— *Bine.*

Nu pricep, dar zâmbesc și dau din cap, pentru că e singurul lucru pe care îl pot face în clipele când începe să vorbească în cercurile confuze pe care i le trasează mintea degradată.

- *îmi pare rău că ani intervenit. îmi pare rău că am crezut că eu știu mai bine ca tine. îmi pare rău că am mințit ca să mă asigur că nu vei face o greșeală.*

— *E în regulă, tata. Orice ai făcut, sunt sigur că o fost cu intenții bune.*

Despre ce naiba vorbește?

— *Mulțumesc. îmi pare atât de rău, Ledge. IW aveam nevoie să-ți spun asta.*

Mă trezesc brusc, de la o turbulență, <'U bubuind și cu creierul activ. Uitasem complet de ^{con'}sația aceea cu tata, din lunile care au precedat « sa.

Am crezut că aiura, că boala îi furase memoria \$■
m-a luat drept Callaban.

Dar nu era așa,

.»ine se referea. ta minciuna pe care o
spusese.

^inlâinplH»e în Cedar Falia.

^f siR^{ur*} ,n a(,ancul sui,etului meu. *tși cerea*
Voia împăcăm. își îndrepta greșelile înainte de
a K-llZf-

cw mă face ^{să mă 8lmt} asta? Ușurat că avea o tiință?
Supărat pentru că ar fi trebuit să dea dovadă
^conștiință înainte să facă ce-a făcut? Bucuros că l-
a * vinovăția de-a lungul anilor?

Habar nu am.

Este suficient ca să-l iert? Nu. Dar poate că
este suficient pentru mine să încerc să las asta în
trecut și să nu mai simt un gol în stomac de fiecare
dată când Asher Îmi zâmbeste.

Și-apoi este femeia întinsă pe mine. Pe care
am adus-o cu mine în seara asta.

Cum i s-a luminat fața când și-a dat seama că
suntem în Manhattan. Cum am răsuflat ușurat
știind că încă îi place la New York.

Pentru că va fi mai ușor atunci când..., când
ce? Când ii voi cere să se mute cu mine?

Despre asta a fost vorba în seara asta? Un
test? O încercare?

Pentru ea sau pentru mine?

Ridic privirea și văd chipul ei la câțiva
centimetri distanță. Gene întunecate și pielea
palidă. Buzele alea care aproape că mă frâng
atunci când se deschid într-un zâmbet.

ăr» Mă aplec și o sărut. Ea îmi răspunde. Chiar și
în ®Omn, îmi răspunde. Dar observ clipa când o
lovește realitatea. Unde ne aflăm. Că mâna mea îi
mângâie coapsa. Hp sărut.

Se citește în suspinul ei.

În felul în care întinde mână și își. obrazul meu. În tandrețea cu care Iml șoptește numZIJ*

- Am nevoie de tine, Asher. Doamne, ce nevoie am de tine!

Și fArA să spună nimic, cu buzele noastre încă tachinându-se reciproc, Asher se mișcă. își ridică rochia deasupra soldurilor și se așază pe mine. își potrivește trupul peste al meu, în vreme ce eu îmi găsesc loc în ea ea și cum am fi meniți să fim împreună.

Ne sărutăm de parcă se apropie sfârșitul lumii. Gustul ei este singurul după care am tânjit vreodată. Buzele ei sunt singurele pe care îmi doresc să le simt.

Facem dragoste mișcându-ne tandru, emoționați, soldurile ei se freacă de ale mele în cabina axionului, cu zgomotul de motor pe fundal.

Devenim unul foră să ne spunem nimic. Ne vorbim în suspine moi și mișcări domoale.

Un sărut pe clavicula ei. O tresărire de plăcere. O împunsătură din solduri. Fruntea ei lipită de a mea, geamătul mut de plăcere.

În cer, în acest avion, timpul nu contează. Există doar ea. Doar eu. Existăm doar *noi*.

Acele ceasornicului se vor pune iar în mișcare, dar abia după ce aterizăm. După ce atingem pista, visul va începe să se destrame.

Știu asta.

Urăsc asta.

Așa că mă concentrez asupra lui Asher, lăsându-niă prins de vraja ei. Mirosul pielii

ei. Atingeri prin eare-m cere mai mult. Felul
în care gâfaie când mfi impn'b tot în ea.
Felul în care își strânge mușchii în jurul n^u
ca și cum nu ar vrea să ne despărțim
niciodată.

Un sentiment – *o disperare* – pe care le
simt și eu ^niă sperie ca naiba.

Iar când începe să atingă punctul
culminant îmi trtc degetele prin părul ei,
obligând-o să dea capul pe jpgte și să mă
privească în timp ce termină.

Ca să pot vedea ce efect am asupra ei.
Să pot vedea adâncul ochilor ei emoția pe
care cred că o simțim unândoi, dar despre
care nu am discutat nimic Ca să potsămi-o
întipăresc în memorie așa, pentru
totdeauna A mea.

există pe lume plăcere raai „lare

Niciuna.

('Ai'rroi.iii.i>Ârmizi:ci

Asher

- E un lucru bun că nu au răspuns încă, nu-i așa? 10 ipune specialistă în credite de la Cedar Falls First and Trust.

- Asta nu mă face să mă simt mai bine, replic sec.

- Știu, dar ai răbdare. Ai deja o datorie mare...

- Dar împrumuturile acelea - ipotecile - sunt pe numele bunicilor mei. Acesta ar fi pe numele meu, creditul meu...

- Cu ferma lor ca garanție. Una depinde de celelalte.

Îmi masez tâmpilele și oftez.

— Știu. Mulțumesc. Apreciez. Sunt doar nerăbdătoare pentru că vreau să-i dau drumul.

- Sunt sigură că va fi bine, spune ea.

Bine, răspund, nu foarte convinsă. Ne auzim curând!

Când apelul se încheie, îmi cuprind capul în mâini, senzația că zilele astea nu fac decât să aștept. Apro- weaîmprumutului. Un răspuns de la Uillary. Să treacă după zi, să ne apropiem tot

mai mult de sfârșitul lunii.

¹ Dar broșurile pe care le-am creat arată superb și @u primit ștampila de aprobare a bunicii, care zâmbea

K UHOMIHU.

printre lacrimi de fericire. Noua firmă a fost și va fi gata pentru poziționare până săp_{tr}_{ltn}. '1 ^^{l11}. i'n(1'ti

Nu știu de ce simt că este atât de importa ? mine să fac asta, să reușesc în acest moment' mele, dar așa simt. _{nt al}

Am reușit să sortez teancurile lui Pop. s_j |_{c d} sens și să le organizez după o logică a mea. Am o i_m^t_U mai clară a datoriilor Fermei și am pus la punct foit calcul și un buget pentru a începe să le plătesc. Am din casa asta căminul meu, nu al bunicilor mei.

Acum, tot ce a mai rămas de făcut este să-mi însușesc oficial următorul capitol din istoria Fermei de lavandă. Trecutul și prezentul, laolaltă.

Și poate că nu se reduce totul doar la a-i dovedi lui Pop că pot, ci la a-mi demonstra mie că sunt capabili Poate că încerc să preiau controlul. Poate că sunt conștientă că voi avea nevoie de ceva în care să mă afund atunci când va veni vremea să mă confrunt cu o durere în suflet așa cum nu am mai trăit până acum...

*...nu e nimic serios... este doar o aventură
cure se va termina peste trei sau patru
săptămâni...*

Chiar am crezut că va rămâne? Bineînțeles că nu Dar am crezut că vom reuși cumva. Că vom găsi o cale I mijloc. Am crezut că va funcționa? Dacă aș fi fost pe să intru cu toată inima într-o relație cu un bărbat ca ^ în mod evident, nu poate pleca din New \ ork din pw afacerilor sale, m-aș mai fi aruncat cu capul înain transform ferma într-o destinație, așa

cum iac-

Poate că am știut tot timpul.

n0

Realist vorbind, știam dinainte de a ^{*nce}^
avea să funcționeze, oricât de mult mi-aș fi ^{l'e}l)t
opusul

CAPITOLUL PĂTRUZECI ȘI UNU

Ledger

- Te-ai gândit vreodată să te întorci la facultate?

Îmi plimb un deget în sus și în jos, pe spatele lui Asher. Stă întinsă cu fața în jos, pe patul meu, cu obrazul pe pernă și cu fața spre mine. Soarele de dimineață, care pătrunde prin jaluzele, creează o aureolă în jurul părului ei. Are ochii somnoroși, e îmbujorată și nu cred să mi se fi părut vreodată mai frumoasă. Liniștită.

Dă din umeri.

— Vreme îndelungată așa am crezut. Desigur, mi-ar plăcea, dar cred că nu-mi este dat, pur și simplu. Pentru ce m-aș mai întoarce? Am încetat să pictez, deci nu am un portofoliu care să mă ajute să fiu admisă și apoi... am Ferma de lavandă.

— Economie? Marketing? Nu știu. Sunt o mulțime de studii care te-ar ajuta să gestionezi ferma.

— Dar ar face vreo diferență, de fapt, dacă am o diplomă pentru a o conduce? Adică dacă nu aș fi nevoită în viitor să aplic pentru un loc de muncă. Or, dacă s-ar întâmpla asta, ar înseamnă că am pierdut ferma.

— Știu. Dar este ceva ce ți-ai dorit foarte mult, dintotdeauna. A face-o pentru tine este un motiv mai mult decât suficient să-ți reiei studiile.

K RROMiUR’*

- Visurile astea sunt pentru copiii fără
abilități. Iar eu nu mai suni un copil, în
responsabilități.

Ne privim o vreme, apoi ea își schimbă
poziția. se așază astfel încât să stea cearșaful
sănilor.

O face din nou. Schimbă subiectul, ca de obicei
Simt că încercă să se îndepărteze de mine. De vreo
tămană sau două tot simt asta. E brusc ocupată, pe
când înainte își făcea timp.

Și nu doar atât.

Nu reușesc să-mi dau seama exact ce are.

— Dar tu? mă întreabă, întrerupându-mi și
gândurilor. Ce ai stabilit în planul tău pentru zece
ani?

Rahat. Uitasem că i-am spus asta cu ceva timp
în urma. Ridic din umeri.

— Sunt doar obiective, termene, lucruri pe
care vreau să le realizez.

încuviințează.

— Cum ar fi...?

— Cum ar fi să intrăm pe piața asiatică, unde
în prezent avem un proiect în derulare. Cum ar fi să
apar în Forbes.

îmi mușcă buzele și chicotesc.

— Este o prostie, știu, dar este un obiectiv...
despre care vorbea tatăl meu, iar eu am simții
întotdeauna că trebuie să mă ridic la înălțime. Este
doar unul dintre cele pe care mi le-am stabilit de
când eram la facultate. Să fiu remarcat pentru
munca mea, și nu doar pentru că sunt fiul lui
Maxton Sharpe.

— Te înțeleg. Ce mai ai pe listă? întreabă nou,
frământând cu degetele așternutul și mușcându-
buzele.

nu te uitHa mine?

** 1 «tiu. Nu m-am mal uitat pc ea de mult timp, ' ^jnlnteac, mint și nu știu de ce.

tril cd «^u "n'* uorMti *despre aspectul per-*
n,,mirilor. Partea cu cdsâtorla la
patruzeci de oare <!'<' ce, Ledger?

- Hm.

- Asher?

-Ce?

Degetele ei nu se opresc pe cearșafuri.

- Uită-te la mine.

- Hmm?

Are sprâncenele ridicate și zâmbetul e la locul lui când mă privește. Se apleacă și își apasă buzele pe ale mele.

Trebuie să plec. Mă cheamă treburile.

— Nu pleca.

Mă-ntind și-o apuc de mână.

— Hai să tragem chiulul azi. Plecăm cu mașina... Nu știu unde, dar putem merge undeva să mâncăm stând pe capota mașinii» să fim împreună.

„ . *rând am chiulit eu de la serviciu*

«, 4 Oto» '"/ac "" •**

bine stabilit?

Ochii ei se întunecă.

— **Scuze» mă mai sărută o dată. Nu pot**

- **Spune-mi de ce. întreb, cu înâna .**
gand-o înapoi spre mine. «^{atul} ei, tră-

— **Pentru că... nu pot.**

K, BROMBEHG

Se uită la mine și aș da orice să dește. îmi
ascunde ceva. u 1(1 ce *

— Asher?

De data asta, când îmi găsește ^{RUra} oprește.
Mă reduce la tăcere și ^{se așazfl} ' ni' «e m,, coborând
cu gura încet pe corpul nuni, apoi bu? i cuprind
penisul și suge până uit de mine. Fiec ^{,mi} gere a
limbii ei, strânsoarea buzelor ei, fieca/^ • 'în' tură
cu unghiile ei pe testicule, toate m'ă drot-h?' ^
dorință, făcându-mă să uit de griji. 24

Însă doar pentru moment.

Nu am de gând să mă plâng de sexul oral
nenai- pomenit pe care tocmai mi l-a oferit, dar în
timp ^{ast} îndepărtează pe alee, spre mașină,
îmbrăcată doar cu tricoul meu, care-i ajunge până
la jumătatea coapselor mintea începe să lucreze.

Nu pentru că trebuie să merg la treabă.

Nu pentru că am ședințe.

Nu pentru că trebuie să mă întâlnesc cu
Hillary sau cu oricine altcineva, ci *pentru că nu
pot.*

Asher a fost mereu afectuoasă. Mereu mă
sărută Mereu mă atinge.

Dar restui este bine păzit, ca într-o
fortăreață.

Iar acum ridică ziduri mai repede
decât pot^{eU} le dărâm.

Pornește mașina și flutură din mână spre
■nainte de a pleca. Mă uit după ea până nu o
n»¹ L ^{tre} _k ^{Sar 0} văd Pe Tootie la marginea ^{alel1} a
consternare ^{CrUCi?ate ** P*ept o}

* llsu»e, puștoaico. M-ai speriat de
<•" o CONDIȚIE

, parcă nu erai genul care să primească
pe la el o Jcare. apoi. «e strecoară afară
pe furiș, înainte să

^P – Nu am spus niciodată asta.

îmi trec o mână prin păr. Nu sunt
pregătit pentru ȝootie. Nici nu mi-am băut
cafeaua.

- Mama îi spune parada rușinii.

- Nu e nicio paradă a rușinii când ai de
gând să o revezi pe femeia respectivă.

Face semn cu degetele pe gât ca să
sugereze că-i vine să vomite.

- Oh, te rog.

— Te rog... ce?

— Oamenii spun asta doar când sunt
îndrăgostiți. Îî. Scârbos. Vomit.

Tușește.

— Ești îndrăgostit de Asher?

Mă uit la ea o vreme, inima bătându-mi cu
putere, săgetând-o din priviri, apoi încep să râd.

— Ar trebui să te faci actriță. Ești grozavă.

Tootie își îndreaptă spatele și zâmbește.

— Știu. Sunt o adevărată Bette Davis. Cel
puțin așa zice bunica, deși habar n-am cine e
această Bette Davis, Prin urmare zâmbesc și mă
prefac că știu.

Pfiu. Am reușit să schimb subiectul. Punct.

De ce te deranjează așa tare chestiunea asta,

Sharpe?

Ridică din umeri.

- Deci, ai intenția să te revezi cu ea? Fata
cu lavanda?

K
BROMUE

Ri; - Da. Nu că aş fi obligat să-ţi răspund |_{fl}

rea asta.

În,r',h>>-

- N-ai dormit suficient? mă întreabă,
inel
capul. Pari cam morocănos.

' c lnin(l

îmi trec o mână peste obrazul
nebărbierit

— Sunt bine. Am nevoie doar de cafea.
de Asher.

- Şi mama e mai rău ca un dragon
înainte să-şi bea cafeaua.

— Majoritatea adulţilor sunt aşa, spun
ca să fac conversaţie şi o salut cu mâna pe
mama ei, care ne priveşte de la fereastra
bucătăriei lor.

— Dar Asher, nu, aşa-i? Pentru că ea nu
părea morocănoasă.

îmi întinde ceva.

— Poftim.

- Ce-i ăsta? o întreb, luând stick-ul de la
ea.

- *Ăsta este* un stick USB, spune Tootie
foarte lent, cu voce tare, de parcă aş fi senil
şi n-aş *auzi-o*.

Nemernică mică. îi arunc o privire
sarcastică.

— Ce este pe stick, isteţo? Zero cafea,
nu uita Sunt încă în stadiul dragon.

Tootie chicoteşte.

,

K

BROMUE

Ri;— Sunt linkurile cu articolele pentru
Nu ştiu adresa ta de e-mail, așa că nu am
putut

I

M le azvârl peste gard.

mi *le azvârle peste gard?*

I

Zâmbesc și dau din cap.

I

excele?tă ^{MUŢU, ne8C- minunată> ffiCŪt} ° *I I 354*

CU () CONhi 11|

— De unde știi asta dacă nici n-ai văzut despre ce vi»rba? Poate că nu e nimic pe stick' P^oat(' că sunt o iSmpete»«-

- Mă îndoiesc de asta, puștoaico.

-Oricum, acum ai ce-ți trebuie. Mă gândeam ci mi-ati P^{utea} răsplăti eforturile denumind biblioteca după mine.

De data aceasta, râd.

— Așa te gândeai?

- Da.

își pune mâinile în șolduri și îmi oferă un zâmbet uriaș drept argument.

— O să ținem cont de sugestia ta.

— Bine, se îndepărtează câțiva pași, apoi se întoarce cu fața la mine. Tu îl cunoști pe Jason?

— Jason? ridic din umeri. N-am nici cea mai vagă idee cine e. E un nume destul de comun. De ce?

- Așa.

— Ce-mi ascunzi, Tootie?

— Se lăuda zilele trecute la cafenea că în sfârșit te-a prins sau ceva de genul ăsta. Mi s-a părut ciudat.

Se întoarce să se uite spre casa ei.

— Trebuie să plec înainte să se enerveze mama. Iar arde pâine pe post de mic-dejun. *Roagă-te pentru sufletul meu.* Pe curând, Sharpé.

— Pe curând, Tootie.

Jason?

Cine naiba mai e și ăsta?

CAI>n'Oi.în.i'AriuiZE('i și DOI

Asher

- Uanl

Mă întorc și îl văd pe Ledger trăgând pe dreapta, ic cealaltă parte a străzii. Ține cotul sprijinit pe fereastra deschisă și are un zâmbet larg pe față, în timp ce pri- wșie cu atenție macaraua din care oamenii fixează noul panou la intrarea în Ferma de lavandă.

- îți place? spun cu mândrie.

Mai ales că lauda vine de la el.

- Arată nemaipomenit.

Parchează mașina și se îndreaptă spre locul unde mă aflu.

- începe să arate foarte diferit, cu toate schimbările pe care le-ai făcut.

îmi doresc cu disperare să-i spun *motivul* pentru care am făcut-o, dar încă nu am primit vești de la Hillary. Este esențial pentru mine să obțin parteneria- tul pe merit. în acest oraș am fost mereu privită cu alți ochi, ultimul lucru pe care mi-l doresc cu această primă •veniură a mea este să se creadă că m-am folosit de unul I» de altul.

— încerc, ridic din umeri. Chiar avea nevoie de o •dninbare. în plus, am vrut să simt că este a mea. Știu că pare o prostie, dar... întotdeauna a fost ferma lui Buni

K

Și a lui Pop. Să o dichisesc și «a o simt că-mi aduc și
eu contribuția. fac, M

— Te înțeleg. Este admirabil.

Mă trage în brațe și mă sărută pe tâmpla

- Sunt mândru de tine. Chiar sunt.

— Mulțumesc.

Mă uit la mașina lui și apoi la el.

— Ce cauți aici? Credeam că azi ești ocupat.

- Am fost. Sunt. Dar am vrut să te mai văd un pje îmi
simt inima în gât. Eu vreau să-l văd tot timpul, dar. în
ultima vreme, am ales să-mi protejez inima. L'na e să-mi spun
să mă bucur de timpul care ne-a mai rămas și să nu mă
stresez cu ceea ce va urma. .Alta e să mă comport în
consecință și să cred asta. în realitate, este brutal să-ți
dorești atât de mult pe cineva – să fii cu el. să te bucuri
de el și să râzi cu el – știind, în același timp, că te
îndrăgostești și mai mult de el, cu fiecare șecun pe care o
petreceți împreună. *Și urăsc faptul că într va pleca.*

. »

— Te pricepi să faci o femeie să se simtă sp^
Nu m-aș plânge niciodată că treci să mă vezi.

Zâmbesc admirându-l din priviri. Este chipeș!

Cum să pot să-i dau drumul să plece.

— Ai timp de o pauză de prânz? mă în^

- Nu pot, spun, pe de o parte *fandc* au^ pe de
alta, din instinct de conservare. « lucru vreo oră ca
să-mi fixeze firma noua.

<1* lața Putem să ne întâlnim mai târziu ?

— Am o cină de afaceri. a . se

— Vrei să las cheia sub preș, să vii cân

CXPtIVII I- PAI'RLZECI ȘI TREI

Mă Întâmpină liniștea când deschid ușa de la **ire**. acasă la Asher. Lumina este aprinsă la bucătărie. candelabrul ciudat aruncă umbre bizare pe pereții **tffi**. din plăci de lemn, în timp ce urc la etaj.

Mă opresc în pragul ușii.

Doarme. întinsă pe o parte, cu părul despletit pe **2U de** pernă albă. Are un umăr dezgolit, buzele roz paM sunt despărțite, iar respirația ei umple încăperea.

Mă bucur de liniștea binevenită. în mod normal. »port liniștea, dar aici, la fermă, ceva o face să-mi **sme** diferit. *Sau poate că Asher face asta.*

în cele mai multe zile, liniștirea minții mele este o performanță aproape imposibilă. Pentru că mintea mea ^{nu} **se** oprește niciodată. Adaugă noi liste de lucruri de **^cut**, una după alta. Cântărește fapte, cifre. Definește detalii.

Așa funcționez.

Așa sunt.

Și totuși, acesta este singurul loc, dintre toate pe ^{Un}de am fost, în care liniștea mă calmează în l oc să mă ^{eneTv}eze. Efectul este chiar mai puternic dimineața, ^{Cary}d mă trezesc înaintea lui Ash și mă bucur să o pnyesc ^{CUn}» doarme. Să o țin în brațe. Să o iubesc... *Băga-mi-aș.*

l'k'-asta am fost așa supărat pe frații mei 1_H
Mr- gerea de fonduri? Și-au dat seama, deși eu
refuz^ vād?

O iubesc.

Cum de nu ini-am dat seama până acum?
Sunt îndrăgostit de Asher Wells.

Aceeși fată de care m-am îndrăgostit acum
cinci- sprezece ani.

întrebarea *este*: și acum, ce voi face?

Mă dezbrac, fără să-ini pot lua ochii de la
ea, mă strecur în pat în spatele ei și o lipesc de
mine.

- Te iubesc, îi șoptesc la ceafă.

*Te iubesc, dar nu am nici cea mai mică idee
ce să fac în legătură cu asta.*

capitolul. PAIRUZECI și PAIHU

Asher

- Domnișoară Wells?

— Da. Bună. La telefon.

- Sunt Hiliary de la Sharpe Internațional.

Îmi simt inima în gât. Fac un pas înapoi de la intrarea în Primărie și mă îndepărtez de ceilalți cetățeni din Cedar Falls, care intră la ședință.

— Bună. Ce mai faci?

— Bine. Mulțumesc. În ultimele săptămâni, am analizat serios propunerea ta. Am trecut în revistă detaliile și comparațiile de piață. Am cântărit dacă valoarea adăugată este benefică pentru clientela noastră...

Oftez de nerăbdare.

— Și voiam să te anunț că am decis să acceptăm propunerea ta.

- Da?

— Da, o acceptăm.

Face o pauză.

— Bineînțeles, totul este condiționat de finalizarea îmbunătățirilor pe care le-ai subliniat în prezentare. O alee asfaltată și o parcare. Scaune și mese atât pentru ceremonie, cât și pentru recepție. O bucătărie care să satisfacă furnizorii

de catering.

— Sigur. Da.

K. HROMHEK<>

Sunt năucită. Sunt încântată. Sunt îngrozită
Doamne. Sfinte.

— Nici nu știu ce să spun.

- Am senzația că va fi o opțiune de mare succes pe care o vom oferi oaspeților noștri. Nimic nu spune mai mult despre o clientelă bogată decât cei care plătesc pentru lux și vor să adauge și o experiență minunată la țară. Iar Ferma de lavandă va fi perfectă pentru asta.

— Bănuiesc că e un compliment.

Hillary râde.

— Da, este un compliment. Înseamnă că este luxos, dar în același timp tipic pentru zona Cedar Falls.

— Deci, ce urmează acum?

— Departamentul juridic va întocmi contractele în următoarele săptămâni și pornim de acolo.

—În regulă. Da. Mulțumesc că mi-ați acordat o șansă. Eu...

— Abia aștept să vizitez și eu ferma. Sunt sigură că va fi... Oh. la naiba. Scuze. Trebuie să închid. Trebuie să răspund la un apel. Ne auzim curând.

Și înainte să pot pune întrebarea - *Ledger știe despre asta?* închide telefonul.

îmi vine să dansez de bucurie pe stradă, dar mă mulțumesc cu un zâmbet larg, de la o ureche la alta.

Apoi, bineînțeles, realitatea se prăbușește peste mine. împrumutul. *împrumutul meu*. încă nu am primit aprobarea.

îmi lipesc telefonul mobil de bărbie, acceptând partea bună a lucrurilor, temându-mă, în același timp, de cea proastă.

Voi trece și de asta când ajung acolo.

N-am de gând să permit să-mi strice starea de spint de astăzi.

('API TO' A'¹- PATRUZECI ȘI CINCI

Ledger

Primarul Grossman se comportă ca unsul lui Dumnezeu, în timp ce se plimbă prin Primărie dând mâna și râzând ca un măgar pompos. Se dă în spectacol, asta e cert. Un spectacol pe care nu pot să nu-l observ în timp ce scanez mulțimea. *Unde ești, Ash?*

A spus că va fi aici. De ce nu dau de ea?

Dar o am pe Tootie. O văd de cealaltă parte a încăperii și îmi face semn cu mâna. Abia când îmi întorc din nou privirea spre primarul Grossman, în plină paradă de uita(i-uă *la mine*, mă uit mai atent la bărbatul care-l bate pe spate, strângându-l de umăr. Mi se pare cunoscut, dar nu știu de unde să-l iau.

— Hei, cine-i tipul ala? o întreb pe grefiera care, din întâmplare, se află chiar lângă mine.

— Este fiul primarului, spune ea, trecând pe lângă el pentru a se așeza la birou. Jason Grossman.

Jason.

L-a pomenit și Tootie pe acest Jason.

Deși numele mi-e necunoscut, omul ăsta are ceva, <*va familiar. Să fie unul dintre antreprenor angaja k complex? Unul dintre protestatarii care m-au ^Ptămâna trecută? Să-l •eară

Chiar în momentul în care primarul Grossman se aşază pe podium şi bate cu ciocanul pentru a începe şedinţa, îmi dau seama.

Nu e posibil.

Mă mai uit o dată la Jason. Sigur, a mai îmbătrânit puţin, dar nu am uitat niciodată gura aia îngâmfată şi condescendentă. Sau nasul care acum e niţel strâmb.

Jason. E puştiul căruia i-am spart nasul acum şaisprezece ani. Nenorocitul care a vorbit urât despre Asher, care a ponegriţ-o.

Cum de nu mi-am dat seama mai devreme? Forma feţei, acelaşi contur al gurii, ochii mici. Jason, puştiul căruia i-am dat un pumn cu ani în urmă din cauză că a jignit-o pe Asher, este fiul primarului Grossman.

Ticălosul!

Despre asta a fost vorba în toată această poveste?

Un fel de vendetă pusă în mişcare de un tată supărat pentru ceva ce s-a petrecut când eram copii? Este modul lui de a se răzbuna pe mine pentru că i-am umflat nasul fiului său?

Mai bine îşi învâţa fiul bunele maniere. Un pic respect.

Pe de altă parte, aşchia nu sare departe de trunchi, lisuse Hristoase!

Serios? De-asta suntem supuşi la asemenea pTM vocări ridicole?

Primarul Grossman anunţă ordinea de zi, ^ar ratez jumătate din ce zice doar de dragul de a vorbi, P^{rea} ocupat să încerc să-mi dau seama ce să fac şi cum să J<*' mâna asta. Furia mă-mpinge să-l

demasc public- gândesc cum să transmit celor
prezenți că oficialul al* c ei este un nemernic
meschin și îngust la minte.

« Ji pn>feiiionnll.mul mit determină să
fac un . tu și'»''' * r4ldC l>e "iai de cn,"Plicat.

orie« >'<' ""^{h d°}ri. Personal, să anu,,. Iffgul oraș
ni cine ore de-a fiice, nm sentimentul că ' rnenii
știu <ieja. Sigur și-a mai arătat adevărata fată
tăVitc «stea, au continuat să-l voteze.

Ku, pe de altă parte, sunt aici pentru că am
de condus o afacere. O afacere în care am băgat
o tonă ȝbani și nu putem risca să ne pierdem
autorizația de exploatare doar ca să mă pot
cobori la nivelul lui. Asa <*• oricât de mult m-ar
durea, va trebui să iau calea cea dreaptă în
această privință.

Dar asta nu mă oprește să îl pironesc pe
Jason din priviri până când pot să jur că mă
simte. își ridică privirea și ochii ni se întâlnesc.
Pur și simplu, mă holbez la el. Chipul îmi
rămâne impasibil, însă îi transmit clar că l-am
văzut, că mi-am dat seama despre ce e vorba în
toată tâmpenia asta – tatăl lui trebuie să dea
bine pentru a fi reales, și se răzbună, meschin,
pe mine.

- Și acum, să trecem la chestiunea în
discuție, spune primarul Grossman, atrăgându-
mi atenția asupra lui și a membrilor consiliului,
așezați de o parte și de alta a sa. Ne-am întâlnit
luna trecută aici pentru a discuta despre
modificările necesare pe care Sharpe Internați-
onal și The Retreat trebuie să le facă pentru a
garanta obținerea inspecției finale și a
permisului de exploatare. Domnule Sharpe,
aveți cuvântul.

Mă îndrept spre pupitru, îmi dreg glasul și încep.

— M-am bucurat de ultimele șase săptămâni petrecute aici, în Cedar Falls. Deși sunt un băiat de oraș, eu și frații mei am vrut să cumpărăm o clădire aici dintr-un motiv anume și să contribuim nu doar la viitorul orașului, ci și la succesul acestuia, în general.

Și, preț de câteva minute, continui cu rahatu l Despre farmecul pe care l-am descoperit aici, în r i Falls, și despre cetățenii săi, care își iubesc ora , Despre potențialul care face acest parteneriat benefi pentru tot orașul, în ansamblul său. Despre filozofia ° obiectivele pe care S.I.N. le are în privința complexului' dincolo de o marjă de profit.

- Toate bune și frumoase, spune primând când îmi închei discursul, dar cum rămâne cu solicitările exprimate de acest consiliu?

Zâmbește larg, Ledger, și pregătește-te să pupi mai multe funduri.

— Conform solicitării dumneavoastră, domnule primar Grossman, și în conformitate cu promisiunea noastră, S.I.N. a contractat antreprenori locali și a angajat cetățeni din Cedar Falls și va continua să facă acest lucru și după inaugurare. În plus, am făcut progrese semnificative în două domenii, pe care am dori să vi le împărtășim. Am fost încântați să avem ocazia de a ne aduce contribuția în acest oraș, din care, acum, facem parte. Având în vedere acest lucru, am ales să ne concentrăm asupra a două aspecte care vor modela și au modelat acest oraș. În prezent, ne aflăm în plin proces de revizuire și renovare a bibliotecii școlii elementare Cedar Falls. Va fi o transformare completă - extinsă ca dimensiuni, conținut și calitate. Celălalt obiectiv al nostru este centrul pentru seniori din Cedar Falls. Sistemul de climatizare din clădire necesită înlocuirea imediată pentru un mai bun control al temperaturii și pentru filtrarea aerului. Am făcut o donație considerabilă pentru a-l repara în următoarele săptămâni, cu cat mai puține întreruperi pentru oaspeții de acolo.

— Și a fost finalizat?

— Nu facem miracole, domnule. Nu putem ^na

liza atât de repede proiecte extrem de compl^{ex}e c
CU O
CONDIȚII

louft, lucrând cu antreprenori locali care au deja >n^{altS} parte’ Dar Vă asiRUr’ după cum pute^{ti} i<’’’ hi documentația pe care v-am furnizat-o dum- stră \$’ colegilor consilieri, contractele au fost banii au fost puși deoparte, iar lucrările sunt nl’ate. Nu ezitați să contactați acești antreprenori ^{pn*}ni a verifica veridicitatea afirmațiilor mele, dar cred. Îtoate cele necesare au fost furnizate și sunt deja în pâinile dumneavoastră.

- înțeleg, murmură el dând din cap, cu ochii ațintiți asupra mea ca și cum nu m-ar crede.

Dar publicul tace. Nu mai șușotesc, nu mai cârcotesc ca înainte, așa că, în speranța că lucrurile se întorc în favoarea noastră, continui ca să nu-i pierd.

- Mai mult, suntem în curs de a contracta furnizori locali de bunuri și/sau servicii pentru oaspeții noștri. Speranța este ca oaspeții noștri să experimenteze sau să le placă ceva ce văd sau gustă în stațiune – fie că este vorba despre unul dintre numeroasele noastre magazine de vânzare cu amănuntul, de opere de artă expuse în întreaga unitate sau de un pachet de excursii, asigurat de companii locale – și să se aventureze în Cedar Falls pentru a cheltui mai mulți bani.

— Și ce companii ați angajat în acest scop?

Asistenta lui Hillary, care m-a însoțit la sedință, răsfoiește paginile din dosarul pe care l-au primit cei din consiliu și îmi indică lista respectivă.

— V-am furnizat lista în dosarul din fața dumneavoastră, dar suntem bucuroși să o citim

și cetățenilor, spun. Produsele de patiserie de la Bessie vor fi vândute în cafeneaua noastră. Jenner's Juicery va vinde, de asemenea, articole tot acolo. Restaurantul și cafeneaua noastră Vor folosi exclusiv înghețată de la Ihe Creamery c în Oraș. De asemenea, este furnizată o listă de artiști oca i

pe care îi vom prezenta în diverse locații din
Vom avea pachete incluse pentru oaspeți cu r
^On,p,e*. Ski Resort. Cedar Falls Outdoor
Adventures și * , a,,s

Limba mi se poticnește când văd Ferma
de I următoarea pe listă. Ce caută aici? Ridic
privirea prin încăpere și o descopăr pe Asher.
îmi zâmbește? U" titor. dar o privesc
nedumerit. ' e ,n*9*

- Domnule Sharpe? Avem vreo
problemă?

- Nu. Este în regulă. Unde rămăsesem?
Da v₀

oferi pachete pentru evenimente la Ferma de
lavand? precum și la Mountain High Club.

- Este o listă impresionantă, spune
primarul în timp ce mă uit la Asher, aflată de
cealaltă parte, întrebând-o din ochi ce se
întâmplă.

Totul capătă sens acum. Restaurarea
hambarului. Șirurile de lumini. Firma nouă.
Noptile nedormite și muncitul până târziu.

Să îndrăznesc să spun că mă simt nițel rănit?
Că se întâmplau toate astea, iar eu nu știam nimic?
Că Hillary știa și nu mi-a zis?

*Este mâna lui Asher, nu a avut încredere să-îmi
spună. Nu a vrut să-și împărtășească planurile cu
mine.*

Fac un efort să mă concentrez din nou asupra
întâlnirii, să nu mă duc la ea, să o scot afară și să o
întreb de ce. De ce naiba?

— Aveți ceva de spus în favoarea sau

împotriva noului complex sau a companiei Sharpe Internațional, care doriți să fie consemnat oficial?

Deci, asta ai de gând să faci? Să-i lași pe din oraș să vorbească, să ne bazăm pe mentalitatea gloată?

o CON UIȚI E

...„it din nou la Asher. Nu mă_{pot} abține.
Privi-_e la fel^{de} nedumerită și de rănită.
Nu pricep.
^C'cineva î\$» limpezește glasul în microfon și,
cu o_rp a capului, mă forțez să fiu atent la
afacerile cornii nu la cele personale.

Domnule primar, deși înțeleg ce înseamnă fitul și turismul, am totuși sentimentul că domnul Crpe Ș' compania sa vor sădi semințele ruinei în^sS nostru, spune o femeie șleampătă, la microfon, Snând din cap hotărâtă. Zice că va face toate aceste lucruri, dar odată ce își va primi permisul, tot ce vrea el o să facă.

O parte a publicului murmură a aprobare.

Are dreptate. Nu suntem datori nimănui odată ce vom primi certificatul de exploatare, dar nu cred că mă ajută să spun asta cu voce tare în acest moment.

Mă uit în jur și mă pregătesc să fac un pas spre microfon să mă apăr, când Tootie se îndreaptă spre pupitru.

— Dacă vreți să știți, cred că Ledger va face ceea ce spune că va face. Am înjurat în fața lui și a zis că nu-i va spune mamei mele și încă nu a făcut-o.

își pune mâinile în șolduri și-și drege glasul.

— Mai mult, m-a desemnat pe mine să îi spun tot ce ne dorim și ce avem nevoie pentru biblioteca școlii. Nu ar da înapoi, nu m-ar dezamăgi pe mine.

Tootie se uită la mine și zâmbește.

— Atât voiam să zic.

În timp ce ea se întoarce la locul ei, femeia

șleam păță se apropie din nou de microfon.

- E doar un copil. Ușor de manipulat.

- Eu îl cred, spune Asher, ridicându-se de pe scaun și îndreptându-se spre podium, cu ațintiți asupra ei. A venit aici pentru n vA $|_{n < M}$ cererile, indiferent cât de ridicole, domnule $t > ri$ Grossman. A fcut chiar mai mult decât ce i-ați Și-a adus contribuția la această comunitate. $A i_m$. " talente locale. A încercat să creeze venituri pentru Ce mai vreți de la d?

Grossman chicotește condescendent, focându-mi să scrâșnesc din dinți.

- Normal că spui asta, din moment ce te culci cu el.

- Poftim? spune ea, ridicând degetul spre mine atunci când sar în picioare să o apăr.

- Scumpo...

- Asher, îl corectează ea. Numele meu este Asher.

Nu *scumpo*.

Primarul își drege glasul.

- Deși sunt sigur că..., hm, *prietenul* tău îți apreciază sprijinul neclintit, consiliul municipal nu ar trebui să accepte sfaturi de afaceri de la cineva care nu e în stare să obțină nici măcar un împrumut bancar pentru a-și menține ferma pe linia de plutire.

În sală se aud șușoteli, apoi se așterne tăcerea. Genul de tăcere care înseamnă că se pregătesc să guste bârfele.

Dar tot ce-mi rămâne în urechi din ce spune Gross- man este că Asher *nu e în stare SÎ obțină un împrumut bancar pentru a-și menține ferma pe linia de plutire*.

Mâinile mi se strâng în pumn. O multitudine de emoții se răsfrâng pe chipul lui Asher. Primarul

tocmai a denigrat-o în fața întregului oraș. A umilit-o, așa cum a făcut-o și tatăl meu.

Dau să mă îndrept spre ea, să o apăr, să... pe top dracii, nu știu să ce, dar Asher mă țintuiește cu privit®⁸

Nu". Nn i-am luat niciodată apărarea

d⁵ⁿ_t ^i" Dar acum o voi face, orice ar fi.

Jția« ^ . să ataci pe mine? spun suficient de

"VrC' am nevoie de microfon și toate capetele

S& "ie mine. Atunci atacă-mă pe mine. *Nu am*

* wS-Mr«*AsherinpaCe_

_ Mă descurc singură, Ledger, spune Asher, cu de
oțel și o expresie stoică. Primarul Grossman °-v° de
față încearcă să mă pună la locul meu, acolo unde ilC'b
că ar trebui să fie toate *femeile cumsecade*. Ar (era să
tac, pentru că îi este teamă să nu care cumva fiu
rezultatul unei aventuri pe care a avut-o cu mama mea,
în urmă cu vreo treizeci și ceva de ani.

Răspunsul ei produce un val de murmure în
public și îl face pe primar să se înroșească, iar
spusele lui să devină lipsite de orice sens.

- Ca să știi, de-ai fi tatăl meu, te-aș repudia eu
pe tine. Am suferit în viața mea destulă rușine pentru
lucruri pe care nu le-am făcut..., dar asta chiar aș
face-o. Poți să fii sigur.

Și, fără alt cuvânt, Asher iese cu pași mari din
sală, urmărită din priviri de tot orașul.

Fac un efort supraomenesc să nu o urmez. Să
rămân locului, să mă comport ca un profesionist și
să-mi ac treaba pentru care sunt aici..., să nu pun
problemele personale pe primul loc. Sâ n-o pun pe
ea pe *primul loc*.

Primarul, palid la față, bate furios din
ciocănel, ncercand să facă ordine în sală. Așa-i
trebuie.

~ Liniștiți-vă, oameni buni. Liniștiți-vă.

gâtulu ^' ^re&e glasul trăgând de cravata strânsă în
jurul

^ate treburi de făcut, nu să ne ocupăm de ^{stu} și de
subiecte care nu-și au locul aici. Haideți să

votăm. A îndeplinit The Retreat cerințele noastre
s» nu? Le putem acorda inspecția finală pentru a
primi certificatul de exploatare? r‘

(^prinLUL PAI'RUZECI ȘI ȘASE

Nu pot să respir.

Simt o arsură în piept în timp ce iau guri mari de aer. Mă lupt cu lacrimile care mă ustură. Trebuie să mă îndepărtez de Primărie și de ticălosul ăsta cât pot eu de mult. Și la capătul pământului dacă aş merge, nu ar fi suficient de departe.

Nu contează că și-a arătat adevărata față, că m-a umilit sau că am reușit să mă apăr. Toate acestea sunt lucruri cu care am învățat să mă descurc pentm că sunt Asher Wells.

Dar nu am primit creditul.

Așa că mă urc la volan și conduc fără țintă.

Pe fiecare drum de munte. Prin fiecare câmp.

Ignor apelurile și mesajele care sosesc, alertele de pe telefonul aruncat pe bancheta din spate.

Cererea mea de credit a fost refuzată. *Eu am fost refuzată.*

E-mailul a sosit la jumătatea ședinței consiliului municipal. *Vă informăm cu părere de rău că cererea dumneavoastră de creditare a fost refuzată. Mulțumim că ați contactat...* M-a năucit.

Șocat. Rănit. Și nu Puteam să spun sau să fac nimic în mijlocul spectacolului grandios pus în scenă de Grossman. Dai e știa c

K HROMHEHC.

fusesem refuzata. Țsta e șpilul. Știa înainte altfel nu ar fi spus niciodată ceea ce a spus A^{NLLU} *«. de provincie! Ar ti trebuit să mă gândesc'ine"? să-îni dau seama că Grossman va afla, din^{rol>ui}» nora lui este directorul sucursalei băncii. "lurnc^m ce

Așa că am răbufnit. Am ripostat. Am încercat să pun la locul lui și să-l umilesc, așa cum a încercat i*¹ să mă umilească pe mine. al *1 sâ

Altceva ce să fac?

Lovesc volanul cu mâna și cedez nevoii de a ț^{iPa} din toți rărunchii. Sunetul este înăbușit de vânt, și^{nu} diminuează cu nimic furia care mă stăpânește.

Mă simt ca și cum aș fi atins cerul cu degetele după ce m-a sunat Hillary, pentru a coborî apoi, brusc, în cea mai adâncă dintre prăpăstii, conștientă că nu-mi mai pot permite toate lucrurile de care încă mai am nevoie pentru a îndeplini acele cerințe contractuale.

Trag pe dreapta și mă uit la niște cai care pasc pe câmp, până când mi se încețoșează ochii. Apoi bag în viteză și mai conduc o vreme, încercând să mă îndepărtiez cât mai mult de oraș.

Ultimul lucru pe care-l vreau e să întâlnesc oameni, îmi doream asta pentru mine.

Aveam nevoie de asta pentru mine.

Și da, sigur, totul este pregătit și încă P^{o1} evenimente, dar, practic, mi-am golit cârdu^c pentru a ajunge în acest punct. Iar contractul meu <■> condiționat de aceste îmbunătățiri. Și, și»

\$*» \$'...

Și-atunci continui să conduc fără țintă.

- Vrei să-mi spui și mie ce e asta? o întreb pe Hillary în momentul când intru în birou, cu lista de furnizori în mână, indicând spre Ferma de lavandă.

Sunt îngrijorat și furios și simt că-mi ies din minți pentru că nu reușesc să dau de Asher nicăieri. Nicăieri, și am căutat-o atât de mult, o veșnicie parcă. Este un oraș mic. Ar fi trebuit să dau de ea.

Dar n-am putut.

Și simt că-mi pierd mințile de îngrijorare.

Hillary îmi răspunde cu o privire cumpătată. Nu aruncă nici măcar o privire listei pe care o țin în mână, pentru că știe deja despre ce este vorba.

- Este o listă de furnizori. Așa scrie și în titlu.

— Pe bune? Mă refer la faptul că pe această listă se află și Ferma de lavandă.

Mă fâțâi de colo, colo, incapabil să stau locului.

~ M-ai însărcinat să găsesc furnizori locali pentru ^a crea pachete atractive pentru oaspeții noștri și exact asta am făcut, spune ea prudent.

Dar tonul ei sună nițel cam înfumurat, sfidător, nu să cedeze, or, asta mă face să scrâșnesc din dinți.

K.

HHOMBKK

G - Și nu te-ai gândit să împărtășeai
asta cu mine?

Inf «tia sâ

nn

nu o

- Domnișoara Wells ni-a rugat
explicit să fac.

- Poftim? strig. Ai uitat cine e șeful
tău?

— Nu.

Tace așteptând să mă opresc din mers
și să mă la ea. U"

- După cum am spus, domnișoara
Wells a cerut în mod expres să nu știi
despre propunerea ei. A vrut să obțină
colaborarea pe meritul ei, nu pentru că se
culcă cu proprietarul complexului.

Iau foc când o aud.

— Păi, da, normal c-a vrut, murmur,
simțind nevoia să-mi direcționez furia spre
cineva, pentru că, da, mă doare și sunt
furios, dar nu neapărat pe Asher.

Ci pe toată lumea din orașul ăsta
afurisit. Stau aici, răsucind informația în
minte, fierbând, mânios că s-a ascuns de
mine, că m-a respins, că nu a avut inc ere în
mine, deși știu bine că e modul ei de a se
încăp țana de a refuza ajutorul altcuiva.

— Este o propunere de afaceri solidă.
Bine gân Și-a făcut temele. Am rămas
impresionată de proi ea, dar, ce a cântărit și
mai mult, va fi o opțiun lentă pentru oaspeții
noștri.

— Propunerea, spun, așteptând, cu mâinii
• Hillary ridică din sprâncene la mine. *Te rog- **

K.
HHOMBKK

G

Se duce la dulapul cu dosare și mi^{*0} p^ptr
răsfoiesc. Hillary are dreptate. Propunc^{>rea}

esionistă, concisă, informativă și ajută na^{J-07} ptul[^]
afirmă tot ce se promite în tex • j în E', care su"[<]
menționate tmbunBW'*^{cru'} îmi picâ^{fisa}

împrumutul

^{krt}, nevoie de un împrumut ca să-și procure arti- ■ ^»dm prezentare.

împrumut, pierde totul. Nenorocitul de „-yrțnn a spus asta cu voce *suficient de tare* în timpul JJJei de la Primărie. J^lfcălosul.

Hristoase. Oftez și arunc propunerea pe birou. M – Ledger.

Zâmbetul lui Hillary este abia schițat, iar ochii ei sntblânzi, atunci când îmi ridic privirea la ea.

- Doar pentru că o iubești...

— Nu o iubesc, mârâi.

Una e să o spun în gând... Să recunosc cu voce tare **este** cu totul altceva.

Hillary chicotește.

- Ba da. O iubești. Și această dragoste nu-ți **dă** dreptul să dai buzna ca un cavaler pe cal alb și să o **salvezi**. Are propriile motive să vrea să fie independentă. **Se** vede cu ochiul liber că viața nu a fost deloc blanda **cu ea**, nu știu detaliile, dar mă recunosc în ea, pentru că eram la fel. Dorința de a-mi afirma ^{indeP®nd*} **nevoia** de a avea ceva care să-mi aparțină în o ^{al} au constituit un mod de a recâștiga o parte în mi **Modul** în care m-am vindecat. E ceea ce m-a ^a “

acest birou, cu tine. Asher nu are nevoie e cu «°

fr-o repare, Ledger. Are nevoie doar c e ^{cintX ' s^jj}. țină de mână în cazul în care nu reușeș e, c ⁰ ferească alături de ea atunci ^{când₁ reușeș\ujtcj'n} tăcere **asculte** când vorbește. Se spun mult mai muhem « **decât** într-o cameră plină de oameni care ^{bine_}

Mă simt neajutorat. Este un **venit** pentru un bărbat care deține mereu con ro

- Nu vreau să o repar, Hillary. ^{v_{reail}} ,
ceapă că nu mai este singură. ^{1 d.,8r «fi Pri}

- I-ai spus MU? Ar putea li ^{un}
numai bun. ^{ue} pleca_{re}

încuviințez.

Sa-i spui lui Asher că nu ⁱ mai este singură este
bun început. Ar trebui să-i ^{arăt} un asta. Dar, pe toți
cum s-o fac dacă nu dau de ea? ^{dracii}, Cum să o
spun că-i sunt alături? Că poate liniștesc, să-i avea

*Are motivele ei să vrea să
fie independentă. Asher nu are nevoie de cineva care
s-o repare. Are nevoie doar de cineva care să o țină de
mână în cazul în care nu reușește, care să
sărbătorească alături de ea atunci când reușește și
care să o asculte când vorbește.*

Nu am ascultat-o în tot acest timp? Nu asta fac
cel mai bine cu ea, atunci când vorbim la telefon, când
stăm unul în brațele celuilalt, când facem picnicuri...

Băga-mi-aș! Acolo să fie? La locul nostru?

E singurul loc unde nu am verificat.

Unul singur, atât, și sper din tot sufletul să am
dreptate.

Florile sălbatice strălucesc, păsările ciripesc
zgomotos, în timp ce îmi croiesc drum prin tufișuri,
până a salcia bătrână.

Mi se strânge inima când o văd stând acolo,
reze mată de trunchi, capul pe spate, cu fața spre
cer, închiși.

Și dacă aveam vreo îndoială înainte, acu nu mai
am.

O iubesc pe Asher Wells.

Sunt *îndrăgostit* de Asher Wells.

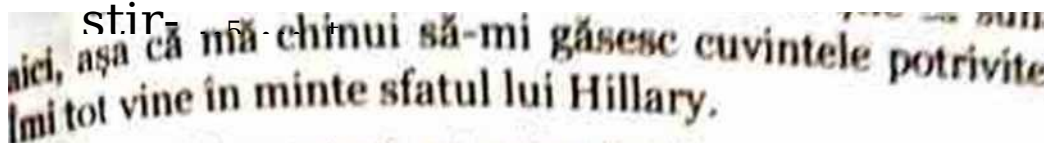
Elementar.

— Mulțumesc cî mi-ai luat apărarea mai devreme
Nu era nevoie s-o faci, spun, simțind că ezit învîrtin au-

Sin>p^u

pin tot «ufletul.

stau acolo și mîft uit la <•«. Știu că ea

stir, aici, așa că mă chinui să-mi găsesc cuvintele potrivite
Imi tot vine în minte sfatul lui Hillary.

nrt în jurul lucrurilor despre care trebuie să vorbim
dar îmi trebuie un punct de plecare ca să pot începe
de undeva.

- Da, ți-am luat apărarea.

Nu se mișcă, nu deschide ochii, doar murmură
cuvintele.

- Sunt mîndru de tine, de cum te-ai apărat
astăzi, dar, Doamne, aș fi dat orice să mă lași pe mine
să te apăr.

— N-am nevoie să mă apere cineva, Ix*dger. Sunt
în stare să-mi port și singură de grijă.

- Știu că ești. La naiba, știu că ești, dar e așa
de greu să ai nevoie și de ajutorul meu din cînd în
cînd? *Să ai nevoie de mine?*

Vocea mea se frînge, iar ea deschide, în sfârșit,
ochii și se uită la mine cu irisurile ei cenușii
scăpărînd a furtună«

Ne privim în ochi și am sentimentul că aceasta
va fi una dintre cele mai importante conversații din
viața mea. Am negociat afaceri în valoare de sute de
milioane de dolari. Am aruncat contracte de pe mese
fără o tresărire măcar. Dar aceasta este prima dată
cînd trebuie să lupt pentru ceva personal. Și
adevărul e că sunt îngrozit o s-o dau în bară.

Merg înainte și mă las pe vine, să mă așez în
fața ei — De ce nu mi-ai spus despre planurile Jale
Ferma de lavandă? Despre propunere. Adică mî

K. **BROMBKI**<^G

voiai să-ți fie acordat pe merit, dar... m-ai exclus
de tot din ceva care face parte din tine. De ce nu
mi-ai spus? De ce m-ai mințit?

cA|>nVIA)I. PÂI'IUIZI'.CI ȘI OPT

Se uită fix la mine, cu mușchii zbatându-i-se pe maxilar, implorându-mă din priviri.

— Nu te-am mințit.

- Ai ales să nu-mi spui. Același lucru.

- Nu e.

- Pentru mine este. Nu au fost destule minciuni între noi, Asher? Gata cu minciunile. Gata cu înșelăciunile. Gata cu minciuna prin omisiune. Te rog.

— Ledger, n-am vrut să...

— Ai ales să-mi spui că modernizezi ferma, în loc să îmi spui că vrei să-ți creezi o afacere nou-nouță. De ce? De ce nu ai putut să-mi spui, Asher? Ce te-a făcut să simți că nu poți să te încrezi în mine?

Stomacul mi se răsucește într-un nod când văd durerea gravată pe liniile chipului său frumos.

— Știu că nu vei înțelege, dar eu... Aveam nevoie să fac asta doar pentru mine.

— Crezi că te-aș fi oprit? Că aș fi încercat să te controlez? Modul în care ai transformat ferma, ideea ta de a face din ea o destinație sunt incredibile. Cum să crezi că ți-aș putea spune altceva? Deci, care este adevăratul motiv, Asher? Ce-mi ascunzi?

*O să mă părăsești și am nevoie de cem, c
potolească durerea. are,l ^-nti*

Mâinile îmi tremură în timp ce deschid
gura. Nu știu ce alt răspuns să-i dau. Sl ,nchid

- Ce facem noi aici, Ledger? Ne păcălim
8i_nilIfi, Ne prefacem că pedeapsa ta de a sta aici nu
se sfî peste câteva săptămâni, că nu te vei
întoarce la vianT iar eu nu mă voi întoarce la a
mea?

I se schimbă expresia când mă aude.

— Cer prea mult să am și eu un singur
lucru în viața mea care nu are legătură cu tine?
Ceva doar al meu, care să nu-mi amintească de
tine de fiecare dată când sunt acolo, când îl văd
sau când mă gândesc la el?

Deci, despre asta este vorba. De aceea a
fost atât de important pentru mine. Știu că pleacă
și, după ce o va face, totul în acest oraș, în casa
mea, chiar și afurisitele alea de câmpuri de
lavandă, îmi va aminti de el. Și acum, până și
eșecul meu inevitabil în a începe o afacere tot de
el va fi legat.

- Deci, în loc să vorbești cu mine despre asU
despre noi, preferi să îți îngropi capul în nisip _ ne
comportăm ca și cum toate astea - noi - nu s
întâmplat niciodată? ..

- Să-mi îngrop capul în nisip? Cred că
a^{te0}. mele sunt perfect justificabile, având
în vedere c
țiile tale – *planurile tale* – sunt de la sine
înțel^{ese-}

Simt cum armura mi se pune la locul
ei. •- _{nll} stol. Protejându-mă tocmai când
mă tem & ⁰¹ mă va putea apăra de răul
care va veni.

~ Cum naiba planurile mele sunt de
la ^{s*n} mă întreabă.

^{CU} O CONDIȚIE

«e doar o aventură care se va termina
peste '.¿MoSni- ^{Ap01, lsp&"ta} P[^]Psa, te vei putea
X*J«tin^{e,ca9&'}

»''''line«' ea ^{sS¹mi a'ung tacrimi'} e pe care mi le
pro-
¿¿te cuvinte.

_{Par}că astea au fost cuvintele tale, nu?

– Asher. Nu. Nu înțelegi.

îmi pune mâna pe un genunchi și strânge.
încerc

i tresar la atingerea lui, pentru că totul în mine îmi
'ne să fug, chiar acum. Să mă retrag cât pot, dar nici
i¿car eu nu sunt atât de puternică. Râde, nevenindu-
i și creadă, dar eu simt că râde de mine și nu-mi
place deloc-

- Deci? Nu sunt vorbele tale?

Ba bine că nu.

- Nu. Sunt ale mele. Doar că... – își trece o
mână prin păr – frații mei tot insistau să afle care-i
treaba cu noi doi. Nu voiau s-o lase baltă. Cel mai
simplu mod să scap de ei a fost să spun ce-am spus.

Să bagatelizez, ca să-înceteze...

îmi caută privirea.

- De ce nu mi-ai zis nimic? De ce nu m-ai întrebat, pe față?

— Să te întreb? De ce? Nu am vrut să par o idioată ^{în} clipa când vei observa cât de mult m-au rănit vorbele ^{ale} pentru că eu credeam că noi doi însemnăm mai ^{mult} de atât. După ce s-a întâmplat când eram mici...

crezi că mai puteam dori să mă expun, să fiu iar sfâ- ^șiată în două?

Oftează, iar eu încerc să-i ignor privirea plină de ^opasiune. Care-mi spune că înțelege.

7 Și, așa, ai început să te închizi în tine... ca ^e mai ușor să te îndepărtezi.

- între noi n-o să meargă niciodată, da_u temerii care nu-mi iese din minte de câteva zile. ^{WaS}

- IV ce nu? De ce nu putem face în așa fel încât xă funcționeze?

— întreabă pe oricine. E evident că tu ești cel mai important dintre noi. Ca să funcționeze, ar trebui să fi_u eu cea care își lasă în urmă viața și pleacă.

- Și de ce ar fi asta un lucru rău? Trăiești într-un oraș care nu te tratează cu respectul pe care îl meriți. Care îți pune trecutul mamei laie în cârcă. Ziua de astăzi, la Primărie, a fost doar un alt exemplu.

— Dar nu este decizia ta, îi strig, ridicându-mă în picioare.

Pentru că simt nevoia să mă mișc, să gândesc și să mă cert.

— Iar faptul că presupui asta fără măcar să mă întrebi ar trebui să fie suficient ca să pricepi de ce ezit. Tu ești pe primul loc. Munca ta este pe primul loc... și, sincer, eu merit mai mult decât să fiu pusă pe locul al doilea.

— Nu te-aș pune niciodată pe al doilea loc.

Râd, dar nu e râsul meu.

- Nu? Și cu planul tău pentru zece ani cum rămâne, hm? Cel de la care nu te abați niciodată cu punctele de reper și parametrii stabiliți. Din nefericire pentru mine, o relație cu mine – *să mă iubești pc*
- nu se pune, pentru că nu se întâmplă la monien programat.

- Nu spune asta, Ash. Planul..., clatină din cap. Este doar atât, un *plan*. Nu este bătut m Mai mult, tu m-ai făcut să-mi dau seama că .^^t Poate fi planificată. naiba, ambele dăți când a>¹

. „ „,ea s-a întâmpla« din senin. Complet neașten- în -eu - Băga-nu_a\$- N*o\$Pun cum trebuie.

Tonul lui e plin de regrete. Dar și de speranță. Și

* , fot ce trebuie să știi este că *vreau asta, te perin* ^{vreau}

^a
Dar în condițiile tale, șoptesc.

' - Nu pot să-mi fac bagajul și să dispar din viața tneă,Asher-

Mă urmărește în timp ce mă plimb de colo, colo.

-înțeleg. Știu cum este, pentm că *eu mi-am pfrâsit viața, visul*, pentru a mă întoarce și a avea grijă de familia mea. Bunica mea e aici, Ledger. La fel și Ferma de lavandă. Este moștenirea familiei *mele*, așa cum S.I.N. este moștenirea *ta*. Nu pot să o las în urmă, așa cum nu ți-aș cere niciodată să o părăsești pe a ta. Acesta este modul în care îmi las amprenta. Pentru mine. Ești bogat și respectat în afaceri și, fără îndoială, crezi că ești mai important decât mine, pentru că, practic, ești stăpânul lumii, dar...

— Asta nu e adevărat...

— Dar așa arată pentru mine. Ceea ce nu pricepi este că, pentru prima dată după nici eu nu știu cât timp, mă simt importantă. Simt că mi se deschid nenumărate oportunități și-

îmi ridic capul spre cer și închid ochii. Prea mult. Este prea mult - emoții, teamă, speranță.

Mă aștept ca totul să se prăbușească. Și dacă nu acum, *atunci când?*

— Am nevoie de timp, Ledger. Atâta tot. Să mă gândesc. Să...

- Asta ar trebui să fie cea mai ușoară decizie din viața ta, Ash. *Să mă alegi pe mine* ar trebui să fie cel mai ușor lucru din lume.

K RROMHERG

Vocea i se frânge și simt că mor.

- **Dar nu ar trebui să renunț** |_n vj_{nh},
pentru a te avea pe tine. ^{'1} doar_r

își lasă capul în jos și oftează.

- Deci, gata? Pur și simplu? Nu ai de încerci? Nu lupți pentm noi? Kan(i)

— Nu am spus asta.

Începe să mă sugrume panica.

— Nu era nevoie.

- Ledger. Nu știu ce să fac. Nu știu ce să... Nu știu ce să simt.

De ce toate lucrurile pe care mi le doresc par mereu atât de departe? Acceptare, o carieră a mea, visurile mele pentru Ferma de lavandă. *Ledger*.

Singurul lucru pe care am reușit să îl prind și să îl păstrez este conștiința de sine. Cine sunt. Și mi-a luat timp să fac asta, să trec peste durerea provocată de moartea lui Pop și să regăsesc acea femeie. Refuz să renunț la ea doar pentru a-l păstra pe el.

Clipesc să-mi înghit lacrimile și mă forțez să-l privesc în ochi. Abia atunci vorbește.

— Poate că trebuie să ne luăm ceva timp gândire. O săptămână. Nu știu. Poate că avem nevoie timp, tu să-ți limpezești gândurile și eu să... Nu știu.

Pierd bătălia, iar lacrimile îmi „îi” nu gene și apoi pe obraji. Dau din cap, chiar dacă u sunt sigură că este ceea ce îmi doresc cu adev* ra •

— Poate.

Vine câțiva pași mai aproape.

- Ți-am spus odată că o singură ^nlă inima până acum. Tu ai fost, Asher. Și ju^r P^e 1 cred că o să mi-o f răngi din nou.

^{cu} o CONDIȚIE îmi cuprinde fața în mâini și
îmi depune pe buze „ai tandră dintre
sărutări.

*** – Te iubesc, Asher Wells. Cred că te-am
iubit ^{în}Wtdeauna.

Cuvintele ar trebui să-mi umple inima,
în schimb ^{mi.o} mai frâng nițel. Pentru că nu
sunt sigură dacă iubirea este de ajuns
pentru a învinge obstacolele cu care ne
confruntăm.

Și, fără să mai scoată un cuvânt sau să
mă privească în ochi, Ledger Sharpe pleacă
din luminiș și mă tem eu, din viața mea. ’

fAp|TOLUI. PATRUZECI ȘI NOUĂ

Ledger

_ Ai reușit, Ledger. Complexul se poate deschide oficial luna viitoare, spune Callahan. Nu știu cum l-ai convins pe ticălosul ăla de Grossman, dar ai reușit.

- Felicitări, omule, spune Ford. Vezi? Ai fost omul potrivit la locul potrivit, până la urmă.

-Totuși, dacă vii acasă încălțat cu cizme de cowboy sau blugi Wranglers, pregătește-te, pentru că o să fac mișto de tine pe veci.

Râsul lui Callahan răsună prin difuzor.

— Eu? în cizme de cowboy?

Pufnesc, *apoi oftez*. Ar trebui să mă facă fericit să aud vocea fraților mei, nu să mi se pună un nod în gât. Îmi dreg glasul încercând să scap de ei, dar nu reușesc.

— De ce ești încă pe-acolo? Nu era planul tău să te duci, să rezolvi și să pleci naibii cât mai repede cu putință? întreabă Ford. Am rămas surprinși amândoi că nu ai zburat direct acasă ca să ne dai personal vestea cea bună.

— Nu. Mai am de rezolvat niște mărunțișuri.

Văd chipul lui Asher cu ochii minții și simt o împunsătură dureroasă în piept.

— Doar câteva chestii.

- Este un alt mod de a spune că urmează trântă în patul lui Asher, spune Callahan.

- Amuzant, bombăn eu, dar mă afe mult decât vor ști ei vreodată. Trebuie «a niai „ « . cu Hillary pentru ceva. ^{e 558} întâi nes

— Cum să nu, râde Ford.

— Am spus că trebuie să închid, zic.

- Mamă! Calmează-te, băiete, spune Callahan Sigur e totul în regulă, Ledger?

— Sunt bine. Al naibii de perfect.

Și închei convorbirea înainte ca ei să poată adăuga un alt cuvânt.

Mă las pe spate în scaunul de la birou, închid ochii și expir încet.

A fugit.

Nu asta mă macină? M-am oferit să ne acordăm ceva timp, când nu am nicio nevoie de așa ceva. Dar i l-am oferit pentru că arăta ca un iepure speriat... *iar ea afugit.*

Și știu asta doar pentru că am trecut astăzi pe la Ferma de lavandă să văd dacă putem să stăm de vorbă. Să văd dacă pot repara orice o fi de reparat.

Asher nu are nevoie de cineva care s-o repare, Ledger.

Revăd în minte scena de mai devreme.

Ecolul de gol din casă când am bătut la ușă.

Fiorul de panică atunci când nu s-a deschis. C^{^11} n-a răspuns nimeni.

~ ~ Nu e acasă, îl aud pe George în spatele >”^L tăcându-mă să tresar.

~ Unde este?

— A plecat. Și-a făcut ^{m'a} rugat să bagajul, ^{le} casă și a plecat.

— A spus pentru cât timp?

— Nu.

- A mai zis ceva?

- Doar că, dacă acest loc va fi vreodată funcțional – arată spre zona hambarului atunci i-ar plăcea și o angajeze pe soția mea pentru a o ajuta să organizeze evenimente.

Probabil îi arunc o privire ciudată, pentru că el continuă, fără să-l invit s-o facă.

- îi este teamă că-și va pierde slujba din cauza noului complex.

- Din cauza noului complex? De ce?

Ridică din umeri măsurându-mă din priviri, nesigur ce să creadă despre mine.

— Este o afacere mare. Se presupune că turiștii vor fugi de la hotelul ei ca să vină la voi.

- în perioada de vârf a lunilor turistice, ambele hoteluri vor avea o mulțime de clienți.

Clatină din cap, nu tocmai convins.

— Lunile din afara sezonului sunt cele care îi lasă Pe oameni fără locuri de muncă.

Sunt obișnuit să mă confrunt cu oamenii, cu repercusiunile deciziilor pe care le iau. Dar de data asta nu ⁴¹¹¹ chef și nici nu am vreo soluție rapidă la îndemână. ? — Să vedem ce se întâmplă. Asher are numărul

meu de telefon, dacă este nevoie.

• — Este generos din partea dumneavoastră, dar nu

^{De} așteptăm la pomeni și ajutoare.

' Ochii noştri se întâlnesc; într-ai lui, mândria
'"boieşte cu îngrijorarea.

- Am înțeles. Oferta rămâne valabilă

— Notat.

Mă uit înapoi spre casa și spre j verandă, care
parc atât de gol ftră ea ghemuit# p? p|

— Știu că ai ajutat-o pe Asher cu «chimbările
aici. Arată nemaipomenit. do

— Așa este.

Nu vreau să mă ajute deloc, nu-i așa?

- Cred că a luat o decizie de afaceri foarte
inteligentă. Va aduce un flux suplimentar de venit.
Va da o nouă viață acestui loc, va deveni vizibil
chiar și pentru oamenii care nu l-ar fi observat
înainte.

— De ce stați pe veranda ei, vorbind despre
afacerile ei cu mine..., domnule?

Clar, nu vrea să mă ajute.

îmi dreg glasul și dau cărțile pe față.

— De ce a plecat, George? *De ce a fugit?* De
ce nu a rămas să lupte pentru acest loc?

Pentru mine?

— Cine a zis că nu se luptă?

- A plecat, nu? întreb.

- Fata asta a luptat toată viața ei. ar fi fost
judecățile cu care s-a confruntat în a^{ces} suficiente
să-i doboare pe cei mai mulți>* <*

- Știu, dar... jți n in>ic

- Nu, nu știți. Cu tot respectul, nu rfa i
despre cum a fost pentm Asher an dup ' și» muncit
neobosit pentru a nu trăi în tun^{ra} abandonului
mamei sale. u nd^{uiei} ^

Privește spre câmpurile unde lavanda^s ca un
val.

Ea construiește ceva aici. Cu tăria de caracter zeitatea și curtai care o caracterizează. L-ar f ' Si I- !'*■J* dracii' "« • o va facT,! " " mândră de ea însăși pentru prima dată după multă Lne-. '«^r ntuncl cand ceva la care s^s Peri nu se întâm- lă> uneori ai nevoie de timp pentru a accepta lovitura Să găsești^{un} mod de a lrai fără 06 clorea>.

-Cu alte cuvinte, ce vrei să spui? Că se va întoarce?

Sunt mai mult decât disperat după un răspuns – așa că îmi ia o secundă să pricep ce-mi zice. Nu se teme să piardă doar visul pe care l-a creat aici..., ci și *pe mine*.

lisuse Hristoase!

Nu se poate gândi la un mod *de a trăi* *iară mine*.

La naiba, Asher. Sunt aici. Aștept. întoarce-te.

— Bineînțeles că se va întoarce.

Pufnește disprețuitor la mine.

— Asher Wells nu este o lașă. Dacă mă întrebați pe mine, caută o altă modalitate de a face totul posibil. Își ia timp să accepte realitatea și să meargă mai departe.

Să accepte realitatea și să meargă mai departe. Eu, oare, am făcut-o? Am trecut peste ceea ce a făcut tata?

Multă vreme după ce George mi-a explicat ce și cum și a plecat acasă, eu încă stau în leagănul de pe verandă, ascultându-l cum scârțâie. Încerc să găsesc un răspuns la întrebare.

Tatăl meu a inventat o minciună care m-a afectat în mai multe moduri, în ultimii cincisprezece ani. I eama de a-l dezamăgi. Teama

de a nu mă ridica la înălțimea Potențialului pe care mi l-a oferit „salvându-mă” în acea noapte cu minciuna lui. Am marcat gol după go fac fericit. Să-l fac să fie mândru de mine. Să mă

h standardele lui Maxton Sharpe... și amân fericirea în speranța de a obține aprob
o pierd (aproape) pentru a doua oară r' lui? S«
o iubesc? ** fen' ^ a pe
care

Tata nu mai e. Ledger. Nu crezi că a v • și renunți la obiectivele lui și să crezi altu”¹
*‘Tt’¹nca faci fericit pe tine? Nu crezi că a venit timpul’ «? * **^(e) trăiești în și sub umbra lui? ¹ nu mai*

*„Bunica mea e aici, Ledger. La fel și Ferma de lavandă. Este moștenirea familiei mele așa cum S.I.N. este a ta. Nu pot să o las în urmă, așa cum nu (i-aș cere niciodată să o părăsești pe a ta. Acesta este modul în care îmi las amprenta. Pentru mine. Ești bogat și respectat în afaceri și, fără indoială, crezi că ești mai important decât mine, pentru că, practic, ești stăpânul lumii... **

Cum am putut să-i cer să renunțe la visurile ei? Cum să *facem ca iubirea aceasta să funcționeze și să ne putem trăi fiecare propriile visuri, dar și altele noi, pe care să le creăm împreună?*

Bugu-mi-aș.

Băga-mi-aș!

Ea nu crede că se poate. Că sunt capabil de asta.

I-am spus că o iubesc.

Și a plecat, oricum.

CAPITOLUL CINCIZECI

- A trecut mai bine de o săptămână. Ai dus „condusul pentru limpezirea minții și arta de a nu vorbi cu nimeni” la un nou nivel, nu-i așa? întreabă Nita.

Zâmbesc și mă afund din nou în scaunul de pe balconul camerei de hotel. Parcul Național Glacier se vede în depărtare și priveliștea mă hipnotizează. Și, pe bune, chiar am stat cu ochii pe ea *foarte mult* în ultima săptămână.

— Știi cum sunt, o tachinez.

— Ce se întâmplă cu tine? Te-a rănit, nu-i așa? Trebuie să mă duc să-i dau o mamă de bătaie?

— Nu. Nu e el.

— Atunci ce e?

— E vorba despre mine.

— Scumpo, trebuie să-mi zici mai mult de-atât.

— E greu de explicat. El este tot ce mi-am dorit vreodată, Nita. Este bun, iubitor și grijuliu. Dar poate că a fost prea multă vreme o născocire a imaginației mele - cum *ar fi fost dacă* -, iar acum, când a devenit o realitate, m-a dat peste cap.

— Știi că te iubesc, da?

- Da.

— Deci, când îți spun ci ești
nebunii de trebuie să îl iei pe tipul
ăsta, vei continua să r da? !egat și
cj iă

Râd și apoi tac.

— Asher?

— O să te iubesc. Promit.

- Hm. Deci conduci ca să-ți limpezești
mintea. Ai găsit vreun răspuns?

— Nu. Da. Câteva.

— OK, e un început și ăsta.

CAPITOLUL CINCECI ȘI UNUL

Ledger

Mă joc cu colțurile hârtiei. Logoul Fermei de lavandă este inscripționat în partea de sus a hârtiei de culoarea lavandei, dar nu pot să nu mă uit la biletul scurt, scris în grabă de mâna lui Asher, și la cealaltă bucată de hârtie, din cealaltă mână.

Ledger,

Ai spus gata cu înșelăciunile. Gata cu minciunile prin omisiune. Alăturat, este ce am găsit în timp ce făceam ordine printre lucrurile lui Pop. Nu ți-am spus inițial pentru că nu am vrut să te rănesc și mai mult, ce a fost făcut, e bun făcut..., dar meriți să știi. Îmi pare rău.

Asher

Las hârtia și mă uit la cec. La caligrafia inconfundabilă a tatălui meu. La încercarea lui de a-l cumpăra pe bunicul ei ca să o țină pe Asher departe de mine.

Să fii lipsit de scrupule în afaceri e una.

Dar este de neiertat să fii așa când este vorba de Proprii copii.

Chiar știind de-acum că și-a cerut scuze pentru ^{asta}, pentru ceea ce a făcut, nu-mi potolește

cu ni durerea pe care mi-o provoacă cecul acesta.

Idolul meu.

Persoana care *nu* vreau să devin.

Nu știu sigur de cât timp mă uit la cec <1 • momentul când îmi sună telefonul și îl aud pe p/¹! i celălalt capăt al firului, totul – plecarea lui Asher ' portamentul tatălui meu, greșelile care nu pot fi îndreotate niciodată – mă apasă mai greu ca niciodată.

îmi vine să nu-i răspund. Dar o fac.

- *Hei.*

— Ce s-a întâmplat?

Trei cuvinte sunt tot ce trebuie să spună Ford ca să mă facă să închid ochii și să trag aer adânc în piept.

— Nimic. De ce?

Mint.

— Prostii. E aici și Callahan.

— Hei, spune Callahan. Ceva e în neregulă. Simțim asta amândoi.

Afurisita de legătură dintre tripleți.

— Ce ne ascunzi, Ledge?

Mă uit fix la cec punându-mă la îndoială pe mine, dar și decizia de a nu le zice despre tata. Despre mșe ciunea lui. Despre minciunile lui.

Și chiar și acum, prefer așa. Ne vindecăm în sfârșit. Ieșim din întunericul căruia i-am căzu P toți trei când el a murit. Nu mă pot hotărî nici acu distrug felul în care ei îl văd.

Dacă m-a învățat ceva tata, un lucru pe ^{vqj}
c^a o alege să îl respect în continuare este

acela de a P Povară pentru binele celorlalți. ,
|l)Cru
n«.n» Sper d°ar e® Asher să mă lase să fac
acela?¹ Pentru ea.

As/ier.

poamne, mi-e al naibii de dor de ea.

- Ledge? întreabă Callahan.

_ A plecat.

Barajul tăcerii se rupe și mă simt teribil de bine să spun cuiva.

- A plecat, iar eu nu știu ce dracului să fac.

- Și nu e un lucru bun? întreabă Ford. Fiind vorba despre o aventură și tot restul?

Își bate joc de mine.

- Nu ne-ai păcălit nici măcar o secundă când ai spus că voi doi aveți doar o aventură, spune Callahan. Te-ai uitat la ea cu ochi de cățeluș toată seara. Nu ți-ai desprins ochii de la ea nici ca să te uiți în decolteul lui Cindy Dempsey – și, crede-mă, era atât de rizibil, încât nici Sutton nu-și putea muta ochii de-acolo.

Zâmbesc. Și mă simt al naibii de bine pentru prima dată săptămâna asta. Poate că eu și Callahan am avut divergențele noastre în trecut și este ciudat pentru noi să schimbăm rolurile pentru o clipă. Să fie el cel care încearcă să aibă grijă de mine.

— Rahat. Ți-ai luat-o rău, nu-i așa? întreabă Ford.

— I-am spus că o iubesc... și *tot a plecat*, murmur.

— Și-atunci ce dracului cauți tot acolo, în biroul tău? strigă Callahan. Găsește-o. Luptă pentru ea. Fă-i o ofertă de nerefuzat.

Strâmb din nas la ideea de a... dar, de fapt, nu asta îmi doresc? Pe ea? Pentru totdeauna? A mea?

- Băga-mi-aș! oftez, făcându-i pe frații mei să râdă.

- Tic. Tac. Tic. Tac, face Ford. Cred că i s-a

aprms, îo sfârșit, becul. îmi datorezi o sută, Cal.

— Despre ce naiba vorbești? întreb.

K. BKOMHEI«;

- Am pus pariu pe cât timp va trece până o ceri î_n căsătorie. El a zis trei luni. Eu am zis una.

- lisuse, murmur, dar zâmbetul mi se lărgeste pe chip.

Speranța începe să-mi umfle pieptul. O idee începe să prindă, încet, contur.

— Voi doi...

— Te informez că mă abțin din toate puterile și-mi mușc limba în clipa asta ca să nu fac mișto de tine, spune Callahan, facându-mă să râd. îți arăt milă, frate, dar va veni momentul. Nu se poate ca domnul Eu-N-o-Să-Mă-îndrăgostesc-Niciodată să se îndrăgostească și să scape basma curată în fața noastră.

— Mersi de avertisment.

— Hei, Ledge?

- Da?

— Du-te și ia-ți iubita din lavandă. Ai așteptat cincisprezece ani. Nu cred că ar trebui să mai pierzi nici măcar un minut, spune Ford.

Sau Callahan. Nu sunt sigur care dintre ei, dar nu contează.

Am deja lucruri mai importante în minte.

CAPITOLUL CINCIZECI 81 DOI

— Asher?

Da. Bună, spun, și am văzut deja pe ecranul telefonului că este Hillary.

— Sunt Hillary.

Mi se strânge stomacul de groază. A aflat că nu am obținut încă împrumutul? Că nu-mi pot îndeplini promisiunile? Cu siguranță, gurile rele din oraș au pus-o deja la curent.

- Bună. Ce mai faci?

— Bine. Minunat. Uite, am un potențial client care vine în oraș peste o oră. Un client important pentru compania S.I.N. Este extrem de interesat să vadă Ferma de lavandă, caută un loc unde să organizeze întâlniri trimestriale și altele asemenea. Este posibil să-i arătați împrejurimile?

— Ăăă... Da. Dar nu sunt în oraș.

— Când te poți întoarce? La ce oră? Îl am aici doar pentru o zi și vrea neapărat să se întâlnească cu tine și să vadă dacă locul se potrivește.

: I — Dar nu este gata totul, spun, uitându-mă la cei cu gândurile împrăștiate.

—
Este ora patru după-amiaza. În seara asta jâtnaiba?

ROMBERG

u l-am explicat deja și nu are
nicio

— Este în regi» — poți ajunge aici? u șapte „roblemS.
Unde eȘU — fi mai bine, s6 poți aprinde seara? °P' cre eze
atmosferă, luminii* ca să e —ntrfracpune de
secundă.

- OP*. ia“ îl «.n pe Georgc și >1 rog să pregă-
opt este în regn«- încât să arate perfect când va
tească tot ce ajUng?Bme. Mulțumesc că ai acceptat,
știu eă e pe grabă' — Nu, eu «i mUț“““ e C adrenalină în
clipa când

Deja sunt drogat d bagajele,
avand m
^SS^otsemmaidevreme-

Ts^clipasântăd—"

CAPITOLUL TOTUL CINCIZECI ȘI TREI

Trafic.

Cine ar fi zis că voi da de trafic în drum spre casă? Dar s-a întâmplat. Merg cu viteză dublă față de cea limită, pe drumul care duce către casă. Din fericire, nu e niciun polițist, mai ales că mai sunt doar zece minute până la opt și ultimul lucru pe care vreau să-l fac este să o dau în bară și să întârzii.

Când iau curba și începe să se vadă Ferma de lavandă, parcă nu-mi vine să cred că este a mea. Luminile răspândite prin copaci. Spoturile de pe hambar. Silueta întunecată a dealului din spatele acestuia.

A mea.

Mă cuprinde o mândrie cum nu am mai simțit vreodată.

O să găsesc o cale să pun totul pe roate. N-are cum să fie altfel.

Dar atunci când ajung pe alee să întorc, văd că e asfaltată. Și nu doar un petic de pe drumul cu pietriș, toată aleea este asfaltată.

Cum a reușit George s-o facă?

Știu că am vorbit despre asta, dar atunci c eam că voi obține împrumutul.

K. BKOMBKKG

Rahat. Nu mi-o pot permite. Nici aleea de acces nici toată secțiunea din stânga, care este o mini-parcare unde se află o singură mașină. Dumnezeu.

Oh.

Doamne.

Dumnezeule.

Cum o să plătesc pentru asta?

Mă apropii de casă și mă opresc. Trebuie să-l găsesc pe George. Trebuie să-l întreb de ce a făcut asta, trebuie să... *oare pot dez-asfalta, să-și ia totul înapoi?*

Mă grăbesc pe cărare spre hambar și pășune. Și aici sunt pavele. Lespezi din ciment pe potecă.

Este exact așa cum voiam, ca în ofertele de preț pe care i le-am arătat lui George, dar nu i-am spus niciodată să-i dea drumul. Niciodată.

Lacrimi de panică pură îmi înțepă ochii în timp ce mă deplasez prin noaptea care se lasă peste fermă. Nu trebuie să mă mai gândesc la asta. Trebuie să mă calmez. Nu pot să par o nebună la întâlnirea cu acest posibil viitor client fidel.

Dar cum ajung în luminiș, încep să aud muzică. Și nu doar muzică, ci, mai degrabă, ceva ce sună a instrumente cu coarde. Este liniștitoare, știu melodia, dar nu și numele.

Abia când cotesc în spatele hambarului
și mă trezesc față în față cu Ledger, mă
izbește realitatea.

Stă în picioare sub stejarul mare, cu un
zâmbet $\hat{A}^*$ buze, iar luminile de deasupra
capului îi evi- părul.

- Ledger?

hambal $V^{\wedge} *^n J_i^{Ur}$ Hillary, dar sar în sus când
văd complet mobilat, cu mese și
scaune și—

- Unde e Hillary?

- Nu e nicio Hillary, îmi spune îndreptându-se spre mine-

_ Dar trebuia să...

_ Trebuia să te întâlnești cu mine. Aici. în scenariul pe care tu l-ai creat. Unde ne-am îndrăgostit prima dată, *atunci și acum*.

- Ce-ai făcut, Ledger? mă dau înapoi, clătinând din cap. Nu pot accepta toate acestea.

— Ba da, poți.

Se întinde și îmi ia mâinile într-ale lui.

- Mi-ai spus că ai vrut acest loc pentru că este singurul care nu te lega de mine. Singurul loc unde puteai să mă uiți. Dar eu nu vreau să mă uiți. Nu vreau să mai trăiești nici măcar o zi fără mine. Așa că acum te leagă de mine, Asher. Am făcut-o ca să fim parteneri în această afacere... și în viață, sper. Am făcut-o pentru că nu vreau să mai petrecem nici măcar o zi în care să nu simțim prezența celuilalt.

— Ledger, șoptesc, nevenindu-mi să cred.

— Și m-am gândit că, dacă tot aveam de gând să încasez cecul tatălui meu, la fel de bine putea să fie folosit pentru ceva ce am creat împreună. Pentru un nou început pentru noi.

Vreau să mă uit în jur, dar nu văd nimic în afară de el.

Timpul nu a schimbat asta.

— Nu mai am cuvinte.

— O să găsim un mod. Vii tu cu mine la New York ⁰ Parte din an, în timp ce George și Angel se ocupă de Fermă. Apoi venim și ne petrecem verile aici, cum făceam înainte. Mereu ai spus că George ^{era} P?" bunicii tăi ca un membru al familiei, așa că rămâne în familie. Dacă nu, îți împărțim timp

Poți să mergi la facultate la New York, dacă vrei. Să-ți împlinești visul. Să-ți lași amprenta. Să fii cine vrei tu să fii... atâta vreme cât rămâi cu mine.

Mă uit în jurul meu uluită.

Niciodată nu m-am simțit mai iubită ca în acest moment. Mai iubită decât mă iubește el.

— Nici nu știu ce să spun.

— Spune *da*. Asher. Spune-mi că vei face asta cu mine. Că o să fii cu mine. Că o să te bazezi pe mine.

Îngenunchează și, când mă uit în jos, tot ce reușesc să văd este dragostea care-i umple ochii. Și-atunci deschide o cutie cu un inel în ea. Este superb și sclipește. Nici măcar nu mă uit suficient cât să văd cum este, pentru că tot ce văd este *el*.

El este tot ce-mi doresc.

Ledger. *Iubitul meu luminat de lună.*

Îl iubesc. Cred că l-am iubit întotdeauna îi sărut buzele.

— Cu o singură condiție, murmur eu.

Se lasă pe spate, privindu-mă amuzat.

— Care anume?

— Să mă iubești pentru totdeauna.

EPILOG

Ledger

Un an mai târziu

Asta e ce și-a dorit.

I-am oferit o excursie oriunde în lume. Avionul privat. Aventură. Relaxare. Orice își dorește, orice îi trece prin minte ca să-și sărbătorească ziua de naștere, iar ea a ales asta.

Nu ca m-aș fi așteptat la altceva.

Doar e Asher, nu? Și este unul dintre motivele pentru care mă îndrăgostesc mai mult de ea, pe zi ce trece. Numărul de zerouri din contul nostru în bancă nu contează.

Dar asta, da.

Familia ei.

Povestea ei.

Legătura ei cu acest loc, pe care timpul nu o va rupe niciodată. Și iat-o acolo, stând sub șirurile de lumini, cu lavanda în spate și cu prietenii în jurul ei.

Hristoase. Este superbă. Maleabilă, dar și complicată. Și este *numai a mea*. Cum naiba s-a întâmplat asta? *Cum de-am fost atât de norocos?*

— Tu ești singura dorință de ziua ei. Iată ce și-a dorit a fost ca tu să fii aici, murmur la urechea lui Bum.

K.

BRO. MBER

Abia dacă răspunde - o clipire a deget_e |
f) al gurii ridicat imperceptibil dar, ținând
contd "n nul ei rapid, este mai mult decât am
putea spera _{ec|i}

— Și îți mulțumesc pentru asta.

O strâng ușor de umăr, privind către
cei d tenți pe care i-am angajat să o aducă pe
Buni aici ^{o'} _{aSis*} din cap în semn de mulțumire.
_{'Ş1 ^ au}

Muzica din difuzoare se schimbă,
însoțită de de aprobare din partea tuturor
celor nrezeni ■ de dans. Se aranjeaza în
randun și încep să se miște *t t* în același ritm.
_{' otl}

Nita nu se poate opri din zâmbit în timp
ce încearcă să-l învețe mișcările pe fiul ei,
care sigur moare de rușine. Hank se
strecoară printre rândurile în mișcare livrând
băuturi, în ciuda insistențelor mele că nu
trebuie să lucreze sau să se ocupe de bar în
seara asta. Carson Allen se împiedică în
propriile picioare, dar nu-i pasă, pentru că
este prea ocupat să flirteze cu partenera pe
care a adus-o. Și apoi mai este Tootie, în
rochia ei roz neon, cu codițele strâmbe, care,
fără nicio jenă, devorează toate dulciurile de
pe masa cu deserturi.

Râsul lui Asher răsună, atrăgându-mi
din nou atenția asupra ei. Mă mut spre
marginea hambarului ca să o pot vedea mai
bine în timp ce dansează cu prietenii noștri.

Fericirea nu-i stă nimănui așa de bine _{cllin}
^{11 s} _{unct} îmi place să cred că am ajutat-o să
ajungă în _{ates} dar, din nou, femeia aceasta este

K.
 BRO. MBER
 o forță de ne Fericirea ei este doar a ei.
 G
 aIIIeIII,
 își ridică privirea cercetând micul grup
 pir Se oprește în mijlocul mișcării de dans j
 aCela I* virile ni se întâlnesc. în ochii ei
 danseaz cea
 care mi-l rezervă doar mie. Și când zâni \$ '
 ntru mai bună decizie din viața mea a fost să
 up

Observ momentul când cei doi frați ai mei danchead- Callaban fluieră.

— Să ne ocupăm noi de invitați pentru voi?

- La ce te referi?

Iau o gură de bere.

- Privirea aia nu poate însenina decât un singur lucru, când o femeie se uită așa la tine, râde Ford pe- n- fundate. Te vrea. Acum. Poate chiar în podul hambarului pentru una mică, în timp ce noi suntem ocupați aici, cu ale noastre, fără să băgăm nimic de seamă.

— Prostii.

Tachinarea nu a încetat niciodată.

- Prostii? pufnește Callahan, și arată spre locul unde Sutton o leagănă pe adorabila mea nepoțică, îmbrăcată într-un cocoloș galben aprins. Așa s-a uitat și Sutton la mine și apoi a venit ea.

— Iar ție ți-a părut foarte rău, spun, privindu-l pe Callahan.

Se uită în continuare la Sutton și la fiica lui cu o expresie pe care nu credeam că o s-o văd vreodată pe chipul lui - dragoste și adorație absolută.

— Ai dreptate. *Foarte rău*, murmură el.

— Dar tu? Când aveți de gând să faceți copii..., sau nu face parte din planul pentru zece ani al lui Ledger? întreabă Ford.

Îl cuprind cu brațul după gât și-l înghiontesc.

— încă mai ai planul pentru zece ani ai, nu? întreabă Callahan, în timp ce eu stau acolo, în tăcere, și mă holbez la Asher.

- Pentru unele lucruri, da, murmur, hipnotizat de oția mea. Pentru altele, nu prea.

¹ - Fir-ar! se clatină Ford în glumă. Am auzit bine

K. HROMHb IU;

Dau din cap și zâmbesc.

Sigurei da.

Haosul a pus stăpânire pe viața mea – j_{ar eu} l-am primit cu brațele deschise. Decizii pe ultima sută de metri să luăm avionul înapoi la Cedar Falls să ne relaxăm. Fugă în miez de noapte pentru o înghețată și o plimbare în The Battery. Asher întâmpinându-mă la ușă după o zi lungă de muncă, pentru mine, și de studiu pentru ea, doar pe tocuri și în chiloți de dantelă, urmată de sex pe terasa exterioară a apartamentului nostru.

Spontaneitatea este ceva ce nu am experimentat înainte de Asher. Ceva ce nu am apreciat niciodată. O nuntă intimă pe care a planificat-o în câteva săptămâni. Grupuri de studiu în sufrageria noastră. Chiulitul de la serviciu să mai fur câteva ore cu ea. Stâlpii de la poartă uitați în același loc, pentru că sunt perfect în regulă acolo unde sunt.

Toate planurile, aruncate pe fereastră.

Asher m-a învățat asta.

Încă mă învăță asta și, sincer, nu aș putea fi mai fericit de atât. Ea m-a ajutat să găsesc bucuria – o bucurie autentică – pentru prima oară în viața mea de adult. O bucurie care nu izvorăște din încheierea unei înțelegeri de mai multe milioane de dolari sau de apariția articolului în Forbes de acum câteva luni – ci din ea.

Pe scurt... *ea este*.

— Oh, murmură Ford, smulgându-mă din gânduri și readucându-mă înapoi la petrecere.

-Ce?

Ridic privirea și o văd pe Asher venind spre nune.

— E timpul să mergem să ținem mulțin¹⁶³ ocupată. Ledge are treabă în pod, spune Callahan.

— Cum vrei tu.

Dar nu apuc să mă uit bine la ei, ca deja s-au pus în mișc⁶» râzând zgomotos.

și apoi ea stă în fața mea, cu zâmbetul ei dezarmant pe care mi-l lipește pe buze.

- Te distrezi? mă întreabă.

- Mă distrez. Tu?

- Sunt bine. Este perfect așa.

Mă mai sărută o dată.

- Mulțumesc că mi-ai organizat petrecerea de ziua mea. Că ai adus-o aici pe Buni. Că... ești tu.

Este posibil să te îndrăgostești, cu fiecare zi care trece, din ce în ce mai mult de cineva?

— Mă bucur. Nu e chiar leneveală pe plaja din Seychelles, dar..., o tachinez.

— Dar este exact ceea ce aveam nevoie să-mi refac energia după examene și după un sezon plin aici, la Fermă.

— Și după atâta sex incredibil de care ai avut parte.

— Da, râde. Și asta.

Chicotesc.

— Cred că ăsta este momentul în care îți spun că frații mei tocmai au fugit pentru că sunt convinși că ai venit la mine ca să facem o partidă rapidă în pod.

își arcuiește o sprânceană, în timp ce un zâmbet poznaș răsare pe buzele ei.

— A, da?

- Da.

Mă provoacă din ochi, dându-mi speranțe.

— Hm.

Țuguie din buze și privește înjur.

K im»»Min iu;

- Gazdele mai pot dispărea din când tn
trebuie să verifice aprovizionarea și să se asie
and' tot ce trebuie pentru oaspeți. E ceva firesc.
au

- A, da?

îmi las berea jos, bag mâinile în buzunare
și for câțiva pași spre ușa deschisă a
hambarului.

— Cu siguranță.

Se apleacă spre mine.

— Trebuie neapărat să numărăm
șervețele. Apoi îmi șoptește cu buzele lipite de
ale mele: Ne vedem în pod. în cinci minute.

Când se îndepărtează de mine legănând
frumos din șolduri, un singur gând îmi vine în
minte.

Mă bucur că m-a ales pe mine.

Mă bucur al naibii de mult.

DESPRE AUTOARE

K. Bromberg, una dintre cele mai bine vândute autoare *New York Times*, scrie romane contemporane romantice, emoționante, extrem de senzuale și cu un strop de realitate. Îi place să creeze eroine puternice și eroi problematici, pe care am vrea să îi urâm, dar pe care nu ne putem abține să nu îi iubim.

Mamă a trei copii, își scrie romanele între orele de școală, antrenamente și provocările unui părinte de adolescenți (*aduceți-mi mai mult vin!*). De cele mai multe ori, face toate acestea cu laptopul în mână și visând cu ochii deschiși la eroul despre care scrie.

De când a publicat, dintr-un capriciu, prima carte, în 2013, Kristy a vândut peste două milioane de exemplare în douăzeci de țări diferite și a ajuns de peste treizeci de ori pe listele de bestseller din *New York Times*, *USA Today* și *Wall Street Journal*. Trilogia ei *Driven* (*Ispita*, *Pasiunea* și *Ciocnirea*) a fost adaptată pentru film și este disponibilă pe platforma de streaming *Passionflix*, precum și pe Amazon.

Puteți afla mai multe despre Kristy, despre cărțile ei sau doar să discutați cu ea pe oricare dintre conturile sale de pe rețelele sociale. Dacă doriți să fiți la curent cu ultimele lansări sau cu aparițiile în curs, vă puteți înscrie la newsletterul ei sau să o urmăriți pe Boo u